□□□

การแก้ตัวให้ตัวเองไม่นำความสงบมาสู่จิตวิญญาณ....78
ให้เราแบกรับภาระ [ของบาปของผู้อื่น]....79
บทที 3. เกียวกับความยุติธรรมของพระเจ้าและความยุติธรรมของมนุษย์....82
ความยุติธรรมของพระเจ้า....84
สิงทีพระภิกษุมีสิทธิ์ได้รับ พระคริสต์ทรงเก็บรักษาไว้สำหรับชีวิตทีจะมาถึง....86
ผู้คนได้สร้าง 'ข่าวดี' ทีแตกต่างออกไปสำหรับตัวเอง....89
ส่วนที 3. เกียวกับบาปและการกลับใจ....94
บทที 1. เกียวกับวิธีทีบาปทำให้คนทุกข์ทรมาน....95
การชำระล้างใจ....95
การหลุดพ้นจากความมืดมิดของบาป....96
บาปแห่งความตั้งใจ....98
ขอให้เราทำความดีด้วยความรักต่อพระคริสต์....100
ความล่อลวงในชีวิตของเรา....102
ผู้มีบาปมีวัตถุดิบมากมายทีจะใช้ปลูกฝังความถ่อมตัว....104
บทที 2. เกียวกับความจำเป็นในการดูแลจิตสำนึกของตนเอง....106
มาตรวจสอบจิตสำนึกของเรา....106
มโนธรรมทีชาชิน....108
มโนธรรมทีบิดเบือน....109
ความเห็จไม่นำความสันติมาสู่บุคคล....113
จิตสำนึกทีบริสุทธิ์ให้ความมันใจทีไม่มีข้อผิดพลาด....115
บทที 3. เกียวกับความจำเป็นของการสังเกตตนเองและการรู้จักตนเอง....116
การตรวจสอบตนเอง....116
บทเรียนจากความล้มเหลวของเรา....119
เราต้องตรึงศัตรูไว้ทีจุดหนึงแล้วโจมตีเขา....120
คนต้องมองคนอืนเหมือนเป็นกระจก....122
ผู้รู้ตัวจริงย่อมมีความถ่อมตัว....123
เราต้องค้นหาว่าอะไรคือปัญหาของเรา....124
บทที 4. เกียวกับวิธีทีการตระหนักถึงความบาปของตนเอง ทำให้พระเจ้าทรงเมตตา....126
การยอมรับความผิดพลาดของตนเอง....126
การตระหนักถึงความผิดบาปและความสำเร็จในการต่อสู้....129
เราต้องขอความเมตตาจากพระเจ้าด้วยความถ่อมใจ เพือทีเราจะได้กลับสู่ทางทีถูกต้อง....130
ความเสียใจต่อบาปของเรา....131
เราต้องการการตำหนิตัวเอง ไม่ใช่ความสินหวัง....133
งานทางจิตวิญญาณภายใต้แว่นขยาย....136
บทที 5. เกียวกับพลังอันยิงใหญ่ของการกลับใจ....137
'แต่เมือเขากลับมาสู่สติ…'....137
น้ำตาแห่งการกลับใจ....139
งานการกลับใจทีไม่มีทีสินสุด....142
การเปลียนแปลงชีวิต....143
"…บาปของฉันอยู่ต่อหน้าฉันเสมอ"....145
การกลับใจทีถูกบังคับ....147
การกลับใจนำความปลอบประโลมจากพระเจ้ามาสู่บุคคล....148
ส่วนที 4. พลังมืดแห่งความมืด....149
บทที 1. เกียวกับเวทมนตร์....150
นักมนต์ยังใช้ 'ของศักดิสิทธิ' ของปีศาจต่าง ๆ....152
ผู้ทีฝึกเวทมนตร์ยังสร้างเรืองเท็จมากมาย....155
เวทมนตร์ปีศาจ....156
มารร้ายไม่สามารถทำสิงดีได้....158
ในสถานการณ์ใดทีเวทมนตร์มีพลัง?....160
ทำอย่างไรจึงสามารถทำลายมนต์ดำได้?....161
ความร่วมมือระหว่างนักเวทและปีศาจ....163
บทที 2. เกียวกับผู้ทีถูกวิญญาณไม่บริสุทธิเข้าสิง....165
ด้วยความหยิงยโสแบบปีศาจ คนหนึงอาจถูกปีศาจเข้าสิง....167
คนทีถูกผีเข้าจะตอบสนองต่อวัตถุศักดิสิทธิใดๆ....169
อย่าให้ความสำคัญกับคำพูดของคนทีถูกผีเข้าสิง....171

การช่วยเหลือผู้ที่ถูกผีสิง 174
เรื่องการขับผี....179
ชีวิตของผู้ถูกผีสิงคือชีวิตแห่งการเป็นมรณสักขี 181
บทที่ 3. การหลอกลวงที่น่าสะพรึงกลัว....183
การถือศีลอดและความหลงผิด....183
มุ่งเน้นไปที่จินตนาการ....185
มารปรากฏตัวในรูปของทูตสวรรค์แห่งแสงสว่าง 187
ความฝันนั้นหลอกลวง 189
เกี่ยวกับนิมิต 191
ลักษณะที่บ่งชี้ว่าบุคคลนั้นกำลังตกอยู่ในภาวะหลงผิด 193
ความหลงผิดและความบ้าคลั่ง....194
ต้องระมัดระวังกับผู้ที่ถูกชักจูงให้หลงทาง....195
ของขวัญราคาถูกของผู้ที่ตกอยู่ในความหลงผิด 197
การแก้ไขผู้ที่หลงทาง 198
บทที่ 4. 'ผู้หลอกลวงและผู้ถูกหลอก' 200
เกี่ยวกับความหลงผิดของกลุ่มเพนเทคอสต์....200
เกี่ยวกับผู้เดินบนถ่านไฟ....201
การกลับชาติมาเกิด....202
เกี่ยวกับการปฏิบัติทางอัสเทติกในศาสนาฮินดู 204
ศาสนาฮินดูได้ก่อให้เกิดความเสียหายมากมาย 206
ผู้คนถูกหลอกลวงอย่างไร....209
กลับสู่ศาสนาออร์โธดอกซ์....212

ส่วนที่ 5. เกี่ยวกับพลังของการสารภาพบาป....213
บทที่ 1. เกี่ยวกับความจำเป็นของผู้ชี้แนะทางจิตวิญญาณ 213
ผ่านการสารภาพบาป บุคคลจะได้รับการปลดปล่อย 213
พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องผ่านทางมนุษย์คนอื่น....217
ผู้นำทางจิตวิญญาณเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตทางจิตวิญญาณ....219
ส่งผู้คนไปพบพ่อทางจิตวิญญาณ....220
"พ่อทางจิตวิญญาณผู้รักษา" 221
พ่อทางจิตวิญญาณในครอบครัว....223
การเปลี่ยนผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณ 224
บทที่ 2. เกี่ยวกับวิธีการสารภาพบาปอย่างถูกต้อง 227
คุณต้องพันแผลใหม่ 227
ความจำเป็นของการสารภาพบาป 228
การสารภาพบาปอย่างถูกต้อง 229
การหาข้อแก้ตัวให้ตัวเองระหว่างการสารภาพบาป จะทำให้มโนธรรมของเราหนักขึ้น....232
หลังการสารภาพบาป 233
ความไว้วางใจในพ่อทางจิตวิญญาณ 235
ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพ่อทางจิตวิญญาณ....236
บทที่ 3. เกี่ยวกับความจริงที่ว่า บิดาทางจิตวิญญาณคือแพทย์ของจิตวิญญาณ....239
ความจำเป็นของผู้นำทางจิตวิญญาณที่ดี....239
เหตุผลและประสบการณ์ของบิดาทางจิตวิญญาณ....240
ความถี่ที่ผู้เชื่อรับศีลมหาสนิทนั้นขึ้นอยู่กับพ่อทางจิตวิญญาณของเขา 242
เกี่ยวกับการชดใช้บาป 244
คำอธิษฐานเพื่อการอภัยบาป....246
บทที่ 4. เกี่ยวกับงานของพ่อทางจิตวิญญาณกับจิตวิญญาณของผู้คน....247
ศิลปะในการดูแลจิตวิญญาณเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน....247
อย่าให้ใครได้หาความสบายใจจากความหลงใหลของตนเอง....248
วิธีปฏิบัติต่อผู้ที่ตกอยู่ในความสิ้นหวัง....251
ต้องเข้มงวดกับผู้ไร้ยางอาย และเมตตาต่อผู้มีคุณธรรม....253
ความเมตตาทำร้ายผู้ไม่สำนึกผิด 256
การเคารพเสรีภาพของผู้อื่น....258
ความรักของพ่อทางจิตวิญญาณต่อผู้สำนึกผิด....259

□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ ‘□□’
□□

เราขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตกลงอ่านต้นฉบับของเล่ม
นี้ และด้วยคำแนะนำของท่าน
ได้ช่วยให้เราเตรียมการสำหรับการตีพิมพ์ให้เสร็จสมบูรณ์
“ขอให้พระเจ้าผู้ทรงความดีโปรดให้เราได้รับแสงสว่าง
และประทานการกลับใจที่จริงใจ
เพื่อว่าเราทุกคนจะได้รับการพิจารณาว่าสมควรได้รับสวรรค์อันเปี่ยมสุขที่พระองค์ได้เตรียมไว้ให้เราในฐานะพระบิดาผู้ทรงรักเราอย่างลึกซึ้ง”
พระผู้อาวุโสกล่าว
เราอธิษฐานให้คำพูดของท่านเป็นจริงในความเป็นจริง
อาเมน
11 กุมภาพันธ์ 2001
สัปดาห์ของลูกชายผู้หลงทาง
แม่ชีผู้ดูแลอารามนักบุญยอห์น
อัครสาวกและผู้ประกาศข่าวประเสริฐ นักเทววิทยา
ซิสเตอร์ ฟิโลเทีย พร้อมด้วยพี่น้องในพระคริสต์

— เกโรนดา
ท่านคิดว่าสัตว์รู้ได้อย่างไรว่าบุคคลใดเป็นคนใจดี? — สัตว์มีสัญชาตญาณ ดังนั้น หากคุณรักพวกมัน
หรือรู้สึกเห็นใจพวกมัน พวกมันก็จะรับรู้ได้
ในสวนเอเดน
สัตว์ทั้งหลายได้สัมผัสกลิ่นหอมแห่งพระคุณและรับใช้อาดัม หลังจากที่มนุษย์ตกสู่บาป
ธรรมชาติก็ถอนหายใจไปพร้อมกับมนุษยชาติดูกระต่ายน้อยน่าสงสารตัวนั้นสิ:
มันมีแววตาที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัวตลอดเวลา
หัวใจเล็กๆ ของมันเต้นระรัวด้วยความวิตกกังวล ตึก-ตึก-ตึก
สิ่งมีชีวิตที่น่าสงสารตัวนี้ไม่สามารถนอนหลับได้เลย! สิ่งมีชีวิตเล็กๆ
ที่ไร้ความผิดนี้ต้องทนทุกข์ทรมานเพียงใดเพราะบาปของเรา! อย่างไรก็ตาม
เมื่อบุคคลใดกลับสู่สภาพเดิมก่อนการตกสู่บาป
สัตว์ต่างๆ
ก็จะเข้ามาใกล้เขาอีกครั้งโดยไม่มีความกลัว

ส่วน 1.

เกี่ยวกับการต่อสู้ของความคิด

“เมื่อมองทุกสิ่งผ่านความคิดที่ดี
คนนั้นจะได้รับการชำระล้างและได้รับพระคุณของพระเจ้าแต่เมื่อมองผ่านความคิดที่ชั่วร้าย ‘ชั่ว’
คนนั้นจะตัดสินและทำร้ายผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม
ซึ่งขัดขวางการมาถึงของพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์
หลังจากนั้น ปีศาจจะมาและทรมานเขา”
7

□□□□□ 1.
□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□[1]

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

— □□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

มันป้องกันไม่ให้ความคิดชั่วร้ายบินขึ้นจาก ‘สนามบิน’
ของมาร ซึ่งมันตั้งฐานอยู่
และไม่ให้มันลอยขึ้นสู่อากาศ ดังนั้น
จงพยายามเท่าที่ทำได้
เพื่อไม่ให้มารประสบความสำเร็จในการปลูกฝังความคิดชั่วร้ายไว้ในตัวคุณ พยายามอยู่หนึ่งก้าวหน้ากว่าเขา
และปลูกฝังความคิดดีไว้ในตัวคุณเอง
เพื่อให้หัวใจของคุณกลายเป็นสวนดอกไม้
และคำอธิษฐานของคุณจะเต็มไปด้วยกลิ่นหอมอันศักดิ์สิทธิ์จากหัวใจของคุณหากใครนั้นเก็บไว้—แม้เพียงเล็กน้อย—ความคิด ‘ผิด’
คือความคิดชั่วร้ายเกี่ยวกับใครสักคนแล้วไม่ว่าเขาจะทำความดีใดก็ตาม—การอดอาหาร
การนั่งสมาธิ หรือสิ่งอื่นใด—
ทั้งหมดนั้นก็จะกลายเป็นความว่างเปล่า
การปฏิบัติธรรมจะมีประโยชน์อะไรกับเขา
หากเขาไม่ต่อสู้กับความคิดชั่วร้าย แต่กลับยอมรับมัน? ทำไมเขาไม่ชำระล้างภาชนะที่เต็มไปด้วยน้ำมันสกปรกและเหม็นหืน ซึ่งเหมาะสำหรับทำสบู่เท่านั้นก่อนที่จะเทน้ำมันบริสุทธิ์ลงไป?
ทำไมเขาจึงผสมสิ่งบริสุทธิ์กับสิ่งไม่บริสุทธิ์
จนทำให้สิ่งบริสุทธิ์นั้นไม่เหมาะสำหรับใช้ในสิ่งใดเลย?
ความคิดที่ดีและบริสุทธิ์เพียงหนึ่งเดียว
มีพลังมากกว่าการปฏิบัติธรรมใดๆ ทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่นปีศาจได้ปล่อยความคิดที่ไม่บริสุทธิ์เป็นระลอกๆ
ใส่ชายหนุ่มคนหนึ่ง เพื่อกำจัดความคิดเหล่านั้น
ชายหนุ่มผู้นั้นจึงนั่งสมาธิทั้งคืน อดอาหาร
และงดน้ำติดต่อกันสามวัน อย่างไรก็ตาม
ความคิดบริสุทธิ์เพียงหนึ่งเดียวที่เขาใส่ใจลงในงานของเขานั้น
มีพลังมากกว่าการนั่งสมาธิและอดอาหารทั้งหมดของเขา
และให้ความช่วยเหลือที่แท้จริงแก่เขามากกว่า
— เกโรนดา เมื่อท่านพูดถึง ‘ความคิดที่บริสุทธิ์’
ท่านให้ความหมายที่แคบ [ในเชิงการปฏิบัติทางจิตวิญญาณ] กับคำนี้ หรือท่านใช้มันในความหมายที่กว้างขึ้น?
— และในความหมายที่กว้างด้วยเช่นกัน
ผ่านความคิดที่ดี
คนนั้นจะได้รับการชำระล้างและได้รับพระคุณจากพระเจ้า

ส่วนผ่านความคิด ‘ชั่ว’ [ไม่ดี]
เขาจะตัดสินและกล่าวหาผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม
เมื่อทำเช่นนั้น
เขาจะขัดขวางการมาถึงของพระคุณจากพระเจ้า
และแล้วมารร้ายก็จะมาทรมานคนนั้น
— ดังนั้น เกโรนดา
การที่บุคคลหนึ่งตัดสินผู้อื่นอย่างไม่ยุติธรรมนั้นทำให้เขาให้สิทธิ์แก่ปีศาจในการทรมานเขาหรือไม่?
— ใช่ครับ พื้นฐานทั้งหมดอยู่ที่ความคิดที่ดี
นี่คือสิ่งที่ยกระดับบุคคลและเปลี่ยนแปลงเขาให้ดีขึ้น 9

คนต้องถึงระดับที่มองเห็นทุกสิ่งอย่างชัดเจนนี่คือสิ่งที่พระคริสต์ตรัสไว้ว่า:
‘อย่าตัดสินจากสิ่งที่เห็นภายนอกแต่จงตัดสินด้วยความยุติธรรม’

4 และเมื่อนั้น
คนนั้นจะเข้าสู่ภาวะที่มองเห็นทุกสิ่งไม่ใช่ด้วยตาของมนุษย์ แต่ด้วยตาทางจิตวิญญาณ
เขาจะพบเหตุผลที่ถูกต้องสำหรับทุกสิ่ง —
ในความหมายที่ดีของคำนั้น
เราต้องระมัดระวังเพื่อไม่รับข้อความหลอกลวงของมาร
หากเรารับมัน เราจะทำให้ ‘วิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์’ ถูกทำให้มลทิน5และพระคุณของพระเจ้าจะจากเราไป
ซึ่งผลคือเราจะกลายเป็นคนตาบอด [ทางจิตวิญญาณ]
เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เห็นว่าใจของเราไร้ที่ติและบริสุทธิ์ พระองค์จึงเสด็จมาและประทับอยู่ภายในใจนั้น
เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรักความบริสุทธิ์ที่ไร้ตำห

นิ นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ทรงปรากฏ [ที่แม่น้ำจอร์แดน] ในรูปของนกพิราบ6

ความคิด ‘จากทางซ้าย’ — ความทุกข์ทรมานที่ใหญ่ที่สุด

— เกโรนดา, เมื่อผมต้องแก้ไขปัญหาบางอย่าง
ผมจะรู้สึกกังวลมากจนนอนไม่หลับ
— ปัญหาหลักของคุณคือคุณมีความคิดมากมายเกินไป
ถ้าคุณไม่มีความคิดเหล่านี้ทั้งหมด
คุณก็จะทุ่มเทตัวได้อย่างเต็มที่ทั้งในการเชื่อฟังและชีวิตทางจิตวิญญาณของคุณ
แต่ฉันจะสอนคุณวิธีหนึ่งที่คุณสามารถหลีกเลี่ยงการมีความคิดมากเกินไปได้ ฟังให้ดีนะ ตัวอย่างเช่น
หากมีความคิดหนึ่งผุดขึ้นในใจคุณเกี่ยวกับงานบางอย่างที่คุณต้องทำในวันพรุ่งนี้ ให้พูดกับความคิดนั้นว่า:
‘งานนี้ไม่ใช่วันนี้ ฉันจะคิดถึงมันในวันพรุ่งนี้’
และเมื่อคุณต้องตัดสินใจ
อย่าทรมานตัวเองด้วยความคิดเกี่ยวกับวิธีที่ดีที่สุดที่จะทำ และอย่าเลื่อนการตัดสินใจออกไปเรื่อยๆ
เลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก้าวไปอย่างเด็ดขาด
และปล่อยส่วนที่เหลือให้พระเจ้าจัดการ
พยายามหลีกเลี่ยงการเป็นคนระมัดระวังเกินไปหรือพิถีพิถันจนเกินไป เพื่อไม่ให้สมองคุณต้องคิดมาก ด้วยความรัก7 ทำในสิ่งที่คุณทำได้ ในขณะเดียวกัน
จงดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายและวางใจในพระเจ้าอย่างเต็มที่ โดยการมอบอนาคตและความหวังของเราให้พระเจ้า
ในความหมายหนึ่ง เรากำลังบังคับให้พระองค์ช่วยเรา

4 ยอห์น 7:24.
5 ดู 1 โครินธ์ 6:19 และ 3:16.
6 ดู มัทธิว 3:16; มาร์ค 1:10; ลูกา 3:22 และ ยอห์น 1:32.
7
Philotimo (φιλότιμο). คำนี้ปรากฏซ้ำๆ ในงานเขียนของนักบุญ Paissios
ผู้เน้นย้ำถึงความสำคัญของ philotimo ในชีวิตทางจิตวิญญาณ
ไม่มีคำที่เทียบเท่ากับ φιλότιμοในภาษารัสเซียสมัยใหม่
ในความหมายที่ไม่ตรงตามตัวอักษร สามารถแปลได้ว่า ความใจกว้าง
ความพร้อมที่จะเสียสละตนเอง
หรือการไม่สนใจสิ่งทางวัตถุเพื่อมุ่งสู่อุดมการณ์ทางศีลธรรมหรือทางจิตวิญญาณ — หมายเหตุของผู้แปล
10

□□□

มีผู้ศรัทธาฆราวาสคนหนึ่งตัวอ้วนท้วนเบียดตัวเข้ามาบนม้านั่งข้างๆ ผม
เขารู้สึกไม่สบายตัวมากเพราะพื้นที่ที่คับแคบ
และเริ่มบ่นเสียงดังว่า ‘นี่มันน่าอับอายจริงๆ!’
ห่างจากเขาไปเล็กน้อย มีพระรูปหนึ่งนั่งอยู่
ถูกห่อหุ้มด้วยตะกร้าปลาที่มีกลิ่นเหม็นจนแทบมองไม่เห็นตัว — มีเพียงหัวของพระรูปนั้นที่โผล่ออกมา
รถบรรทุกเริ่มเคลื่อนตัวไปตามถนนชนบทที่เต็มไปด้วยหลุมบ่อ สั่นสะเทือนและโยกเยกไปตามเนินหลุม
ตะกร้าที่ซ้อนกันอยู่ภายในตะกร้าอีกใบ
กำลังล้มทับพระรูปนั้น
และท่านก็พยายามปกป้องศีรษะด้วยการผลักตะกร้าเหล่านั้นออกด้วยมือ ในขณะเดียวกัน เพื่อนข้างๆ
ที่นั่งบนม้านั่งซึ่งตัวอ้วนท้วนก็ยังคงแสดงความไม่พอใจด้วยเสียงดัง เพราะต้องนั่งในสภาพที่คับแคบเช่นนี้ “ทำไมคุณต้องตะโกนตลอดเวลา?” ผมตักเตือนเขา
“ดูสิว่าเพื่อนข้างๆ ของคุณกำลังต้องทนทุกข์อย่างไร!”
“ท่านรู้สึกอย่างไรบ้างครับ พระคุณเจ้า?” ผมถามพระ
“ที่นี่ดีกว่าในนรกครับ เกโรนดา” พระตอบด้วยรอยยิ้ม
คนหนึ่งนั่งทนทุกข์ทรมาน ส่วนอีกคนกลับรู้สึกยินดี
แม้จะมีตะกร้าปลาเหม็นเน่ากองสูงเทลงบนตัวเขา
และนี่เป็นการเดินทางที่ยาวนานพอสมควร —
ประมาณสองชั่วโมงโดยรถยนต์
ใจของฆราวาสจินตนาการว่าการเดินทางด้วยรถบัสจะสบายเพียงใด
และเขาพร้อมจะวิพากษ์วิจารณ์ทุกอย่างจนแหลกเป็นชิ้นๆแต่พระภิกษุกลับรู้สึกยินดี
เมื่อคิดถึงความทุกข์ทรมานที่เขาจะต้องทนในนรก “อีกสองชั่วโมงเราจะถึงจุดหมายและลงจากยานพาหนะนี้”
พระภิกษุให้เหตุผล “แต่ [ผู้บาป]
ที่น่าเวทนานั้นต้องทนทุกข์ทรมานในนรกตลอดนิรันดร์กาลและความทรมานที่นั่นนั้นเป็นนรกอย่างแท้จริง —
ไม่เหมือนความปวดเมื่อยและคนเบียดเสียดกันที่นี่เลย
พระเจ้าผู้ทรงเกียรติ — ที่นี่ไม่เลวร้ายเท่าที่นั่น” — เกโรนดา, เหตุใดจึงมีกรณีที่ เช่น
นักบวชใหม่สองคนมีระดับความเชื่อมั่นต่อผู้อาวุโสต่างกัน?
— เหตุผลอยู่ที่ความตั้งใจของบุคคลนั้นเอง
คนเราสามารถมีความตั้งใจที่ผิดต่อสิ่งใดหรือใครก็ได้หากไม่มีความตั้งใจที่ดี และไม่กำจัด ‘อัตตา’
ออกจากทุกการกระทำ — คือ การกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัว — บุคคลนั้นจะไม่ได้รับประโยชน์แม้จากนักบุญก็ตาม
แม้เขาจะมีผู้อาวุโสหรือผู้อาวุโสหญิงที่ศักดิ์สิทธิ์

แม้ผู้อาวุโสของเขาจะเป็น [ไม่ใช่ใครอื่น] แอนโทนีผู้ยิ่งใหญ่เอง—
ยิ่งไปกว่านั้นคือนักบุญทั้งหมด

[แม้พวกเขาจะเป็นบิดาทางจิตวิญญาณของเขา]—
พวกเขาก็ไม่สามารถช่วยเขาได้
แม้แต่พระเจ้าเองก็ไม่สามารถช่วยบุคคลเช่นนั้นได้

12

— ไม่ครับ ผมพูดกับเขาด้วยคำอื่น
“ผมจะไม่รับคุณเป็นนักบวชฝึกหัดเพราะคุณขาดสุขภาพทางจิตวิญญาณ” —
นั่นคือสิ่งที่ผมบอกเขา “สุขภาพทางจิตวิญญาณ” หมายความว่าอะไรครับ?” เขาถาม — “คุณไม่มีความคิดที่ดี” ผมอธิบาย — ‘เช่นเดียวกับที่คนมีข้อบกพร่อง
พระภิกษุผู้อาวุโสก็อาจมีคุณธรรมบางอย่างได้เช่นกัน
แต่หากคุณขาดเจตนาที่ดี
ทั้งข้อบกพร่องและคุณธรรมของข้าพเจ้าก็จะกลายเป็นโทษต่อคุณ’ คนอาจพูดเกี่ยวกับเด็กเล็กได้ว่า
แม้เขายังไม่โตเต็มที่ แต่ความคิดของเขายังอ่อนแอ
แต่ไม่สามารถพูดเช่นนั้นกับผู้ใหญ่ได้
— เกโรนดา,
ผู้ใหญ่ทุกคนล้วนเป็นผู้ใหญ่ที่โตเต็มที่แล้วหรือ?
— บางคนมีจิตใจที่ยังไม่โตเต็มที่
ผมไม่ได้พูดถึงคนที่เพียงแต่ไม่ฉลาดมากนัก
หากคนใดไม่ประพฤติตนด้วยความเรียบง่าย
ความคิดของเขาก็จะมุ่งไปสู่ความชั่ว
และเขาจะตีความทุกสิ่งผิดไป
คนเช่นนี้ขาดสุขภาพทางจิตวิญญาณ
และแม้ความดีก็ไม่อาจเป็นประโยชน์แก่เขาได้ความดีนั้นกลับทำให้คนเช่นนี้ทุกข์ทรมาน

— เกโรนดา, หากเกิดปัญหาใด ๆ [ในวัด] การหาคนมาโทษมีประโยชน์อะไรไหม?
— ก่อนอื่น จงถามตัวเองว่า
คุณเองเป็นฝ่ายผิดในเรื่องนี้หรือไม่นั่นจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด!
— เกโรนดา แต่หากคนอื่นเองเป็นฝ่ายให้เหตุผล

[ที่ทำให้ผมคิดว่าพวกเขาเป็นฝ่ายผิด] ล่ะครับ?
—

แล้วคุณเองได้ให้เหตุผลเดียวกันกับพวกเขาไปกี่ครั้งแล้ว? ถ้าคุณคิดดู คุณจะตระหนักได้ว่า
การมองสถานการณ์ด้วยวิธีนี้ คุณกำลังทำผิด
— และเมื่อเราพูดว่า
‘น่าจะเป็นเพราะพี่น้องคนนั้นคนนี้เป็นสาเหตุ [ของความวุ่นวายนี้]’ เรากำลังเก็บความคิดจาก ‘ฝ่ายซ้าย’ ไว้ในใจหรือไม่?
— คุณแน่ใจหรือไม่ว่าพี่สาวคนนั้นเป็นฝ่ายผิดจริงๆ?
— ไม่ แต่เธอเคยทำเรื่องคล้ายๆ นี้มาก่อนแล้ว
— เพราะคุณไม่แน่ใจ นั่นหมายความว่าเป็นความคิด
‘จากฝ่ายซ้าย’ นอกจากนี้
แม้พี่สาวคนนั้นจะเป็นผู้ผิดจริงก็ใครจะรู้ได้ว่าเธอทำเช่นนั้นด้วยวิธีและเหตุผลอะไร? — เกโรนดา แต่หากผมเห็น เช่นว่าพี่น้องคนหนึ่งมีความปรารถนาที่เฉพาะเจาะจงล่ะ?
— คุณเป็นแม่ชีใหญ่หรือไม่?
แม่ชีใหญ่คือผู้รับผิดชอบ [ต่อคุณ]
และจึงต้องคอยสังเกตความหลงใหลของคุณ

14

□□□

ฉันยังจำได้ว่าในช่วงการยึดครอง เด็กๆ
ที่มีร่างกายแข็งแรงจะกินขนมปังข้าวโพดอย่างเอร็ดอร่อย และมีสุขภาพที่ดีเยี่ยม แต่เด็กๆ
ของพ่อแม่ที่ร่ำรวยกินขนมปังข้าวสาลีกับเนย
แต่ยังคงป่วยบ่อยๆ เพราะร่างกายอ่อนแอ
ในชีวิตทางจิตวิญญาณ สถานการณ์ก็เหมือนกันทุกประการ
ยกตัวอย่างเช่น คนที่มีเจตนาดี
แม้จะมีใครตีเขาอย่างไม่เป็นธรรม เขาก็จะพูดว่า:
‘พระเจ้าทรงอนุญาตเรื่องนี้เพื่อให้ข้าได้ชดใช้บาปในอดีตของข้า สรรเสริญพระเจ้า!’ แต่หากคนนั้นขาดเจตนาดี
แม้คุณจะต้องการตบหลังเขาด้วยความรัก
เขาก็จะคิดว่าคุณกำลังยกมือขึ้นเพื่อตีเขา ดูคนเมาสิ: คนชั่วร้ายที่อยู่ในอาการมึนเมา
จะทำลายทุกสิ่งที่เห็น แต่หากคนเมาคนนั้นมีจิตใจดี
เขาจะร้องไห้และอภัยทุกคน คนใจดีเช่นนี้
เมื่อเมาไปบ้าง ก็จะเริ่มพึมพำว่า: ‘คุณกำลังมองฉันด้วยสายตาไม่ดี… ได้แล้ว…
ฉันจะโปรยทองให้คุณเลย จากถังนี้เลย!..’

ผู้ที่มีความคิดดีจะมองเห็นทุกสิ่งในแง่ดี
เมื่อมีบางคนบอกผมว่าพวกเขารู้สึกไม่สบายใจเมื่อเห
็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมในโบสถ์มากเกินไปผมจึงตอบพวกเขาว่า:
‘ถ้าคุณถามแมลงวันว่ามีดอกไม้ในบริเวณนี้หรือไม่มันจะตอบว่า: “ผมไม่รู้เรื่องดอกไม้
แต่สำหรับกระป๋องดีบุก ปุ๋ยคอก และสิ่งสกปรก— คูน้ำตรงนั้นเต็มจนล้นแล้ว”’
และตัวแมลงวันจะเริ่มบอกคุณทีละอย่างเกี่ยวกับกองขยะทั้งหมดที่มันเคยไปเยือน แต่ถ้าคุณถามตัวผึ้งว่า ‘คุณเห็นสิ่งสกปรกแถวนี้บ้างไหม?’—มันจะตอบว่า ‘สิ่งสกปรก? ไม่ ฉันไม่เห็นที่ไหนเลย
“ที่นี่มีดอกไม้หอมๆ มากมาย!”
และผึ้งตัวน้อยจะเริ่มบอกคุณถึงดอกไม้ทุกชนิด —
ทั้งดอกไม้ในสวนและดอกไม้ป่า คุณจะเห็นได้ว่า:
แมลงวันรู้แต่กองขยะเท่านั้น
ส่วนผึ้งตัวน้อยรู้ว่ามีดอกลิลลี่กำลังบานอยู่ใกล้ๆและดอกไฮยาซินธ์ก็บานอยู่ไม่ไกลนัก”
ตามที่ผมเข้าใจ บางคนก็เหมือนผึ้ง
ส่วนบางคนก็เหมือนแมลงวัน
คนที่เหมือนแมลงวันจะมองหาสิ่งไม่ดีในทุกสถานการณ์และมุ่งเน้นแต่สิ่งนั้นเท่านั้น
พวกเขาไม่เห็นความดีแม้แต่น้อยในสิ่งใดเลย
ส่วนคนที่เหมือนผึ้งจะพบความดีในทุกสิ่ง
คนที่มีข้อบกพร่องจะคิดอย่างบกพร่อง
เขาเข้าหาทุกสิ่งด้วยอคติ มองทุกสิ่งกลับหัวกลับหางส่วนคนที่มีเจตนาดี — ไม่ว่าเขาจะเห็นอะไร
หรือถูกบอกอะไร —
ก็จะนำเจตนาดีมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์นั้น

16

ครั้งหนึ่ง มีเด็กชายคนหนึ่ง— นักเรียนชั้นปีที่สองของโรงเรียนมัธยม— มาที่คาลิวาของฉัน11 เขาเคาะประตูด้วยตัวเคาะประตูเหล็กถึงแม้จะมีถุงจดหมายที่ยังไม่ได้อ่านรออยู่เต็มถุง

แต่ฉันก็ตัดสินใจออกไปถามว่าเขาต้องการอะไร “เอาล่ะ,” ผมกล่าว, “มีเรื่องอะไรในใจบ้างครับ หนุ่มน้อย?” “นี่,” เขาถาม, “เป็นคาลิวาของพ่อปายซิอุสใช่ไหมครับ? ผมต้องการพูดคุยกับพ่อปายซิอุสครับ” “นี่คือคาลิวาของเขา,” ผมตอบ, “แต่พ่อปายซิอุสเองไม่อยู่ที่นี่— เขาออกไปซื้อบุหรี่แล้วครับ” — “เข้าใจแล้ว,”
เด็กชายตอบด้วยน้ำใจดี “พ่อเพย์ซีไปซื้อบุหรี่เพราะอยากช่วยใครสักคน” — “เขาซื้อไว้กินเอง,” ผมตอบ “บุหรี่ของเขาหมดแล้วเขาจึงวิ่งไปร้านอย่างคนบ้าเพื่อซื้อมา”
“เขาทิ้งผมไว้ที่นี่คนเดียว
และผมก็ไม่รู้เลยว่าเขาจะกลับมาเมื่อไหร่
ถ้าเห็นเขาไปนานเกินไป ผมก็จะไปเช่นกัน”
น้ำตาเริ่มคลอในตาของเด็กชาย และเขา— อีกครั้งด้วยเจตนาดีที่สุด—พูดว่า: “เราทำให้ผู้อาวุโสเหนื่อยมากเลย!” — “แล้วทำไมคุณถึงต้องการเขาล่ะ?” ผมถาม — “ผมอยาก,” เขาตอบ “ได้รับคำอวยพรจากเขา” — “คำอวยพรอะไรกัน เด็กโง่! เขาถูกมนต์สะกดอยู่! ชายตัวเล็กที่ดื้อรั้น —
ผมรู้จักเขาดีเหมือนหลังมือตัวเองเลย
ดังนั้นอย่าหวังมากนัก เพราะเมื่อเขากลับมา
เขาจะอยู่ในอารมณ์ที่แย่มาก
และเขาอาจกลับมาในสภาพเมาด้วย — นอกจากเรื่องอื่น ๆ
แล้ว เขายังชอบดื่มเหล้าอีกด้วย” อย่างไรก็ตาม
ไม่ว่าฉันจะพูดอะไรกับเด็กชายคนนี้
เขาก็รับฟังด้วยใจดี “ได้ครับ” ผมกล่าวในตอนนั้น “ผมจะรอ Paissius อีกสักพัก บอกผมว่าคุณต้องการอะไรผมจะส่งต่อให้เขา” — “ผมมี” เขาตอบ
“จดหมายสำหรับผู้อาวุโส แต่ผมจะรอเขาเพื่อขอพรจากเขา” ดูสิ! ไม่ว่าฉันจะพูดอะไร เขาก็รับฟังด้วยใจดีเสมอ
ฉันบอกเขาว่า
‘เปย์ซีนั้นวิ่งไปอย่างคนบ้าเพื่อไปซื้อบุหรี่’
และเมื่อเขาได้ยินอย่างนั้น เขาก็เริ่มถอนหายใจ
และน้ำตาเริ่มคลอในตา ‘ใครจะรู้ว่าเขาไปหาบุหรี่นั้นทำไม?’ เขาคิด ‘เขาคงอยากทำความดี’ คนอื่นอ่านหนังสือมาก [แต่กลับไม่มีเจตนาดี] ส่วนที่นี่ —
นักเรียนชั้นสองของโรงเรียนมัธยมกลับมีเจตนาดีถึงเพียงนี้! คุณทำลายความคิดหนึ่งของเขา
เขาก็สร้างความคิดใหม่ขึ้นมา ซึ่งดีกว่าความคิดเดิม
และบนพื้นฐานนั้น เขาก็มาถึงข้อสรุปที่ดีกว่า

11 เทียบเท่ากับชั้นปีที่ 6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัสเซีย –
หมายเหตุของผู้แปล
17

□□□□□□ □□□□□□□

— ทุกคนตีความสิ่งที่เกิดขึ้นตามสภาพจิตใจของตนเอง
เหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นใดๆ
ก็สามารถมองได้จากทั้งมุมมองเชิงบวกและเชิงลบ
ผมเคยได้ยินเรื่องต่อไปนี้
มีวัดแห่งหนึ่งในพื้นที่หนึ่ง ทีละน้อย อาคารต่างๆ
ก็เริ่มผุดขึ้นรอบๆ วัด และค่อยๆ
วัดก็ถูกบ้านเรือนของชาวโลกโอบล้อมไว้ทุกด้าน

ที่นั่นมีการประกอบพิธีสวดเย็น (Vespers) ในเวลาเที่ยงคืน — พร้อมกับพิธีสวดเช้า (Matins)
ชาวโลกที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงก็มาร่วมพิธีด้วย
ครั้งหนึ่ง พระภิกษุผู้ฝึกหัดวัยหนุ่ม
ขณะกำลังไปร่วมพิธี ได้ลืมล็อคประตูห้องพักของตน
ทำให้มีผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้ามา
เมื่อพระภิกษุผู้นั้นรู้เรื่องก็รู้สึกวิตกกังวลอย่างยิ่ง: “หายนะแล้ว! ห้องพักถูกทำให้ไม่บริสุทธิ์แล้ว! “จบแล้วฉันจบสิ้นแล้ว!” โดยไม่ลังเลแม้แต่วินาทีเดียว
เขาคว้าขวดสุรา เทเนื้อหาลงบนพื้น แล้วจุดไฟเผา! ‘กำลังฆ่าเชื้อพื้น!’ อีกนิดเดียว
เขาก็จะเผาวัดทั้งหลังแล้ว
เขาเผาพื้นห้องพักของตัวเอง
แต่ไม่ได้เผาความคิดของตัวเอง
และความคิดนั้นเองคือสิ่งที่จำเป็นต้องถูกเผา
เพราะความชั่วร้ายอยู่ที่ความคิดนั้น
หากพระภิกษุนั้นได้นำความคิดที่ดีมาใช้
และบอกกับตัวเองว่า
ผู้หญิงคนนั้นเข้ามาในห้องพักของเขาด้วยความเคารพ

หวังจะได้รับประโยชน์ และรับ [เป็นพร]
ความเมตตาจากพระสงฆ์
เพื่อที่เธอจะได้ปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดที่บ้านของเธอเอง
การเปลี่ยนแปลงทางจิตวิญญาณก็จะเกิดขึ้นภายในตัวเขา
และเขาจะได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้า
สภาพจิตวิญญาณของบุคคลหนึ่งจะปรากฏชัดจากคุณภาพของ
ความคิดของเขา ผู้คนตัดสินสิ่งต่าง ๆ
และเหตุการณ์ตามสิ่งที่ตนเองมีอยู่ภายใน
เมื่อขาดจิตวิญญาณ
พวกเขาก็จะสรุปผิดและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไม่เป็นธรรม ตัวอย่างเช่น
ผู้ที่ประสงค์จะรักษาความลับและให้ทานในยามค่ำคืน
จะไม่เคยคิดร้ายต่อผู้คนที่เดินผ่านบนถนนในยามดึก
แต่ผู้ที่ใช้เวลาทั้งคืนในบาป
เมื่อเห็นผู้คนที่เดินผ่านในยามดึก จะกล่าวว่า: ‘สัตว์ร้ายอะไรเช่นนี้! เขาไปอยู่ที่ไหนมาทั้งคืน?’ —
เพราะเขาตัดสินตามประสบการณ์ของตนเอง
หรือตัวอย่างเช่น คนที่มีเจตนาดี
เมื่อได้ยินเสียงเคาะจากชั้นบนในยามค่ำคืนจะรู้สึกยินดีว่า: ‘พวกเขากำลังก้มศีรษะแสดงความเคารพ!’ แต่คนที่ไม่มีใจดีจะบ่นอย่างร้ายกาจว่า:

20

“พวกเขากำลังเต้นรำทั้งคืน!” คนหนึ่งเมื่อได้ยินเสียงร้องเพลงที่ไพเราะจะพูดว่า: “เพลงสวดในโบสถ์ไพเราะจริงๆ!” — ในขณะที่อีกคนจะโกรธว่า: “พวกเขากำลังร้องเพลงอะไรกันอยู่ข้างโน้น!..”
คุณยังจำได้ไหมว่าสองคนโจรที่ถูกตรึงกางเขนข้างพระองค์มีปฏิกิริยาต่อพระคริสต์อย่างไร?
ทั้งสองคนต่างเห็นพระคริสต์ถูกตรึงบนกางเขน
ทั้งสองคนต่างรู้สึกถึงแผ่นดินสั่นสะเทือน
และทั้งสองคนต่างอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน
แต่คนหนึ่งในนั้นคิดอย่างไร ส่วนอีกคนคิดอย่างไร? คนหนึ่ง—คนที่ถูกตรึงอยู่ทางซ้าย— ได้กล่าวหมิ่นประมาทพระคริสต์และกล่าวว่า:
“หากท่านคือพระคริสต์ โปรดช่วยตัวท่านเองและเราด้วย”

12

ส่วนอีกคน—ที่ด้านขวา—ได้สารภาพว่า:
“เราได้รับสิ่งที่สมควรกับกรรมของเราแต่คนนี้ไม่ได้ทำผิดอะไรเลย”

13

คนหนึ่งต้องไปรับความทุกข์ทรมานนิรันดร์
ส่วนอีกคนได้รับการช่วยให้รอด

บทที่ 2.
เกี่ยวกับความคิดที่หมิ่นประมาท

ความคิดประเภทใดที่ถือเป็นการหมิ่นประมาท

— เกโรนดา,
ผมไม่เข้าใจว่าเมื่อใดความคิดจะถือเป็นการหมิ่นประมาท

...

—

เมื่อภาพลักษณ์ชั่วร้ายปรากฏขึ้นในใจเกี่ยวกับพระคริสต์ พระมารดาของพระเจ้า นักบุญทั้งหลาย
สิ่งใดก็ตามที่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์
หรือแม้กระทั่งบิดาทางจิตวิญญาณของเราและสิ่งอื่นที่คล้ายคลึงกัน นี่คือความคิดที่หมิ่นประมาท
ความคิดเช่นนี้ไม่ควรเล่าให้ใครฟังเลย
— แม้แต่กับบิดาทางจิตวิญญาณของเราเองก็ไม่ได้หรือ?
— เพียงพอที่จะบอกพ่อทางจิตวิญญาณของคุณว่า:
‘ผมมีความคิดที่หมิ่นประมาทเกี่ยวกับพระคริสต์หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระมารดาของพระเจ้า นักบุญ
หรือเกี่ยวกับท่าน — พ่อทางจิตวิญญาณของผม’
ความหมิ่นประมาทและบาปทั้งหมดนี้ไม่ใช่ของเรา —
แต่มาจากมาร ดังนั้น
เราจึงไม่จำเป็นต้องทุกข์ใจเพิ่มเติมจากเรื่องอื่น ๆ
เพราะบาปของมาร เมื่อผมยังเป็นนักบวชใหม่
ปีศาจเคยนำความคิดหมิ่นประมาทมาสู่ผมเป็นระยะเวลาหนึ่ง — แม้กระทั่งในโบสถ์ ผมเคยรู้สึกทุกข์ใจมาก
ปีศาจจะปลูกฝังความคิดชั่วร้ายเกี่ยวกับนักบุญในใจผมโดยใช้ ‘วัตถุดิบ’

12 ลูกา 23:39.
13 ดู ลูค 23:41.
21

□□□

พระสังฆราชฟอร์ทูนาตัสได้ขับไล่ปีศาจที่ไม่บริสุทธิ์ออกจากหญิงที่ถูกผีสิง
วิญญาณชั่วที่ถูกขับออกนั้นได้แปลงร่างเป็นขอทาน
กลับเข้าเมืองและเริ่มกล่าวหาพระสังฆราช “คนใจร้ายนั้นขับฉันออก!” มันร้องขึ้น
ชายคนหนึ่งที่ได้ยินเสียงร้องนั้น ก็รู้สึกสงสาร “คนน่าสงสาร” นั้น
“แรงกระตุ้นอันน่าสะพรึงกลัวอะไรที่ผลักดันให้เขาขับคุณออก! เขาจะทำเรื่องเช่นนั้นได้อย่างไร! “มาเถอะเข้ามาในบ้านฉันสิ” ปีศาจนั้นจึงเข้าบ้านเขา
และไม่นานก็ขอว่า “โยนฟืนลงเตาไฟหน่อยฉันหนาวจนตัวสั่น” เจ้าบ้านจึงโยนท่อนไม้หนาๆ ลงในไฟ
และเปลวไฟก็ลุกโชนอย่างร่าเริง
เมื่อไฟลุกโชนเต็มที่แล้ว
ปีศาจก็เข้าสิงลูกของเจ้าบ้าน ในภาวะถูกสิง
เด็กชายผู้น่าสงสารนั้นกระโดด
ลงสู่กองไฟและถูกเผาจนตาย
ก็ถึงตอนนั้นเท่านั้นที่เจ้าบ้านจึงตระหนักว่าใครคือผู้ที่พระสังฆราชได้ขับไล่ออกไป
และใครคือผู้ที่เขาได้นำเข้ามาในบ้าน
พระสังฆราชฟอร์ทูนาตัสรู้ดีว่าท่านกำลังทำอะไรอยู่
เมื่อท่านขับไล่วิญญาณชั่วร้ายออกจากเด็กหญิงที่ถูกสิง15

ความคิดที่หมิ่นประมาทพระเจ้ามาจากไหน?
— เกโรนดา ท่านช่วยบอกเราเกี่ยวกับ
‘ความไม่ใส่ใจที่ดี’ ได้ไหมครับ?

—

ความเฉยเมยด้วยเมตตาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนที่ไวต่อสิ่งต่าง ๆ เกินไป ซึ่งมารร้ายทรมานด้วยความคิดทุกประเภท16 จะดีสำหรับคนเช่นนี้หากสามารถลดความไวต่อสิ่งต่าง ๆ
ลงได้บ้าง — ในความหมายเชิงบวกของคำนี้ —
และไม่ยึดติดกับความคิดประเภทใดประเภทหนึ่ง นอกจากนี้ความไม่ใส่ใจอย่างมีเมตตากรุณายังจำเป็นสำหรับบุคคลที่มารร้ายต้องการทำให้เสียสมดุล
จึงทำให้เขาหรือเธอมีความไวต่อเรื่องหรือปรากฏการณ์บางอย่างมากเกินไป —
แม้ว่าบุคคลนั้นโดยปกติจะไม่มีความไวต่อสิ่งต่าง ๆ
มากเกินไปก็ตาม และสำหรับบุคคลเช่นนี้
ความไม่ใส่ใจในระดับที่เหมาะสมจะเป็นประโยชน์ได้ในช่วงเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตาม
พวกเขาต้องอยู่ภายใต้การดูแลของพ่อทางจิตวิญญาณ
พวกเขาจำเป็นต้องเปิดใจเล่าความคิดของตนให้พ่อทางจิตวิญญาณฟัง และอยู่ภายใต้การดูแลของเขา หากไม่เช่นนั้น
พวกเขาอาจค่อยๆ กลายเป็นคนที่ไม่ใส่ใจต่อทุกสิ่ง

15 ดูSt Gregory the Dialogist. A Discourse on the Lives of the Italian Fathers and on the Immortality of the Soul. Moscow: Blagovest, 1996. p. 54.
16 นี่คือวิธีที่ผู้อาวุโสใช้เรียกปีศาจ
23

และตกสู่ขั้วตรงข้าม — กลายเป็นคนที่ไม่มีความสนใจใดๆเลย
— เกโรนดา, ทำไมเมื่อผมรู้สึกเศร้า
ผมจึงมีความคิดที่ดูหมิ่นพระเจ้า?
— ดูสิว่าเกิดอะไรขึ้น:
เมื่อเห็นคุณอยู่ในภาวะเศร้าใจ
ปีศาจก็ใช้โอกาสนี้ล่อลวงคุณด้วยของหวานทางโลก —
คือความคิดบาป ถ้าคุณยอมแพ้ตั้งแต่ครั้งแรก

[โดยรับความคิดหวานนี้]
ครั้งต่อไปมันจะทำให้คุณทุกข์ใจมากยิ่งขึ้น
และคุณจะไม่มีแรงต้านทานมันได้
นั่นคือเหตุผลที่คุณต้องไม่ปล่อยให้ตัวเองอยู่ในภาวะเศร้าโศกต่อไป แต่ควรหันไปทำกิจกรรมทางจิตวิญญาณแทน
กิจกรรมทางจิตวิญญาณจะช่วยคุณหลุดพ้นจากภาวะนี้
— เกโรนดา, ผมรู้สึกทรมานมากจากความคิดบางอย่าง...
— ความคิดเหล่านั้นมาจากมารร้าย จงสงบใจ
และอย่าฟังมัน
คุณเป็นคนที่รับรู้ได้ง่ายและไวต่อความรู้สึก
มารร้ายใช้ความไวต่อความรู้สึกของคุณเป็นประโยชน์

เพื่อปลูกฝัง [นิสัย]
ให้คุณให้ความสนใจเกินควรต่อความคิดบางอย่าง มัน ‘ติด’ จิตใจคุณไว้กับความคิดเหล่านั้น
และคุณก็ทรมานตัวเองโดยไม่จำเป็น ตัวอย่างเช่น
เขาอาจนำความคิดชั่วร้ายเกี่ยวกับแม่ชีใหญ่
หรือแม้กระทั่งเกี่ยวกับฉันมาให้คุณ
อย่าใส่ใจความคิดเหล่านี้เลย
หากคุณให้ความสนใจแม้เพียงเล็กน้อยต่อความคิดที่หมิ่นประมาท มันสามารถทรมานคุณได้; มันสามารถทำลายคุณได้
คุณต้องการความไม่ใส่ใจที่สมดุลและดีต่อสุขภาพสักเล็กน้อย
มารมักทรมานผู้เคร่งศาสนาและผู้ที่ไวต่อความรู้สึก
สูงด้วยความคิดหมิ่นประมาท

มันทำให้ข้อบกพร่องของพวกเขา [ในสายตาตัวเอง]
ดูใหญ่โตเกินจริง
เพื่อผลักดันให้พวกเขาจมอยู่ในความเศร้าโศก
มารพยายามผลักดันให้พวกเขาตกอยู่ในความสิ้นหวังเพื่อที่พวกเขาจะฆ่าตัวตาย;
และหากเขาล้มเหลวในเรื่องนี้
เขาก็พยายามอย่างน้อยที่สุดที่จะทำให้พวกเขาบ้าคลั่งและไร้ความสามารถ หากมารล้มเหลวในเรื่องนี้ด้วย
เขาก็จะรู้สึกพอใจอย่างน้อยที่สุดที่ได้ก่อให้เกิดความเศร้าหมองและความสิ้นหวังแก่พวกเขา
ครั้งหนึ่ง
ผมเคยพบชายคนหนึ่งที่ชอบถ่มน้ำลายอยู่ตลอดเวลา

“เขาถูกผีสิง” ผู้คนบอกผมเกี่ยวกับเขา ‘ไม่,’ ผมตอบ, ‘คนที่ถูกผีสิงไม่ประพฤติตัวแบบนั้น.’ และจริง ๆ แล้ว
ตามที่ผมได้รู้แน่ชัดในภายหลัง
วิญญาณที่น่าสงสารนี้ไม่ได้ทำบาปมากพอที่จะถูกผีสิงเขาเติบโตมาในฐานะเด็กกำพร้า
24

และมีลักษณะนิสัยที่อ่อนไหวและรับอิทธิพลได้ง่ายนอกจากนี้ เขายังมีแนวคิด ‘เอียงซ้าย’
และจินตนาการที่ค่อนข้างมืดมน
ปีศาจได้พัดให้ไฟของทุกสิ่งนี้ลุกโชนขึ้น
และเริ่มปลูกฝังความคิดหมิ่นประมาทลงในจิตใจเขา
และเมื่อปีศาจทำเช่นนั้น
วิญญาณที่น่าสงสารนี้จะต่อต้าน กระโดดขึ้น
และด้วยความปรารถนาที่จะกำจัดความคิดหมิ่นประมาทเหล่านั้นออกไป เขาจึง ‘พ่นมันออกมา’
ผู้ที่เฝ้าดูเหตุการณ์นี้จากข้างนอกจึงคิดว่าเขาถูกปีศาจเข้าสิง และมันก็เป็นเช่นนั้น:
วิญญาณที่น่าสงสารและถูกชักจูงได้ง่ายนั้นจะคายความคิดหมิ่นประมาทออกมา และผู้คนก็จะพูดกับเขาว่า ‘คุณถูกผีสิง!’
บ่อยครั้ง
ความคิดที่หมิ่นประมาทจะเข้ามาในใจคนผ่านความอิจฉาของมาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากตื่นเฝ้าทั้งคืน
บางครั้งจากความเหนื่อยล้า คุณอาจล้มลงเหมือนตายไป
และไม่สามารถต้านทานศัตรูได้
นั่นคือช่วงเวลาที่มารชั่วร้ายจะนำความคิดที่หมิ่นประมาทมาให้คุณ และแล้ว
เพื่อทำให้คุณสับสนหรือตกอยู่ในความสิ้นหวังมันเริ่มปลูกฝังความคิดนี้: ‘แม้แต่ปีศาจเองก็ไม่อาจนำความคิดเช่นนี้มาได้! ตอนนี้คุณจะไม่ได้รับการช่วยให้รอดแล้ว’
ปีศาจสามารถนำความคิดหมิ่นประมาทมาสู่บุคคลได้
แม้กระทั่งต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์และจากนั้นก็กล่าวว่าบาปนี้— การหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์—
เป็นบาปที่ไม่อาจให้อภัยได้
— เกโรนดา,
ความคิดที่หมิ่นประมาทสามารถเกิดขึ้นได้จากความผิดของเราเองได้หรือไม่?
— ใช่ครับ
คนนั้นอาจสร้างสาเหตุให้ความคิดเช่นนั้นเกิดขึ้นด้วยตัวเองได้
หากความคิดหมิ่นประมาทไม่ได้เกิดจากความไวต่อสิ่งต่างๆ เกินไป ก็มักมีต้นกำเนิดจากความหยิ่งยโส
การตัดสินผู้อื่น และสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
ดังนั้น หากขณะปฏิบัติความเคร่งครัด
คุณมีความคิดที่ไม่เชื่อและหมิ่นประมาท
จงรู้ไว้ว่าความเคร่งครัดของคุณกำลังถูกปฏิบัติด้วยความหยิ่งยโส ความหยิ่งยโสทำให้จิตใจมัวหมอง
ความไม่เชื่อเริ่มก่อตัวขึ้น
และบุคคลนั้นจะถูกพรากจากที่พึ่งพิงแห่งพระคุณของพระเจ้า นอกจากนี้
ความคิดที่ดูหมิ่นยังครอบงำบุคคลที่พยายามศึกษาเรื่อง

25

หลักคำสอนอย่างลึกซึ้งโดยไม่มีพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำเช่นนั้น17

การดูหมิ่นความคิดที่หมิ่นประมาท

— เกโรนดา, อับบา ไอแซค กล่าวว่า เราเอาชนะกิเลส
‘ด้วยความถ่อมใจ ไม่ใช่ด้วยความหยิ่งยโส’

18

การดูหมิ่นกิเลสเฉพาะอย่างหนึ่ง ความหยิ่งยโส [ต่อมัน] และการดูหมิ่นความคิดหมิ่นประมาทไม่ใช่สิ่งเดียวกันหรือ?
— ไม่ครับ ในการดูหมิ่นความปรารถนา มีทั้งความภูมิใจ
ความมั่นใจในตัวเอง และ — ที่เลวร้ายที่สุด —
การหาเหตุผลแก้ตัว นั่นคือ
คุณหาเหตุผลแก้ตัวให้ตัวเองและ ‘ละทิ้ง’
ความปรารถนาของคุณ มันเหมือนว่าคุณกำลังพูดว่า:

‘ความปรารถนานี้ไม่ใช่ของฉัน; มันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับฉันเลย’ —
และคุณไม่พยายามใดๆ เพื่อปลดปล่อยตัวเองจากมัน
แต่เราต้องดูหมิ่นความคิดที่หมิ่นประมาท
เพราะอย่างที่ฉันได้กล่าวไว้แล้ว มันไม่ใช่ของเรา
แต่มาจากมาร

—

และหากใครนั้นแสร้งทำต่อผู้อื่นว่าตนมีความหลงใหลบางอย่าง เช่น โดยการแสดงตัวว่าเป็นคนกินจุแล้วการกระทำเช่นนั้นถือเป็นการเยาะเย้ยปีศาจหรือไม่? — ในกรณีนั้น เขากำลังปฏิบัติความ ‘ดี’ แบบหนึ่ง
แต่ไม่ใช่การเยาะเย้ยมาร
คุณจะเยาะเย้ยมารเมื่อมันนำความคิดหมิ่นประมาทมาให้คุณ แต่คุณกลับกำลังร้องเพลงสรรเสริญอยู่
— เกโรนดา
ท่านว่าทำอย่างไรจึงสามารถขับไล่ความคิดหมิ่นประมาทออกไปได้ระหว่างพิธีบูชาศักดิ์สิทธิ์?
— โดยการร้องเพลง ‘ฉันจะเปิดปาก…’19
คุณอ่านโน้ตเพลงไม่ได้หรือ? อย่าคิดถึงความคิดนั้น;
จงดูหมิ่นมัน
ผู้ที่ยืนสวดมนต์ในขณะที่คิดถึงความคิดเช่นนั้น
ก็เหมือนทหารที่รายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชาในขณะที่กำลังคลายเกลียวระเบิดมือ
— แล้วถ้าความคิดหมิ่นประมาทไม่ยอมหายไปล่ะ?
— หากเขาไม่จากไป
จงรู้ไว้ว่าเขาได้หาที่สำหรับตัวเองอยู่ภายในตัวคุณแล

17 นั่นคือ เงื่อนไขทางจิตวิญญาณ — ความเคารพ ความถ่อมตน
ความเชื่อฟังต่อคริสตจักร — หรือเงื่อนไขทางภายนอก — การศึกษา ความสามารถความรู้ภาษากรีก และอื่น ๆ — หมายเหตุของผู้แปล

18 ในข้อความภาษากรีก: “διά της ταπεινώσεως, καὶ ὄχι διὰ της περιφρονήσεως.”
ในฉบับแปลภาษารัสเซียของ S. I. Sobolevsky:
“เมื่อคุณเอาชนะความปรารถนาผ่านความถ่อมตัว และไม่ใช่ผ่านความหยิ่งยโส”

ดูเพิ่มเติม: อับบา อิสอัคแห่งซีเรีย. The Ascetic Discourses. Letter IV. Published by ‘Aster’. Athens, 1961. p. 329; and in the same work, The Ascetic Sayings of Our Holy Father Abba Isaac the Syrian. Moscow, 1993. p. 255.
19

คำเปิดต้นของอิรโมสในบทเพลงแรกของคาโนนสำหรับวันประกาศการของพระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด
26

□□□

คุณเริ่มนับนกกา แล้วผู้ขายของริมทางก็ค่อยๆ
เข้ามาใกล้คุณ และยัดลูกกวาดเข้าปากที่อ้าค้างของคุณคุณเริ่มกลิ้งมันไปมาในปาก ลิ้มรสความหวาน
และเมื่อถึงตอนนั้นก็ยากที่จะบ้วนมันออก
คุณต้องบ้วนมันออกทันที — ในวินาทีแรกที่คุณรู้สึกถึง ‘ความหวาน’ ของมัน
— เกโรนดา,
ถ้าผมมีความคิดหมิ่นประมาทที่เกิดขึ้นเพียงชั่วขณะแต่แล้วขับมันออกไปล่ะ?
— ในกรณีนั้น ปีศาจจะให้ลูกกวาดแก่คุณ
และคุณจะคายมันออก — แต่ไม่ใช่ทันที ทันที
แต่หลังจากผ่านไปสักพัก คุณต้องคายมันออกทันที
มิฉะนั้น
หลังจากที่ปีศาจหลอกคุณด้วยลูกกวาดในตอนแรกแล้ว
มันจะทำให้คุณดื่มยาขมในภายหลังและเยาะเย้ยคุณ

บทที่ 3.
เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง

การเชื่อใจความคิดของตัวเองคือจุดเริ่มต้นของความหลงผิด

‘ท่านผู้อาวุโส เมื่อผมโกรธ
ผมก็กลายเป็นเหมือนน้ำเชี่ยวกราก — ผมควบคุมตัวเองไม่ได้’
— แล้วทำไมคุณถึงควบคุมตัวเองไม่ได้?
— เพราะผมเชื่อในความคิดของตัวเอง
— ถ้าเป็นเช่นนั้น คุณก็มี ‘ความเชื่อ’ ของตัวเอง ‘หลักความเชื่อ’ ของตัวเองแล้ว!
ทั้งหมดนี้ล้วนเกิดจากความเห็นแก่ตัว
อย่าหาเหตุผลมาสนับสนุนความคิดของคุณเองจงขับไล่ความคิดโง่เขลาเหล่านั้นออกไปด้วยตัวคุณเอง; อย่ายอมรับมัน
— ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าความคิดนั้น ‘ไร้สาระ’?
— ถ้าคุณไม่เข้าใจเรื่องนั้น ก็ไปปรึกษาแม่ชีใหญ่
และทิ้งความคิดนั้นไปทันที —
โดยทำตามทุกสิ่งที่เธอสั่ง
ถ้าผู้ปฏิบัติธรรมเชื่อมั่นในความคิดของตัวเอง
นั่นคือจุดเริ่มต้นของความหลงผิด
จิตใจของเขาจะถูกความหยิ่งยโสมัวหมอง
และเขาอาจตกอยู่ในความหลงผิด ในกรณีนั้น
จะดีกว่าหากเขาสูญเสียสติ
เพราะอย่างนั้นเขาจะมีเหตุลดโทษ

— เกโรนดา ท่านคิดว่าคนอื่นไม่สามารถ [ช่วย] คนเช่นนั้นได้หรือ?

—

สำหรับผู้อยู่ในสภาพเช่นนี้ที่จะได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือของใครก็ตาม เขาต้องช่วยตัวเองก่อน
เขาต้องตระหนักว่า การเชื่อในความคิดของตนเอง —

29

ซึ่งบอกเขาว่าเขาดีกว่าทุกคน
ว่าเขาเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ และสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายกัน — คือความหลงผิด หากใครยึดติดกับความคิดเช่นนี้
แม้ลูกปืนใหญ่ก็ไม่อาจทำให้มันหลุดออกไปได้
เพื่อให้ความคิดนี้หายไป บุคคลนั้นต้องถ่อมตนลง
บางครั้งผู้อยู่ในสภาพเช่นนี้มาขอให้ผมสวดภาวนาให้เขาแต่คำอธิษฐานของฉันจะช่วยคนเช่นนั้นได้อย่างไร? หากพวกเขาเองยังปล่อยให้ไส้ชนวน— ที่มารได้สอดใส่เข้าไปในตัวพวกเขา—ยังคงอยู่
พวกเขาก็จะระเบิดขึ้นอีกครั้ง มันก็เหมือนกับคนที่

[นั่งอยู่บนถังดินปืน] กำลังถือไส้ชนวนไว้ในมือ
ขณะเดียวกันก็ขอให้คุณช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการระเบิด!
— เกโรนดา, ผมบ้าไปแล้ว…
— ใครกันที่บอกคุณอย่างนั้น?
แน่นอนว่าไม่ใช่ความคิดของคุณเองใช่ไหม? [อย่ากลัว]
ฉันกำลังดูแลคุณจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์ ฉันจำคุณได้
คุณไม่ได้บ้าเลยสักนิด
แต่ถ้าคุณเริ่มเชื่อความคิดของตัวเอง
ความคิดเหล่านั้นจะทำให้คุณบ้าได้แน่อย่าเชื่อความคิดของตัวเอง:
ทั้งเมื่อมันบอกคุณว่าคุณหลงทาง
และเมื่อมันเรียกคุณว่านักบุญ

การเชื่อในความคิดของตัวเองจะนำไปสู่โรคจิต

— เกโรนดา,
หากคนใดถูกทรมานด้วยความคิดว่ารอบตัวเขาทุกคนดูเหมือนจะสนใจแต่เขาเพียงคนเดียวเขาจะขับไล่ความคิดนี้ออกไปได้อย่างไร?
— ความคิดนี้มาจากมารร้าย
ซึ่งพยายามทำให้คนนั้นป่วยทางจิต
ต้องปฏิบัติต่อความคิดเช่นนี้ด้วยความไม่สนใจ
ไม่ใส่ใจมันเลย และอย่าเชื่อมันแม้แต่น้อย
ตัวอย่างเช่น คนที่ชอบสงสัย
เมื่อเห็นเพื่อนสองคนพูดคุยกันเบาๆ ก็คิดว่า: ‘พวกเขากำลังนินทาฉัน!’ “ฉันไม่คาดว่าจะได้ยินอย่างนี้จากพวกเขา!”
แต่ความจริงแล้ว
คนเหล่านั้นกำลังพูดคุยเรื่องอื่นที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิง หากปล่อยให้ความคิดเช่นนี้วิ่งไปอย่างอิสระ
มันจะค่อยๆ ‘เพิ่มแรง’
จนบุคคลนั้นถึงจุดที่เริ่มคิดว่าตัวเองกำลังถูกจับตามอง และถูกตามล่า แม้ใครจะมี ‘หลักฐานที่ปฏิเสธไม่ได้’
ว่าคนรอบข้างกำลังสนใจแต่เขาเพียงคนเดียว
เขาต้องตระหนักว่า ‘ข้อเท็จจริง’
เหล่านี้ถูกบิดเบือนอย่างแยบยลโดยศัตรูเอง
ซึ่งต้องการให้บุคคลนั้นเชื่อ

[ในความจริงของความคิดที่ถูกเสนอ] ปีศาจช่างเป็นผู้บิดเบือนที่แยบยลจริงๆ!

30

ผมรู้จักชายหนุ่มคนหนึ่ง ถึงแม้เขาจะฉลาดมาก
แต่เขากลับเชื่อความคิดที่บอกว่าเขาไม่มั่นคงทางจิตใจด้วยการยอมรับความคิดที่ ‘ทังลาชกา’ นำมาให้
ชายหนุ่มคนนี้ได้สร้างคอมเพล็กซ์มากมายให้กับตัวเอง
เขาเคยพยายามฆ่าตัวตายและทำให้พ่อแม่เขาทุกข์ทรมานอย่างหนัก พระเจ้าได้ประทานกำลังและพรสวรรค์ให้เขา
แต่ศัตรูกำลังทำให้ทุกสิ่งเหล่านี้ไร้ประโยชน์
ดังนั้นหนุ่มคนนี้จึงทรมานตัวเองและทรมานผู้อื่นด้วยฉันไม่เข้าใจเลยว่า:
ทำไมคนเราถึงยอมรับความคิดเหล่านี้จากมารและทำให้ชีวิตตัวเองทนไม่ได้?
แล้วพวกเขายังเริ่มโทษพระเจ้าสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ทั้งที่พระองค์ทรงเมตตาและรักเรามากเพียงใด!
ไม่ว่าคุณจะพูดอะไรกับคนเช่นนี้
ก็ไม่มีประโยชน์อะไรทั้งสิ้น
จนกว่าคนนั้นจะหยุดเชื่อในความคิดที่ศัตรูนำมาให้เขาการสนทนาทั้งหมดกับเขาจะเพียงแต่ทำให้พลังของคุณหมดไปและไม่บรรลุผลอะไรเลย
— เกโรนดา,
การถูกชักจูงได้ง่ายเป็นจุดอ่อนของจิตวิญญาณหรือเป็นโรคหรือไม่?
— ไม่ครับ ความเมตตา ความไวต่อความรู้สึก
และการถูกชักจูงได้ง่าย เป็นพรสวรรค์ตามธรรมชาติ

แต่โชคร้ายที่มาร [บางครั้ง]
สามารถใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อประโยชน์ของตัวเองได้
มารมักปลูกฝังในตัวคนที่มีความไวต่อความรู้สึกและถูกชักจูงได้ง่าย ให้มีแนวโน้มที่จะขยายความสิ่งต่าง ๆ
จนเกินจริง
ทำให้พวกเขาไม่สามารถทนต่อความยากลำบากบางอย่างได้
หรือ — แม้จะทนได้เพียงเล็กน้อย — ก็รู้สึกท่วมท้น
หมดกำลังใจ เหนื่อยล้า และในที่สุดก็พังทลาย
หากใครใช้ความไวต่อความรู้สึกและความอ่อนไหวที่มีมาแต่กำเนิดอย่างถูกต้อง
มันจะกลายเป็นสิ่งอันศักดิ์สิทธิ์
แต่หากใครปล่อยให้มารร้ายใช้ประโยชน์จากคุณสมบัติเหล่านี้ คุณสมบัติเหล่านั้นจะกลับมาทำร้ายตัวเขาเอง
เพราะหากใครไม่ใช้พรสวรรค์ของตนเพื่อความดี
มารร้ายก็จะใช้ประโยชน์จากมัน ด้วยวิธีนี้
คนนั้นจึงทิ้งพรสวรรค์ของพระเจ้าไป
แทนที่จะขอบคุณพระเจ้า
เขากลับเข้าใจผิดทุกสิ่งอย่างสิ้นเชิง
หากคนที่มีจิตใจอ่อนไหวมากเชื่อในความคิดของตัวเอง
มันอาจนำเขาไปจนถึงโรงพยาบาลจิตเวชได้
แน่นอนว่าไม่มีเหตุผลที่จะชมเชยคนที่ไม่ใส่ใจด้วยเช่นกัน ซึ่งมักพูดซ้ำๆ ว่า ‘เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ของชีวิต!’ แต่

至少คนประเภทนี้ไม่จบลงที่โรงพยาบาลจิตเวช
นั่นคือเหตุผลที่ ‘ทังกัลลาชกา’
มักล่าเหยื่อจากคนที่มีจิตใจอ่อนไหวมาก

31

ส่วนคนอื่นๆ
ก็ทรมานตัวเองด้วยความคิดว่าพวกเขาถูกแบกรับมรดกทางพันธุกรรมที่หนักอึ้ง หรือพูดให้ถูกก็คือ
ทังกาลัชกาเองที่ปลูกฝังความคิดนี้ในใจพวกเขา
และพยายามโน้มน้าวให้เชื่อว่านี่คือความจริง
ศัตรูนั้นปลูกฝังความกลัวในใจคนเหล่านั้น
เพื่อทำให้จิตใจพวกเขาสับสนและทำให้พวกเขาไร้ความสามารถโดยไม่มีเหตุผลที่จริงจัง
แต่แม้จะมีสิ่งใดที่เป็นกรรมพันธุ์ในตัวคนนั้นจริง — ก็ไม่มีสิ่งใดสามารถต้านทานพระคุณของพระเจ้าได้คุณยังจำนักบุญไซพรีอัน21

—

ผู้เคยเป็นนักเวทมนตร์มาก่อน
แต่ต่อมาได้กลายเป็นนักบวชชั้นสูงของคริสตจักรและเป็นผู้พลีชีพเพื่อพระคริสต์ — ได้หรือไม่? และนักบุญโมเสสผู้มัวร์22 ? ในตอนแรกเขาเป็นโจร
แต่เมื่อเข้าสู่ชีวิตนักบวช
เขากลับมีความสามารถในการแยกแยะทางจิตวิญญาณที่เหนือกว่านักบุญผู้ยิ่งใหญ่หลายท่าน
เขาได้บรรลุถึงภาวะความสมบูรณ์ทางจิตวิญญาณที่สูงส่งเพียงใด! เมื่อนักบุญมาคาริอัสมาเยี่ยมท่านโมเสสผู้เป็นที่เคารพได้ถามท่านว่า: ‘ผมควรทำอย่างไรดี? ผู้คนมารบกวนผม และผมไม่สามารถรักษาความเงียบได้’ ‘โมเสส,’ อับบา มาคาริอัสตอบว่า,
‘คุณมีความไวต่อจิตวิญญาณมาก ไปยังทะเลทรายอาหรับเถิดเพราะคุณไม่สามารถขับไล่ผู้คนออกไปได้’

23

นักบุญโมเสส — ผู้เคยเป็นโจรในอดีต —
ได้ก้าวข้ามแม้แต่ท่านอาร์เซนิอุสผู้ยิ่งใหญ่ในด้านความละเอียดอ่อนของจิตใจทางจิตวิญญาณ
แม้ว่าอาร์เซนิอุสจะมาจากครอบครัวขุนนางและเป็นผู้มีการศึกษาและมีวัฒนธรรมดูสิว่าพระคุณของพระเจ้าสามารถสร้างสิ่งใดได้บ้าง!
แต่ต้องกล่าวถึงท่านโมเสสผู้เป็นที่เคารพนับถือด้วยว่า ท่านมีความถ่อมตนอย่างยิ่ง...

ความอยากทำตามใจชอบเริ่มต้นจากความคิด

— เกโรนดา ท่านคิดว่าความดูถูกดูแคลนนั้นมาจากไหน?
— ท่านดูถูกสิ่งใด? — ก็แทบทุกอย่างเลยครับ
— ถ้าเป็นอย่างนั้น คุณก็จะเจอสิ่งต่าง ๆ มากมายเลยนะ
ทั้งหนอนในแอปเปิล แมลงในถั่ว และเส้นผมในขนมปัง...
— เกโรนดา นั่นคือสิ่งที่ผมเจออยู่ตลอดเลย!
— สรรเสริญแด่พระองค์ พระเจ้า
ท่านเห็นไหมว่าพระเจ้ากำลังช่วยท่านให้เอาชนะจุดอ่อนนี้อยู่?

21 วันฉลองนักบุญไซพรีอันผู้พลีชีพจัดขึ้นในวันที่ 2 ตุลาคม
22 วันฉลองนักบุญโมเสสแห่งมูริน จัดขึ้นในวันที่ 28 สิงหาคม
23 ดู:
เรื่องราวที่น่าจดจำเกี่ยวกับชีวิตนักพรตของบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์แ

ละเปี่ยมด้วยพระพร มอสโก, 1845. หน้า 147.
32

— □□□□□□□□,
□□□□□□□

ช่วยงานเจ้าหน้าที่กู้ชีพ
เขาก็มาถึงที่นั่นเป็นครั้งแรกด้วยขาที่ถูกพันผ้าพันแผล เจ้าหน้าที่พยาบาลบอกให้ผมแกะผ้าพันแผลขาของเขาออกส่วนเขาไปเอาผ้าพันแผลมาเพิ่ม โอ้
ภาพที่ปรากฏต่อหน้าผมเมื่อแกะผ้าพันแผลออกนั้นช่างน่าสยดสยอง! ขาทั้งข้างเต็มไปด้วยตัวหนอน! “ไปทะเลสิ”
ผมบอกเขา “แล้วล้างขาให้สะอาด กำจัดตัวหนอนออกไป”
“แล้วกลับมา เราจะพันแผลให้คุณใหม่” เขาตกอยู่ในสภาพที่เลวร้ายเพียงใด! การลงโทษที่ตกมาบนตัวเขาช่างหนักหน่วงเพียงใด!
ฉันถึงกับตะลึง “คุณเข้าใจสาเหตุหรือไม่?”
เจ้าหน้าที่กู้ภัยถามฉัน “จะให้ฉันไม่เข้าใจได้อย่างไร!” ฉันตอบ “สาเหตุคือเขาใช้เท้าเปิดประตูโบสถ์”
— เกโรนดา แม้ในสภาพนั้น
เขายังคงเปิดประตูด้วยเท้าอยู่หรือไม่?
— ใช่ครับ ด้วยเท้า!
ทั้งที่เขาได้ใช้ชีวิตในวัดมาจนแก่แล้ว!
— ดังนั้น เขาจึงไม่เคยรู้เลยว่าปัญหาอยู่ที่ไหน?
— ผมไม่ทราบครับ
ผมต่อมาได้ออกจากวัดนั้นไปยังวัดสโตมิออนในเมืองโคนิตซา ใครจะรู้ว่าเขาเสียชีวิตอย่างไร? ในขณะเดียวกัน
พระหนุ่มๆ
จากวัดเดียวกันนั้นจะกินอาหารที่เหลือจากจานของพระผู้อาวุโส — เพื่อรับพร พวกเขาจะเก็บ ‘อาหารเหลือ’
ที่พ่อแม่พระทิ้งไว้ให้ ส่วนพระภิกษุอื่น ๆ

[ด้วยความเคารพ] จะจูบมือจับประตู
เพราะมือของพ่อแม่พระได้สัมผัสกับมัน แต่พระรูปนี้
เมื่อกราบไหว้ภาพพระ จะเพียงแตะเบา ๆ ด้วยหนวดของเขาแล้วจึงเช็ดมันอย่างระมัดระวังด้วยสำลีชุบแอลกอฮอล์!
— เกโรนดา
เมื่อคนใดปฏิบัติต่อวัตถุศักดิ์สิทธิ์ด้วยวิธีนี้ถือว่าเป็นการขาดความเคารพหรือไม่?
— มันเริ่มต้นจากความรังเกียจเพียงเล็กน้อย
แต่แล้วก็จะลุกลามไปไกลกว่านั้น เช่น พระภิกษุรูปนี้:
ท่านถึงขั้นหลีกเลี่ยงการจูบภาพศักดิ์สิทธิ์
เพราะกลัวว่าผู้ที่จูบภาพศักดิ์สิทธิ์ก่อนท่านอาจกำลังป่วยด้วยโรคบางอย่าง!
— ดังนั้น เพื่อไม่ให้รู้สึกขยะแขยง
เราจึงไม่ควรใส่ใจกับเรื่องเหล่านี้เลยหรือ?
— ผู้คนบริโภคเชื้อโรคทุกชนิดโดยไม่รู้ตัว
แต่หากผู้ใดที่กลัวโรคหรือสิ่งอื่นใดทำเครื่องหมายกางเขน พระคริสต์จะช่วยเหลือเขา
คุณรู้ไหมว่ามีผู้ป่วยต่าง ๆกี่คนที่ผ่านเข้ามาในห้องของฉันบนภูเขาอาทอส?
แต่คนบางกลุ่มที่เรียบง่ายก็ทำเครื่องหมายกางเขน
หยิบเหยือกน้ำส่วนรวมมาดื่มน้ำจากมัน ในขณะที่คนอื่นๆกลับกลัวแม้กระทั่งจะแตะต้องมัน เมื่อไม่กี่วันก่อน
มีชายคนหนึ่งที่ถือตำแหน่งสูงมากในองค์กรหนึ่งมาพบผม 34

และไม่สามารถทำอะไรได้เลย ดังนั้น
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรใดๆ
เขาจึงทำให้ตัวเองกลายเป็นคนไร้ประโยชน์
บางครั้งคนที่รู้สึกท้อแท้จนสุดใจก็มาพบฉันที่คาลิ
วา “มีความคิดหนึ่งคอยบอกฉันว่าฉันติดเชื้อเอชไอวี”
พวกเขาพูด และพวกเขาก็เชื่ออย่างนั้น
“บางทีอาจมีเรื่องอะไรบางอย่างเกิดขึ้นในชีวิตคุณหรือเปล่า?” ฉันถาม “ไม่,” พวกเขาตอบ, “ไม่มีเรื่องอะไรแบบนั้นเกิดขึ้นเลย.” “ถ้าอย่างนั้น,” ผมพูด, “คุณกำลังกังวลไปโดยเปล่าประโยชน์ไปตรวจเพื่อคลายความกังวลของคุณเถอะ.” “แต่ถ้า,” พวกเขาตอบด้วยความกลัว,
“ผลการตรวจแสดงว่าผมมีโรคเอดส์จริงๆ ล่ะ?”
ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ฟังคำเตือนของฉันและเพียงแต่ทรมานตัวเองเท่านั้น
แต่ผู้ที่ฟังคำเตือนและไปตรวจสุขภาพอย่างเชื่อฟัง
ก็พบว่าตัวเองไม่ได้เป็นโรคเอดส์เลย และดูสิ: สีหน้าของพวกเขาเปลี่ยนไป;
ความกระตือรือร้นในการใช้ชีวิตก็กลับมา
ในขณะที่กลุ่มแรก เนื่องจากความวิตกกังวล
อาจต้องนอนติดเตียงและแม้กระทั่งหยุดกินอาหารไปเลยได้ครับ สมมติว่าคุณติดเชื้อเอดส์จริงๆ
แต่สำหรับพระเจ้า ไม่มีปัญหาใดที่แก้ไม่ได้
หากคุณดำเนินชีวิตอย่างจิตวิญญาณมากขึ้น ไปสารภาพบาปรับศีลมหาสนิท และกลายเป็นคริสตชนที่แท้จริง
แล้วพระเจ้าจะช่วยเหลือคุณ

— เกโรนดา, ทำไมคนเราถึงเริ่มคิดว่าตัวเองอาจป่วย?
— เขาค่อยๆ เลี้ยงความคิดนี้ไว้ในใจอย่างเงียบๆ
บ่อยครั้ง อาจมีเหตุผลเล็กๆ น้อยๆ
ที่ไม่สำคัญสำหรับความสงสัยเช่นนี้

[ซึ่งเมื่อถูกจับตามอง]
ก็ทำให้ความคิดนั้นเสนอสิ่งอื่นให้เขา
และทำให้เรื่องเล็กๆ กลายเป็นเรื่องใหญ่
เมื่อผมอยู่ที่วัดสโตมิออน มีชายคนหนึ่งที่เมืองโคนิน

ซึ่งคิดว่าตัวเองเป็นโรคทуберคูโลซิส
เขาไม่ยอมให้ภรรยาเข้าใกล้ตัวเลย ‘อย่ามาใกล้ฉัน,’ เขาจะบอกเธอ, ‘ไม่งั้นเธอจะติดโรคนี้ด้วย.’
ผู้หญิงที่น่าสงสารคนนั้นจะแขวนตะกร้าอาหารไว้ที่ปลายไม้ยาว แล้วส่งให้เขาจากระยะไกล
ผู้ชายที่น่าสงสารคนนั้นถูกโรคนี้ทำให้ร่างกายอ่อนล้าจนหมดแรง และผอมแห้งไปจนเหลือแต่กระดูก ลูกๆ
ที่น่าสงสารของเขาได้แต่มองพ่อที่ ‘เป็นวัณโรค’
จากระยะไกล
ทั้งที่ความจริงแล้วเขาไม่มีร่องรอยของวัณโรคเลย
ความจริงคือเขาไม่เคยออกไปรับแสงแดด
แต่ยังคงอยู่ในห้องที่ปิดล็อกตลอดเวลา
ห่อตัวด้วยผ้าห่ม นั่นคือเหตุผลที่ทำให้ผิวเขาเหลืองและทำให้เขาเชื่อไปว่าตัวเองเป็นวัณโรค แล้ว

[เมื่อฉันได้ยินเรื่องทั้งหมดนี้] ฉันก็ไปบ้านเขา

36

แต่เขากลับยืนกราน — และเรื่องก็จบลงแค่นั้น
เขามาขอความช่วยเหลือ
แต่กลับปฏิเสธที่จะละทิ้งวิธีคิดของตัวเอง “ทำไม”
เขาถาม “คุณไม่ต้องการรักษาผมหรือ?” เขาต้องการหายป่วยแต่ด้วยวิธีมหัศจรรย์ [โดยไม่ต้องพยายาม]
โดยไม่พยายามเลยสักนิด “คุณ” ผมบอกเขา
“ไม่เหมาะที่จะได้รับปาฏิหาริย์เพราะคุณไม่มีโรคอะไรเลย” คุณเพียงแค่เชื่อในความคิดของตัวเองเท่านั้น”
และหากเด็กชายคนนั้นเชื่อฟัง
เขาคงได้รับความช่วยเหลือแล้ว
ฉันสังเกตเห็นว่าใครก็ตามที่รับฟังคำแนะนำจะก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และทุกสิ่งทุกอย่างจะลงตัวสำหรับเขา
ทั้งตัวเขาเองและครอบครัวของเขาจะพบความสงบสุข
ครั้งหนึ่ง มีพระรูปหนึ่งมาที่วัด
และถูกเชิญให้ร่วมร้องเพลง แต่ท่านปฏิเสธ “ทำไม”
พวกเขาถามเขา “คุณไม่ร้องเพลง?” “เพราะ” เขาตอบ “บทสดุดีกล่าวว่า:
‘คำสรรเสริญพระเจ้าอยู่ในลำคอของพวกเขาและดาบสองคมอยู่ในมือของพวกเขา’

24

เขายืนยันว่าการร้องเพลงนั้นผิด เพราะเขากลัว ‘ดาบสองคม’ จากการ ‘ยก’ ‘เสียง’ ของตัวเอง! ‘ผู้เป็นที่รักที่สุดของเรา,’ พระภิกษุทั้งหลายบอกเขา, ‘ลูกน้อยที่รักของเรา, มันไม่ได้เป็นอย่างที่คุณคิดเลย.’ แต่เขากลับยืนกรานไม่ยอมเปลี่ยนใจจะหาจุดร่วมกับคนเช่นนี้ได้อย่างไร? จะทำอย่างไรกับเขา? แม้ ‘การตีความ’
ของเขาจะถูกต้องก็ตาม
หากเขาเพียงแสดงความเชื่อฟังต่อความผิดพลาดของผู้อื่นเขาก็จะได้รับพระคุณ—และไม่ใช่พระคุณเล็กน้อยด้วย—
ซึ่งจะถูกประทานให้แก่เขาเพราะเขาได้ถ่อมตนลง
มีผู้คนมากมายที่ต้องทนทุกข์ทรมานด้วยวิธีนี้มาหลา
ยปี
เพียงเพราะพวกเขาเชื่อในความคิดของตัวเองและไม่ฟังผู้อื่น! ไม่ว่าคุณจะพูดอะไรกับพวกเขา หรือทำอะไรก็ตาม
พวกเขาก็ตีความทุกอย่างผิดไปอย่างสิ้นเชิง
และความชั่วร้ายนี้ไม่ได้หยุดอยู่แค่การที่คนๆ
หนึ่งเชื่อในความคิดของตัวเองเพียงครั้งเดียว
ความชั่วร้ายนั้นจะทวีคูณและเติบโตขึ้นเรื่อยๆ
คนนั้นยังคงปลูกฝังและปลูกฝังสิ่งนี้

[ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง]
ภายในตัวเขาเองอย่างต่อเนื่อง
และสิ่งนี้อาจผลักดันเขาให้ถึงขั้นบ้าคลั่งได้
ตัวอย่างเช่น มีชายคนหนึ่งกำลังสร้างบ้าน “คุณสร้างมันอย่างไรกัน?” คนอื่นถามเขา “แต่มันจะพังทลายและฝังคุณไว้ใต้ซากปรักหักพัง!”
หากเขาฟังคำแนะนำนี้ตั้งแต่ต้นการก่อสร้าง
โครงสร้างที่สร้างผิดวิธีก็สามารถรื้อถอนได้ง่ายๆ

24 สดุดี 149:6.
38

□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□—
□□? “□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

— เกโรนดา, สมมติว่าผมมีประสบการณ์อยู่บ้าง
หากจากประสบการณ์นี้ ผมสามารถคาดการณ์ได้คร่าวๆ
ว่าสภาพที่ผมกำลังอยู่จะพัฒนาไปอย่างไรก็ถือว่านั่นเป็นความมั่นใจในตัวเองด้วยหรือไม่?
— อย่าสรุปผลด้วยตัวเอง
เมื่อพระเจ้าทรงเรียกอัครทูตเปโตรมาหาพระองค์
เขาได้เดินบนน้ำมาหาพระองค์
แต่ทันทีที่ความคิดหนึ่งเริ่มบอกอัครทูตว่าเขาอาจจมน้ำ เขาก็เริ่มจมลง25 และพระคริสต์ทรงยอมให้สิ่งนี้เกิดขึ้น:
‘เพราะเจ้าพูดว่าเจ้าจะจมน้ำ ก็ให้จมน้ำไปเถิด’ ลองพิจารณาคนที่มีใจถ่อมตัวดู:
เขาไม่เชื่อในความคิดของตัวเอง
แม้เมื่อเขาทำปาฏิหาริย์ก็ตาม ในประเทศจอร์แดน
มีพระสงฆ์ผู้เรียบง่ายมากท่านหนึ่งที่ทำปาฏิหาริย์ได้ท่านจะอธิษฐานให้ผู้ป่วยและสัตว์ และพวกเขาจะหายป่วย
แม้แต่ชาวมุสลิมที่ป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ก็มาหาเขา
และเขาก็รักษาให้หาย ก่อนที่จะประกอบพิธีบูชาพระเจ้า
พระสงฆ์ท่านนี้จะดื่มเครื่องดื่มร้อนพร้อมกับขนมปังกรอบ และหลังจากนั้นจะไม่กินอะไรอีกตลอดทั้งวัน
ข่าวลือว่าเขากินอาหารก่อนพิธีบูชาศักดิ์สิทธิ์ไปถึงหูของพระสังฆราช
ผู้ซึ่งเรียกตัวเขาไปยังสำนักงานพระสังฆราช
โดยไม่ทราบเหตุผลที่ถูกเรียก
พระสงฆ์จึงเดินทางไปยังสำนักงานพระสังฆราชและรออยู่ในห้องรับรองร่วมกับผู้มาเยือนคนอื่น ๆ
จนกระทั่งถูกเรียกเข้าไป ข้างนอกอากาศร้อนอบอ้าวมาก;
หน้าต่างถูกปิดด้วยบานเกล็ด
และมีแสงแดดหนึ่งเส้นลอดผ่านช่องว่างเล็กๆ
เข้าสู่ห้องรับแขก
พระสงฆ์ที่เหงื่อท่วมตัวเข้าใจผิดว่าแสงนั้นเป็นเชือกที่ขึงตึง จึงถอดเสื้อคาสอคออกและแขวนไว้บนแสงนั้น
ผู้คนที่นั่งอยู่ในห้องรับแขกร่วมกับท่านต่างตกตะลึงหนึ่งในนั้นเดินไปหาพระสังฆราชและกล่าวว่า:
‘พระสงฆ์ที่กินอาหารเช้าก่อนพิธีบูชาได้แขวนเสื้อคาสอคของเขาบนลำแสงแดด!’ พระสังฆราชเรียกเขาเข้าห้องทำงานและเริ่มถาม: ‘แล้วคุณเป็นอย่างไรบ้าง? คุณจัดพิธีบูชาบ่อยแค่ไหน? “คุณเตรียมตัวอย่างไร?” — “ครับ” พระสงฆ์ตอบ
“ก่อนอื่นผมอ่านบทสวดมัททินส์ แล้วทำการกราบ แล้วชงชา
กินของว่างเบาๆ ก่อนไปประกอบพิธี” — “ทำไมคุณถึงกินก่อนพิธีลิทูร์กีย?” พระสังฆราชถาม “ถ้า,” เขาตอบ “ผมทานของว่างก่อนพิธีบูชาแล้วหลังจากรับศีลมหาสนิท26พระคริสต์จะอยู่ด้านบน
แต่ถ้าผมทานหลังพิธีบูชาแล้ว พระคริสต์จะอยู่ด้านล่าง”

25 ดู มัทธิว 14:28–31.
26 หลังจากที่ผู้เชื่อทั่วไปได้รับศีลมหาสนิทแล้ว
การปิดพิธีบูชาและแจกแอนติโดรอน
พระสงฆ์หรือผู้ช่วยพระสงฆ์จะดื่มศีลมหาสนิทที่เหลืออยู่ในถ้วยศักดิ์สิทธิ์
40

ปรากฏว่าเขากำลังทานอาหารเช้าก่อนพิธีบูชาด้วยเจตนาที

่ดี!… “ไม่,” ปาทริอาร์คกล่าว “นั่นผิดแล้ว
ก่อนอื่นจงรับศีลศักดิ์สิทธิ์ก่อนแล้วค่อยกินเล็กน้อย”
พระสงฆ์ก้มหัวลงต่อหน้าปาทริอาร์คและ [อย่างถ่อมตัว]
ยอมรับสิ่งที่ได้รับคำแนะนำ
สิ่งที่ผมต้องการกล่าวคือว่า
ถึงแม้พระสงฆ์ท่านนี้จะบรรลุถึงระดับจิตวิญญาณที่สูงจนสามารถทำปาฏิหาริย์ได้
แต่ท่านก็ยอมรับคำพูดที่ได้รับมาโดยไม่ตั้งคำถาม
ท่านไม่มีความคิดส่วนตัว
แต่หากท่านเชื่อในเหตุผลของตนเอง ท่านอาจพูดว่า: ‘เขาเป็นใครจึงมาบอกผม—คนที่รักษาคนและสัตว์และทำปาฏิหาริย์ได้! ไม่เลย
ความคิดของฉันเองถูกต้องกว่า ท้ายที่สุด
หากฉันเชื่อฟังเขาอาหารเช้าก็จะไปอยู่บนตัวพระคริสต์!”
ผมตระหนักว่าความเชื่อฟังเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ
บุคคล แม้แต่ผู้ที่ไม่โดดเด่นด้านสติปัญญา
เมื่อแสดงความเชื่อฟัง ก็จะกลายเป็นนักปรัชญา
ผู้รู้แจ้ง ไม่ว่าคนนั้นจะฉลาดหรือโง่เขลา

สุขภาพดีหรือป่วย (ทั้งทางจิตวิญญาณและทางกาย)
หากในขณะที่ถูกความคิดรบกวน เขาฝึกฝนความเชื่อฟัง
เขาจะได้รับการปลดปล่อย

[จากความทุกข์ทรมานของความคิดเหล่านั้น]
ความเชื่อฟังคือการปลดปล่อย
ผู้เห็นแก่ตัวที่สุดคือผู้ที่ดำเนินชีวิตตามความคิ
ดของตนเองและไม่ขอคำแนะนำจากใครเลย
คนเช่นนี้จะทำลายตัวเอง หากใครเป็นคนดื้อรั้น
มั่นใจในตัวเองเกินไป และตามใจตัวเองมากเกินไปแม้จะฉลาด—แม้จะเป็นอัจฉริยะ—
เขาก็จะทุกข์ทรมานอยู่เสมอ เขาจะติดขัด
ผูกมัดตัวเองทั้งมือและเท้า และเผชิญกับปัญหา

[มากขึ้นเรื่อยๆ] เพื่อหาทางออก
เขาต้องเปิดใจรับคำแนะนำจากผู้ชี้ทางจิตวิญญาณ
และขอความช่วยเหลืออย่างถ่อมตัว อย่างไรก็ตาม
บางคนกลับไปพบจิตแพทย์แทนที่จะไปหาผู้ชี้ทางจิตวิญญาณหากจิตแพทย์นั้นเป็นผู้มีศรัทธา
เขาจะแนะนำให้ไปหาผู้ชี้ทางจิตวิญญาณ ในทางตรงกันข้ามจิตแพทย์ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าจะเพียงแต่สั่งยาให้เท่านั้น แต่ยาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาได้
เพื่อให้ผู้คนสามารถ
มองเห็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างถูกต้องจนสภาพของพวกเขาดีขึ้นและหยุดทุกข์ทรมาน
พวกเขายังต้องการความช่วยเหลือทางจิตวิญญาณด้วย

41

บทที่ 4.
เกี่ยวกับการต่อสู้กับความคิดชั่วร้าย

— เกโรนดา, ผมอ่านว่าในช่วงสงครามกับอิตาลี
ชาวกรีกจะพยายามทำลายป้อมปราการของศัตรูก่อน
แล้วจึงเริ่มการโจมตี
— ปีศาจก็กระทำในลักษณะเดียวกัน นั่นคือ
เช่นเดียวกับที่ศัตรูจะทิ้งระเบิดจากอากาศเพื่อทำลายป้อมปราการก่อน
แล้วจึงใช้การสนับสนุนจากปืนใหญ่เพื่อเปิดการโจมตี
ปีศาจก็เช่นกัน จะโจมตีบุคคลด้วยความคิดก่อน
แล้วจึงเปิดการโจมตีต่อเขา มารจะไม่โจมตีบุคคลใด
เว้นแต่จะบิดเบือนความคิดของบุคคลนั้นก่อนเพราะความคิดที่ดีจะปกป้องบุคคลนั้น; ความคิดที่ดีคือ ‘บังเกอร์’ ของเขา
ความคิด ‘จากทางซ้าย’ เป็นสิ่งแปลกปลอม
และบุคคลนั้นต้องพยายามปฏิเสธมัน
ทุกคนในเราล้วนมีกำลังพอที่จะต่อสู้ในศึกนี้
ไม่มีใครสามารถอ้างว่าตนเองอ่อนแอและไม่สามารถต่อสู้ไ

ด้ เพราะ [ความคิดที่ดี] ไม่ใช่จอบหรือค้อนใหญ่ ที่คน [อ่อนแอ] ไม่สามารถยกขึ้นได้เพราะมือสั่น
ผมไม่เห็นว่ามีอะไรยากเลยในการมองทุกสิ่งในแง่บวก
ตัวอย่างเช่น
ทำไมผมต้องไปสนใจความแปลกประหลาดของใครสักคน?
ท้ายที่สุดแล้ว
อาจเป็นไปได้ว่าคนนั้นประพฤติตัวเช่นนี้ไม่ใช่เพราะความเอาแต่ใจ แต่ทำอย่างตั้งใจ เพื่อแสดงความถ่อมตน

— เกโรนดา, ผมมัก ‘ไหลไปทางซ้าย’ และ ‘ไหลไปทางซ้าย’ ใน ‘งาน’ ของผมอยู่เสมอ ซึ่งทำให้ผมกังวล ผมพยายามแล้ว
แต่ดูเหมือนจะ ‘หันไปทางขวา’ ไม่ได้
— หากคุณตระหนักถึงความคิดที่ไม่บริสุทธิ์
รู้สึกกังวลกับมัน
และพยายามขับไล่ความคิดเหล่านั้นออกไป
นั่นก็ถือเป็นความก้าวหน้าแล้ว
หากคุณต้องการประสบความสำเร็จ
เมื่อมารร้ายโจมตีคุณด้วยความคิดที่ ‘เอนไปทางซ้าย’
และพยายามดึงคุณเข้าหาเขา
ให้หมุนพวงมาลัยอย่างแรงไปทางตรงข้าม
และอย่าสนใจศัตรูนั้นเลย
ลองปลูกฝังความคิดที่ดีในตัวคุณเอง
ทั้งเกี่ยวกับพี่สาวและน้องสาวของคุณที่กำลังทำงานภายในอย่างเงียบๆ ท้ายที่สุดแล้ว ตังกาลัชกา
ก็กำลังทำให้ความคิดของคุณเสื่อมทราม
เพื่อขัดขวางการเติบโตทางจิตวิญญาณของคุณ
หากคุณไม่ติดอยู่กับความคิดของตัวเอง
คุณก็จะก้าวไปข้างหน้าด้วยก้าวใหญ่ทางจิตวิญญาณ
ชีวิตทางจิตวิญญาณทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับความคิด
ความสำเร็จในชีวิตทางจิตวิญญาณก็ขึ้นอยู่กับความคิดเช่นกัน

42

— เกโรนดา, สิ่งใดช่วยในการต่อสู้กับความคิด
‘ด้านซ้าย’?
— การระมัดระวังตนเองและการอธิษฐานไม่หยุดยั้ง
โดยการฝึกฝนการระมัดระวังตนเอง
คุณจะประพฤติตนด้วยความระมัดระวัง
และนำความคิดที่ดีมาประยุกต์ใช้ในพฤติกรรมของคุณตัวอย่างเช่น เมื่อคุณเห็นถ้วย
คุณจะนึกถึงถ้วยศักดิ์สิทธิ์ มื้ออาหารสุดท้าย
และพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม
หากท่านไม่ระมัดระวังต่อตนเอง
จิตใจของท่านอาจหลงไปสู่วัตถุต่างๆ
ที่ไม่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ
หรือแม้กระทั่งสิ่งที่เป็นบาปอย่างชัดเจน ดังนั้น
จงพยายามอย่าให้ความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้สะสมอยู่ในตัวท่าน — มิฉะนั้น
ท่านจะต้องใช้ความพยายามอย่างมากในภายหลังเพื่อขับไล่ความคิดเหล่านั้นออกไป
จงสวดคำอธิษฐานพระเยซูและรักษาสมาธิภายใน
หากจิตใจของคุณล่องลอยไปที่ใดก็ตาม
ให้ดึงมันกลับมาอีกครั้ง ทำเช่นนี้อย่างต่อเนื่อง
อย่าปล่อยให้จิตใจล่องลอยไปอย่างไร้จุดหมาย
เพราะแม้จิตใจของคุณจะไม่จดจ่ออยู่กับสิ่งที่มีบาปโดยตรง แต่ล่องลอยไปท่ามกลางเรื่องที่เป็นกลาง
เรื่องที่เป็นกลางเหล่านี้ เมื่อทำให้จิตใจเสียสมาธิ
ก็จะทำให้จิตใจ ‘เป็นกลาง’ ไปด้วย
และมันจะสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ นอกจากนี้
ความคิดที่เกิดขึ้นจากความวอกแวกนั้นยังร้ายกาจกว่าความคิดชั่วร้ายที่ปรากฏชัด
เพราะเราไม่สังเกตเห็นความคิดประเภทแรก
และด้วยเหตุนี้จึงไม่ขับไล่พวกมันออกจากตัวเรา
— เกโรนดา, มีความคิดหนึ่งบอกฉันว่า:
‘คุณอยู่ในวัดมาหลายปีแล้วแต่ยังไม่มีความก้าวหน้าแม้แต่น้อย…’
— ให้ฉันฟังดูว่ามันยังพูดอะไรกับคุณอีกบ้าง
ตามที่ฉันเห็น

คุณกำลังฟังเสียงของทังกัลลาชกามากเกินไป มัน [ง่าย] แค่ไหนที่มันจะชักจูงคุณไปตามใจชอบ! ทำไมคุณถึงเชื่อทังกัลลาชกา? ทำไมคุณถึงเสียความสงบ?
จงสงบใจไว้
คุณกำลังโกรธโดยไม่มีเหตุผลและทำให้ตัวเองเหนื่อยล้าโดยไม่จำเป็น ทังกาลาชกา เหมือนนักมายากล
ทำให้ทุกสิ่งดูสับสนในสายตาคุณ
เขาหลอกคุณด้วยความคิดที่มืดมนและมองโลกในแง่ร้าย
เพื่อทำให้คุณเสียเวลาและเบี่ยงเบนความสนใจจากการสวดมนต์ รวมถึงการมุ่งเน้นหน้าที่ของคุณ
หากเขาสามารถทำให้จิตใจคุณมัวหมองได้แม้เพียงเล็กน้อยและขโมยความพร้อมใจที่จะต่อสู้กับเขาไป
ก็เพียงพอแล้วที่เขาจะเริ่มโจมตีและยึดครองพื้นที่ใหม่ เมื่อคุณทำงานอย่างโดดเดี่ยว ลองปฏิบัติตามกฎนี้:

43

ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ขอบคุณพระเจ้า
และสวดคำอธิษฐานพระเยซูในใจหรือออกเสียง
การปฏิบัติเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงเสียงกระซิบของมาร กล่าวอีกนัยหนึ่ง
คุณต้องเปลี่ยนหัวข้อความคิดของคุณด้วยตัวเอง
หากมารเปลี่ยนหัวข้อสนทนาได้ ทำไมเราทำไม่ได้เช่นกัน? ผมเคยบอกคุณแล้วว่า
บางครั้งขณะกำลังพูดคุยกับผู้มาเยือน —
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวินาทีที่ผมต้องการจะพูดสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์กับพวกเขา — จะมีคนมาขัดจังหวะ
หรือเราถูกเสียงรบกวนหรือสิ่งอื่น ๆ ทำให้ต้องหยุดลง
แต่หากมารร้ายคิดแผนและลงมือทำเช่นนั้นทำไมเราจึงทำแบบเดียวกันกับเขาไม่ได้?
จงฉลาดและปล่อยให้คนโง่ทำตามแผนของเขาเอง
— เกโรนดา ฉันถูกความเศร้าและความสิ้นหวังทรมาน…
ฉันกำลังทุกข์ทรมานอย่างแท้จริง
— ดูเธอสิ—เธอยังไม่ได้ถูกนำไปทรมานเลย
แต่เธอก็อยู่ในความทุกข์ทรมานแล้ว!
คุณเต็มไปด้วยความมั่นใจในตัวเอง ความคิดจาก ‘ด้านซ้าย’ ได้กลายเป็นสภาพจิตใจของคุณแล้ว
และนั่นคือสิ่งที่ทำให้คุณต้องทุกข์ทรมาน
คุณต้องการความคิด ‘ฝ่ายขวา’
คุณต้องสร้างกลไกอันแยบยลของกิจการ [ทางจิตวิญญาณ]
ของคุณขึ้นใหม่ ให้มันกลายเป็นสิ่งที่ดี
กิจการที่ให้ผลกำไรมากที่สุดสำหรับมนุษย์คือการเปิดโรงงาน ‘ความคิดดี’ เมื่อนั้น แม้สิ่งที่เลวร้ายและต่ำช้าจิตใจของคุณก็จะเปลี่ยนมันให้กลายเป็นสิ่งที่ดีและเมตตา ตัวอย่างเช่น เมื่อคุณเห็นจิตวิญญาณในตัวคน
เมื่อคุณเห็นเทวดาในตัวเขา
คุณเองก็จะบินขึ้นสู่สวรรค์เหมือนเทวดา ในกรณีนี้
ชีวิตของคุณคืองานเลี้ยง เป็นงานเฉลิมฉลอง
แต่หากคุณเห็นด้านเนื้อหนังในตัวคน
คุณเองก็จะตกลงสู่ความทรมานในนรก
— เกโรนดา บางครั้งผมนำความคิดดีมาสู่งานของผม
แต่ไม่นานความคิด ‘จากทางซ้าย’ ก็มาและทำลาย [ความพยายามที่ดี] ของผมทั้งหมดบางทีผมอาจไม่ได้นำความคิดดีมาสู่งานจากใจจริง?
— เป้าหมายคือให้คุณทำสิ่งนี้จากใจจริง
และหากมีความคิด ‘จากทางซ้าย’ เข้ามาในใจคุณ ให้พูดว่า: ‘นี่คือความคิดจากภายนอก ต้องขับไล่มันออกไป
เรื่องนี้จบแล้ว และไม่เปิดให้อภิปราย’
— เกโรนดา บางครั้งผมต่อสู้เพื่อขับไล่ความคิด
‘จากด้านซ้าย’ แต่มันก็กลับมาอีก
ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นได้ หาก ‘เรื่องนี้ปิดแล้ว’?
— ใช่ครับ เรื่องนี้ปิดแล้ว

แต่มารตัวน้อยไม่ยอมเงียบ [มันยังคงทำงานต่อไป]
มารนั้นดื้อรั้นมาก มันไม่เคยตายพระภิกษุผู้สูงอายุท่านหนึ่งเคยกล่าวว่า:
‘ถ้าคุณตบสุนัขหนึ่งหรือสองครั้ง มันจะวิ่งหนีไป 44

แต่มารไม่วิ่งหนี — มันยืนกรานที่จะทำตามใจตัวเองมันดื้อรั้นมาก!’ เพื่อบังคับให้มันจากไป
ฉันจุดเทียนหน้าภาพนักบุญที่ห้องพักของฉันอุทิศให้และปีศาจเหล่านั้นก็พูดกับฉันว่า: ‘คุณจุดเทียนนั้นเพื่อเราหรือ?’ — ‘โอ้ พวกเจ้า’ ฉันตอบ
‘พวกเจ้าที่น่ารังเกียจทำไมฉันต้องทำอย่างนั้นเพื่อพวกเจ้าด้วยล่ะ?’
“ไม่ใช่เพื่อพวกเจ้า แต่เพื่อนักบุญ!” — “ใช่,” พวกมันตอบ “นั่นก็จริง
แต่พวกเราก็เป็นคนที่บังคับให้เจ้าทำอย่างนั้นอยู่ดี!”
— เกโรนดา ท่านคิดว่าคนจะได้รับประโยชน์อะไรไหม
หากเมื่อมีเคราะห์ร้ายเกิดขึ้นกับเขา เขาเริ่มบ่นว่า:
‘พระเจ้าข้า ทำไมเรื่องนี้ต้องเกิดขึ้นกับข้าด้วย?’
— คนเช่นนั้นจะได้รับประโยชน์อะไรได้บ้าง!
รากฐานของทุกสิ่งอยู่ที่การที่คนนั้นตีความทุกสิ่งผ่านเจตนาที่ดี
เฉพาะในกรณีนี้เท่านั้นที่เขาจะได้รับประโยชน์
บางคนมีเครื่องยนต์ที่ดีในรถจิตวิญญาณของพวกเขา
พวกเขามีเงื่อนไขเบื้องต้นหลายอย่าง
สำหรับชีวิตทางจิตวิญญาณ
แต่พวงมาลัยของพวกเขากลับถูกหมุนไปในทิศทางที่ผิด
เมื่อหมุนพวงมาลัยไปทางเจตนาดี
คนเหล่านั้นจะตั้งเส้นทางที่ถูกต้องและก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นใจ

การปลูกฝังความคิดที่ดี

— เกโรนดา, ความคิดที่ดีเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ
หรือต้องได้รับการปลูกฝัง?
— ต้องปลูกฝังครับ
คุณต้องดูแลตัวเองและควบคุมตนเองให้ดี
เมื่อศัตรูนำความคิดร้ายและชั่วร้ายมา
คุณต้องพยายามขับไล่ความคิดเหล่านั้นออกไป
และแทนที่ด้วยความคิดที่ดีและเมตตา

โดยการพยายามเช่นนี้ คุณจะปลูกฝังนิสัย [ภายใน]
ของตัวเองให้ดีขึ้น
และเมื่อพระเจ้าเห็นนิสัยใจที่ดีของคุณ
พระเจ้าจะทรงเมตตาและช่วยเหลือคุณ หลังจากนั้น
ความคิดชั่วร้ายจะไม่มีที่อยู่ในตัวคุณอีกต่อไปความคิดเหล่านั้นจะจางหายไป
และคุณจะมีความคิดดีเป็นธรรมชาติอย่างสมบูรณ์คุณจะสร้างนิสัยแห่งความดีได้;
ความดีจะเข้าสู่หัวใจของคุณ และจากนั้น

ในวิหารภายในของคุณ คุณจะต้อนรับแขก [จากสวรรค์] —
พระคริสต์ อย่างไรก็ตาม
นี่ไม่ใช่เรื่องที่จะสำเร็จได้ภายในวันหรือสองวัน
ต้องใช้เวลาและการต่อสู้ไม่หยุดยั้ง
เพื่อให้จิตวิญญาณได้รับชัยชนะ เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นการต่อสู้จะสิ้นสุดลงอย่างถาวร เพราะการต่อสู้

[กับความปรารถนา]

45

คือการแสดงออกอย่างบ้าคลั่งของความขัดแย้งภายใน
ซึ่งศัตรูของเราใช้ประโยชน์จากมัน
— ดังนั้น เกโรนดา
ผู้ที่มีเจตนาดีได้บรรลุสิ่งนี้ผ่านการต่อสู้แล้วหรือไม่?
— ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล
บางคนมีเจตนาดีตั้งแต่เริ่มต้นชีวิตทางจิตวิญญาณและยังคงก้าวหน้าต่อไป ส่วนอีกกลุ่ม
แม้จะมีความคิดที่ดีตั้งแต่แรก
แต่ต่อมาสูญเสียความระมัดระวังและเริ่มยอมแพ้ต่อความคิด ‘ชั่ว’ กลุ่มที่สามเริ่มต้นด้วยความคิด ‘ชั่ว’
แต่ด้วยการเฝ้าสังเกตตัวเองอย่างใกล้ชิดและตระหนักว่าตนเองพลาดบ่อยเพียงใด จึงหยุดเชื่อใจตัวเอง
และต่อมาพัฒนาความคิดที่ดีขึ้น
บางคนอาจมีความคิดครึ่งหนึ่งเป็นความคิดดี
และครึ่งหนึ่งเป็นความคิดชั่ว ส่วนอีกคน
ความคิดดีอาจมีมากกว่า ส่วนอีกคนอีก
ความคิดชั่วอาจมีมากกว่า ตัวอย่างเช่น
คนหนึ่งมีความตั้งใจจะเป็นพระภิกษุ
ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่เขาเคยใช้ชีวิตอยู่ในโลกฆราวาส เขาอาจมีความคิดดีและชั่วต่าง ๆ กัน
เขาอาจมีความคิดที่ไม่ดีถึงสิบ ยี่สิบ
หรือแม้กระทั่งแปดสิบเปอร์เซ็นต์
เมื่อเริ่มทำงานภายในและสังเกตตัวเอง
คนเช่นนี้จะพยายามขจัดความคิดที่ไม่ดีและปลูกฝังความคิดที่ดี โดยพยายามอย่างต่อเนื่อง
เขาจะถึงจุดที่มีแต่ความคิดที่ดีในที่สุด
ระยะเวลาที่จำเป็นให้ความคิดชั่วร้ายหายไปจะขึ้นอยู่กับว่าความคิดเหล่านั้นอยู่ในใจมานานเท่าใด
เมื่อเวลาผ่านไปอีกสักพัก ความคิดที่ดีก็จะค่อยๆ
หยุดลงเช่นกัน
และบุคคลนั้นจะถึงภาวะแห่งความว่างเปล่าในระดับหนึ่งในขั้นนี้ บุคคลนั้นไม่มีความคิดดีหรือความคิดร้ายเลยซึ่งสิ่งนี้ยังก่อให้เกิดความไม่สบายใจในจิตวิญญาณของเขาด้วย ขณะที่อยู่ในภาวะนี้บุคคลนั้นเริ่มถามตัวเองว่า: ‘นี่คืออะไร? กำลังเกิดอะไรขึ้น?’ “ตอนแรกฉันมีความคิดชั่วร้าย
แต่พวกมันก็หายไป และถูกแทนที่ด้วยความคิดดี
แต่ตอนนี้ฉันไม่มีความคิดใดๆ เลย — ทั้งไม่ดีและไม่ชั่ว” และหลังจากความว่างเปล่านี้
จิตใจจะเต็มเปี่ยมด้วยพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์
และแสงสว่างแห่งการตรัสรู้จากพระเจ้าก็จะมาถึง
— เกโรนดา,
การที่จิตเต็มเปี่ยมด้วยพระคุณนั้นเป็นอย่างไร?

—

เป็นไปไม่ได้ที่จะอธิบายด้วยคำพูดว่าดวงอาทิตย์มีลักษณะอย่างไรให้กับผู้ที่ไม่เคยเห็นดาวเลย
แต่สามารถให้ภาพรวมคร่าวๆ
ของดวงอาทิตย์แก่ผู้ที่อย่างน้อยเคยเห็นดาวมาแล้ว

46

— เกโรนดา,
สิ่งใดช่วยให้คนเราบรรลุถึงภาวะความว่างเปล่าที่ท่านกล่าวถึง?
— การอ่านหนังสือทางจิตวิญญาณ
การสวดมนต์ไม่หยุดนิ่ง ความเงียบ และการถือศีลอด
จะช่วยในเรื่องนี้ได้
ผู้ที่ต่อสู้กับความคิดชั่วร้ายอย่างมุ่งมั่น
สามารถบรรลุถึงสภาพที่ดีกว่าผู้ที่ไม่มีความคิดชั่วร้ายเลยตั้งแต่ต้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง
ผู้ที่มีความคิดชั่วร้ายเก้าสิบความคิดและความคิดดีสิบความคิดเมื่อเริ่มต้นชีวิตทางจิตวิญญาณ
สามารถบรรลุถึงสภาพที่ดีกว่าผู้ที่มีความคิดดีเก้าสิบความคิดและความคิดชั่วร้ายสิบความคิด

การชำระล้างจิตใจและหัวใจ

— เกโรนดา
การชำระล้างจิตใจและหัวใจเกิดขึ้นได้อย่างไร?
— ข้าพเจ้าได้บอกท่านแล้วว่า
เพื่อให้จิตใจและหัวใจบริสุทธิ์
บุคคลนั้นต้องไม่ยอมรับความคิดชั่วร้ายที่ทังกัลลาชกา

(tangalashka) นำมาให้ และต้องไม่คิดชั่วร้ายด้วยตนเอง
ต้องพยายามเสมอที่จะนำความคิดดีมาประยุกต์ใช้ในพฤติกรรมของตนเอง ไม่ให้ถูกล่อลวงได้ง่าย

[จากข้อผิดพลาดของผู้อื่น]
แต่ต้องมองการละเมิดของผู้อื่นด้วยความอดทนและความรักเมื่อความคิดดีเพิ่มพูนขึ้น
จิตวิญญาณของบุคคลนั้นจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
เขาจะประพฤติตนด้วยความเคารพและพบความสงบ
ชีวิตของบุคคลเช่นนั้นจะกลายเป็นสวรรค์
แต่หากไม่ทำเช่นนั้น
บุคคลนั้นจะมองทุกสิ่งด้วยความสงสัย
และชีวิตของเขาจะกลายเป็นความทุกข์ทรมานเหมือนนรกเขาทำให้ชีวิตของตนเองกลายเป็นนรก
เพื่อชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ เราต้องพยายาม
เราอาจยอมรับว่าสภาพของเราอยู่ในความทุกข์ยาก
แต่เพียงเท่านั้นยังไม่พอ
หากเราไม่เก็บความคิดหลอกลวงไว้ในใจ
ไม่คิดอย่างหลอกลวงด้วยตนเอง
และนำความคิดที่ดีมาประยุกต์ใช้กับทุกสิ่งที่ได้ยินและทุกสิ่งที่เห็น
จิตใจและหัวใจของเราจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
แน่นอนว่า ผู้ล่อลวงจะไม่หยุดส่ง ‘ข้อความ’
ที่ชั่วร้ายมาให้เราเป็นครั้งคราว
ลูกศรแห่งการล่อลวงของมารจะยังคงพุ่งมาหาเรา —

แม้เราจะกำจัดความคิด [ชั่วร้าย]
ของตัวเองออกไปแล้วก็ตาม แต่หากใจของเราบริสุทธิ์
การล่อลวงของมารก็จะไม่เกาะติดกับใจนั้น

— เกโรนดา, การสวดมนต์ช่วยในการชำระจิตใจได้หรือไม่?

47

— การสวดมนต์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ
บางคนอาจเผาธูปเป็นกิโลกรัมขณะสวดมนต์
แต่หากจิตใจเต็มไปด้วยความคิดชั่วร้ายเกี่ยวกับผู้อื่

น ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ‘โทรเลข’ [ชั่วร้าย]
จะลงจากจิตใจสู่หัวใจ
และเปลี่ยนคนนั้นให้กลายเป็นสัตว์ร้าย
พระเจ้าต้องการให้เรามี ‘หัวใจที่บริสุทธิ์’

27

และหัวใจของเราจะบริสุทธิ์เมื่อเราไม่ยอมให้ความคิดชั่วร้ายเกี่ยวกับผู้อื่นผ่านเข้ามาในจิตใจ
— เกโรนดา,
คนเราต้องลงมือทำความคิดที่ดีด้วยตัวเองก่อนแล้วพระเจ้าจึงจะช่วยเขาหรือไม่?
— ดูสิ:
เฉพาะเมื่อบุคคลนั้นเริ่มต้นความคิดดีด้วยตนเองเท่านั้น จึงมีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า
ผ่านความคิดดี
บุคคลนั้นจึงชำระใจที่เต็มไปด้วยความหลอกลวงของตนเองให้บริสุทธิ์ เพราะ ‘จากใจนั้น’

28

ทุกสิ่งชั่วร้ายล้วนออกมา และ ‘ปากพูดตามความเต็มเปี่ยมของใจ’

29

แต่ไม่เพียงแต่ผู้ที่นำเจตนาดีมาประยุกต์ใช้ในงานข
องตนจะชำระใจให้บริสุทธิ์เท่านั้น
พระเจ้ายังประทานรางวัลให้เขาด้วย

ใส่เครื่องหมายคำถามหลังความคิดที่เต็มไปด้วยความสงสัย

— เกโรนดา,
สิ่งใดจะช่วยผมขจัดความคิดที่เต็มไปด้วยความสงสัยได้?

— [คุณแน่ใจหรือไม่ว่า] สิ่งต่างๆ
เป็นไปตามที่คุณจินตนาการไว้จริงๆ?
เนื่องจากคุณมักมองเห็นด้านลบในทุกสิ่ง
จึงควรใส่เครื่องหมายคำถามหลังทุกความคิดของคุณเสมอ
นอกจากนี้
เพื่อหลีกเลี่ยงการตัดสินผิดพลาดจนก่อให้เกิดบาป
ให้รวมความคิดที่ดีต่อผู้อื่นเข้าไปในความคิดของคุณด้วย
หากคุณเริ่มใส่เครื่องหมายคำถามไม่เพียงหนึ่งแต่สองเครื่องหมายหลังความคิดของคุณ นั่นจะยิ่งดีขึ้นไปอีก
และหากใส่สามเครื่องหมาย นั่นก็ยอดเยี่ยมมาก
ด้วยการทำเช่นนี้ คุณจะพบความสงบและประโยชน์
ไม่เพียงแต่ตัวคุณเอง —
คุณยังจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นด้วย มิฉะนั้น
หากคุณยอมรับความคิด ‘จากด้านซ้าย’ คุณจะรู้สึกหงุดหงิดกังวลใจ ไม่สบายใจ
และก่อให้เกิดความเสียหายทางจิตวิญญาณต่อตัวเอง
หากคุณมองทุกสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวด้วยความคิดที่ดี
แล้วหลังจากนั้นไม่นาน คุณจะเห็นว่าสิ่งต่าง ๆ

27 สดุดี 50:12.
28 ดู มัทธิว 15:19.
29 ดู ลูกา 6:45.
48

กลับเป็นไปตามที่คุณคาดการณ์ไว้เมื่อใช้ความคิดที่ดีเหล่านั้น ฉันจะเล่าเรื่องหนึ่งให้คุณฟัง

เพื่อให้คุณเข้าใจว่าความคิด ‘จากทางซ้าย’ [ที่ไม่ดี]
สามารถก่อให้เกิดผลอย่างไร ครั้งหนึ่งมีพระภิกษุมาที่ห้องพักของผมและกล่าวว่า: ‘พระชาราลัมปิออส30

— ผู้ใช้เวทมนตร์ —

[ผมเองก็เห็นด้วยตาว่า] เขาใช้เวทมนตร์’
‘คุณกำลังพูดอะไรอยู่กันแน่ ชายไร้ยางอาย!’ ผมตำหนิเขา ‘คุณไม่รู้สึกอายเลยหรือที่ไปพูดเรื่องแบบนี้?’ ‘ใช่! ใช่! — เขายืนยัน — “ผมเห็นด้วยตาตัวเองว่า
ในคืนหนึ่งใต้แสงจันทร์ ผู้อาวุโสกำลังครวญคราง ‘ม-ม-เม… ม-ม-เม…’ —
ขณะเทของเหลวชนิดหนึ่งจากขวดใหญ่ที่พันด้วยหวายลงสู่พุ่มไม้!” ดังนั้น
ผมจึงเลือกวันหยุดหนึ่งวันและไปที่คาลิวาของผู้อาวุโส

Charalampios “ดีแล้ว,” ผมถาม, “พ่อ Charalampios, ท่านสบายดีไหมครับ? ชีวิตเป็นอย่างไรบ้าง? ท่านทำอะไรมาบ้าง?
มีคนที่นี่เห็นท่านเทอะไรบางอย่างจากขวดใหญ่ลงสู่พุ่ม

ไม้ และครวญว่า: ‘M-m-me!..’” — “ตรงนั้นในพุ่มไม้,”
ผู้อาวุโสชี้ให้ผมดู
“มีดอกลิลีไม่กี่ดอกกำลังเติบโตอยู่

ผมจึงกำลังรดน้ำให้มันอยู่ครับ ผมร้องเพลง ‘Rejoice, Bride Unwedded!’

31 แล้วเทน้ำเล็กน้อยลงบนดอกหนึ่งจากนั้นก็ร้องต่อ: ‘Rejoice, Bride Unwedded!’ — แล้วเทน้ำเล็กน้อยลงบนดอกอีกดอก...
แล้วผมก็เติมน้ำเข้าขวดกลับไปหาดอกไม้และรดน้ำให้พวกมันอีกครั้ง...” ดูสิ!
และมีชายอีกคนเห็นทั้งหมดนี้แล้วคิดว่าชายแก่คนนั้นเป็นนักเวท!..
ความคิดของคนโลกีย์บางคนช่างน่าประหลาด!
ส่วนคนอื่นๆ — ผู้ที่ทุกข์ระทม —
กลับต้องทนทุกข์ทรมานจากสิ่งต่างๆ
ที่ไม่เพียงแต่ไม่มีอยู่ในธรรมชาติแต่แม้กระทั่งปีศาจเองก็ไม่อาจจินตนาการได้!
ครั้งหนึ่ง เมื่อฝนตกหลังจากความแห้งแล้งที่รุนแรง
ฉันรู้สึกขอบคุณพระเจ้ามากจนเมื่อนั่งอยู่ในห้องพักฉันก็ร้องขึ้นไม่หยุดว่า: ‘พระเจ้าของฉันฉันขอบคุณพระองค์นับล้านนับพันล้านครั้ง!’
ฉันไม่รู้ว่าในขณะนั้นเอง
มีชายคนหนึ่งจากโลกนี้กำลังยืนอยู่ใต้หน้าต่างและฟังอยู่ ต่อมา เมื่อเขาได้พบผม เขาจึงสารภาพว่า: ‘พ่อครับ
ผมถูกชักจูงให้หลงทาง ผมได้ยินคำว่า “ล้าน” และ “พันล้าน”

ทั้งหมดนั้น แล้วคิดว่า: “原來เป็นอย่างนี้เอง!
พ่อเพย์ซิอุสนี้ เป็นคนที่มีบุคลิกภาพน่าทึ่งจริงๆ!”’

30 ผู้อาวุโส Charalambos (1914–1998) — นักบวชจากภูเขาอาทอส ที่อาศัยอยู่ที่ Kapsala เป็นเพื่อนร่วมสมัยของผู้อาวุโส Paisios —หมายเหตุของผู้แปล
31

คำกล่าวที่มีชื่อเสียงจากบทสวดอากาทิสต์แด่พระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งยวด ซึ่งสรรเสริญการปฏิสนธิอันศักดิ์สิทธิ์ การประสูติ
และความบริสุทธิ์ไร้ที่ติของพระองค์
49

□□□

สิ่งนั้นจะไม่ช่วยให้เขา

[ตระหนักถึงความผิดพลาดของตนเอง] ได้หรือ?
— หากเขาพลาดไปครั้งหนึ่ง ก็เป็นเรื่องหนึ่ง
แต่หากพลาดไปสองครั้ง เขาจะบาดเจ็บในที่สุด
เราต้องระมัดระวัง เพราะแม้สิ่งต่างๆ
จะเกิดขึ้นแตกต่างไปเพียงหนึ่งในพันจากสิ่งที่เราจินตนาการไว้ เราก็ยังถือว่าทำบาปอย่างร้ายแรง
ผมจำได้ว่าเมื่อครั้งที่ผมอาศัยอยู่ในวัดชุมชน
มีพระผู้สูงอายุท่านหนึ่ง คือพระโดโรเทอุส
ที่มักทอดบวบในช่วงเทศกาลมหาพรต
มีพระภิกษุรูปหนึ่งเห็นพระผู้สูงอายุกำลังวางบวบลงในกระทะ จึงรีบมาบอกผมว่า “ไปดูสิ!” “พ่อโดโรเทอุสกำลังทอดปลา! ดูปลาแดงตัวเล็กอ้วนๆเหล่านั้นสิ!” “ไม่มีทาง,” ผมตอบ, “พ่อโดโรเทอุสไม่อาจทอดปลาแดงในช่วงเทศกาลมหาพรตได้!” “ได้สิ ได้สิ!” เขายืนยัน “ผมเห็นด้วยตาตัวเองเลย!
ดูปลาแดงตัวอ้วนๆ เหล่านี้สิ!”
และผู้อาวุโสโดโรเทอุสได้มาที่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์เมื่อยังเป็นเด็กชายอายุสิบห้าปี
และท่านเปรียบเสมือนแม่ของพี่น้องนักบวชทุกคน
หากท่านเห็นพระภิกษุรูปใดไม่สบาย ท่านจะพูดกับเขาว่า: “มาที่นี่สิ ลูกที่รัก ฉันอยากบอกความลับให้ฟัง” — แล้วจะให้พระภิกษุที่ป่วยทานทาฮินี32ผสมกับวอลนัทบด
หรือสิ่งอื่นใด
และท่านก็ดูแลพระภิกษุผู้สูงอายุด้วยวิธีที่คล้ายคลึงกัน แล้วเกิดอะไรขึ้น? ผมไปพบพ่อโดโรเทโอส
และเห็นว่าท่านกำลังทอดคอร์เก็ตต์สำหรับโรงพยาบาลของวัด!
— เกโรนดา,
ถ้าความสงสัยที่คุณมีต่อใครนั้นกลายเป็นความจริงล่ะ?
— “หากความคิดเช่นนั้นเป็นความจริงเพียงครั้งเดียว
มันหมายความว่าความคิดที่คล้ายกันจะกลายเป็นความจริงเสมอไปหรือไม่? นอกจากนี้ คุณรู้ได้อย่างไร:
บางทีพระเจ้าอาจทรงอนุญาตให้ความคิดนั้นได้รับการยืนยันในความเป็นจริง
เพื่อให้บุคคลที่คุณสงสัยสามารถผ่านการทดสอบแห่งความถ่อมตนได้?”
แน่นอนว่าเราเองก็ต้องระมัดระวังด้วย
เราไม่ควรให้คนอื่นมีเหตุผลที่จะสรุปผิด ตัวอย่างเช่น

หากใครนั้นมีความคิด ‘ไม่ดี’ [ไม่เมตตา] เกี่ยวกับคุณ
เหตุผลอาจเป็นเพราะความมุ่งร้ายของเขาเอง
หรือเพราะคุณเองได้ให้เหตุผลแก่เขาจนทำให้เขาคิดไม่ดีเกี่ยวกับคุณ แต่หากมีใครคิดไม่ดีเกี่ยวกับคุณ
แม้ว่าคุณจะประพฤติตัวอย่างระมัดระวัง
ก็จงถวายเกียรติแด่พระเจ้าและอธิษฐานเผื่อเขา

32 ส่วนผสมคล้ายโจ๊กที่ทำจากเมล็ดงา –หมายเหตุของผู้แปล
51

การสนทนากับความคิด
— ผู้อาวุโส
เมื่อความคิดที่หยิ่งยโสผุดขึ้นมาในใจผม
ผมรู้สึกทรมาน
— คุณยังยึดติดกับความคิดนั้นอยู่หรือไม่?
— ใช่ครับ
— ทำไมคุณถึงยังเก็บความคิดนั้นไว้กับตัวเอง?
ปิดประตูไม่ให้มันเข้ามาเลย
การเก็บความคิดเช่นนั้นไว้กับตัวเอง
คุณกำลังทำร้ายตัวเองอยู่ ความคิดนั้นเหมือนโจร:
มันมาหาคุณ — คุณเปิดประตูให้มัน เข้ามาในบ้านคุณ
เริ่มสนทนากับมัน แล้วมันก็ปล้นคุณไปคุณจะเริ่มสนทนากับโจรได้อย่างไร?
คุณไม่เพียงแต่หลีกเลี่ยงการพูดคุยกับมัน
แต่ยังล็อคประตูให้แน่นหนา เพื่อไม่ให้มันเข้ามาได้ได้ครับ แม้คุณจะไม่โต้ตอบกับความคิดนั้น — แต่ทำไมคุณถึงปล่อยให้มันเข้ามาได้ล่ะ?
ให้ผมยกตัวอย่างให้ฟัง
สมมติว่ามีความคิดหนึ่งผุดขึ้นมาในใจคุณว่า
คุณอาจกลายเป็นแม่ชีใหญ่ได้
ผมไม่ได้บอกว่าคุณมีความคิดแบบนั้นจริงๆ
แต่ผมใช้ตัวอย่างนี้เพื่ออธิบาย ดังนั้น
ความคิดนี้จึงผุดขึ้นมาในใจคุณ ดีแล้ว ทันทีที่มัน
ผุดขึ้นมา ให้พูดกับตัวเองว่า: ‘อ้า! ยอดเยี่ยม! คุณอยากเป็นแม่ชีใหญ่หรือ? ถ้าอย่างนั้น: ก่อนอื่นจงเป็นแม่ชีใหญ่ให้กับตัวเองก่อน’
เมื่อพูดเช่นนั้นแล้ว คุณก็ยุติการสนทนา [กับมาร] ทันทีแน่นอนว่าเราจะไม่เสียเวลาไปคุยกับมารใช่ไหม? ดูสิ
เมื่อมารมาล่อลวงพระคริสต์ พระองค์ตรัสกับมันว่า:
‘ไปอยู่เบื้องหลังเราเถิด ซาตาน’

33

เนื่องจากพระคริสต์ตรัสกับมารว่า: ‘ไปเสีย…’, แล้วทำไมเราต้องมาสนทนากับมันด้วยล่ะ?
— เกโรนดา, ถ้าผมสนทนากับความคิด ‘ฝ่ายซ้าย’
เพื่อค้นหาว่ามันมาจากไหน — นั่นเป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่?
— ปัญหาคือคุณไม่ได้สนทนากับความคิดอย่างที่คุณคิด
แต่กำลังสนทนากับปีศาจอยู่
ขณะที่คุณกำลังสนุกกับการพูดคุยกับเขา
คุณจะต้องทุกข์ทรมานในภายหลัง

อย่าพูดคุยกับความคิดแบบ [‘ฝ่ายซ้าย’] เช่นนั้นเลย จับ [ลูกระเบิดของศัตรู] ในอากาศ แล้ว [ทันที] โยนมัน [กลับ]
ไปที่ศัตรู — เพื่อให้เขาพินาศ
มีระเบิดมือบางลูกที่ไม่ระเบิดทันที
แต่จะระเบิดหลังจากสองหรือสามนาทีเท่านั้น ความคิด ‘ฝ่ายซ้าย’ ก็เหมือนระเบิดมือประเภทนี้:
หากคุณโยนมันออกไปทันที มันก็ไม่สามารถทำร้ายคุณได้แต่บางครั้ง

33 ลูกา 4:8.
52

เมื่อคุณลดความระมัดระวังและละทิ้งคำอธิษฐานพระเยซูคุณก็ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้ มารจากภายนอกส่ง ‘โทรเลข’ มาให้คุณ เมื่อคุณรับ ‘โทรเลข’ นี้
คุณอ่านและอ่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า เชื่อในสิ่งที่เขียนไว้แล้วเก็บมันไว้เป็น ‘แฟ้ม’ และ ‘แฟ้ม’
เหล่านี้เองที่จะถูกนำออกมาเปิดเผยในวันพิพากษา
เพื่อใช้เป็นหลักฐานกล่าวโทษคุณ

— เกโรนดา, เมื่อใดที่การบุกรุกของความคิด ‘ฝ่ายซ้าย’ จะถือเป็นการตกหลุม?
— เมื่อความคิดหนึ่งเกิดขึ้น
และคุณขับไล่มันออกไปทันที นั่นไม่ใช่การตก
แต่เมื่อมันมา และคุณมีส่วนร่วมกับมัน นั่นคือการตก

[หรือบางทีอาจเหมือนนี้:] ความคิดนั้นมา
คุณยอมรับมันไว้ชั่วครู่ แล้วจึงขับไล่มันออกไป
นั่นคือการตกครึ่งหนึ่ง เพราะแม้ในกรณีนี้คุณก็ได้รับความเสียหายแล้ว: ท้ายที่สุด
ปีศาจได้ทำให้จิตใจคุณแปดเปื้อนแล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่งในกรณีหลังนี้
ก็เหมือนว่าคุณกำลังพูดกับปีศาจที่มาว่า:
‘สวัสดีตอนบ่าย คุณเป็นอย่างไรบ้าง? เข้าใจไหม? นั่งลงสิฉันจะเลี้ยงคุณหน่อย โอ้?! คุณคือปีศาจเหรอ?
ถ้าอย่างนั้น ไปซะ!” แต่เพราะคุณเห็นแล้วว่าเขาคือปีศาจทำไมคุณถึงให้เขาเข้ามา? และตอนนี้คุณได้ ‘เลี้ยง’
เขาแล้ว ดังนั้นเขาจะกลับมาอีก

การเผชิญหน้ากับความคิด
— ท่านผู้อาวุโสครับ ทำไมผมถึงถูกความคิดร้ายต่าง ๆ
รบกวนในวัด
ทั้งที่เมื่ออยู่โลกภายนอกไม่เคยเกิดขึ้นกับผมเลยครับ ? หรือว่าผมเองที่ปล่อยให้มันเกิดขึ้น?
— โอ้ มาเถอะ สาวน้อยที่โง่เขลา!
ให้พวกเขาไปมาตามใจชอบสิ
เครื่องบินที่บินผ่านวัดและรบกวนความเงียบสงบนั้นขอความอนุญาตจากคุณก่อนหรือ?
ความคิดเหล่านี้ก็เหมือนกัน อย่าสิ้นหวัง
ความคิดเหล่านี้ถูกปีศาจใส่เข้ามาในใจคุณ
พวกมันเหมือนนกอพยพที่บินสูงในท้องฟ้า ดูสวยงามมาก — และคุณก็อ้าปากค้างชื่นชมพวกมัน
แต่เมื่อนกเหล่านี้บินลงมา สร้างรังในบ้านคุณ
และเลี้ยงลูกนกที่นั่น
ลูกนกเหล่านั้นจะทำให้บ้านคุณทั้งหลังเละเทะไปหมด
— แล้วทำไมครับ เกโรนดา ความคิดเช่นนี้ถึงมาหาผมได้?
— นั่นคือผลงานของมาร
แต่ภายในตัวคุณเองก็ยังมีสิ่งตกค้างที่มัวหมองอยู่บ้าง การชำระล้างยังไม่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม
เนื่องจากคุณไม่ยอมรับความคิดเหล่านี้
คุณจึงไม่ต้องรับผิดชอบอะไรทั้งสิ้น
ปล่อยให้สุนัขเหล่านั้นเป็นไปตามธรรมชาติ —
ให้มันเห่าไปเถอะ และอย่าโยนหินใส่พวกมันมากเกินไป

53

เพราะตราบใดที่คุณยังโยนหินใส่พวกมัน
พวกมันก็จะยังคงเห่าต่อไป และจากนั้น

จากก้อนหินทั้งหมดนั้น [ปีศาจ] จะสร้าง ‘วัด’
หรือบ้านให้ตัวเอง — ด้วยวัสดุก่อสร้างใดก็ตามที่พวกมันมีเพียงพอ…
และหลังจากนั้น
การรื้อถอนสิ่งที่พวกมันสร้างขึ้นจะไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับคุณเลย

— เกโรนดา, ความพันผูกกับความคิดเกิดขึ้นเมื่อใด?
— เมื่อคุณดูดมันเหมือนลูกอม
พยายามอย่าลิ้มรสความคิดเหล่านี้
ซึ่งด้านนอกเคลือบด้วยน้ำตาลแต่ด้านในเต็มไปด้วยความขมขื่นที่เป็นพิษ; มิฉะนั้น
คุณจะตกอยู่ในความสิ้นหวังในที่สุด

ความจริงที่ว่าความคิดที่ไม่ดี [เพียง] ผ่านตัวคนไปนั้นไม่ใช่เรื่องที่น่ากังวล
เพราะความคิดชั่วร้ายไม่ได้เกาะติดอยู่กับเทวดาและผู้ที่บรรลุความสมบูรณ์แบบเท่านั้น
สิ่งที่ควรเป็นห่วงคือเมื่อคนนั้นบีบอัดและปรับระดับส่วนหนึ่งของหัวใจตนเอง และเริ่มยอมรับ ‘เครื่องบินหมาป่า’

34 [ของกองทัพอากาศหมาป่าฝ่ายศัตรู] —
นั่นคือ ปีศาจ หากสิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน
จำเป็นต้องสารภาพบาปทันที
พร้อมทั้งไถกลบทางลงจอดของหมาป่าและปลูกต้นไม้ให้ผล — เพื่อให้ใจสามารถกลับกลายเป็นสวนเอเดนได้อีกครั้ง

ส่วนที่ 2.

เกี่ยวกับความยุติธรรมและความไม่ยุติธรรม

“โอ้ หากแต่ทุกคนจะปฏิบัติต่อฉันอย่างไม่ยุติธรรม! ฉันบอกคุณด้วยความจริงใจที่สุด:
ฉันได้สัมผัสความสุขทางจิตวิญญาณที่หวานชื่นที่สุดท่ามกลางความไม่ยุติธรรม”

บทที่ 1.
เกี่ยวกับวิธีการรับมือกับความไม่ยุติธรรม

เราต้องรับมือกับความไม่ยุติธรรมด้วยท่าทีที่ถูกต้อง

— เกโรนดา, เมื่อฉันถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม
ใจฉันก็แข็งขึ้น

34 การเล่นคำ: คำว่า ‘volkolyot’ (λυκόφτερο)ที่ผู้อาวุโสสร้างขึ้น
มีเสียงคล้ายกับคำว่า ‘helicopter’ (ἑλικόπτερο)ในภาษากรีก —หมายเหตุของผู้แปล 54

— เพื่อป้องกันไม่ให้ใจแข็งขึ้น
อย่าคิดเลยว่าคนที่ปฏิบัติต่อคุณอย่างไม่ยุติธรรมนั้นเป็นความผิดของเขา หรือความผิดของเขาใหญ่เพียงใด
แต่ให้คิดถึงว่าความผิดของคุณเองมีมากเพียงใดลองพิจารณาดู: เมื่อคนทะเลาะกัน
แต่ละคนต่างยืนยันว่าตนเองเท่านั้นที่ถูกต้อง
นั่นคือเหตุผลที่ผู้คนมักขัดแย้งกันอยู่เสมอ
ตัวอย่างเช่น มีสองคนไปแจ้งความกับตำรวจ
แล้วชี้มือกันและร้องขึ้นพร้อมกันว่า ‘เขาตีฉัน!’
แต่ไม่มีใครพูดถึงเลยว่าอีกฝ่ายต้องทนทุกข์ทรมานจากมือตนเองมากเพียงใด! ไม่เพียงเท่านั้น—
แต่ละคนยังนำผู้ทำร้ายตนเองไปฟ้องศาลอีกด้วย
หากเราคิดถึงความจริงว่าพระคริสต์ได้แบกรับความอยุ
ติธรรมที่ใหญ่ที่สุดไว้บนตัวพระองค์เอง
เราก็จะยอมรับความอยุติธรรมด้วยความยินดี
ในฐานะพระเจ้า ด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์
พระองค์ได้เสด็จลงมายังโลกนี้
และทรงอยู่ในครรภ์ของพระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเป็นเวลาเก้าเดือน จากนั้นพระองค์ทรงใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายเป็นเวลาสามสิบปี;
ตั้งแต่อายุสิบห้าปีถึงสามสิบปี
พระองค์ทรงทำงานเป็นช่างไม้ให้กับชาวยิวท่านรู้ไหมว่าในสมัยนั้นพวกเขามีเครื่องมือแบบไหน?
ในยุคนั้น พวกเขาใช้เลื่อยไม้ที่มีฟันไม้พวกเขาจะให้แผ่นไม้ทุกชนิดแก่พระองค์และบอกว่า:
‘ทำอันนี้ ทำอันนั้น…’ แต่การไสไม้แผ่นเหล่านั้นเป็นอย่างไร?
ลองไสไม้ด้วยชิ้นเหล็กที่ใช้งานยากลำบากที่พวกเขาใช้ในสมัยนั้นแทนเครื่องไสไม้ดูสิ! คุณรู้ไหมว่านั่นเป็นงานหนักเพียงใด? และหลังจากนั้น — สามปีแห่งความทุกข์ทรมาน เพื่อประกาศพระวจนะ
พระองค์ทรงเดินทางเท้าเปล่าไปทั่วทุกมุม

[แผ่นดินของพวกเขา] พระองค์ทรงรักษาผู้ป่วย
ทรงเปิดตาคนตาบอดด้วยการสัมผัส
แต่พวกเขากลับเรียกร้องให้พระองค์แสดงหมายสำคัญ
พระองค์ทรงขับไล่ปีศาจออกจากผู้ที่ถูกสิง
แต่คนที่ไม่รู้จักบุญคุณกลับเรียกพระองค์เองว่าถูกปีศาจสิง มีคำพยากรณ์และคำทำนายเกี่ยวกับพระองค์มากมาย; พระองค์ได้ทรงกระทำปาฏิหาริย์มากมาย;
แต่ถึงแม้จะมีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด
ในที่สุดพระองค์ก็ถูกเยาะเย้ยและถูกตัดสินให้ตายบนไม้กางเขน
ดังนั้น
ผู้ที่ทนรับความอยุติธรรมคือลูกที่พระเจ้ารักที่สุด
เพราะด้วยการทนรับความอยุติธรรม
ผู้คนเหล่านี้จึงนำพระคริสต์ผู้ซึ่งเคยทนรับความอยุติธรรมด้วยพระองค์เองมาไว้ในใจ
ไม่ว่าจะอยู่ในความพลัดถิ่นหรือในคุก

55

พวกเขาก็ยินดีเหมือนอยู่ในสวรรค์
เพราะสวรรค์คือที่ใดก็ตามที่พระคริสต์ประทับอยู่
— เกโรนดา,
ภาระของบุคคลใดจะหนักเกินกว่าที่เขาจะรับได้หรือไม่?
— พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้ภาระเกินกำลังของเรา
แต่เป็นผู้ที่ขาดปัญญาต่างหากที่วางภาระที่รับไม่ไหวลงบนบ่าของผู้อื่น บ่อยครั้ง
พระเจ้าผู้ทรงความดีทรงอนุญาตให้คนดีผ่านมือของคนชั่วเพื่อที่พวกเขาจะได้รับรางวัลจากสวรรค์
— เกโรนดา,
มีความเชื่อมโยงระหว่างความไม่พอใจกับความไม่รู้คุณหรือไม่?
— ใช่ครับ อาจเป็นไปได้ว่าผู้อื่น

[เมื่อให้คำวิจารณ์กับใคร] มีเจตนาดีต่อเขา
แต่เขาไม่เข้าใจสิ่งนี้
รู้สึกถูกทำร้ายอย่างไม่เป็นธรรม และแสดงความไม่พอใจ
หากคนเช่นนี้ไม่ควบคุมตัวเองให้ดี
เขาอาจถึงขั้นเชื่อว่าตัวเองถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม แม้เมื่อเขาทำผิดและถูกขอให้ระมัดระวังมากขึ้น
ในทางนี้ เขาอาจถึงขั้นสูญเสียความละอายได้
ตัวอย่างเช่น นักบวชหญิงคนหนึ่ง
ขณะกำลังฉีดพ่นต้นมะกอก
ได้ใส่สารกำจัดศัตรูพืชลงในน้ำยาเกินปริมาณ
ทำให้ใบไม้บนต้นถูกเผาไหม้ เธอถูกตักเตือน
แต่แทนที่จะตระหนักถึงความผิดพลาดและกล่าวว่า ‘ขออภัยและขอพรให้ดิฉันด้วย’
เธอกลับรู้สึกถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมและร้องไห้ “พวกเขาปฏิบัติกับฉันอย่างไม่ยุติธรรม” เธอคิด
“ถ้าตั๊กแตนกินใบไม้บนต้นไป พวกเขาก็คงไม่พูดอะไรเลย! แต่ตอนนี้ที่ฉันทำให้มันเสียหายพวกเขากลับทำเรื่องใหญ่โต!” ‘โอ้ พระคริสต์ของข้าแต่เพียงพระองค์เท่านั้นที่เข้าใจข้า’
แล้วเธอก็เดินจากไป ร้องไห้คร่ำครวญไม่หยุด!
นักบวชหญิงเช่นนี้อาจรู้สึกยินดีเมื่อคิดถึงการลงโทษสำหรับ ‘ความไม่ยุติธรรม’ ที่เธอได้รับและขอบคุณพระคริสต์สำหรับเรื่องนั้น!
สภาพจิตใจเช่นนี้คือความหลงผิดอันใหญ่หลวง

ความสุขจากการยอมรับความไม่ยุติธรรม

— เกโรนดา,
ความสุขที่ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่อถูกตำหนิเพราะความผิดของข้าพเจ้าเอง เป็นความสุขที่บริสุทธิ์หรือไม่?
— ดูสิ
ถ้าคุณรับคำตำหนิสำหรับความผิดพลาดของตัวเองโดยไม่บ่นบึง แต่ด้วยความสุขและคำพูดว่า: ‘พระสิริจงมีแด่พระองค์พระเจ้า นี่คือสิ่งที่ฉันต้องการพอดี!’ —
คุณจะได้รับความสุขครึ่งหนึ่ง
แต่หากคุณถูกด่าทออย่างไม่สมควร
โดยไม่ใช่ความผิดของคุณเอง

56

และคุณรับคำตำหนินั้นด้วยท่าทีที่ดี
ความสุขของคุณก็จะสมบูรณ์
ฉันไม่ได้เรียกร้องให้คุณไปหาความไม่ยุติธรรมมาสู่ตัวคุณเอง เพราะในกรณีนั้น
ปีศาจจะนำคุณเข้าสู่ความหยิ่งยโส
แต่ฉันกำลังเรียกร้องให้คุณยอมรับความไม่ยุติธรรมเมื่อมันเกิดขึ้นเอง และจงยินดีในสิ่งนั้น
มีสี่ขั้นในท่าทีของบุคคลต่อความไม่ยุติธรรม
ตัวอย่างเช่น สมมติว่ามีใครนั้นตีคุณอย่างไม่ยุติธรรมหากคุณอยู่ในขั้นแรก คุณจะตีกลับ
หากคุณอยู่ในขั้นที่สอง คุณจะรู้สึกอับอายอย่างรุนแรงแต่คุณจะควบคุมตัวเองและไม่พูดอะไร ในขั้นที่สาม
คุณจะไม่รู้สึกอับอายอีกต่อไป และในขั้นที่สี่
คุณจะรู้สึกสุขใจอย่างยิ่ง
และจิตวิญญาณของคุณจะชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง
หากใครถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรม
แล้วเมื่อพิสูจน์ได้ว่าข้อกล่าวหาเหล่านั้นไม่มีมูลก็จะสามารถล้างมลทินและได้รับความพึงพอใจ ในกรณีนี้เขาจะรู้สึกถึงความสุขทางโลก อย่างไรก็ตาม
หากเขาเผชิญกับความไม่ยุติธรรมด้วยจิตวิญญาณ
ด้วยเจตนาที่ดี
และไม่กังวลกับการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเอง
เขาจะรู้สึกถึงความสุขทางจิตวิญญาณ นั่นคือ ในกรณีนี้เขาจะมีความปลอบประโลมจากพระเจ้าภายในตัว
และความเป็นเกียรติแด่พระเจ้าจะกลายเป็นสภาพการดำรงอยู่ของเขา
คุณรู้ไหมว่าจิตวิญญาณของบุคคลจะรู้สึกสุขอย่างไร
เมื่อถูกทำร้ายแต่ไม่พยายามพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเอง หรือแสวงหาคำชมว่า ‘ทำดีมาก’ หรือ ‘ขอโทษ’?
และความสุขที่จิตวิญญาณเช่นนี้รู้สึกได้ในขณะนี้
ขณะที่ทนรับความไม่ยุติธรรมนั้น
ย่อมยิ่งใหญ่กว่าความสุขที่มันจะรู้สึกได้
หากมันสามารถพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนเองได้
ผู้ที่บรรลุถึงสภาวะเช่นนี้ปรารถนาจะขอบคุณผู้ทำผิดต่อตน ทั้งสำหรับความสุขที่เขาได้มอบให้ในชีวิตโลกนี้
และสำหรับความสุขที่เขาได้จัดเตรียมไว้ให้ในนิรันดร์กาล โลกแห่งจิตวิญญาณนั้นแตกต่างจากโลกทางโลกเพียงใด!
ในชีวิตทางจิตวิญญาณ มีระบบการวัดที่ต่างออกไป
หากคุณเก็บสิ่งใดที่น่ารังเกียจหรือไร้ค่าไว้สำหรับตัวเอง คุณจะรู้สึกดีเยี่ยม แต่หากคุณให้มันแก่ผู้อื่น

คุณจะรู้สึกแย่ หากคุณ [อย่างนุ่มนวล]
ยอมรับความไม่ยุติธรรมและให้เหตุผลแก่เพื่อนบ้านของคุณ แล้วในใจคุณก็กำลังยอมรับพระคริสต์
ผู้ที่ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมครั้งแล้วครั้

งเล่า ตามกฎหมาย [ทางจิตวิญญาณ] ที่มีอยู่ พระคริสต์จะ ‘ขยายสัญญาเช่า’

35 ของใจคุณ

35 ผู้เช่าสถานที่เพื่ออยู่อาศัยและใช้ในวัตถุประสงค์ทางอาชีพ
มีสิทธิตามกฎหมายการเช่าให้สัญญาเช่าได้รับการต่ออายุ
แม้หลังจากที่สัญญาเช่าเดิมได้หมดอายุแล้ว
57

พระองค์จะอยู่ภายในใจนั้นและเติมเต็มคุณด้วยความสันติสุขและความสุข โอ้ ผู้ที่รักทั้งหลายจงลองสัมผัสความสุขนี้ด้วยตัวคุณเอง!
จงเรียนรู้ที่จะชื่นชมยินดีไม่ใช่ในความสุขทางโลก
แต่ในความสุขทางจิตวิญญาณนี้ เมื่อคุณเรียนรู้สิ่งนี้ทุกวันจะเป็นวันอีสเตอร์สำหรับคุณ
ไม่มีความสุขใดที่ยิ่งใหญ่กว่าความสุขที่คนเราได้ร
ับเมื่อต้องทนต่อความไม่ยุติธรรม โอ้หากแต่ทุกคนจะปฏิบัติต่อฉันอย่างไม่ยุติธรรมเสียก็ดี! ฉันบอกท่านด้วยความจริงใจที่สุด:
ฉันได้สัมผัสความสุขทางจิตวิญญาณที่หวานชื่นที่สุดท่ามกลางความไม่ยุติธรรม
ท่านรู้ไหมว่าฉันยินดีเพียงใดเมื่อมีใครเรียกฉันว่าหลงผิด? “พระสิริจงมีแด่พระองค์ พระเจ้า” ฉันกล่าว
“เพราะฉันจะได้รับรางวัลสำหรับคำพูดเหล่านี้
แต่หากฉันถูกเรียกว่านักบุญฉันจะรู้สึกว่าตัวเองเป็นหนี้”
ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่หวานชื่นไปกว่า

[ความไม่ยุติธรรมที่ท่าน] ต้องทนรับ!
เช้าวันหนึ่ง
มีคนมาเคาะประตูห้องขังของฉันด้วยลูกบิดเหล็ก
ยังเร็วเกินไปที่จะรับผู้มาเยือน
ฉันมองออกไปทางหน้าต่างและเห็นชายหนุ่มคนหนึ่งที่มีใบหน้าเปล่งประกาย ฉันตระหนักว่า
เนื่องจากพระคุณของพระเจ้าได้ ‘เปิดเผย’ เขาด้วยวิธีนี้หมายความว่าเขาได้สัมผัสประสบการณ์ทางจิตวิญญาณด้วยตัวเองแล้ว ดังนั้น แม้ผมจะมีเรื่องเร่งด่วนต้องจัดการ
แต่ผมก็วางมันไว้ก่อน เปิดประตูให้เขา
นำเขาเข้ามาในห้องขังของผม นำน้ำมาให้เขา
และเมื่อเห็นว่ามีความศักดิ์สิทธิ์บางอย่างซ่อนอยู่ภายในตัวเขา
ผมจึงเริ่มถามเขาอย่างอ่อนโยนเกี่ยวกับชีวิตของเขา
“คุณทำงานอะไรเป็นอาชีพครับ หนุ่มน้อย?” ผมถามเขา
“งานประเภทใดครับ คุณพ่อ?” เขาตอบ
“ผมเติบโตในคุกมาตลอดครับ ตอนนี้อายุ 26 ปีและใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในนั้น” “คุณทำอะไรมาจนต้องเข้าคุกครับ?” ผมถาม
และเขาก็เปิดใจเล่าให้ผมฟัง “ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก,”
เขาเริ่มเล่าเรื่อง
“ผมรู้สึกเจ็บปวดอย่างลึกซึ้งเมื่อเห็นคนอื่นๆ
ต้องทุกข์ทรมาน
ผมรู้จักชื่อทุกคนที่กำลังทุกข์ทรมานและต้องการความช่วยเหลือ — ไม่เพียงแต่ในวัดของเรา แต่ยังในวัดอื่นๆด้วย” พระพ่อของวัดและผู้ดูแลวัดยังคงเก็บเงินอยู่เสมอแล้วนำไปใช้ในการก่อสร้างอาคารและห้องประชุมต่าง ๆ
รวมถึงการปรับปรุงวัดและสิ่งอื่น ๆ
ในขณะที่ครอบครัวที่ยากจนและขาดแคลนกลับถูกทิ้งไว้โดยไม่มีใครสนใจเลย
ผมไม่กล้าตัดสินว่าอาคารทั้งหมดเหล่านี้มีความจำเป็นจ

58

ผ่านไปเจ็ดเดือนแล้ววันหนึ่งผมได้รับจดหมายจากเรือนจำโคริดัลลู36
เมื่อเปิดซองจดหมาย ผมอ่านข้อความดังต่อไปนี้: “พ่อครับพ่อคงจะประหลาดใจไม่น้อยที่หลังจากพ่อได้ให้คำแนะนำและสัญญาไว้มากมาย
ผมกลับเขียนจดหมายมาหาพ่ออีกครั้งจากเรือนจำ
แต่โปรดทราบว่าครั้งนี้ผมกำลังรับโทษที่ผมเคยรับมาแล้วก่อนหน้านี้ เกิดข้อผิดพลาดทางกฎหมายขึ้นบางอย่าง
ขอบคุณพระเจ้าที่ความยุติธรรมไม่มีอยู่ท่ามกลางมนุษย์เพราะหากมันมีอยู่จริง
มันจะกลายเป็นความไม่ยุติธรรมต่อผู้ที่มีจิตวิญญาณซึ่งพวกเขาจะสูญเสียรางวัลสวรรค์ไป”
หลังจากอ่านคำสุดท้ายเหล่านี้
ผมรู้สึกประทับใจกับชายหนุ่มคนนี้
ซึ่งได้อุทิศตัวให้กับชีวิตทางจิตวิญญาณอย่างเต็มเปี่ยม และเข้าใจแก่นแท้ของชีวิตอย่างลึกซึ้งเขาคือผู้ขโมยเพื่อพระคริสต์! เขามีพระคริสต์อยู่ในตัวเขาไม่อาจเก็บซ่อนความสุขที่เขากำลังรู้สึกได้
เขากำลังสัมผัสกับความบ้าคลั่งอันศักดิ์สิทธิ์ความสุขอันเปี่ยมล้น!
— เกโรนดา,
ความสุขนี้เกิดจากความจริงที่ว่าผู้คนกำลังทำให้เขาต้องอับอายหรือไม่?

—

ความสุขนั้นเกิดจากความจริงว่าเขาต้องทนรับความไม่ยุติธรรม เขาเป็นชายโลกีย์ —
เขาไม่เคยอ่านทั้งชีวประวัติของนักบุญหรือคำเขียนของบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์
และถึงแม้เขาจะถูกตีอย่างไม่เป็นธรรมและถูกโยนเข้าคุกถึงแม้ในเมืองเขาจะถูกมองว่าเป็นนักเลง คนชั่ว และโจรถึงแม้เขาจะถูกทำให้อับอายและถูกดูหมิ่น —
แม้จะเผชิญกับทุกสิ่งเหล่านี้ เขาก็ไม่หาข้อแก้ตัวและเผชิญกับทุกสิ่งด้วยความลึกซึ้งทางจิตวิญญาณ!
ชายหนุ่ม —
แต่เขาไม่สนใจว่าจะฟื้นฟูชื่อเสียงของตนเองอย่างไร
แต่สนใจว่าจะช่วยเหลือผู้อื่นอย่างไร
ผู้กระทำความผิดร้ายแรงและแท้จริงมักไม่เคยถูกส่งเข้าคุกแม้แต่ครั้งเดียว
แต่คนน่าสงสารคนนี้กลับถูกจำคุกถึงสองครั้งในคดีการขโมยเดียวกัน และเขาถูกจำคุกอย่างผิดๆ ไปกี่ครั้ง — จนกระทั่งผู้กระทำผิดตัวจริงถูกจับได้!
แต่แม้ชาวเมืองนั้นทั้งเมืองรวมกันก็ยังไม่เคยได้สัมผัสความสุขที่เขาได้รู้สึก
ความสุขสามหมื่นครั้งของพวกเขาก็ไม่อาจเทียบเท่าความสุขเพียงครั้งเดียวของเขาได้
นั่นคือเหตุผลที่ผมกล่าวว่า
ผู้ที่มีจิตวิญญาณไม่มีความเศร้าโศก
เมื่อความรักเพิ่มพูนขึ้นในตัวบุคคล

36 หนึ่งในเรือนจำกลางของกรีซ –หมายเหตุของผู้แปล
60

และหัวใจของเขาถูกสัมผัสด้วยความห่วงใยจากพระเจ้า
ความเศร้าโศกก็ไม่อาจหาที่อยู่ในตัวเขาได้อีกต่อไป
ผู้คนอาจก่อให้เกิดความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานแก่บุคคลเช่นนี้
แต่สิ่งเหล่านี้ถูกเอาชนะด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ของเขาต่อพระคริสต์

การยอมรับความไม่ยุติธรรมเป็นความพยายามที่คุ้มค่า
— เกโรนดา
บางครั้งมีพี่น้องหญิงกล่าวหาฉันอย่างผิดๆ

และฉันทนไม่ได้ [อย่างที่ควรจะเป็น]
จึงเริ่มเย็นชาต่อเธอ
— รอสักครู่! คริสตจักรสอนเราอย่างไร?
เราควรปฏิบัติตัวอย่างไรในกรณีเช่นนี้? และในสถานการณ์ใดที่คุณเองจะได้รับประโยชน์สูงสุด? ได้แล้ว สมมติว่าเรื่องนี้เป็นไปตามที่คุณกล่าว — คือคุณไม่ได้ผิดอะไรเลย
แล้วถ้าถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม
คุณก็จะได้ประโยชน์ ส่วนพี่สาวคนนั้น
ซึ่งเพื่อจะแก้ตัว จึงกล่าวหาคุณอย่างผิดๆ
ในเวลาต่อมาเธอจะรู้สึกผิดในใจ จะสำนึกผิด และ
ปฏิบัติต่อคุณด้วยความรักที่มากขึ้น ดังนั้น
จากความจริงที่คุณถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมไม่เพียงแต่เกิดสิ่งดีเพียงอย่างเดียว
แต่เกิดสองหรือสามอย่างพร้อมกัน
นี่คือโอกาสทองที่ให้คุณได้กลายเป็นคนร่ำรวย
และเปลี่ยนตัวเองจากสาวจิพซีที่แต่งตัวโทรมๆ
เป็นสาวหนุ่มผู้สูงศักดิ์
แล้วทำไมคุณจึงยังอยากใช้ชีวิตแบบจิพซี

[ยังคงเป็นคนขอทาน] ต่อไป
ทั้งที่พระเจ้ากำลังให้โอกาสคุณได้ร่ำรวยและแบ่งปันความร่ำรวยนั้นกับผู้อื่น?

—

แต่ใจฉันยืนยันว่าฉันควรถามพี่สาวว่าเธอตีความพฤติกรรมของฉันอย่างไร และทำให้ฉันถูกใส่ร้ายเช่นนี้...
— ก็แน่นอนสิ
คนขอทานจะทนได้อย่างไรเมื่อเห็นว่าคุณมีทุนสำรอง

[ทางจิตวิญญาณ] บ้าง? เขากำลังบังคับให้คุณต้องแก้ตัว
เพื่อที่คุณจะได้ขับไล่พระคริสต์ออกจากตัวคุณเอง
— เกโรนดา แต่ถึงอย่างไร
ผมก็ยังอยากให้ข้อผิดพลาดของผมได้รับการอภัย
อย่างน้อยบางครั้ง
— คุณต้องการได้รับการอภัยหรือไม่? ได้แล้ว
สมมติว่าคุณได้รับการอภัย
คุณจะได้รับประโยชน์ทางจิตวิญญาณจากสิ่งนี้หรือคุณจะสูญเสียทางจิตวิญญาณ?
— ผมได้รับความเสียหายครับ
— ถ้าคุณมีร้านขายของ คุณจะเลือกอะไร — ได้กำไรหรือขาดทุน?
61

— ได้กำไรครับ
— ถ้าอย่างนั้น:
หากเราไม่ต้องการขาดทุนในเรื่องทางโลกและทางวัตถุ
แล้วเราควรพยายามไม่ขาดทุนในเรื่องทางจิตวิญญาณยิ่งกว่านั้นเท่าใด!
คนทางโลกไล่ตามผลประโยชน์ทางวัตถุและไม่ปล่อยให้มันหลุดมือ —
ดังนั้นจะถูกต้องหรือไม่หากคนทางจิตวิญญาณละเลยผลประโยชน์ทางจิตวิญญาณ? แต่คนทางโลกนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง:
เมื่อพวกเขาใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย
พวกเขาก็เพียงแต่ทิ้งความมั่งคั่งทางวัตถุไปเท่านั้นส่วนเรา หากไม่ยอมทนต่อความไม่ยุติธรรมต่อตัวเอง
ก็เท่ากับกำลังทิ้งความมั่งคั่งทางจิตวิญญาณและสวรรค์ของเราไป
เรากำลังใช้ความมั่งคั่งทั้งหมดนี้อย่างฟุ่มเฟือยอยู่ที่นี่ — บนโลกนี้แล้วทำไมเราจึงต้องแลกสิ่งจากสวรรค์กับสิ่งบนโลกนี้? ยิ่งไปกว่านั้น
ผู้คนทางโลกที่น่าเวทนานั้นยังคงอยู่ในความไม่รู้ทางจิตวิญญาณ
ในขณะที่ความหมายทางจิตวิญญาณของชีวิตเรานั้น
เราทราบดีอยู่แล้ว
เราบวชเป็นพระเพื่อบรรลุถึงสิ่งจากสวรรค์
แต่กลับกลายเป็นว่า เมื่อตั้งเป้าหมายไว้หนึ่งอย่าง
เรากลับกำลังเดินไปสู่เป้าหมายอีกอย่างหนึ่ง
หากคนโลกีย์ถูกทำร้าย ถูกตี
หรือถูกขับไล่ไปอย่างไม่เป็นธรรม

ก็เป็นเรื่องที่ขมขื่นมากสำหรับเขา แต่เรา [พระ]
ต้องแสวงหาสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเอง
เราต้องทนรับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อความรักต่อพระคริสต์ เราต้องพยายามรับความอับอาย ความดูหมิ่นและการดูถูก—
เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อจิตวิญญาณของเรา
ผู้เป็นพ่อแม่ในครอบครัวพยายามหาเหตุผลมาแก้ตัว
เพราะเขามีความกังวลเกี่ยวกับโลกนี้ ท้ายที่สุด
เขาก็คิดถึงว่าเขาและลูกๆ
ที่โชคร้ายของเขาจะอยู่รอดได้อย่างไร หาก เช่น
เขาสูญเสียชื่อเสียงหรือล้มละลาย ดังนั้น
ผู้เป็นฆราวาสจึงมีเหตุอันควรให้ลดโทษ
ในขณะที่เราไม่มีเหตุเช่นนั้น
เมื่อเราถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม
การยอมรับความไม่ยุติธรรมนี้
ก็เท่ากับว่าเรากำลังรับพรอยู่ ตัวอย่างเช่น
ผมเคยถูกใส่ร้ายและถูกจำคุกอย่างไม่ยุติธรรมแล้วไงล่ะ? ประการแรก เพราะผมไม่ได้ก่ออาชญากรรมใดๆ
จิตใจของผมจึงบริสุทธิ์ และประการที่สอง
รางวัลจากสวรรค์กำลังรอคอยผมอยู่
จะมีพระคุณใดที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ที่จะประทานแก่ผมได้อีกหรือ? ผมไม่บ่นท้อ แต่กลับขอบคุณพระเจ้าว่า

62

‘ข้าพระองค์จะขอบคุณพระองค์ได้อย่างไร
พระเจ้าของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์ไม่ได้ก่ออาชญากรรมนี้?
เพราะหากข้าพระองค์ได้ก่ออาชญากรรมนี้จริงข้าพระองค์คงไม่อาจทนรับความเจ็บปวดจากมโนธรรมได้’ สำหรับผู้ที่คิดเช่นนี้ คุกก็กลายเป็นสวรรค์หรือเอาตัวอย่างอีกอย่าง: มีคนตีฉันอย่างไม่เป็นธรรม “พระสิริจงมีแด่พระองค์ พระเจ้า!” ฉันกล่าว
‘บางทีด้วยวิธีนี้ ฉันจะได้ชดเชยบาปบางส่วนของฉัน
เพราะครั้งหนึ่ง
ฉันเองก็เคยยกมือขึ้นต่อต้านเพื่อนบ้านของฉัน’
หรือบางทีฉันถูกด่าทออย่างไม่เป็นธรรมและฉันก็ขอบคุณว่า: ‘พระสิริจงมีแด่พระองค์ พระเจ้า!
ฉันรับสิ่งนี้เพื่อความรักของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทนรับคำด่าทอและคำดูหมิ่นเพื่อฉัน’

การถวายส่วนหนึ่งสู่คลังสวรรค์

— เกโรนดา,
ผมรู้สึกไม่สบายใจเมื่อคนอื่นไม่มีความคิดเห็นที่ดีต่อผม
— ดีจริงๆ ที่ลูกได้เล่าเรื่องนี้ให้พ่อฟัง!
ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป
พ่อจะอธิษฐานให้คนอื่นไม่คิดดีต่อลูกเลย
เพราะลูกที่รัก
ความคิดดีของคนอื่นนั้นไม่ได้เป็นประโยชน์อะไรต่อลูกเลย พระเจ้า ในพระเมตตาของพระองค์
อนุญาตให้ผู้คนปฏิบัติต่อเราอย่างไม่ยุติธรรมและดูหมิ่นเรา
เพื่อที่เราจะได้ชดใช้บาปบางประการของเราผ่านทางนี้

หรือสะสมทุน [ทางจิตวิญญาณ] สำหรับชีวิตในอนาคตแต่ฉันไม่เข้าใจ: คุณต้องการชีวิตทางจิตวิญญาณแบบไหน?
คุณยังไม่เข้าใจว่าประโยชน์ทางจิตวิญญาณของคุณคืออะไร

; คุณต้องการใช้ทุน [ทางจิตวิญญาณ]
ทั้งหมดของคุณที่นี่และตอนนี้ —
และไม่เหลืออะไรไว้สำหรับสวรรค์เลยทำไมคุณถึงมองทุกสิ่งในลักษณะนี้? คุณอ่านหนังสืออะไร?

คุณอ่าน *Evergetinos*37หรือไม่? ในนั้นไม่ได้เขียนไว้หรือว่าคุณควรประพฤติตนอย่างไร? และคุณอ่านพระวรสารหรือไม่?
ให้แน่ใจว่าคุณอ่านมันทุกวัน
— เกโรนดาครับ เมื่อผมทำความดี
ผมจะรู้สึกไม่พอใจหากคนอื่นไม่ยอมรับรู้
— ฟังนะ แต่คุณต้องการการยอมรับแบบไหน:
จากพระคริสต์หรือจากผู้คน?
คุณจะได้รับประโยชน์ใดที่ยิ่งใหญ่กว่าการยอมรับจากพระ

37 ‘Evergetinos’ —
หนังสือรวบรวมคำสอนทางความเคร่งครัดของพระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์อย่างเป็นระบบ ซึ่งถูกเรียบเรียงขึ้นในราวศตวรรษที่ 11 โดยพอล

ผู้ก่อตั้งและเจ้าอาวาสของวัด ‘Evergetis’ ในคอนสแตนติโนเปิล
และได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในปลายศตวรรษที่ 18
โดยพระนิโคเดมัสผู้มีเกียรติจากภูเขาอาทอส
63

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□?
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

— ผมไม่ทราบครับ มีคนบอกว่ามีเจ็ดคน42
ในไม่กี่ปีที่ผ่านมา
การหาสถานที่เงียบสงบและห่างไกลเพื่อปฏิบัติชีวิตนักพรตกลายเป็นเรื่องที่ยากมาก ดังนั้น
ในขณะที่ยังมีวัดบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ที่มีห้องพักแยกกัน43บางท่านก็หาวิธีอื่นในการปฏิบัติชีวิตนักพรต
ตัวอย่างเช่น
หลังจากที่ปฏิบัติชีวิตนักพรตที่อื่นมาก่อนในบางช่วงพวกเขาก็จะพูดว่า: “ไม่ครับ
ผมไม่รู้สึกเหมือนอยู่บ้านที่นี่เลย
ผมควรไปทำงานในชุมชนวัดใดสักแห่งและเก็บเงินไว้สักหน่อยดีกว่า”
ผู้ที่อยู่รอบข้างเขาเชื่อว่าเป็นเช่นนั้นจริงๆ
นักปฏิบัติธรรมผู้นั้นจะย้ายไปอยู่ชุมชนวัด
ทำงานที่นั่นเป็นเวลาสามหรือสี่เดือน
แล้วจึงเรียกร้องการเพิ่มเงินเดือนอย่างมหาศาล
และเมื่อถูกปฏิเสธการขึ้นเงินเดือนดังกล่าวเขาจะกล่าวว่า: “ไม่ครับ
การทำงานแบบนี้ไม่คุ้มค่ากับเวลาของผม ผมจะจากไปครับ” เขาจะนำขนมปังกรอบไปไม่กี่ชิ้น ออกจากวัด
ซ่อนตัวในถ้ำใดสักแห่ง
และอุทิศตนให้กับการปฏิบัติแบบนักพรต
ผู้ที่ยังอยู่ในวัดนั้นจึงคิดว่าเขาได้หางานทำที่อื่นแล้ว เมื่อถามพระในวัดนั้นว่า “แล้วพระพ่อชื่อนั้นเคยอยู่ที่นี่ไหม?” — พระท่านจะตอบว่า
“มีครับ เขาเคยอยู่ที่นี่ แต่เป็นคนจู้จี้มากเลย!
เขามาที่นี่เพื่อเก็บเงินแต่กลับเรียกร้องให้เพิ่มค่าจ้าง! ลองคิดดูสิ: พระที่เรียกร้องการเพิ่มเงินเดือน! พระแบบนั้นเป็นพระแบบไหนกัน?” และด้วยเหตุนี้ผู้ปฏิบัติธรรมจึงได้รับประโยชน์สองประการ—
ทั้งจากการปฏิบัติธรรมของเขาเอง
และจากคำกล่าวหาของพวกเขานอกจากนี้ยังได้รับประโยชน์จากโจรด้วย:
เพราะเมื่อโจรได้ยินว่าเขามีเงิน
พวกเขาก็จะไปที่ถ้ำของเขา ทำร้ายเขา แต่ไม่พบอะไรเลย
— เกโรนดา แต่หากพี่สาวกำลังซ่อนตัวอยู่ฉันจะเลียนแบบคุณธรรมของเธอได้อย่างไร?

“ที่นี่” — และชี้ไปยังยอดเขาอาทอส ต่อมา
ผู้อาวุโสที่มีประสบการณ์ได้ยืนยันกับพระพ่อเพย์ซิออสว่ามีผู้ถือพรหมจรรย์สิบสองคนอาศัยอยู่อย่างลับๆ บนยอดเขาอาทอส ดู พระพ่อเพย์ซิออส. The Fathers of the Holy Mountain and Stories of the Holy Mountain. Holy Trinity Sergeev Lavra, 2001. หน้า 45–47.
42 นำเสนอในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1988
43 วัดที่พึ่งพาตนเอง (อิสระ) เป็นตรงข้ามกับวัดแบบชุมชน (คิโนวิอัล)
คือวัดที่ไม่มีเจ้าอาวาส
และได้รับการบริหารจัดการโดยคณะกรรมการผู้ดูแล
ผู้อาศัยในวัดที่พึ่งพาตนเองปฏิบัติตามกิจวัตรทางศาสนาของตนเอง
ไม่ร่วมรับประทานอาหารร่วมกัน
และได้รับเงินค่าตอบแทนจากวัดสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ทางศาสนา
วัดที่พึ่งพาตนเองแห่งสุดท้ายบนภูเขาอาทอสได้ถูกเปลี่ยนเป็นวัดแบบชุมชนในปี ค.ศ. 1992
65

— คุณคิดว่าเธอโง่ถึงขั้นไม่ซ่อนตัวหรือ?
นักบุญทั้งหลายได้ทำสิ่งยิ่งใหญ่ไม่ใช่เพื่อจะได้คุณธรรม แต่เพื่อซ่อนมันไว้
คุณรู้ไหมว่าผู้โง่ศักดิ์สิทธิ์ได้ทำอะไรเพื่อพระคริสต์? ก่อนอื่น
พวกเขาหลีกเลี่ยงความหน้าซื่อใจคดของโลกนี้
และก้าวเข้าสู่โลกแห่งความจริงของพระกิตติคุณ
แต่แม้เพียงเท่านั้นยังไม่พอสำหรับพวกเขา
และพวกเขายังก้าวไปไกลกว่านั้น —
สู่ความหน้าซื่อใจคดอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อความรักของพระคริสต์ หลังจากนั้น
พวกเขาไม่สนใจอีกต่อไปว่าใครจะทำอะไรกับพวกเขา
หรือใครจะพูดอะไรเกี่ยวกับพวกเขา อย่างไรก็ตาม
สิ่งนี้ต้องการความถ่อมใจอย่างยิ่ง และลองคิดดู:
หากคุณพูดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์กับคนโลกีย์เขาจะรู้สึกถูกดูหมิ่น; หากคุณไม่ชมเชยเขาในเรื่องใด
เขาจะรู้สึกไม่พอใจ
ส่วนผู้โง่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อพระคริสต์กลับรู้สึกยินดีที่ผู้คนมีมุมมองที่บิดเบือนต่อพวกเขา
ในอดีต มีพระบางรูปที่ถึงขั้นแสร้งทำเป็นถูกผีเข้า
เพื่อซ่อนเร้นความดีงามของตนเองและทำลายความนับถือของผู้อื่นที่มีต่อท่านขณะที่ผมอาศัยอยู่ที่วัดฟิลอเทอุส44
ในช่วงเวลาที่วัดนั้นยังเป็นชุมชนพระภิกษุ
ผมได้พบพระรูปหนึ่งที่เคยปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดในทะเลทรายวิกลา45
เมื่อเขาตระหนักว่าพระผู้อาวุโสที่นั่นได้คาดเดาถึงการปฏิบัติอัสเคติกและความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณของเขาแล้ว เขาจึงขอพรจากพระอาจารย์ทางจิตวิญญาณและจากไป “ดีมากเลย!” เขากล่าวขณะจากไป
‘ฉันเบื่อจนทนไม่ไหวกับขนมปังกรอบที่ขึ้นราเหล่านี้แล้ว ฉันจะไปวัดที่เลี้ยงตัวเองได้: ที่นั่นฉันจะกินเนื้อและใช้ชีวิตอย่างมนุษย์ปกติ! “ฉันเป็นคนโง่หรือไงถึงยังอยู่ที่นี่?” ดังนั้น
เขาจึงย้ายไปอยู่ที่วัดฟิลอฟเยฟสกี
และแสร้งทำเป็นถูกผีเข้า เมื่อพระภิกษุเพื่อนร่วมวัด46 ได้ยินว่าเขาถูกผีเข้า ก็เริ่มพูดกันเองว่า:
‘คนน่าสงสาร — เขาถูกผีเข้าแล้ว ก็อย่างที่คาดไว้แหละ: เรื่องนี้ต้องเกิดขึ้นอยู่แล้ว’ เขาหนีไปจากที่นี่:
ขนมปังแห้งที่ขึ้นรา ทำให้เขาทนไม่ไหว!
เขาย้ายไปอยู่ที่วัดที่พึ่งพาตนเอง — เขาอยากกินเนื้อสักหน่อย!” แล้วคนที่ “ถูกผีเข้า” นั้นเป็นอย่างไร? ก็คือ:
เขาอยู่ที่ฟิลอเฟย์มากกว่ายี่สิบห้า ปี
และตลอดระยะเวลาทั้งหมดนั้น
เขาไม่เคยเตรียมอาหารให้ตัวเองหรือนอนหลับเลย

44 ในช่วงปี 1956–1958
45 วิกลา —
พื้นที่ภูเขาที่ร้างผู้คนในส่วนตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรอาทอส 46 พี่น้องทางจิตวิญญาณ — พระที่ได้รับการบวชจากผู้อาวุโสคนเดียวกัน 66

เพื่อต่อสู้กับความง่วง
เขาจะเดินวนไปมาตามทางเดินในวัดพร้อมโคมไฟทั้งคืนเมื่อถึงจุดที่เหนื่อยล้าสุดขีด
ผู้ปฏิบัติธรรมจะหยุดลงและพิงตัวกับผนังชั่วครู่
แต่ทันทีที่ความง่วงเริ่มครอบงำเขาจะกระโดดขึ้นและเริ่มพึมพำคำอธิษฐานพระเยซู: “พระเยซูคริสต์...”
แล้วเขาก็จะต่อด้วยการสวดภาวนาอย่างเงียบๆ —
ไม่พูดออกเสียง —
แม้ว่าบางครั้งคำภาวนาจะหลุดออกมาจากริมฝีปากโดยไม่ได้ตั้งใจ และถูกผู้อื่นได้ยิน เมื่อเขาพบพระภิกษุอื่น ๆผู้ปฏิบัติธรรมผู้นี้จะวิงวอนว่า: “โปรดสวดภาวนา
โปรดสวดภาวนา ให้ปีศาจจากตัวข้าไป” ครั้งหนึ่งนักบวชหนุ่มวัยสิบห้าปีได้กล่าวกับผมเกี่ยวกับเขาว่า: “ลืมเขาไปเถอะ คนบ้าคนนั้น” — “อย่าพูดอย่างนั้น”
ผมกล่าวกับเขา “ชายคนนี้ได้สั่งสมคุณธรรมไว้ไม่น้อยและกำลังแสร้งทำเป็นถูกผีสิงเท่านั้น” หลังจากนั้น
นักบวชหนุ่มผู้นี้ก็ปฏิบัติต่อนักบวชผู้เคร่งครัดด้วยความเคารพ และเมื่อนักพรตผู้นั้นเสียชีวิต
เขาถูกพบในสภาพกำกระดาษแผ่นหนึ่งไว้แน่น
ซึ่งบนนั้นมีรายชื่อของพี่น้องในวัดอยู่

[ผู้แสร้งทำเป็นบ้า]
ได้เขียนชื่อเล่นบางชนิดไว้ข้างชื่อของพระแต่ละรูป
เขาทำเช่นนี้เพื่อว่า แม้หลังความตายของเขา
เขาจะได้ทำลายความคิดดีใด ๆ — ไม่ว่าจะเล็กน้อยเพียงใด — ที่ผู้อื่นอาจมีต่อเขาได้ ต่อมา
ร่างของเขาเริ่มปล่อยกลิ่นหอมออกมา คุณเห็นไหม:
เขาต้องการซ่อนตัว
แต่พระคุณของพระเจ้าได้เปิดเผยตัวตนของเขาให้ผู้อื่นได้รู้
ดังนั้น เราไม่ควรตัดสินบุคคลใดจากรูปลักษณ์ภายนอก

—

เพราะเราไม่อาจรู้ได้ว่าเขาซ่อนอะไรไว้ภายในตัวเขาเอง

บทที่ 2.
เกี่ยวกับวิธีที่การแก้ตัวทำให้พระคุณของพระเจ้าห่างไกลจากเรา

การแก้ตัวด้วยตนเองขัดขวางความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ

— เกโรนดา
ท่านหมายความว่าอย่างไรเมื่อคนกล่าวว่าท่านจะไม่พบการแก้ตัวในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์?
— นั่นคือ การแก้ตัวในตัวเองนั้น ในความหมายหนึ่งเป็นสิ่งที่ไม่อาจแก้ตัวได้— ส่วนตัวข้าพเจ้าเอง
เมื่อข้าพเจ้าแก้ตัว
ข้าพเจ้าจะตระหนักได้ก็ต่อเมื่อมองย้อนกลับไปว่า

67

การแก้ตัวในตัวเองนั้นไม่เหมาะสมกับนักบวช—
และสำหรับข้าพเจ้าเอง เมื่อข้าพเจ้าแก้ตัว
ข้าพเจ้าจะตระหนักได้ก็ต่อเมื่อมองย้อนกลับไปว่า
การแก้ตัวใน
— แต่ Geronda เมื่อผมพยายามหาเหตุผลให้ตัวเอง
ผมก็ตระหนักในภายหลังว่าการหาเหตุผลให้ตัวเองนั้นไม่เหมาะสมกับนักบวช
— ไม่เพียงแต่ไม่เหมาะสม —
การแก้ตัวนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตทางจิตวิญญาณเลย เราต้องเข้าใจว่า เมื่อเราแก้ตัวให้ตัวเอง
เรากำลังอยู่ในสภาพแห่งความเท็จ
เราตัดขาดความสัมพันธ์กับพระเจ้า
และทำให้ตัวเองสูญเสียพระคุณของพระเจ้า
เพราะพระคุณของพระเจ้าจะไม่มาสู่ผู้ที่อยู่ในสภาพแห่งความเท็จ
ตั้งแต่ช่วงเวลาที่บุคคลหนึ่งพยายามหาเหตุผลมาแก้ตัวสำหรับสิ่งที่ไม่อาจแก้ตัวได้
เขาจะแยกตัวและตัดขาดตัวเองออกจากพระเจ้า
ช่องว่างระหว่างบุคคลนั้นกับพระเจ้าจะถูกเติมเต็มด้วย

วัสดุฉนวน เหมือนกับ [ยางทางจิตวิญญาณ] กระแสไฟฟ้าสามารถผ่านยางได้หรือไม่? ไม่, ไม่สามารถได้; ยางเป็นวัสดุที่กันกระแสไฟฟ้าได้ เช่นเดียวกัน
สำหรับพระคุณของพระเจ้า
ไม่มีวัสดุฉนวนใดที่แข็งแกร่งกว่าการแก้ตัวให้ตัวเองเมื่อคุณแก้ตัวให้ตัวเอง
คุณก็เหมือนกำลังสร้างกำแพงที่แยกคุณออกจากพระเจ้า
และด้วยวิธีนี้
คุณตัดขาดความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพระองค์
— เกโรนดา ท่านมักกล่าวว่า:
‘อย่างน้อยก็ลองพยายามอย่าให้ตกต่ำกว่าเกณฑ์ผ่านทางจิตวิญญาณ’ เกณฑ์ผ่านทางจิตวิญญาณนี้คืออะไร?

—

เกณฑ์ผ่านทางจิตวิญญาณคือการยอมรับความผิดของตนเองอย่างถ่อมตัว รวมถึงการปฏิเสธที่จะแก้ตัว
อย่างน้อยเมื่อมีผู้ชี้ให้เห็นจุดผิดพลาดและคุณตระหนักถึงความผิดของตนเอง
ส่วนการไม่แก้ตัวเมื่อถูกกล่าวหาในสิ่งที่คุณไม่ได้ทำผิด — นั่นก็ถือเป็นเกณฑ์ผ่านระดับหนึ่งแล้ว
ใครก็ตามที่หาข้อแก้ตัวให้ตัวเอง
ไม่เพียงแต่จะล้มเหลวในการประสบความสำเร็จ
แต่ยังขาดความสงบภายใน ด้วย
พระเจ้าจะไม่ลงโทษเราสำหรับความผิดพลาดใดๆ ที่เราทำไปแต่ตัวเราเองไม่ควรหาข้อแก้ตัวสำหรับความผิดพลาดนี้
หรือมองว่ามันเป็นเรื่องธรรมดา
— และหากผมถูกตำหนิเพราะความประมาทบางอย่าง
แต่ผมไม่สามารถประเมินได้ว่าความผิดนั้นอยู่ที่ผมมากน้อยเพียงใด
ผมควรถามเพื่อจะได้ระมัดระวังมากขึ้นในครั้งต่อไปหรือไม่? หรือจะดีกว่าหากผมนิ่งเงียบไว้?

68

— หากความผิดของคุณอยู่ที่ 5% แต่คุณโทษตัวเอง 25% คุณก็ยังคงได้ประโยชน์อยู่ไม่ใช่หรือ?
โทษตัวเองด้วยส่วนเกินเพื่อความปลอดภัยนี่คือการฝึกฝนทางจิตวิญญาณที่คุณต้องปฏิบัติ:
ค้นหาข้อบกพร่องของตัวเองและจับตัวเองขณะกำลังทำผิดมิฉะนั้น คุณจะกลัวที่จะปล่อย ‘ตัวตน’ ของตัวเองไป
คุณจะหาข้อแก้ตัวให้มัน แต่คุณจะไม่มีสันติภาพภายใน
— เกโรนดา ท่านคิดว่าคนที่เคยหาข้อแก้ตัวเป็นนิสัย
แต่ต่อมาตระหนักถึงความผิดพลาดและลงโทษตัวเองจะได้รับประโยชน์หรือไม่?
— อย่างน้อยที่สุด คนเช่นนั้นก็จะได้รับประสบการณ์
หากเขาใช้ประสบการณ์นั้นอย่างถูกต้อง
มันจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเขาเอง และหากพระเจ้าตรัสว่า
‘ดีแล้ว
เพราะเขาได้ตระหนักถึงความผิดพลาดและกลับใจแล้วก็ควรได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง’ แล้วบุคคลนั้นก็จะได้รับ ‘เงินช่วยเหลือ’ ประเภทหนึ่ง แต่จากกองทุน [ทางจิตวิญญาณ] ที่ต่างออกไป — คือกองทุนแห่งการกลับใจ

เหตุผลที่คนเราพยายามหาข้อแก้ตัวให้ตัวเองคือความเห็นแก่ตัว

— เกโรนดา,
หากผมไม่สามารถหาข้อแก้ตัวสำหรับการกระทำของผู้อื่นได้ นั่นหมายความว่าผมมีใจที่แข็งกระด้างหรือไม่?
— คุณหาข้อแก้ตัวให้คนอื่นไม่ได้
แต่กลับหาข้อแก้ตัวให้ตัวเองได้? แต่ในไม่ช้า
พระคริสต์ก็จะหาข้อแก้ตัวให้คุณไม่ได้เช่นกัน
หากคนใดประพฤติตนด้วยเจตนาร้าย
หัวใจของเขาก็อาจแข็งกระด้างดั่งหินได้ในพริบตา
และหากเขาประพฤติตนด้วยความรัก
หัวใจของเขาก็อาจอ่อนโยนได้ในพริบตา จงมีหัวใจดั่งแม่! เหมือนที่แม่ทำ: เธอให้อภัยทุกสิ่ง [ที่ลูกๆ ทำ]
และบางครั้งก็ทำเป็นไม่เห็น [ความซนของลูก]
ผู้ที่ทำงานทางจิตวิญญาณกับตัวเองอย่างถูกต้อง
จะหาเหตุผลบรรเทาโทษให้ทุกคน ให้เหตุผลแก่ทุกคน
โดยไม่เคยหาเหตุผลแก้ตัวให้ตัวเอง —
แม้เขาจะอยู่ในฝ่ายที่ถูกต้องก็ตาม
เขาจะถือว่าตัวเองเป็นฝ่ายผิดเสมอ
เพราะเขาคิดทบทวนว่าตัวเองไม่ได้ใช้โอกาสที่ดีที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตัวอย่างเช่น
หากคนเช่นนี้เห็นใครขโมย
เขาจะคิดว่าหากตัวเองหลงทางจากทางที่ถูกต้อง

ก็คงจะขโมยได้มากกว่านั้น ‘พระเจ้าได้ช่วยฉัน,’ คนเช่นนี้กล่าว,
‘แต่ฉันกลับรับเครดิตจากของขวัญของพระองค์เองนี่คือการขโมยที่ร้ายแรงกว่าการขโมยของเพื่อนบ้านฉัน: ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวคือ
การขโมยของเขาเห็นได้ชัด ส่วนของฉันยังคงซ่อนเร้นอยู่’ ด้วยวิธีนี้ คนเช่นนี้ตัดสินตัวเองอย่างรุนแรง
ในขณะที่ตัดสินเพื่อนบ้านอย่างผ่อนปรน

69

หรือเมื่อเห็นข้อผิดพลาด—ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก—
ในเพื่อนบ้าน คนเช่นนี้จะให้อภัยเขา
โดยสันนิษฐานว่าเขามีเจตนาดีในการกระทำนั้น
เขาคิดถึงว่าตัวเขาเองก็มีข้อผิดพลาดมากมายที่คนอื่นเห็นได้ชัด เพราะหากใครพิจารณาอย่างละเอียดก็จะพบข้อผิดพลาดมากมายในตัวตนเอง! ดังนั้น
การหาข้อแก้ตัวให้เพื่อนบ้านจึงกลายเป็นเรื่องที่ง่ายมาก เราได้ก่อความวุ่นวายไว้มากเพียงใด! ‘ข้าแต่พระเจ้าขออย่าทรงระลึกถึงบาปในวัยเยาว์และความไม่รู้ของข้าพระองค์’

47

— เกโรนดา, บางครั้งเมื่อมีคนขอความช่วยเหลือ
ฉันก็ยินดีที่จะช่วย แต่ด้วยความรีบร้อน
ฉันก็ทำให้เรื่องผิดพลาดไปเล็กน้อย
และเมื่อถูกวิจารณ์ ฉันก็พยายามหาข้อแก้ตัว...
— หากในขณะที่ต้องการทำความดี
แต่คุณกลับทำให้เรื่องผิดพลาดไปเล็กน้อย

คุณก็จำเป็นต้อง [อย่างถ่อมตัว]
รับคำตำหนิสำหรับความผิดพลาดที่คุณได้ก่อขึ้น —
เพื่อที่คุณจะได้รับรางวัลอย่างเต็มที่
มารนั้นฉลาดมาก
เขารู้จักงานของตัวเองดีกว่าใครทั้งสิ้น ดังนั้นเขาจะไม่ใช้ประสบการณ์หลายปีของตัวเองหรือ?
เขาคือผู้ที่ยุยงให้คุณหาข้อแก้ตัว
เพื่อที่คุณจะสูญเสียประโยชน์จากความดีที่คุณได้ทำ
หากคุณเห็นคน ที่ตัวเปียกชุ่มไปด้วยเหงื่อ
กำลังยกภาระหนักขึ้นบนบ่า
และคุณต้องการรับภาระนั้นมาไว้บนบ่าของคุณเองเพื่อช่วยให้เขาสบายขึ้น
นี่ก็อาจกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ
คุณเห็นเขาแบกภาระนั้นอย่างไร และด้วยใจเมตตา
คุณจึงรีบเข้าไปช่วยเขา อย่างไรก็ตาม
การแบกภาระจากความผิดที่ไม่ยุติธรรมที่ผู้อื่นก่อขึ้นนั้น มีคุณค่าที่ยิ่งใหญ่กว่ามาก
หากเราถูกวิพากษ์วิจารณ์แล้วรีบหาข้อแก้ตัวทันที
นั่นแสดงว่าความคิดแบบโลกียังคงมีชีวิตชีวาอยู่ในตัวเรา

— เกโรนดา, แล้วสาเหตุของการแก้ตัวคืออะไร?
— ในความเห็นแก่ตัว การแก้ตัวเพื่อตนเองคือการตกต่ำ
มันขับไล่พระคุณของพระเจ้าออกไป
คนไม่เพียงต้องหลีกเลี่ยงการแก้ตัว
แต่ยังต้องรักความไม่ยุติธรรมที่ถูกกระทำต่อตนเองด้วยเพราะมีอะไรอื่นนอกจากการแก้ตัวที่ทำให้เราถูกขับออกจากสวนเอเดน? นี่ไม่ใช่แก่นแท้ของการตกต่ำของอาดัมหรือ? เมื่อพระเจ้าถามอาดัมว่า: ‘เจ้าได้กินผลไม้จากต้นไม้ที่ข้าห้ามเจ้ากินแล้วหรือ?’ — อาดัมไม่ได้ตอบว่า “ใช่ครับ พระเจ้า ข้าได้ทำบาปแล้ว” แต่กลับเริ่มหาข้อแก้ตัวว่า
“ผู้หญิงที่พระองค์ประทานให้ข้า

47 สดุดี 24:7.
70

ได้ให้ผลจากต้นไม้ต้นนั้นแก่ข้า และข้าก็กิน”
การกระทำเช่นนี้ เท่ากับว่าเขากำลังบอกพระเจ้าว่า
“นี่เป็นความผิดของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสร้างเอวา” แต่อาดัมมีหน้าที่ต้องเชื่อฟังเอวาในเรื่องนี้หรือไม่ ? พระเจ้าได้ถามคำถามเดียวกันกับเอวาแต่เธอก็เริ่มหาข้อแก้ตัวเช่นกัน: ‘งูได้ล่อลวงฉัน’

48

หากอาดัมได้กล่าวว่า ‘ข้าได้ทำบาปแล้ว ข้าผิดแล้วพระเจ้า’ และหากเอวาก็ยอมรับความผิดของเธอด้วย
ทุกอย่างก็จะกลับคืนสู่สภาพเดิมได้ แต่ไม่:
ทั้งสองคนต่างเริ่มหาข้อแก้ตัวให้ตัวเอง
โดยแต่ละคนพยายามจะหาข้อแก้ตัวที่เหนือกว่าอีกฝ่าย
— เกโรนดา, หากคนใดไม่ตระหนักว่า
การแก้ตัวเพื่อตัวเองนั้นเป็นความชั่วร้ายเพียงใดแล้วอะไรคือสาเหตุของเรื่องนี้?
— อะไรคือสาเหตุ?
ก็คือตัวพวกเขาเองนั่นแหละที่เป็นสาเหตุ
ด้วยการแก้ตัวไม่หยุดหย่อน
และเชื่อว่าคนอื่นไม่เข้าใจพวกเขา
ว่าทุกคนรอบตัวพวกเขาไม่ยุติธรรม
ในขณะที่พวกเขาเองเป็นผู้เคราะห์ร้ายที่บริสุทธิ์และเหยื่อที่น่าสงสาร
คนนั้นจะกลายเป็นคนไร้เหตุผลและสูญเสียการควบคุมตัวเอง และลองคิดดู:
เมื่อบางครั้งได้ก่อความไม่ยุติธรรมและทำร้ายผู้อื่นคนเช่นนี้กลับกล่าวว่า:
‘แน่นอนว่าฉันจะทนรับความไม่ยุติธรรมนี้แต่ฉันไม่ต้องการนำผู้อื่นให้ตกสู่บาป’! นั่นคือ
เขาพยายามหาเหตุผลแก้ตัวให้ตัวเอง
โดยอ้างว่าทำไปด้วยความรัก
เพื่อให้ผู้ที่เขาเชื่อว่าได้ทำร้ายเขาอาจได้สติและไม่ตกสู่บาป!
หรือเขาจะเริ่มเสนอคำอธิบายมากมาย เพื่อไม่ให้ ‘ผู้ทำผิด’
ของเขาตกสู่บาปจากการเข้าใจผิดโดยไม่ได้ตั้งใจคุณเห็นหรือไม่ว่ามารกำลังทำงานอย่างแยบยลเพียงใด?

ใครก็ตามที่หาข้อแก้ตัวจะไม่สามารถรับความช่วยเหลือทางจิตวิญญาณได้

ผมสังเกตเห็นว่าในปัจจุบันนี้ทุกคน— ทั้งคนหนุ่มและคนแก่—
ต่างหาเหตุผลแก้ตัวทุกเรื่องด้วยความคิดแบบซาตาน
ปีศาจตีความทุกสิ่งตามวิธีของมันเองให้พวกเขา
และด้วยวิธีนี้
คนเหล่านี้จึงสูญเสียการติดต่อกับความเป็นจริงการตีความแบบซาตาน—
นั่นคือสิ่งที่เรียกว่าการแก้ตัวเพื่อตัวเอง
— เกโรนดา,
ทำไมบางคนจึงหาข้อผิดพลาดในทุกคำที่พูดกับพวกเขา?

48 ดู ปฐมกาล 3:11–13.
71

— โอ้
การพูดคุยกับคนที่มีนิสัยชอบหาข้อแก้ตัวนั้นเป็นเรื่องที่น่ากลัวอย่างยิ่ง!
มันเหมือนกับการพูดคุยกับคนที่ถูกผีเข้าสิงเลย
ขอให้พระเจ้าทรงอภัยให้ผมด้วย
แต่ผู้ที่ชอบหาข้อแก้ตัวนั้น มีปีศาจเองเป็น ‘พ่อทางจิตวิญญาณ’ ของพวกเขานี่คือคนที่มีความทุกข์ทรมานอย่างรุนแรง;
พวกเขาไม่มีความสงบภายในใจเลย
พวกเขาได้ทำให้การแก้ตัวเป็นหลักความเชื่อของตนเองแล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง
ก็เหมือนกับโจรที่นอนไม่หลับทั้งคืนเพื่อคิดหาวิธีขโมยของ
คนเหล่านี้ก็คิดหาวิธีเพื่อหาเหตุผลแก้ตัวให้กับการกระทำผิดของตนเองอยู่ตลอดเวลา
ในขณะที่คนหนึ่งอาจกำลังคิดถึงวิธีที่จะทำให้ตัวเองถ่อมตัวลงหรือทำความดี
แต่พวกเขากลับคิดถึงสิ่งตรงกันข้าม —
วิธีที่จะหาเหตุผลมาแก้ตัวสำหรับสิ่งที่ไม่มีทางแก้ตัวได้เลย คนเหล่านี้กลายเป็นทนายความฝ่ายจำเลยตัวจริง! เป็นไปไม่ได้ที่จะเปลี่ยนความคิดของพวกเขา —
มันเหมือนกับการพยายามเปลี่ยนความคิดของปีศาจ
คุณไม่มีทางรู้เลยว่าผมต้องต่อสู้กับคนแบบนี้อย่างหนักหน่วงเพียงใด!
‘สิ่งที่คุณกำลังทำนั้นไม่มีความหมายเลย’ ผมเตือนเขา
‘คุณต้องใส่ใจในบางเรื่อง
คุณได้หลุดจากทางที่ถูกต้องไปแล้วคุณควรทำอย่างนี้อย่างนั้น...’ อย่างไรก็ตาม
เขากลับหาข้อแก้ตัวสำหรับทุกคำที่ผมพูด
และเมื่อจบการสนทนา เขายังประกาศว่า:

‘คุณยังไม่ได้บอกผมว่าผมต้องทำอะไร!’ — ‘เพื่อนรักของผม,’ ผมพูดตะกุกตะกัก, ‘แล้วเรากำลังคุยเรื่องอะไรกันมาตั้งนานขนาดนี้?’
“เรากำลังพูดถึงความผิดพลาดของคุณ
ว่าคุณได้เดินผิดทางมาอย่างไร
แต่คุณกลับหาข้อแก้ตัวไม่หยุดเลย
ในสามชั่วโมงที่เราคุยกัน คุณทำให้ผมหมดแรงไปเลย! คุณผลักผมถึงขอบเหวแล้ว! แล้ว
ผมไม่ได้บอกคุณแล้วหรือว่า คุณต้องทำอะไร?” มันเป็นอย่างนี้:
คุณให้ตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น
อธิบายว่าการปฏิบัติทุกอย่างตามวิธีของเขาคือความเห็นแก่ตัวแบบซาตาน
คุณเตือนเขาว่าเขากำลังอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจ
และถ้าเขาไม่เปลี่ยนแปลง เขาจะถูกทำลาย —
และหลังจากทั้งหมดนั้นเขายังอ้างว่าคุณยังไม่ได้บอกเขาว่าเขาต้องทำอะไร! ไม่จริงๆ แล้ว คุณจะไม่โกรธในสถานการณ์แบบนั้นได้หรือ?
ถ้าคนใดไม่สนใจอะไรเลย

72

□□□

□□□

— เกโรนดา ในสถานการณ์ใดที่การอธิบายเป็นสิ่งจำเป็น?

—

การอธิบายจำเป็นในกรณีที่มีความเข้าใจผิดที่เกี่ยวข้องกับคนอื่น ในกรณีเช่นนั้น
คนนั้นต้องให้คำอธิบายเพื่อแก้ไขสถานการณ์ให้ถูกต้องในบางทาง นอกจากนี้
บางครั้งบุคคลนั้นอาจมีความไวต่อความรู้สึกมากเกินไปหรือมีความเห็นแก่ตัวในระดับหนึ่ง
และหากไม่อธิบายตัวเอง
อาจทำให้พวกเขารู้สึกทุกข์ใจได้ ในกรณีเช่นนี้
ควรให้พวกเขาอธิบายว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเขาตัดสินใจทำเช่นนั้น
— บางครั้งครับ เกโรนดา
เราไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างการแก้ตัวกับการอธิบายได้
— การแก้ตัวไม่ก่อให้เกิดความสงบในจิตวิญญาณ
ส่วนการอธิบายกลับนำความสงบและความสันติมาสู่จิตวิญญาณ

ผู้ที่ตรวจสอบตัวเองอย่างถูกต้องจะไม่หาข้อแก้ตัว
— เกโรนดาครับ
ทำไมถึงแม้ผมจะรู้สึกและเข้าใจความอ่อนแอ

[ทางจิตวิญญาณ] ของตัวเองแต่ผมยังหาข้อแก้ตัวให้ตัวเองอยู่ครับ?

—

คุณหาข้อแก้ตัวก็เพราะคุณยังไม่รู้สึกถึงความอ่อนแอของตัวเอง หากคุณรู้สึกถึงมันแล้ว
คุณก็จะไม่หาข้อแก้ตัวหรอก เพราะท้ายที่สุดแล้ว
คนที่เห็นแก่ตัวอย่างเราไม่ต้องการเผชิญกับความยากลำบาก ไม่ชอบทำงานหนัก และมักต้องการจะร่ำรวย

[ทางจิตวิญญาณ] โดยไม่ต้องลงมือทำอะไรเลย
เราควรอย่างน้อยที่สุด ยอมรับว่า ด้วยวิธีคิดเช่นนี้
เราจึงเป็นผู้ที่พิการทางจิตวิญญาณทั้งสองขา
เมื่อยอมรับแล้ว เราควรรับมันด้วยความถ่อมตัวแต่ความจริงกลับตรงกันข้าม! ในกรณีของเรา
ไม่มีแม้แต่ร่องรอยเล็กน้อยของการทำงานหนักหรือการยอมรับความอ่อนแอของตัวเอง
— คนที่กำลังศึกษาตนเองและตรวจสอบตัวเอง
จะสามารถหาข้อแก้ตัวให้ตัวเองได้หรือไม่?

—

ผู้ใดที่ศึกษาตัวเองอย่างถูกต้องจะไม่หาข้อแก้ตัวให้ตัวเอง ดูสิ: ท้ายที่สุดแล้ว คนฉลาดบางคน
แม้จะเหนือกว่าคนอื่นไปหลายขั้น
ก็ยังลงเอยด้วยการทำสิ่งโง่เขลาที่น่าสะอิดสะเอียนที่สุด
นี่เป็นเพราะความปรารถนาที่จะทำให้ชีวิตตัวเองสะดวกสบายขึ้นค่อยๆ แทรกซึมเข้ามา ‘ฉันจะทำอย่างไรให้ชีวิตตัวเองสะดวกสบายขึ้น?’
คนเช่นนั้นครุ่นคิด

76

‘ฉันจะทำอย่างไรให้แน่ใจว่าทุกสิ่งจะดีสำหรับตัวฉันเอง?’
— เกโรนดา, ผู้ที่หาข้อแก้ตัวให้ตัวเองนั้น
ไม่เห็นข้อบกพร่องของตนเองในชีวิตทางจิตวิญญาณหรือไม่ ?
— ปีศาจหลอกลวงคนเช่นนี้ในทุกสิ่งที่เขาทำ
และคนนี้ก็หาข้อแก้ตัวสำหรับทุกสิ่ง: ความดื้อรั้น
ความแข็งหัว ความเห็นแก่ตัว และคำโกหกของตนเอง

—

และหากคนเช่นนั้นประเมินตัวเองเหมือนกำลังมองในกระจกโดยการไตร่ตรองคำสอนของบรรดาพระบิดาศักดิ์สิทธิ์
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จะไม่ช่วยเขาได้หรือ?
— สำหรับผู้ที่คิดอย่างถูกต้องและด้วยจิตวิญญาณ
พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และคำเขียนของบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์จะแก้ไขทุกปัญหาได้
พวกเขาเข้าใจความหมายของสิ่งที่เขียนไว้ได้อย่างชัดเจนและไม่คลุมเครือ อย่างไรก็ตาม
หากบุคคลนั้นไม่ปฏิบัติทางจิตวิญญาณและจิตวิญญาณของเขาไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
แม้แต่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่สามารถช่วยเขาได้
เพราะบุคคลเช่นนั้นจะตีความทุกสิ่งที่อ่านไปอย่างผิดเพี้ยนโดยสิ้นเชิง
จะดีกว่าหากเขาจะนำความคิดของตนไปปรึกษาพ่อทางจิตวิญญาณ
และไม่พยายามตีความความหมายของสิ่งที่อ่านได้ด้วยตัวเอง ตัวอย่างเช่น เมื่ออ่านพันธสัญญาเดิม
คนเช่นนี้อาจตีความความหมายของสิ่งที่อ่านด้วยจิตวิญญาณแห่งการหลอกลวง
และถูกปนเปื้อนด้วยความเสื่อมทรามทางจิตวิญญาณ
ผมได้สังเกตเห็นว่าบางคนเลือกบทบางส่วนจากหนังสือทางจิตวิญญาณ แล้วตีความตามแบบที่เหมาะกับตัวเอง
เหตุผลไม่ใช่เพราะพวกเขาขาดความฉลาดหรือเข้าใจผิดความหมายของสิ่งที่อ่าน ไม่เลย
พวกเขาตีความสิ่งที่อ่านด้วยวิธีของตนเองเพื่อหาข้ออ้างให้ตัวเอง สิ่งที่น่ากลัวอย่างยิ่ง! นอกจากนี้
ตามที่ผมสังเกต
คนเหล่านี้ก็แทบไม่รับฟังคำแนะนำและคำชี้แนะทางจิตวิญญาณจากผู้อื่นอย่างถูกต้องเช่นกัน ตัวอย่างเช่น
เมื่อผมต้องการให้พวกเขาสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
ผมจะเล่าเรื่องให้พวกเขาฟัง
ผมต้องการเน้นจุดหนึ่งโดยเฉพาะ

[เรื่องที่เฉพาะเจาะจงมาก]
แต่พวกเขากลับขัดจังหวะเรื่องที่ผมกำลังเล่า
เพื่อหาสิ่งอื่นที่ต่างออกไปอย่างสิ้นเชิงในนั้น
จับยึด ‘สิ่งอื่น’ นั้นไว้
และใช้มันเพื่อแก้ตัวสำหรับข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดของตัวเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง
พวกเขาทำทั้งหมดนี้เพียงเพื่อหาข้ออ้างให้กับความหลงใ

77

และคนเช่นนั้นอาจถึงขั้นหวังจะได้รับรางวัลจากพระคริสต์สำหรับไม่กี่ปีที่เขา ‘ทนอยู่กับเขา’! คุณเข้าใจไหม?
ใช่ ใช่ มันเป็นไปได้ที่จะไปถึงขั้นนั้น!
— เกโรนดา
แต่หากคนที่หาข้อแก้ตัวให้ตัวเองกำลังทุกข์ทรมาน

ทำไมเขาจึงไม่ต้องการ [หยุดหาข้อแก้ตัวเพื่อ] ดับความเจ็บปวดของมโนธรรมที่กำลังทรมานเขา?
— เพราะการแก้ตัวเป็นนิสัย
ต้องใช้ความตั้งใจเพื่อเลิกมัน
คนเช่นนั้นต้องเรียนรู้ไม่เพียงแต่ที่จะไม่แก้ตัว
แต่ยังต้องรับเอาท่าทางทางจิตวิญญาณที่ถูกต้องด้วย
เพราะหากบุคคลนั้น แม้จะไม่แก้ตัวด้วยคำพูด
แต่ในใจกลับมีความเชื่อมั่นว่าตนเองถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม ก็จะเป็นเรื่องที่เลวร้ายยิ่งกว่า;
เพราะหากเขาได้พูดอะไรเพื่อป้องกันตัว
ก็คงจะถูกโต้แย้ง และด้วยวิธีนี้
เขาอาจได้รู้จักตัวเองและหลุดพ้นจากความหลงผิดได้
มิฉะนั้น เขาอาจไม่พูดอะไรออกมา แต่คิดในใจว่า:
‘ความจริงอยู่ข้างฉันแต่ฉันยังคงเงียบเพราะฉันอยู่เหนือเรื่องเช่นนี้’ ด้วยวิธีนี้ คนนั้นจึงยังคงอยู่ในความผิดพลาด

ให้เราแบกรับภาระ [ของบาปของผู้อื่น]
— เกโรนดา เมื่อวานท่านกล่าวว่า
ความอดทนเป็นเรื่องหนึ่ง
ส่วนความอดทนใจเป็นอีกเรื่องหนึ่งท่านหมายความว่าอย่างไร?

—

การอดทนไม่ได้หมายความว่าต้องปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความอดกลั้น
เมื่อกล่าวว่าฉันอดกลั้นต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็เท่ากับว่า: ‘สถานการณ์ของเขาแย่มาก
แต่สำหรับฉันกลับดีดังนั้นฉันจึงปฏิบัติต่อเขาด้วยความอดกลั้น’
ความอดทนที่แท้จริงอยู่ที่การรู้สึกผิดต่อสภาพที่เพื่อนบ้านของฉันกำลังเผชิญอยู่ และมีความเมตตาต่อเขา
ท่าทีเช่นนี้ต่อเพื่อนบ้านเต็มไปด้วยความถ่อมตัวและความรัก ในกรณีนี้ ฉันได้รับพระคุณของพระเจ้า
และเพื่อนบ้านของฉันได้รับความช่วยเหลือ ตัวอย่างเช่นเมื่อเห็นผู้ใดที่เดินไม่สะดวก หูหนวก
หรือเป็นผู้ติดยา ฉันควรคิดดังนี้:
“หากฉันเป็นบุคคลที่มีจิตวิญญาณก้าวหน้า
ฉันจะวิงวอนพระเจ้าและพระองค์จะรักษาวิญญาณผู้โชคร้ายนี้” เพราะพระคริสต์ได้ตรัสว่า:
“เราจะให้พวกท่านมีฤทธิ์อำนาจที่จะทำปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่กว่าที่เราได้ทำ”

52

การคิดเช่นนี้ก่อให้เกิดความเศร้าโศกต่อเพื่อนบ้านและ

52 ดู ยอห์น 14:12.
79

ความรักต่อพวกเขา แต่หากฉันพูดว่า: “โอ้แต่ฉันจะช่วยเขาได้อย่างไร: เขาเป็นคนพิการและนั่นคือทั้งหมด; ได้แล้ว
ฉันจะนั่งกับเขาสักพัก — ใครจะรู้ บางทีฉันอาจได้

และรางวัลสำหรับการทำความดี,” แล้วฉันก็กำลัง “ดูถูก” เพื่อนบ้านของฉัน ปฏิบัติต่อเขา “ด้วยความอดทน”
และหาข้ออ้างให้ตัวเองว่าฉันได้ทำหน้าที่ของฉันแล้ว
— เกโรนดา,
การรับความรับผิดชอบทั้งหมดต่อบาปของผู้อื่นนั้นมีประโยชน์เสมอหรือไม่?
— ใช่ครับ หากคุณสามารถรับภาระนี้ได้
คุณจะได้รับประโยชน์อย่างมากจากมัน
จงโทษตัวเองในทุกเรื่อง
จงรับความผิดบาปของเพื่อนบ้านมาเป็นความผิดของตัวเองรับภาระนั้นไว้
และขอให้พระคริสต์ประทานกำลังให้คุณรับภาระนั้นได้
และด้วยการรับภาระที่หนักกว่าความผิดของคุณจริง ๆ

(แม้ว่าคุณจะไม่มีส่วนผิดเลย
แต่จงหาทางพิสูจน์ให้ตัวเองเห็นว่า

คุณก็มีส่วนผิดอยู่ดี)
คุณจะไม่เคยคิดว่าเป็นเพราะกำลังของคุณเองที่ทำให้คุณ

แบกรับบาปของผู้อื่นได้ [นี่หมายความว่า]
คุณจะไม่กลายเป็นคนหยิ่งยโส
และจะสามารถได้รับพระคุณอันล้นเหลือของพระเจ้าได้
อย่างไรก็ตาม
คุณต้องประเมินกำลังของตัวเองอย่างระมัดระวังและถามตัวเองว่า: คุณจะรับภาระที่หนักกว่านี้ได้จริงหรือไม่?
เพราะหากใช้กำลังเกินตัวคุณอาจเกิดไส้เลื่อนหรือปวดหลังส่วนล่าง...
— แล้วคำว่า ‘เป็นไส้เลื่อน’ และ ‘ปวดหลังส่วนล่าง’ ในบริบทนี้หมายความว่าอย่างไร?
— ตัวอย่างเช่น หากคุณรับบาปของคนอื่นมา
ซึ่งน้ำหนักของมันเกินกว่ากำลังของคุณ
และคุณไม่อธิบายอะไรเลย คุณก็จะเริ่มบ่นพึมพำ
รู้สึกหงุดหงิด และตัดสินผู้อื่น...
— แต่ถ้าผมให้คำอธิบายบ้าง
นั่นไม่ใช่การแก้ตัวให้ตัวเองหรือครับ?

— ถ้าอย่างนั้น ก็ลองให้คำอธิบาย [เฉพาะ]
สำหรับสิ่งที่เกินกำลังของคุณ
ส่วนสิ่งที่คุณมีกำลังพอที่จะรับมือได้
ก็อย่าอธิบายเลย ตัวอย่างเช่น หากใครเป็นคนอ่อนไหว

ก็ต้องพยายามไม่รับภาระ [ทางจิตวิญญาณ]
ที่เกินกำลังของตนเอง
คนเช่นนั้นไม่ควรพยายามแสร้งทำเป็นว่าตัวเองเป็นคนแข็งแกร่ง
เขาต้องทดสอบตัวเองและรับมือกับข้อกล่าวหาที่ไม่ยุติธ

รรมด้วยความคิดที่มีเหตุผล — ตามน้ำหนัก [ทางจิตวิญญาณ] ที่เขาสามารถรับได้; มิฉะนั้น

80

□□□

เขามีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในโบสถ์
แต่แทนที่จะทำเช่นนั้น เขากลับพูดกับตัวเองว่า: ‘เป็นความผิดของฉันเองที่ทำให้พี่น้องคนนั้นไม่พอใจ’ so

he went to the novice’s cell to bow before him and ask for forgiveness; however, the novice had locked himself in from the inside and would not open the door. Then the hieromonk sat down at the foot of his door. He sat there from early morning until three o’clock in the afternoon.
เมื่อระฆังดังขึ้นเพื่อบวชเวสเปอร์ส
ผู้ฝึกหัดถูกบังคับให้เปิดประตูและออกมา
ผู้ฝึกหัดคุกเข่าลง กราบลงต่อหน้าท่าน และกล่าวว่า:
“โปรดอภัยให้ผมด้วยครับพี่ชาย เป็นความผิดของผมเอง”
นี่คือวิธีที่พระคุณของพระเจ้ามา

บทที่ 3.
เกี่ยวกับความยุติธรรมของพระเจ้าและความยุติธรรมของมนุษย์

— เกโรนดา โปรดบอกข้าพเจ้า
ความยุติธรรมของพระเจ้าคืออะไร?

—

ความยุติธรรมของพระเจ้าคือเมื่อคุณทำสิ่งที่นำความสันติมาสู่เพื่อนบ้านของคุณ ตัวอย่างเช่น
หากคุณต้องแบ่งปันสิ่งใดสิ่งหนึ่งระหว่างคุณกับเพื่อนบ้าน อย่าให้เขาครึ่งหนึ่งของสิ่งที่คุณมี
แต่ให้ตามที่เขาต้องการ ถามเขาว่า: ‘คุณต้องการเอาไปเท่าไร? สองส่วนครึ่ง หรือสามส่วน? นี่รับไปเลย.’ ให้ส่วนที่ดีแก่เขา
และเก็บส่วนที่เสียไว้ให้ตัวเอง
ให้ส่วนที่ใหญ่กว่าแก่เขา
และเก็บส่วนที่เล็กกว่าไว้ให้ตัวเอง
ลองจินตนาการว่าพี่สาวคนหนึ่งนำลูกพลัมมาสิบลูกให้เราตอนนี้ หากด้วยความตะกละ
ฉันกินลูกพลัมไปแปดลูกและเหลือให้คุณสองลูก
ฉันก็กำลังปฏิบัติต่อคุณอย่างไม่ยุติธรรม
แต่หากฉันพูดว่า “เพราะเรามีสองคน ฉันจะกินห้าลูกและเหลือห้าลูกให้คุณ”
ฉันก็กำลังปฏิบัติตามความยุติธรรมของมนุษย์
แต่ถ้าเห็นว่าคุณชอบลูกพลัม
ฉันกินเพียงหนึ่งลูกแล้วพูดกับคุณว่า
‘แสดงความเมตตาและกินส่วนที่เหลือให้หมดเถอะ
ฉันไม่ค่อยชอบมันมากนัก และนอกจากนี้มันยังทำให้ฉันปวดท้องด้วย’
นั่นคือความยุติธรรมตามพระประสงค์ของพระเจ้า
— ดังนั้นบอกฉันสิ
ความยุติธรรมของมนุษย์นั้นประกอบด้วยอะไรบ้าง?
— ความยุติธรรมของมนุษย์หมายความว่า
เมื่อคุณต้องแบ่งปันสิ่งใดกับใครสักคน เช่น
คุณให้เขาครึ่งหนึ่งและเก็บอีกครึ่งหนึ่งไว้สำหรับตัวเอง

82

— เกโรนดา
ความยุติธรรมของมนุษย์มีบทบาทอย่างไรในชีวิตทางจิตวิญญาณ?

—

ความยุติธรรมของมนุษย์ไม่ได้มีไว้สำหรับคนทางจิตวิญญาณ แต่เพื่อเป็นเครื่องยับยั้งสำหรับคนในโลกนี้
หากผู้ที่มีชีวิตทางจิตวิญญาณวางความหวังไว้ในความยุติธรรมของมนุษย์ เขาจะถือเป็นคนโง่
เพราะเมื่อเทียบกับความยุติธรรมของพระเจ้า
ความยุติธรรมของมนุษย์นั้นไม่มีความหมายอะไรเลย
แต่แม้กระทั่งคนทางโลกที่ประสบความสำเร็จในชีวิตนี้ด้วยการประยุกต์ใช้ความยุติธรรมของมนุษย์
ก็จะไม่ได้รับความสุขที่แท้จริงหรือความสงบในจิตใจ
สมมติว่าพี่น้องสองคนเป็นเจ้าของที่ดินหนึ่งแปลงที่มีพื้นที่สิบสเตรมม์54ตามความยุติธรรมของมนุษย์
แต่ละคนควรได้รับห้าสเตรมม์
แต่ตามความยุติธรรมของพระเจ้า
แต่ละคนควรได้รับตามความต้องการของตนเอง นั่นคือ
หากพี่ชายคนหนึ่งมีลูกเจ็ดคน ส่วนอีกคนมีเพียงสองคน
หรือหากคนหนึ่งมีรายได้สูง ส่วนอีกคนมีรายได้ต่ำ
ส่วนที่ใหญ่กว่าของที่ดินควรตกเป็นของผู้ที่มีความต้องการมากกว่า หากในกรณีนี้
พี่ชายคนที่สองได้รับส่วนเท่าพี่ชายคนแรก
ก็จะเป็นความไม่ยุติธรรม อย่างไรก็ตาม
คนที่คิดแต่เรื่องโลกีย์ไม่คำนึงถึงความจริงว่าพี่ชายของเขาแทบจะอยู่ไม่รอด เพราะไม่คิดในเชิงจิตวิญญาณ
คนเช่นนี้จึงไม่ตระหนักว่าการแบ่งทรัพย์สินตามความตั้งใจของเขาจะเป็นความไม่ยุติธรรม
“คุณควรอธิบายให้ครอบครัวของคุณฟังว่าพี่ชายของคุณกำลังต้องการความช่วยเหลือ
เพื่อให้พวกเขาเห็นด้วยว่าคุณควรให้ส่วนที่ใหญ่กว่าแก่เขา” คุณพูดกับคนเช่นนั้น และในคำตอบ คุณได้ยินว่า: “ทำไม? ในเมื่อ [การแบ่งทรัพย์สินเป็นสองส่วน] ผมไม่ได้ทำไม่ยุติธรรมกับเขาเลย”
อย่างไรก็ตาม
หากผู้พูดเป็นบุคคลที่มีจิตวิญญาณสูงส่ง
แม้จะเผชิญกับการต่อต้านจากภรรยาและลูกๆ
เขาก็ควรโน้มน้าวให้พวกเขายอมรับสิ่งที่พี่ชายที่กำลังขัดสนตกลงจะให้พวกเขา
หากพี่ชายที่กำลังขัดสนกล่าวว่า ‘คุณควรรับหนึ่งสเตรมมาไว้สำหรับตัวเอง’
แล้วอีกฝ่ายก็ควรรับหนึ่งสเตรมมาไว้สำหรับตัวเองและไม่พูดอะไรเลย
เพื่อให้พี่ชายที่รับส่วนที่ใหญ่กว่านั้นรู้สึกสบายใจไม่ว่าจะมองจากมุมไหน
การแบ่งที่ยุติธรรมที่สุดก็คือการแบ่งตามพระวรสาร
ผมรู้สึกประทับใจกับความใจกว้างของอับราฮัม
เมื่อผู้เลี้ยงสัตว์ของโลทและอับราฮัมเริ่มทะเลาะกันเ

54 สเตรมมา (stremma) เป็นหน่วยวัดพื้นที่ที่เท่ากับ 1,000 m²–หมายเหตุของผู้แปล 83

รื่องที่ดินเลี้ยงสัตว์อับราฮัมจึงไปหาโลทและกล่าวว่า:
‘การทะเลาะกันเช่นนี้ไม่ถูกต้อง เพราะเราเป็นญาติกัน’ “ท่านชอบทิศทางไหนมากกว่า? ท่านจะเลือกไปทางขวาหรือทางซ้าย?”
ถึงแม้โลทจะกระทำด้วยแรงจูงใจของมนุษย์อย่างน้อยส่วนหนึ่ง แต่เขาก็เลือกเมืองโซดอมและโกโมราห์เพราะที่นั่นมีทุ่งหญ้าเขียวชอุ่ม— เป็นทุ่งหญ้าที่ดีสำหรับสัตว์เลี้ยง55
และเขาต้องทนทุกข์กับชะตากรรมอันน่าสยดสยองที่นั่นในเวลาต่อมา! ส่วนอับราฮัม
ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความยุติธรรมของพระเจ้า
เขาปรารถนาจะนำความสุขมาให้โลท
การที่โลทตั้งถิ่นฐานในสถานที่ที่ดีกว่านั้น
ยังนำความสุขมาให้อับราฮัมด้วย

ความยุติธรรมของพระเจ้า

— เกโรนดา, ความยุติธรรมของพระเจ้าคืออะไร?
— ความยุติธรรมของพระเจ้าคือความอดทน
ซึ่งยังรวมถึงความถ่อมตัวและความรักด้วย
พระเจ้าเป็นผู้ยุติธรรมที่สุดแต่พระองค์ก็ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาที่สุดเช่นกัน56
และความเมตตาของพระองค์มีชัยเหนือความยุติธรรมของพระองค์ เพื่อให้ท่านเข้าใจได้ดีขึ้นข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างให้ฟัง:
หากบุคคลใดไม่เคยมีโอกาสที่ดีที่จะได้ยินเรื่องพระเจ้า พระเจ้าจะไม่พิพากษาเขาตามสภาพที่เขาอยู่ในปัจจุบันแต่จะพิพากษาตามสภาพที่เขาควรจะเป็น
หากเขาได้รู้จักพระเจ้า เพราะหากไม่เช่นนั้น
พระเจ้าก็จะไม่ยุติธรรม
ความยุติธรรมของพระเจ้ามีกฎทางคณิตศาสตร์เป็นของตัวเอง: บางครั้งหนึ่งบวกหนึ่งเท่ากับสอง
และบางครั้งก็เท่ากับสองล้าน
— เกโรนดา,
ความยุติธรรมของพระเจ้าถูกนำมาใช้กับบุคคลที่กระทำการผิดบาปอย่างไร?
— ความยุติธรรมของมนุษย์กล่าวว่า:

‘คุณได้ทำผิดและต้องถูกลงโทษ,’ ส่วนความยุติธรรมของพระเจ้ากล่าวว่า: ‘คุณยอมรับความผิดและสำนึกผิดหรือไม่? ‘ท่านจะได้รับการอภัย’ ลองพิจารณาดู:
หากผู้ใดที่ก่ออาชญากรรมได้กลับใจอย่างจริงใจและสารภาพสิ่งที่ตนได้ทำ —
แม้ยังไม่มีข้อสงสัยแม้แต่น้อยตกมาบนตัวเขา —
แล้วแม้แต่กฎหมายของมนุษย์ก็ยังปฏิบัติต่อเขาด้วยความเมตตา

55 ดูหนังสือปฐมกาล 13:1–13.
56 ภาษากรีก: “πολυεύσπλαχνος”; ภาษาสลาฟอนิกของคริสตจักร: “ผู้ทรงเมตตาอย่างล้นเหลือ”. –หมายเหตุของผู้แปล.
84

เมื่อคิดดูแล้ว ไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง
สิ่งทั้งปวงในโลกนี้ล้วนไร้ค่าแล้วทำไมเราจึงต้องการมัน?

สิ่งที่พระภิกษุมีสิทธิ์ได้รับ
พระคริสต์ทรงเก็บรักษาไว้สำหรับชีวิตที่จะมาถึง

— เกโรนดา, “มีสิทธิ์” ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งหมายความว่าอย่างไร?
— ‘มีสิทธิ์’ เป็นตรรกะทางโลก
ยิ่งคนใดมีโลกีย์มากเท่าไร ก็ยิ่งมี ‘สิทธิ์’
มากเท่านั้น ยิ่งคนใดมีจิตวิญญาณมากเท่าไร
ก็ยิ่งมีสิทธิ์น้อยลงเท่านั้น
สิ่งนี้เป็นจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักบวช — เขามีแต่หน้าที่เท่านั้น;
เขาไม่มีสิทธิ์ในสิ่งใดทั้งสิ้น สิ่งที่ผมหมายถึงคือ
นักบวชต้องไม่มีความเรียกร้องใดๆ ต่อใครทั้งสิ้น
เพื่อความรักของพระคริสต์
นักบวชได้สละทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ดังนั้น
หากเขาพยายามจะเรียกร้องสิทธิใดๆ ในชีวิตนี้
ก็ถือเป็นความผิดพลาดอย่างสิ้นเชิง การกระทำเช่นนี้
นักบวชกำลังทำให้พระคริสต์และชีวิตนักบวชต้องเสื่อมเสีย ผู้คนในโลกนี้ ‘มีสิทธิ’ ในหลายสิ่งหลายอย่าง —
นั่นคือเหตุผลที่พวกเขาเป็นคนโลกีย์
แต่สิ่งที่พระภิกษุ —
และแท้จริงแล้วผู้ที่มีจิตวิญญาณทุกคน —
มีสิทธิได้รับนั้น
พระคริสต์ได้สงวนไว้สำหรับชีวิตในอนาคต
จิตวิญญาณแบบ “ฉันมีสิทธิ”
ในปัจจุบันไม่เพียงปรากฏให้เห็นในหมู่เยาวชน [ฆราวาส] เกือบทั้งหมด แต่ยังปรากฏในหมู่พระหนุ่มด้วย
บางคนในจำนวนนั้นไม่ทราบทั้งเหตุผลที่ตนบวชเป็นพระ
และไม่เข้าใจว่าชีวิตในวัดนั้นแท้จริงแล้วเป็นอย่างไรนั่นคือเหตุผลที่พวกเขาเก็บทัศนคติ ‘ฉันมีสิทธิ์’
ไว้ในใจตัวเอง พร้อมด้วยจิตวิญญาณทางโลก
ตรรกะที่อธิบายไม่ได้ทางจิตวิญญาณ
และแนวคิดเรื่องความยุติธรรมแบบมนุษย์ — ในทุกเรื่อง
แนวคิดเรื่องความยุติธรรมแบบมนุษย์นี้
ซึ่งมีต้นกำเนิดจากจิตวิญญาณยุโรป
ได้ซึมซับเข้าสู่ชีวิตพระสงฆ์ด้วยแล้ว
ในปัจจุบัน
การพบเห็นท่าทางแบบนี้ในชีวิตพระภิกษุไม่ใช่เรื่องแปลก: ‘ฉันไม่ก่อความรบกวนให้เพื่อนร่วมวัดและฉันก็ไม่อยากให้เขาสร้างความรบกวนให้ฉัน’
“ท้ายที่สุดแล้ว ฉันก็ไม่ได้ก่อความเสียหายให้เขาเลย; ทุกอย่างของฉันก็ดีอยู่แล้ว” หรืออย่างที่พระบางรูปกล่าวไว้ว่า: “ฉันได้ทำหน้าที่ของตัวเองแล้ว: ที่ไหนที่ควรช่วยฉันก็ช่วย; สิ่งใดที่จำเป็นต้องทำให้เสร็จ
ฉันก็ทำให้เสร็จแล้ว ทุกอย่างของฉันก็ดีอยู่แล้ว
แต่ส่วนงานอื่น ๆ ล่ะ? นั่นไม่ใช่ความรับผิดชอบของฉัน 86

□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□

[กับผู้อื่น] ความพยายามทั้งหมดของท่านก็จะสูญเปล่า
ท่านคิดว่าพระคริสต์จะให้รางวัลท่านเพราะการบ่นว่าชีว

ิตท่านขมขื่นหรือไม่? [หากพระองค์ ‘ให้รางวัล’ ท่าน]
ก็จะเป็นเพียงการตบหน้าเท่านั้น
เท่าที่ทำได้
จงพยายามปฏิบัติงานที่ข้าพเจ้ากล่าวถึง
นี่คืองานทางจิตวิญญาณที่ท่านต้องมีส่วนร่วม
สำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติงานนี้
แม้การปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดก็ไม่มีประโยชน์เพราะวิทยุของพวกเขาถูกปรับความถี่ผิด—
มันไม่อยู่ในคลื่นความถี่เดียวกันกับวิทยุของพระเจ้าและหากเป็นเช่นนั้น ทุกสิ่งอื่น ๆ ก็จะสูญเปล่า: ทั้งการกราบและการอดอาหาร…
ฉันไม่ได้บอกว่าสิ่งเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องทำ
แต่ไม่ควรคิดว่า หากเราทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว
ทุกอย่างก็เรียบร้อยดี

ผู้คนได้สร้าง ‘ข่าวดี’ ที่แตกต่างออกไปสำหรับตัวเอง

— เกโรนดา,
ในสถานการณ์ใดที่บุคคลหนึ่งสามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้ชอบธรรม?
— จากมุมมองทางโลก ผู้ที่เรียกว่า “ผู้ชอบธรรม”
คือผู้ที่มีการตัดสินตามความยุติธรรมของมนุษย์
อย่างไรก็ตาม

ผู้ที่สมบูรณ์แบบคือผู้ที่ชอบธรรมไม่ใช่ตาม [กฎหมาย]
ของความยุติธรรมของมนุษย์
แต่ตามความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ในกรณีนี้
พระเจ้าจะประทานพรให้เขา ด้วยการไม่ยอมให้ ‘ตัวฉัน’
หรือผลประโยชน์ส่วนตัวของฉันมาส่งผลต่อการกระทำของฉันฉันจึงสามารถกล่าวได้ว่า
ฉันกำลังบังคับให้พระเจ้าประทานพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์แก่ฉัน
ความจริงของมนุษย์ใดก็ตาม แม้จะสมบูรณ์ที่สุด
ก็ย่อมมีองค์ประกอบของมนุษย์อยู่เสมอ
และตราบใดที่ความจริงของมนุษย์ยังคงมีชีวิตอยู่ภายในบุคคลที่มีจิตวิญญาณ
พระวิญญาณก็พยายามถอนความจริงนี้ออกจากตัวเขา —
เหมือนกับว่าเป็นสิ่งแปลกปลอม —
ในขณะที่บุคคลนั้นต่อสู้ บางครั้งก็ชนะ
บางครั้งก็พ่ายแพ้ และรู้สึกเหนื่อยล้าทางจิตวิญญาณ
อย่างไรก็ตาม
เมื่อบุคคลนั้นบรรลุถึงความจริงอันศักดิ์สิทธิ์แล้วเขาจะได้รับการชำระล้าง57
และพร้อมรับการตรัสรู้จากพระเจ้า
— เกโรนดา,
หากผมจะบอกกับคนที่อ้างว่าถูกทำร้ายว่าความยุติธรรมของพระเจ้ามีอยู่จริง คำพูดเหล่านี้จะช่วยเขาได้หรือไม่?

57 ‘Λαμπικάρισμα’, มาจากคำกริยา ‘λαμπικάρω’ — เพื่อชำระให้บริสุทธิ์, เพื่อกลั่น; เพื่อทำความสะอาด, เพื่อกรอง; เพื่อกลายเป็นโปร่งใส —หมายเหตุของผู้แปล 89

— ไม่ครับ ดีกว่าที่จะบอกเขาว่า:
‘ลองมองสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นจากมุมมองทางจิตวิญญาณตามที่พระวรสารสั่งสอน’
เพราะหากคุณบอกเขาว่าความยุติธรรมของพระเจ้ามีอยู่เขาจะเชื่ออย่างจริงใจว่าคนอื่นได้ทำผิดต่อเขา
ในขณะที่ความเป็นจริงแล้ว
อาจเป็นเขาเองที่ทำผิดต่อพวกเขา
ไม่ครับ จริงๆ แล้ว
มันทำให้ผมรู้สึกเจ็บปวดอย่างลึกซึ้ง
ผมเคยรู้จักชายคนหนึ่งที่ไปโบสถ์อย่างสม่ำเสมอ
อดอาหาร ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่คริสเตียนควรทำ
และคิดว่าตัวเองกำลังใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณ
แต่ถึงแม้เขาจะมีอพาร์ตเมนต์ห้าห้อง
รับเงินเดือนสองทาง และไม่มีลูก
เขาก็ไม่เคยบริจาคเงินแม้แต่หนึ่งดรักมาเพื่อช่วยเหลือคนจนเลย “ได้ครับ” ผมพูดกับเขา
“คุณมีญาติที่ขัดสนมากมาย ทำไมไม่ช่วยพวกเขาล่ะ? คุณจะเอาเงินทั้งหมดนั้นไปทำอะไร? ให้แก่แม่ม่ายและเด็กกำพร้า...” และคุณรู้ไหมว่าเขาตอบว่าอย่างไร? “ถ้าอย่างนั้น, ’
เขาพูด ‘เพียงเพราะน้องสาวผมเป็นแม่ม่ายก็หมายความว่าผมไม่ควรเก็บค่าเช่าห้องจากเธอหรือ?’
เมื่อผมได้ยินคำนั้น เลือดก็พุ่งขึ้นหัวทันที! นี่แหละ — ความจริงของโลกนี้! ‘เพราะเด็กๆ
ที่ไม่มีอะไรกินไม่ใช่ลูกของผม แต่เป็นลูกของคนอื่น,’ คนประเภทนี้คิด ‘ผมจึงไม่มีความรับผิดชอบต่อพวกเขา
‘ฉันไม่ได้ทำผิดต่อใครทั้งนั้นขอให้พระเจ้าอย่าให้ฉันทำผิดต่อใคร!’
คนประเภทนี้หาทางปลอบประโลมจิตสำนึกของตนเอง
แต่กลับไม่มีความสงบในใจที่แท้จริง
ด้วยเหตุผลของมนุษย์และความยุติธรรมทางโลก
คนเหล่านี้จึงยังคงเฉยเมย —
ในขณะที่เรื่องร้ายแรงกำลังเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาพวกเข

า [ที่ต้องการการมีส่วนร่วมของพวกเขา]
แล้วพวกเขาจะรู้สึกถึงสิ่งใดที่เป็นจิตวิญญาณได้อีกหรือ? มีคนที่ยินดีบริจาคบ้านทั้งหลังให้ใครสักคน
แต่ในขณะเดียวกัน หากมีใครค้างค่าเช่าบ้าน
เขาก็จะนำเรื่องขึ้นศาล จะอธิบายเรื่องนี้ได้อย่างไร?
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าสิ่งนี้สามารถอธิบายได้ด้วยธรรมชาติของมนุษย์ได้หรือไม่?
— นี่ไม่ใช่ธรรมชาติของมนุษย์เลย
คนแบบนี้แทบไม่มีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์เลย
ด้านหนึ่งพวกเขาบริจาคเงินหนึ่งแสนดราคมาให้กับใครสักคน
แต่ด้านอื่นกลับต่อรองกับคนขับแท็กซี่เรื่องเงินหนึ่งพันดราคมา และลากเขาไปแจ้งความกับตำรวจแล้วคุณจะอธิบายเรื่องนี้อย่างไร?
— บางที, เกโรนดา, พวกเขาอาจมีปัญหาทางจิตใจอยู่บ้าง?

90

— ไม่ครับ สมองของพวกเขาปกติดี
— บางทีครับ เกโรนดา พวกเขาอาจให้ทานด้วยความภูมิใจเพื่อรู้สึกพอใจในตัวเอง?
— อ้า นั่นคือประเด็นสำคัญเลย!
พวกเขาให้ทานอย่างใจกว้างด้วยความภูมิใจ
และทำเช่นนั้นไม่ใช่เพื่อความรุ่งโรจน์ของพระเจ้า
แต่เพื่อยกย่องตัวเอง
คนเช่นนี้อาจให้ทุกสิ่งที่ตนมีแก่ผู้อื่น
แต่พวกเขากลับไม่มีความรัก

วันนี้มีวิญญาณที่เสื่อมทรามอยู่ [ในหมู่ผู้คน]
แม้แต่ผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงก็ยังแสวงหาความยุติธรรมตามกฎหมาย ในขณะที่ยังคงอ้างว่าเชื่อในพระเจ้า
‘คุณมีสิทธิ์ในสิ่งนี้ ฉันมีสิทธิ์ในสิ่งนั้น…’ โอ้
หากแต่ไม่มีสิ่งที่เรียกว่า ‘ข่าวประเสริฐแห่งสามัญสำนึก’ นี้ในหมู่ผู้คน— ‘สามัญสำนึก’ ที่น่าสะพรึงกลัวนี้! ‘อย่าให้พวกเขาคิดว่าฉันเป็นคนโง่,’ คนเหล่านั้นพูดคุณรู้ไหมว่าคริสเตียนบางคนถึงขั้นนำกันไปขึ้นศาล?
พวกเขาไม่ควรไปขึ้นศาล แม้ความจริงจะอยู่ฝ่ายพวกเขา — ยิ่งไปกว่านั้น หากพวกเขาเป็นฝ่ายผิด!
นั่นคือเหตุผลที่บางคนสูญเสียความเชื่อ —
เพราะความผิดของคริสเตียนประเภทนี้
คนเห็นว่ามีคนบางคนไม่ไปโบสถ์และไม่เข้าร่วมพิธีสวดมนต์ทั้งคืน แต่กลับไม่ถึงขั้นเหมือนคริสเตียนบางคน
ที่ไปโบสถ์ เข้าร่วมพิธีสวดมนต์ทั้งคืน
ทำทุกอย่างที่ควรทำ
แต่กลับลากคนจนคนหนึ่งไปขึ้นศาลเพียงเพราะเขาติดหนี้เงินเล็กน้อย และเขาทำเช่นนี้เพียงเพื่อ ‘ปกป้องสิทธิของเขา’ เท่านั้น
ผมถามชายคนหนึ่งที่กำลังจะนำใครบางคนไปขึ้นศาลเพราะเงินที่เขาเป็นหนี้เขา: ‘คุณกำลังขาดแคลนเงินอยู่หรือไม่? หรือคุณมีลูกมากกว่า [ผู้เป็นหนี้] หรือไม่?
หรือบางทีภรรยาของคุณกำลังบังคับให้คุณดำเนินการทางกฎหมาย
และนั่นคือเหตุผลที่คุณตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก?” — “ไม่,” เขาตอบ, “ผมทำสิ่งนี้เพื่อรักษาความยุติธรรม.” จะพูดอย่างไรดี! แน่นอนว่า
การเลี้ยงดูที่บางคนได้รับเมื่อยังเด็กในวงสังคมที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรบางแห่ง
ก็มีส่วนสำคัญด้วยเช่นกัน มาหลายปีแล้ว
ผมยังไม่สามารถลืมเหตุการณ์หนึ่งได้ ในบ้านหลังหนึ่ง
มีเด็กคนหนึ่งที่ได้รับการดูแลจากคณะซิสเตอร์แห่งความ

เมตตา (Sisters of Mercy)
ซึ่งเป็นสมาชิกของคณะนักบวชหญิงคริสเตียนที่ให้คำปฏิญาณว่าจะถือพรหมจรรย์ วันหนึ่ง
เด็กชายคนหนึ่งป่วยและจำเป็นต้องเข้ารับการตรวจทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับการรับรังสี
แพทย์ขอให้พี่น้องมาช่วยเขา
แต่ไม่มีสมาชิกคนใดของคณะนี้แม้แต่คนเดียวที่ขยับตัว

91

— พวกเขากลัวรังสี แต่ให้เราเริ่มจากข้อเท็จจริงว่าเนื่องจากพวกเธอได้ปฏิญาณตนว่าจะไม่แต่งงาน
เรื่องนี้จึงไม่จำเป็นต้องมีการหารือใดๆ เลย
หากพวกเธอมีแผนจะแต่งงาน นั่นก็จะเป็นอีกเรื่องหนึ่งความกลัวของพวกเธออาจมีเหตุผลอยู่บ้าง
แต่พวกเธอเป็นผู้มีศรัทธา
ดังนั้นพวกเธอจึงควรแสดงความเสียสละ
แม้กระทั่งหากพวกเธอมีแผนจะสร้างครอบครัวก็ตาม

มันจะถูกต้อง [ทางจิตวิญญาณ]
หากพี่น้องเหล่านี้ได้โต้แย้งกันเอง
เพื่อปกป้องสิทธิของพวกเขาในการเสียสละนี้
แต่สุดท้ายแล้ว พยาบาลอีกคน —
ที่ไม่ใช่สมาชิกของกลุ่มพี่น้อง — ก็รีบมาช่วยแพทย์
ไม่เพียงแต่หญิงสาวคนนี้ไม่ได้ดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณ แต่เธอยังมีแผนจะแต่งงานด้วย;
แต่เธอกลับรู้สึกสงสารเด็กชายตัวน้อยนั้น
และที่เลวร้ายที่สุดคือ
คนเหล่านี้ไม่รู้สึกผิดบาปเลย เพราะพวกเขากล่าวว่า:

‘ทั้งหมดนี้ [การเสียสละตัวเอง] ไม่ใช่เพื่อเราเราใช้ชีวิตเพื่อการแสวงหาทางจิตวิญญาณ’ พวกเขาอาจคิดในใจว่า: ‘ก็จริงว่าบางคนชอบเสียสละตัวเองแต่ฉันชอบชีวิตที่สงบและสันติมากกว่า...”
บางครั้งพวกเขาอาจถึงขั้นประณามผู้ที่เสียสละตัวเอง
โดยกล่าวว่าพวกเขายังไม่ถึงระดับจิตวิญญาณ
แต่พระคริสต์ประทับอยู่ที่ใดที่มีความสูงส่งและความเอื้อเฟื้อ ที่ใดที่มีจิตวิญญาณแห่งการเสียสละ
ความถ่อมตน และความปรารถนาที่จะไม่เป็นที่รู้จัก
— เกโรนดา,
หากท่านเห็นใครอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก
ท่านไม่ควรรีบไปช่วยเหลือเขาหรือ — ไม่ว่าท่านเองจะเหนื่อยหรือป่วยอยู่หรือไม่?
— ใช่ครับ! แต่ท่านรู้ไหมครับ
ผมสังเกตเห็นว่าผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงหลายคนได้ปลูกฝังปัญญาทางโลกไว้ในตัวพวกเขาเอง พวกเขาได้สร้าง ‘พระกิตติคุณ’ ทางโลกของตัวเอง — ‘พระกิตติคุณ’
ที่ปรับให้เข้ากับมาตรฐานของพวกเขาเอง ‘คริสเตียน’
คนเหล่านี้กล่าวว่า ‘ต้องมีความเคารพตนเอง;
เขาต้องไม่ถูกทำให้อับอาย และต้องไม่ดูเหมือนคนโง่’
ด้วยคำอื่น ๆ คือ
คนเหล่านี้มองทุกสิ่งด้วยตรรกะและความจริงทางโลก ‘ฉันมีสิทธิ์ในสิ่งนี้!’ คนเช่นนี้กล่าว
‘ฉันไม่ทำผิดต่อเขาและฉันไม่ต้องการให้เขาทำผิดต่อฉัน!’
แต่เสียงภายในของเขากลับยืนยันว่าเขาถูกต้อง
ในคนเช่นนี้
ทุกการแสดงออกของความจริงทางโลกปรากฏชัดเจนพวกเขาไม่มีความรัก ไม่มีการเสียสละตนเอง—
พวกเขาไม่มีอะไรเลย พวกเขาได้สร้าง ‘พระวรสาร’ ของตัวเองขึ้น

92

และไม่มีความเชื่อมโยงกับพระเจ้าแม้แต่น้อย
แล้วอย่างนี้
พระคุณของพระเจ้าจะมาถึงพวกเขาได้อย่างไรกัน?
เมื่อผมยังรับราชการในกองทัพ
มีเจ้าหน้าที่วิทยุจากสนามบินทหารคนหนึ่งมักมาที่หน่วยของเราเพื่อเก็บรหัสเรียก58และเรามักพูดคุยกัน
ก่อนจะเข้ากองทัพ เขาเคยศึกษาเทววิทยา

และระหว่างที่อยู่หน่วย เขายังมักเทศนา [ให้เพื่อนทหาร] ด้วย อย่างไรก็ตาม ทุกคนเรียกเขาว่า ‘The Jesuit’,59
เพราะไม่เพียงแต่เขาไม่เคยเสียสละส่วนตัวเลย
แต่เขายังไม่ยอมช่วยเหลือผู้อื่นแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม บางครั้งผมก็ถามเขาว่า:
‘คุณก็กำลังจะไปสนามบินอยู่แล้ว
ช่วยรับสัญญาณเรียกนี้ให้ผู้ปฏิบัติการวิทยุคนนั้นด้ว

ย’ แต่เขาไม่เคยตกลงเลย ‘ไม่,’ เขาจะตอบ, ‘ผมไปรับรหัสเรียกของตัวเองแล้ว; ให้เขาไปรับของตัวเองเอง.’
เขาพยายามปลอบใจตัวเองว่าเขาไม่ได้ปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมต่อคนนั้น แต่พระคริสต์ตรัสว่า
หากมีผู้บังคับให้เราไปหนึ่งลีก ก็ต้องไปกับเขาสองลีก60 พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า ‘หากมีผู้ขอเสื้อของคุณก็ให้เสื้อคลุมของคุณด้วย’ แต่ทรงบัญชาว่า:
‘หากมีใครต้องการนำคุณไปศาลเพื่อเอาเสื้อของคุณไปให้เขาเอาเสื้อนอกของคุณด้วย’

61

พระคริสต์ให้คำสั่งนี้แก่เราแต่คนที่คิดว่าตัวเองเป็นคนจิตวิญญาณกลับกล่าวว่า: ‘ฉันได้เดินเพิ่มอีกหนึ่งไมล์เพื่อตัวเองแล้วดังนั้นก็ให้เขาเดินเพิ่มอีกหนึ่งไมล์เพื่อตัวเอง’? ด้วยคำอื่น ๆ ก็เหมือนว่าเขากำลังกล่าวว่า: ‘เราพบคนโง่แล้ว! “เขาขอให้ฉันเดินหนึ่งเวอร์สต์แล้วฉันต้องเดินถึงสองเวอร์สต์เลยหรือ?”
แล้วหลังจากนั้น
พระคุณของพระเจ้าจะเข้าใกล้คนเช่นนี้ได้อย่างไร?
แต่หากมีใคร [อย่างแท้จริง]
นำคำสั่งในพระกิตติคุณนี้มาใช้กับตัวเอง
และเมื่อถูกบังคับให้เดินหนึ่งเวอร์สต์
ก็เดินต่อไปอีก พระคริสต์ก็เริ่มทำงาน

และผู้ที่บังคับให้ชายคนนี้เดิน [ไปกับเขา]
ก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงทางจิตวิญญาณ

และด้วยความประหลาดใจ เขาขยี้หลังหัวตัวเอง: “อ้า,” เขากล่าว, “พระเจ้าช่วย!

58 ในกองทัพ ผู้อาวุโสเป็นผู้ปฏิบัติการวิทยุ
59 คณะเยซูอิต — คณะนักบวชคาทอลิกที่ก่อตั้งโดย อิกนาติอุส แห่ง โลโยลา
ในศตวรรษที่ 16
มีชื่อเสียงด้านวินัยภายในที่เคร่งครัดและการใช้มาตรการสุดโต่งเพื่อบรรลุเป้าหมาย ในเชิงเปรียบเทียบ คำว่า ‘เยซูอิต’
ถูกใช้กับผู้ที่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของความเคร่งครัดทางศาสนาอย่างเคร่งครัด แต่ขาดสภาพจิตใจภายในที่สอดคล้องกัน
60 ดู มัทธิว 5:41.
61 ดู มัทธิว 5:40.
93

ฉันบังคับให้เขาเดินเพียงหนึ่งเวอร์สต์เท่านั้น
แต่ดูสิ เขาเดินไปไกลขนาดนี้! นี่แหละคือความเมตตา!”
หากพระคริสต์มีตรรกะทางโลกที่พบเห็นได้ในปัจจุบันใ
นตัวคน ‘ทางจิตวิญญาณ’ หลายคน
พระองค์คงไม่ทรงละทิ้งบัลลังก์สวรรค์ของพระองค์เพื่อเสด็จลงมายังโลกนี้เพื่อทนทุกข์และรับการตรึงกางเขนจากมือของเรา—
ผู้คนที่น่าเวทนา อย่างไรก็ตาม ภายในสิ่งที่ —
จากมุมมองของมนุษย์ — ถือเป็น ‘ความล้มเหลว’
ของพระคริสต์นี้
กลับซ่อนเร้นความลึกลับแห่งความรอดของทุกคนไว้
ท้ายที่สุดแล้ว
พระองค์ได้ทนทุกข์ทรมานทุกอย่างเพื่อความรอดของเรา!
พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงจนถึงขั้นที่ผู้คนเยาะเย้ยพระองค์และกล่าวว่า: ‘ทำนายสิ ใครตีท่าน?’
หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งชาวยิวต่างหาความสนุกจากการเยาะเย้ยพระคริสต์!
คุณรู้ไหมว่ามันขมขื่นเพียงใดสำหรับผม
เมื่อตอนเป็นเด็กชายตัวเล็กๆ
ที่ได้เห็นเด็กชายคนอื่นๆ เล่น ‘chizh’? และชาวยิวก็กำลังเล่นเกมเดียวกันนั้น… กับพระคริสต์!
‘ทำนายสิ ใครตีท่าน?’62โอ้ ช่างน่าสยดสยองเพียงใด!
แต่กระนั้น
เรายังคงแสวงหาคริสต์ศาสนาที่ปราศจากการตรึงกางเขน
เพื่อ ‘คริสต์ศาสนาแห่งการฟื้นคืนชีพทันที’
เราปรับเปลี่ยนคริสต์ศาสนาและชีวิตนักบวชให้สอดคล้องกับความต้องการของเราเอง
เราไม่ต้องการจำกัดตัวเองในทางใดทั้งสิ้น
อย่างไรก็ตาม
เพื่อจะได้สัมผัสประสบการณ์เหนือธรรมชาติ
เราต้องใช้ชีวิตเกินกว่าขอบเขตของธรรมชาติ

ส่วนที่ 3.

เกี่ยวกับบาปและการกลับใจ

“การกลับใจที่แท้จริงคือเมื่อบุคคลนั้นตระหนักถึงความผิดของตนเองก่อน รู้สึกถึงความเจ็บปวด
ขอการอภัยจากพระเจ้า
และเพียงหลังจากนั้นจึงไปรับการสารภาพบาป ด้วยวิธีนี้ความปลอบประโลมจากพระเจ้าจึงมา
นั่นคือเหตุผลที่ข้าพเจ้ามักแนะนำให้ผู้คนกลับใจและไปรับการสารภาพบาป
ข้าพเจ้าไม่เคยแนะนำให้พวกเขาไปรับการสารภาพบาป

[โดยไม่กลับใจ]”

62 ลูกา 22:64.
94

บทที่ 1.
เกี่ยวกับวิธีที่บาปทำให้คนทุกข์ทรมาน

การชำระล้างใจ

— เกโรนดา,
พระคริสต์สามารถประทับอยู่ในใจของทุกคนได้หรือไม่?
— พระคริสต์แน่นอนว่าสามารถประทับอยู่ได้
แต่ผู้คนไม่สามารถรับพระองค์ได้
เพราะพวกเขาไม่พยายามปรับปรุงทางเดินชีวิตของตนเอง
เพื่อให้พระคริสต์ประทับอยู่ภายในเรา
หัวใจของเราต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ “พระเจ้าข้าขอทรงสร้างใจที่บริสุทธิ์ในข้าพระองค์...”63
— เกโรนดา, ทำไมสัตว์ป่าจึงไม่ทำร้ายนักบุญ?
— เมื่อมนุษย์มีจิตใจสงบ
สัตว์ป่าก็จะมีจิตใจสงบตามไปด้วย
และยอมรับมนุษย์เป็นนายของพวกมัน ในสวนเอเดน
ก่อนที่อาดัมและเอวาจะตกจากสวรรค์
สัตว์ป่าจะเลียพวกเขาด้วยความเคารพ
แต่หลังจากตกจากสวรรค์
พวกมันก็เริ่มกระโจนเข้าใส่เพื่อฉีกพวกเขาเป็นชิ้นๆเมื่อคนใดกลับสู่สภาพเดิมก่อนการตกจากสวรรค์
สัตว์ก็จะยอมรับเขาเป็นนายอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม
ในปัจจุบันมีผู้คนบางกลุ่มที่เลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์เลวร้ายยิ่งกว่างู
พวกเขาเอาเปรียบเด็กไร้บ้านเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว
ฉกฉวยเงินของพวกเขา และเมื่อเห็นปัญหาใกล้เข้ามา
ก็เรียกตำรวจ โยนความผิดทั้งหมดให้เด็กๆ
และแม้กระทั่งส่งพวกเขาเข้าโรงพยาบาลจิตเวช
นั่นคือเหตุผลที่ผมสวดบทสดุดี 147 —
ซึ่งพระอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเกียเคยสวดเพื่อให้สัตว์ป่ากลายเป็นสัตว์เชื่องและไม่ทำร้ายมนุษย์ —
ด้วยความหวังว่ามนุษย์จะกลายเป็นผู้เชื่องและไม่ทำร้ายทั้งเพื่อนมนุษย์และสัตว์
— เกโรนดา,
คนจะกลับสู่สภาพเดิมก่อนการตกสู่บาปได้อย่างไร?
— หัวใจต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
คนนั้นต้องบรรลุความบริสุทธิ์ของจิตวิญญาณ — นั่นคือ
ความจริงใจ ความซื่อสัตย์ ความไม่เห็นแก่ตัว ความถ่อมตนความเมตตา ความอ่อนโยน และการเสียสละตนเอง ด้วยวิธีนี้คนนั้นจะได้เข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระเจ้า
และพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์จะสถิตอยู่ภายในตัวเขา
หากบุคคลใดมีความบริสุทธิ์ทางกายแต่ขาดความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณ พระเจ้าจะไม่สถิตอยู่ภายในเขา
เพราะบุคคลเช่นนั้นกำลังเก็บซ่อนความหลอกลวง
ความหยิ่งยโส ความมุ่งร้าย และกิเลสตัณหาอื่น ๆ
ที่คล้ายคลึงกัน
ชีวิตของเขาจึงเป็นการหลอกลวงอย่างต่อเนื่อง

63 สดุดี 50:12.
95

จงเริ่มต้นการต่อสู้ทางจิตวิญญาณของคุณด้วยสิ่งนี้ — พยายามบรรลุถึงความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณ
— เกโรนดา,
เป็นไปได้หรือไม่ที่จะเลิกนิสัยไม่ดีได้ในครั้งเดียว?
— ก่อนอื่นใด
ผู้คนต้องตระหนักว่านิสัยนี้ก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเอง เมื่อตระหนักแล้ว
ต้องมีความเต็มใจที่จะเริ่มต่อสู้เพื่อกำจัดนิสัยนี้ออกไป เพื่อเลิกนิสัยไม่ดีในครั้งเดียว
บุคคลนั้นต้องมีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้า
เหมือนเชือกที่ค่อยๆ ขุดร่องบนผนังไม้ของบ่อน้ำ
จนไม่ลื่นไปทางขวาหรือทางซ้ายอีกต่อไป เช่นเดียวกัน
นิสัยใดๆ ก็ค่อยๆ ขุดร่องในใจ และเมื่อถึงจุดนั้น
ก็ยากที่จะหลุดพ้นจากร่องนั้นได้
นั่นคือเหตุผลที่คนเราต้องระมัดระวังอย่างยิ่งไม่ให้ติดนิสัยไม่ดี เพราะเมื่อติดแล้ว
จะต้องการความถ่อมตัวไม่น้อยและพลังใจอันยิ่งใหญ่เพื่อเลิกนิสัยนั้น ดังที่พ่อทิคอนเคยกล่าวไว้ว่า: ‘นิสัยดีลูกเอ๋ย คือคุณธรรม ส่วนนิสัยไม่ดีคือความหลง’
แต่ไม่ว่าใครจะพูดอย่างไร ผมก็ได้ตระหนักว่า
หากระหว่างที่พยายามอยู่
คนนั้นยังคงสะดุดล้มและไม่เปลี่ยนแปลง
สาเหตุก็อยู่ที่ความเห็นแก่ตัว ความรักตัวเอง
และความสนใจแต่ประโยชน์ส่วนตัว
คนเช่นนี้ขาดความถ่อมตัวและความรัก
ซึ่งสิ่งนี้ขัดขวางการแทรกแซงของพระเจ้า
คนนั้นเองไม่ยอมให้พระเจ้าช่วยเขา ตัวอย่างเช่น
หากพระเจ้าช่วยบุคคลเช่นนี้ให้เอาชนะความหลงใหลบางอย่างได้ เขาจะรับเครดิตนั้นไว้และกลายเป็นคนหยิ่งยโส
เพราะเขาจะตัดสินว่าตนเองเอาชนะความหลงใหลนั้นได้ด้วยตนเอง—โดยไม่มีความช่วยเหลือจากพระเจ้า

การหลุดพ้นจากความมืดมิดของบาป

— เกโรนดา, หากบุคคลใดทำให้ตนเองมลทิน [ด้วยบาป]
หลังจากรับบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์แล้วเรื่องนี้ถือเป็นเรื่องร้ายแรงมากหรือไม่?

—

ทุกอย่างขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของการทำให้ตัวเองมัวหมอง บางคนอาจถูกปกคลุมตั้งแต่หัวจรดเท้า
บางคนอาจถูกกระเซ็นเพียงเล็กน้อย
สำหรับบางคนอาจมีรอยเปื้อนสกปรกเพียงจุดเดียวสำหรับคนอื่นอาจมีสองจุด...

—

แล้วบาปใดที่ทำให้พระคุณแห่งพิธีบัพติศมาศักดิ์สิทธิ์ถูกทำให้มัวหมอง — บาปที่ร้ายแรงนั้นคืออะไร?
— แน่นอนว่า
บาปหนักจะทำให้บัพติศมาศักดิ์สิทธิ์ถูกทำให้มัวหมอง
และพระคุณของพระเจ้าก็จะถอนตัวออกจากคริสตชนด้วย

แน่นอนว่า พระคุณไม่ได้ทิ้งเขา [ไปทั้งหมด]

96

เช่นเดียวกับที่ทูตสวรรค์ผู้คุ้มครองของเขาไม่ได้ทิ้งเขาไป
ท่านยังจำได้ไหมว่ามารพูดอะไรกับพระสงฆ์ผู้ไม่เชื่อพระเจ้า
ซึ่งลูกสาวของเขาถูกพระภิกษุรูปหนึ่งต้องการจะแต่งงาน ? ‘อย่าเร่งรีบเกินไป
พระภิกษุรูปนี้ได้ละทิ้งพระเจ้าแล้วแต่พระเจ้ายังไม่ได้ละทิ้งเขา’

64

— เกโรนดา
ท่านคิดว่ามันเป็นไปได้หรือไม่ที่จะใช้ชีวิตอยู่ในความมืดมิดแห่งบาปโดยไม่รู้สึกถึงมัน?
— ไม่ ทุกคนล้วนรู้สึกได้
แต่มีเพียงผู้ที่ไม่ใส่ใจเท่านั้น
สำหรับใครที่จะก้าวสู่แสงสว่างของพระคริสต์
เขาต้องต้องการหลุดพ้นจากความมืดมิดแห่งบาป
ลองยกตัวอย่างชายคนหนึ่งที่พบว่าตัวเองอยู่ในห้องใต้ดินที่มืดมิด และด้วยความประมาท
เขาได้ปิดประตูลงอย่างแรงจนตัวเองถูกขังอยู่ข้างใน
เมื่อเห็นแสงสว่างส่องผ่านช่องเล็กๆ
เข้ามาในห้องใต้ดิน เขาจึงเดินไปทางแสงนั้น ค่อยๆ
ขยายช่องนั้นให้กว้างขึ้น
จนพบประตูและเดินออกไปข้างนอกเช่นเดียวกันกับคนที่อยู่ในความมืดของบาป:
ตั้งแต่ช่วงเวลาที่พวกเขารู้สึกว่าความดีเป็นสิ่งจำเป็น และเต็มไปด้วยความห่วงใยที่จริงใจต่อความดีนั้น
พวกเขาจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อหลุดพ้นจากความมืดนี้

เมื่อกล่าวว่า ‘สิ่งที่ฉันทำนั้นผิด; ฉันได้หลงทางแล้ว’ คนนั้นจะถ่อมตัวลง พระคุณของพระเจ้าจะลงมาบนตัวเขา
และตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป เขาจะใช้ชีวิตอย่างชอบธรรม
แต่หากความรู้สึกกังวลอย่างชอบธรรมไม่ยึดมั่นในตัวคนนั้น การกลับตัวก็ไม่ใช่เรื่องง่าย ตัวอย่างเช่น
สมมติว่ามีคนนั่งอยู่ในห้องที่ถูกล็อกและรู้สึกไม่สบาย คุณบอกกับคนนั้นว่า: ‘ลุกขึ้น เปิดประตู
ออกไปสูดอากาศบริสุทธิ์ แล้วคุณจะรู้สึกดีขึ้น’ แต่เขาตอบกลับว่า: ‘ผมออกไปสูดอากาศบริสุทธิ์ไม่ได้’
แต่บอกฉันสิ
ทำไมฉันถึงถูกขังอยู่ภายในผนังสี่ด้านนี้และหายใจไม่ได้? ทำไมที่นี่ไม่มีอากาศบริสุทธิ์?
ทำไมพระเจ้าถึงวางฉันไว้ที่นี่
ในขณะที่ให้โอกาสคนอื่นได้เพลิดเพลินกับอิสรภาพของพวกเขา?” แล้ว การช่วยเหลือคนเช่นนี้จะเป็นไปได้หรือไม่?
คุณรู้หรือไม่ว่ามีคนจำนวนมากที่ต้องทนทุกข์ทรมาน
เพราะพวกเขาไม่ฟังผู้ที่สามารถให้ความช่วยเหลือทางจิตวิญญาณแก่พวกเขา?
ด้วยบาป
มนุษย์จึงเปลี่ยนสวรรค์บนโลกให้กลายเป็นนรกบนโลก
หากจิตวิญญาณถูกมลทินด้วยบาปมหันต์มนุษย์ก็จะตกอยู่ในสภาพเหมือนปีศาจ: กลายเป็นผู้กบฏ

64 ดู The Ancient Paterikon. มอสโก, 1899. หน้า 87.
97

ถูกทรมาน และไม่มีความสงบภายในใจ ในทางตรงกันข้าม
ผู้ที่ดำเนินชีวิตกับพระเจ้า
ผู้ที่มุ่งจิตใจสู่ความจริงอันศักดิ์สิทธิ์
และคิดถึงสิ่งดีงามอยู่เสมอ จะอยู่ในความสงบ
คนเช่นนี้ใช้ชีวิตอยู่ในสวรรค์บนโลก
มีสิ่งที่แตกต่างอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับผู้ที่ดำเนินชีวิตโดยปราศจากพระเจ้า
และสิ่งนี้ยังสังเกตได้โดยคนรอบข้างด้วย
นี่คือพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์
ซึ่งเปิดเผยตัวตนของบุคคลนั้น
แม้เขาจะพยายามซ่อนตัวไม่ให้ใครรู้จัก

บาปแห่งความตั้งใจ

เราต้องระมัดระวังอย่างยิ่งต่อบาปที่กระทำด้วยความ
สมัครใจของเราเอง
เพราะความสมัครใจนี้เองที่พระเจ้าจะทรงให้ความสนใจเป็

นพิเศษ [เมื่อพระองค์เสด็จมาพิพากษาเรา]
บาปที่เราทำด้วยความประมาทเลินเล่อนั้นไม่ร้ายแรงเท่าบาปที่กระทำด้วยความสมัครใจ
บางบาปยังมีปัจจัยลดโทษได้
แม้ว่าจะยังคงเป็นบาปอยู่ก็ตาม
นอกจากนี้ หากเราทำบาปโดยไม่ตั้งใจ
พระเจ้าจะจัดให้ความผิดพลาดของเราถูกนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ดี
นี่ไม่ได้หมายความว่าเราต้องทำบาปเพื่อให้ ‘ความดี’
นี้เกิดขึ้น — แต่เพียงว่าพระเจ้าใช้การละเมิดของเรา
เพื่อความดี และสิ่งดีเกิดขึ้นจากมัน
เพราะเราทำบาปโดยไม่ตั้งใจ อย่างไรก็ตาม
หากเราสำนึกผิดในบาปที่เราได้กระทำโดยรู้ตัวแล้ว เรา

[เอง]
ต้องอธิษฐานว่าบาปของเราจะไม่ก่อให้เกิดความชั่วใดๆ

— เกโรนดา, พระภิกษุที่กล่าวถึงใน ‘เอเวอร์เกติโนส’ ได้รับการช่วยให้รอดอย่างไร? เป็นเวลาสิบปี
เขาตกอยู่ในบาปเดียวกันทุกวันแต่กลับใจจากบาปนั้นทุกวัน65
— พระภิกษุที่กล่าวถึงนี้ ในความหมายหนึ่ง
ถูกความปรารถนาครอบงำ ถูกมันกักขังไว้
เขาไม่ได้มีนิสัยชั่วร้าย แต่ไม่ได้รับความช่วยเหลือจึงถูกชักจูงให้หลงผิดเข้าสู่ทางชั่ว ดังนั้น
เขาจึงมีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า
เขาได้ต่อสู้ดิ้นรน ทนทุกข์ทรมาน
และสำนึกผิดอย่างจริงใจ และในที่สุด
พระเจ้าก็ได้ช่วยเขาไว้ ท่านเห็นแล้วใช่ไหม:
คนหนึ่งอาจมีนิสัยดี
แต่หากไม่ได้รับความช่วยเหลือในวัยเด็กและถูกดึงเข้าสู่ความชั่วร้าย
แล้วต่อมาจะยากที่เขาจะกลับมายืนหยัดได้อีกครั้ง

เขาพยายาม [ลุกขึ้น] ตกลงอีกครั้ง ลุกขึ้นอีกครั้ง…

65 ดูΕὐεργετινός.เล่มที่ I. อเทเนส, 1996. หน้า 34 และต่อไป
98

และเขาพูดถูกจริงๆ!
แต่ยังไม่ทันที่ผู้รับจ้างจะถึงเอเธนส์เพื่อจัดการเอกสารที่จำเป็น เขาก็เสียชีวิตเสียแล้ว
บางคนก็เอาเงินของเขาไปทั้งหมด
พาเขาไปยังห้องจัดงานศพ
และส่งเขากลับจากที่นั่นในโลงศพ —
กลับไปยังเมืองของเขาเอง

ขอให้เราทำความดีด้วยความรักต่อพระคริสต์

— เกโรนดา เมื่อผมคิดถึงปีที่ยากลำบากข้างหน้า
ผมก็ถูกความกลัวครอบงำ
— คุณกลัวอะไร?
บางทีคุณอาจกลัวว่าจะต้องลงนรกและทนทุกข์ร่วมกับพวกทังกาลัชกี? ผมเข้าใจหากคุณพูดว่า: ‘พระคริสต์ของข้า
โปรดช่วยให้ข้าได้รับการพิจารณาว่าสมควรเข้าสู่สวรรค์เพื่อไม่ทำให้พระองค์ทรงทุกข์ใจ
เพราะจะเป็นเรื่องยากยิ่งสำหรับพระองค์ที่จะรู้ว่าข้าอยู่ในนรก หลังจากที่พระองค์ได้ทรงทำทุกอย่างเพื่อข้า’ แต่ความปรารถนาที่จะได้เข้าสวรรค์เพียงเพื่อความสบายตัวนั้น ไม่มีความรักอยู่เลย
ฉันไม่ได้พูดเช่นนี้เพื่อให้เราเริ่มใช้ชีวิตอย่างเสเพล กระทำสิ่งเกินเลย และจบลงด้วยการทรมานในนรก
แต่บางครั้งคนเราอาจพัฒนาความผูกพันแบบ : ‘ฉันจะทำดีเพื่อไม่ให้สูญเสียสวรรค์’
แต่หากเรามีความรัก เราจะคิดอย่างนี้:
‘มีผู้คนโชคร้ายมากมาย
ที่ยังไม่เคยได้สัมผัสความสุขที่แท้จริงแม้เพียงเล็กน้อยในชีวิตนี้ จะต้องทนทุกข์ทรมานในนรกแต่ฉันกลับจะคิดถึงแต่ตัวเองเท่านั้นหรือ?’ ฉันจะบอกคุณอย่างตรงไปตรงมา:
เรื่องว่าฉันจะได้อยู่ในสวรรค์หรือนรกนั้น
ไม่เกี่ยวข้องกับฉันเลย ฉันได้ละทิ้งตัวเองไปแล้ว
เรื่องว่าฉันจะได้เข้าสวรรค์หรือไม่
ไม่ใช่เรื่องที่ฉันกังวลไม่ใช่เพราะฉันไม่ต้องการอยู่ใกล้พระคริสต์—
ไม่ใช่เลย
แต่ฉันไม่ได้ตั้งเป้าหมายที่จะทำความดีเพื่อแลกกับที่ในสวรรค์ ‘แม้ท่านจะทิ้งฉันไป พระคริสต์ของข้า’ ฉันกล่าว ‘ข้าจะไม่รู้สึกขุ่นเคือง เพราะข้าไม่คู่ควรกับสวรรค์’ วันนี้ชีวิตของเราขาดความสุขและเต็มไปด้วยภาระ
เพราะความกล้าหาญและการเสียสละตนเองได้ลดน้อยลง
แม้แต่ผู้ที่มีจิตวิญญาณก็คิดเหมือนพ่อค้าเล็กๆ
และถึงขั้นดำเนินชีวิตแบบจิตวิญญาณเทียม
พวกเขาพยายามคว้าความสุขทุกอย่างจากชีวิต

ตราบใดที่มันไม่กลายเป็นบาป ‘นี่ [เป็น] บาป [หรือยังไม่ใช่บาป]?’ คนเหล่านี้คำนวณ ‘ไม่ ยังไม่ใช่บาปดังนั้นฉันจึงสามารถเพลิดเพลินกับสิ่งนี้ได้’
ตัวอย่างเช่น พวกเขามีทัศนคติต่อการอดอาหารว่า ‘ดีแล้ววันพรุ่งนี้คือวันศุกร์

100

เพื่อไม่ให้จิตใจถูกบดบัง แต่ยังคงความแจ่มใส
แน่นอนว่านี่ไม่ใช่เป้าหมายของการถือศีลอดของเรา

[ในวัด]
แต่หนึ่งในผลลัพธ์ของการปฏิบัติทางจิตวิญญาณที่เราทำนั้น คือประโยชน์ที่คนทางโลกต่างปรารถนา
เราปฏิบัติทางจิตวิญญาณ
และผ่านการปฏิบัติทางจิตวิญญาณนี้
เรายังได้รับสุขภาพกายที่ดีด้วย

ความล่อลวงในชีวิตของเรา
พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีความล่อลวงตามสภาพทางจิตวิญญ
าณของเรา ในบางกรณี
พระองค์ทรงอนุญาตให้เราทำผิดพลาดบางอย่าง — เช่น
การไม่ระมัดระวังเล็กน้อยในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง —
เพื่อให้ครั้งต่อไปเราจะระมัดระวังและหลีกเลี่ยง
หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ
ป้องกันความชั่วร้ายที่ร้ายแรงกว่า
ซึ่งมารกำลังเตรียมที่จะก่อให้เกิดขึ้นกับเรา
ในอีกกรณีหนึ่ง
พระองค์ทรงอนุญาตให้มารมาทดลองเราเพื่อทดสอบเรา

นั่นคือ [ในกรณีนี้] เรากำลังถูกทดสอบ
และแทนที่จะทำร้ายเรา มารกลับทำประโยชน์ให้เรา
ลองคิดถึงผู้อาวุโส ฟิลาเรต ที่ได้คร่ำครวญว่า: “ลูกเอ๋ยพระเจ้าได้ทอดทิ้งข้าแล้ว — วันนี้ไม่มีการล่อลวงแม้แต่ครั้งเดียว!”66
ผู้อาวุโสต้องการต่อสู้กับการล่อลวงทุกวัน —
เพื่อที่จะได้รับมงกุฎแห่งชัยชนะจากพระคริสต์
คนที่มีจิตใจเข้มแข็ง เช่น ผู้อาวุโส ฟิลาเรต
ไม่หลีกเลี่ยงการทดลอง แต่จะทูลขอพระคริสต์ว่า: ‘พระคริสต์ของข้าพระองค์
โปรดส่งการทดลองมาสู่ข้าพระองค์และประทานกำลังให้ข้าพระองค์ต่อสู้’ แต่คนที่มีจิตใจอ่อนแอจะพูดอย่างอื่น:
‘พระคริสต์ของข้าพระองค์โปรดอย่าให้ข้าพระองค์ตกอยู่ในการทดลอง’ ‘อย่าให้เราตกอยู่ในความล่อลวง…’67แต่บ่อยครั้ง
เมื่อเราตกอยู่ในความล่อลวงใด ๆ เราเริ่มบ่นว่า: ‘นี่มันไม่ยุติธรรมเลย! ท้ายที่สุด
ฉันก็เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดา ฉันทนต่อไปไม่ได้แล้ว!’ — ในขณะที่เราควรพูดว่า: ‘ฉันไม่ใช่มนุษย์; ฉันคือขยะของมนุษย์’ “พระเจ้าของข้าพระองค์โปรดช่วยให้ข้าพระองค์ได้กลายเป็นมนุษย์ที่แท้จริง!”
ข้าพระองค์ไม่ได้เรียกร้องให้เราไปแสวงหาความล่อลวงด้วยตัวเอง แต่เมื่อความล่อลวงมาเยือน
เราต้องเผชิญมันด้วยความกล้าหาญและคำอธิษฐาน

66 ดูElder Paisios. The Holy Mountain Fathers and Stories from the Holy Mountain. Holy Trinity St Sergius Lavra, 2001.
หน้า 63.
67 ลูกา 11:4.
102

□□□

คุณรู้จักกุญแจโรงนาแบบเก่าๆ ไหม? — แล้วเริ่มทอดไข่เหนือเทียน! ทันใดนั้น
ผู้อาวุโสก็กลับมาและจับได้คาหนังคาเขา “เจ้ากำลังทำอะไรอยู่ตรงนั้น?” — “ก็ครับ เกโรนดาปีศาจร้ายล่อลวงให้ผมทอดไข่!” —
ผู้ฝึกหัดเริ่มหาข้อแก้ตัว ทันใดนั้นเสียงที่น่าสะพรึงกลัวก็ดังขึ้นในห้อง: “เออฉันไม่เคยได้ยินสูตรอาหารแบบนี้มาก่อนเลย! “ผมเรียนสูตรนี้จากเขา!” ปีศาจบางครั้งก็นอนหลับ
แต่เราเองที่ไปยั่วยุให้เขา [มาล่อลวงเรา]

ผู้มีบาปมีวัตถุดิบมากมายที่จะใช้ปลูกฝังความถ่อมตัว
ผู้ที่เคยใช้ชีวิตในบาป
แต่ต่อมาได้กลับใจและเริ่มใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณ
ควรรับความอับอายและความทุกข์ที่ตกมาบนตัวด้วยความยินดี เพราะการรับสิ่งเหล่านี้คือการชำระหนี้ในอดีต
เราเห็นว่าเมื่อนักบุญมารีแห่งอียิปต์
ผู้เคยใช้ชีวิตในบาป ได้กลับใจและเปลี่ยนวิถีชีวิต
เธอถูกความปรารถนาทางโลกทรมาน อย่างไรก็ตาม
เพื่อขับไล่ความปรารถนาเหล่านี้
นักบุญมารีได้เข้าสู่การต่อสู้อันยิ่งใหญ่ปีศาจกล่าวกับเธอว่า: “แล้วเธอมีอะไรจะเสียไปบ้างหากลองแอบมองเมืองอเล็กซานเดรียสักนิด?” “ฉันไม่ได้เรียกร้องให้คุณวิ่งไปที่นั่นเพื่อสนุกสนาน! เพียงแค่ดูมันจากไกลๆ สักครู่เท่านั้น!”
แต่ท่านนักบุญไม่ได้แม้แต่จะมองไปทางนั้นเลยความสำนึกผิดที่ท่านแสดงออกมานั้นช่างน่าทึ่ง!
ผู้หญิงศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ
ที่ไม่เคยใช้ชีวิตทางโลกมาก่อน
ไม่ต้องเผชิญกับการต่อสู้เช่นนี้
แต่พระแม่มารีผู้เคยใช้ชีวิตทางโลกมาก่อน
กลับต้องเผชิญกับการต่อสู้นี้ ความทุกข์ทรมาน

[จากการต่อสู้] นี้คือการเผาแผลบาปให้หาย ด้วยวิธีนี้
ทั้งผู้ที่เคยใช้ชีวิตทางโลกมาก่อนและผู้ที่ไม่ได้ใช้ชีวิตทางโลกมาก่อน ต่างก็ถึงจุดหมายในสภาพ

[ทางจิตวิญญาณ] ที่เหมือนกัน
— เกโรนดา ในกรณีเช่นของนักบุญมารีแห่งอียิปต์
ผู้ปฏิบัติธรรมไม่ได้รับความปลอบประโลมจากพระเจ้าเลยหรือ?
— แน่นอนว่าเขาได้รับ! เขาได้รับและได้รับอย่างล้นหลาม!
นักบุญมารีได้บรรลุระดับจิตวิญญาณที่สูงถึงขั้นที่
เมื่อเธอสวดมนต์
เธอจะลอยตัวขึ้นจากพื้นดินสูงเท่าความยาวของข้อศอกผู้ทำบาปหนัก เมื่อได้รู้จักตัวเองแล้ว
ก็จะมีวัตถุดิบมากมายสำหรับความถ่อมตัวโดยธรรมชาติแน่นอนว่า การล้มลงใด ๆ ก็ยังคงเป็นการล้มลง
แต่การล้มลงนั้นก็เป็นวัตถุดิบ ‘วัตถุดิบดิบ’
สำหรับความถ่อมตัวและการอธิษฐาน

104

บาปที่ผู้ทำบาปนำมาใช้เพื่อความถ่อมตัวนั้น
ก็เหมือนกับปุ๋ยที่เราใช้เพื่อบำรุงพืช ดังนั้น
ทำไมไม่ใช้วัตถุดิบนี้มาบำรุงดินของจิตวิญญาณตนเอง
เพื่อให้มันกลายเป็นดินที่อุดมสมบูรณ์และให้ผลผลิตได้ล่ะ? นั่นคือ ผู้ที่ก่อบาปหนัก
เมื่อตระหนักถึงความร้ายแรงของความผิดของตนเอง
และกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ควรเงยหน้าขึ้นมองผู้อื่น”
ก็จะถ่อมตนอย่างลึกซึ้ง
และด้วยเหตุนี้จึงได้รับพระคุณอย่างล้นหลาม
เขาจะก้าวหน้าอย่างมั่นคง ไม่สะดุด

และสามารถบรรลุถึงระดับ [ทางจิตวิญญาณ] ที่สูงได้
แต่ผู้ที่ยังไม่เคยทำบาปหนัก
แต่ไม่ยอมมีท่าทีที่ถูกต้อง จะไม่กล่าวว่า:
‘พระเจ้าได้ปกป้องข้าพเจ้าจากอันตรายมากมาย
แต่ข้าพเจ้ากลับไม่รู้จักขอบคุณข้าพเจ้ามีบาปมากกว่าผู้ทำบาปที่ร้ายแรงที่สุด’
คนเช่นนี้ในด้านจิตวิญญาณย่อมด้อยกว่าผู้ทำบาปที่ถ่อมตน
ลองคิดถึงฟาริสีและผู้เก็บภาษีดูสิ68
ฟาริสีมีบุญกุศล แต่เขาก็มีความหยิ่งยโส
ส่วนผู้เก็บภาษีนั้น แม้จะมีบาป แต่เขายอมรับบาปนั้น
รู้สึกสำนึกผิด และถ่อมตน —
และนี่คือสิ่งที่พระคริสต์ปรารถนาจากมนุษย์มากที่สุดนั่นคือเหตุผลที่ — ด้วยทางที่ง่าย —
ผู้เก็บภาษีจึงได้รับการช่วยให้รอด
คุณเคยเห็นภาพที่แสดงถึงฟาริสีในภาพไอคอนหนึ่งหรือไม่ ? เขากำลังชี้นิ้วไปที่ผู้เก็บภาษี: ‘ฉันไม่เหมือนเขา!’
ผู้เก็บภาษีที่น่าสงสารนั้น ซ่อนตัวอยู่หลังเสา
ไม่กล้าแม้แต่จะยกตาขึ้นมองรอบตัว
ส่วนฟาริสีก็กำลังชี้นิ้วไปที่พระคริสต์เพื่อชี้ให้พระองค์เห็นว่าผู้เก็บภาษีอยู่ตรงไหน! คุณสังเกตเห็นสิ่งนี้แล้วหรือยัง?
คนอาจคิดว่าพระคริสต์เองก็ไม่รู้ว่าผู้เก็บภาษีกำลังซ่อนตัวอยู่ที่ไหน! และดังนั้น
ถึงแม้ผู้ฟาริสีจะปฏิบัติตามข้อกำหนดภายนอกของกฎหมายอย่างครบถ้วน
แต่สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้เป็นประโยชน์แก่เขาเลยความหยิ่งยโสสามารถก่อให้เกิดผลร้ายได้มากเพียงใด!
คนบาปที่ขาดความถ่อมตัวนั้น
มีทั้งบาปของนักเก็บภาษีและความหยิ่งยโสของฟาริสี
เป็น ‘ของขวัญ’ สองเท่า! อย่างที่คนในเอพิรัสพูดว่า ‘69 ’ – ทั้งเต็มไปด้วยเหาและตัวเป็นโรคเรื้อน
เพื่อจะมีความสุขภาพทางจิตวิญญาณที่ดีขึ้น
จงพยายามชำระล้างตัวให้พ้นจากสารพิษทางจิตวิญญาณ — นั่นคือ ความปรารถนา — ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

68 ดู ลูกา 18:9–14.
69 เอพิรัส – ภูมิภาคในกรีซตะวันตก –หมายเหตุของผู้แปล
105

บทที่ 2.
เกี่ยวกับความจำเป็นในการดูแลจิตสำนึกของตนเอง

มาตรวจสอบจิตสำนึกของเรา

พระเจ้าผู้ทรงดีได้ประทานมโนธรรมให้แก่มนุษย์คนแรก
— กฎหมายศักดิ์สิทธิ์ข้อแรก
พระเจ้าได้จารึกมโนธรรมไว้ในใจมนุษย์อย่างลึกซึ้ง
และตั้งแต่นั้นมา
ทุกคนก็ได้รับมโนธรรมสืบทอดมาจากพ่อแม่ของตน
หากใครกระทำผิดในทางใดก็ตาม
มโนธรรมที่ทำงานอยู่ภายในตัวเขาจะกล่าวโทษเขาและนำเขาไปสู่การกลับใจ อย่างไรก็ตาม
บุคคลต้องปฏิบัติทางจิตวิญญาณอย่างถูกต้องและตรวจสอบจิตสำนึกของตนเอง
เพื่อที่จะสามารถได้ยินเสียงของมันได้เสมอ
หากไม่ตรวจสอบจิตสำนึก
บุคคลนั้นจะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ
ทั้งจากการอ่านหนังสือทางจิตวิญญาณหรือจากคำแนะนำของผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์ และหากไม่ตรวจสอบจิตสำนึก
บุคคลนั้นจะไม่สามารถรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้แม้แต่น้อย
— เกโรนดา,
เป็นไปได้หรือไม่ที่คนจะไม่รู้ตัวถึงสภาพทางจิตวิญญาณที่แท้จริงของตนเองและไม่ตระหนักว่าตนเองได้หลงทางแล้ว?

—

หากบุคคลไม่เฝ้าระวังจิตสำนึกของตนเองและไม่ชำระล้างมัน จิตสำนึกของเขาจะค่อยๆ ถูกปกคลุมด้วยชั้นของคราบ
และเขาจะกลายเป็นคนชาชิน เขาทำบาป
แต่กลับรู้สึกเหมือนไม่มีสิ่งผิดปกติใดๆ
เกิดขึ้นกับเขา
— เกโรนดา
โปรดบอกเราว่าเราต้องดูแลและรักษาจิตสำนึกของเราอย่างไร

—

เพื่อให้แน่ใจว่าเรากำลังกระทำตามเสียงของมโนธรรมอย่างแท้จริง
เราต้องเฝ้าสังเกตตัวเองอย่างใกล้ชิดและเปิดใจต่อบิดาทางจิตวิญญาณของเรา
เพราะเป็นไปได้ที่ขณะกำลังเหยียบย่ำมโนธรรมของตนเอง
กลับเชื่อว่าทุกอย่างเป็นไปด้วยดี
หรือเมื่อบิดเบือนมโนธรรมแล้ว
คนนั้นอาจมองว่าความผิดที่ตนก่อขึ้นเป็นความดี
นอกจากนี้
ยังอาจเกิดอันตรายได้หากบุคคลนั้นทำให้มโนธรรมของตนเองไวต่อความรู้สึกมากเกินไป

106

— เกโรนดาครับ
ผมมักตัดสินผู้อื่นในใจและไม่สามารถควบคุมตัวเองในเรื่องนี้ได้
บางทีทั้งหมดนี้อาจเกิดจากความจริงที่ว่าผมกลายเป็นคนใจแข็งไปแล้วหรือไม่ครับ?
— ต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง
เพราะเมื่อคนใดทำบาปเป็นครั้งแรก

เขาจะรู้สึกถึงการตำหนิ [ภายใน] บางอย่าง
และรู้สึกไม่สบายใจกับมัน
แต่เมื่อทำบาปเดียวกันซ้ำอีก
เขาก็จะรู้สึกตำหนิน้อยลง
และหากเขาไม่ระมัดระวังและยังคงทำบาปต่อไป
มโนธรรมของเขาก็จะแข็งกระด้าง ตัวอย่างเช่น
หากคุณตำหนิใครสักคนเพราะความผิดเล็กน้อย
เขาจะเปลี่ยนเรื่องเพื่อไม่ให้รู้สึกถึงความเจ็บปวดของมโนธรรมหรือรู้สึกไม่สบายใจมันก็เหมือนกับชาวฮินดูที่จมดิ่งอยู่ในนิพพาน!

70

ชายหนุ่มคนหนึ่งในเทือกเขาหิมาลัยได้ฆ่าผู้ปีนเขาชาวอิตาลีห้าคน และหลังจากฝังศพแล้ว ก็เริ่มฝึกสมาธิ
เขานั่งลงบนพื้นและท่องซ้ำๆ
เป็นเวลาสองชั่วโมงติดต่อกันว่า ‘ต้นไม้ ต้นไม้ ต้นไม้…’ — เพื่อ ‘เข้าสู่ความว่างเปล่าทางจิตวิญญาณ’
ลืมสิ่งที่เกิดขึ้น
และหลุดพ้นจากความวุ่นวายของความคิด สมมติว่า
ตัวอย่างเช่น
ฉันดุพี่น้องหญิงคนหนึ่งในกลุ่มของเราเพราะความผิดเล็กน้อยที่เธอทำโดยเจตนา
หากพี่น้องหญิงคนนี้ไม่ได้ปฏิบัติวินัยทางจิตวิญญาณอย่างถูกต้อง และไม่พยายามปรับปรุงตัว
แล้วเมื่อถูกฉันดุอย่างหนัก เธออาจตอบว่า: “และวันนี้ระฆังจะดังเร็วกว่าปกติสำหรับพิธีเวสเปอร์...” — เพื่อเปลี่ยนเรื่องไปเรื่องอื่นแล้วมารก็จะทำให้จิตใจเธอสับสนและกระซิบว่า: “อย่ากังวล!
คุณพูดอย่างนั้นเพื่อไม่ให้ผู้อาวุโสไม่พอใจ!”
มารยังหาข้อแก้ตัวให้เธอด้วย และแทนที่จะยอมรับว่า: “ฉันทำสิ่งนี้เพื่อเหยียบย่ำมโนธรรมของตัวเอง” เธอกลับแก้ตัวว่า: “ฉันทำสิ่งนี้เพื่อไม่ให้ผู้อาวุโสไม่พอใจ!” คุณเห็นไหมว่ามารกำลังทำอะไรอยู่? นี่คืองานที่ละเอียดอ่อน!
มันปรับปุ่มปรับความถี่ไปยังความถี่อื่น
เพื่อให้เราไม่เห็นความผิดของตัวเอง

70

ผู้อาวุโสกำลังกล่าวถึงเทคนิคโยคะและการทำสมาธิที่ผู้ติดตามศาสนาตะวันออกใช้เพื่อบรรลุถึงภาวะที่เรียกว่านิพพาน
ซึ่งพวกเขาเข้าใจว่าเป็นความหลุดพ้น
107

— เกโรนดา,
เป็นไปได้ไหมที่คนจะสังเกตเห็นความผิดเล็กน้อยของตัวเอง แต่กลับไม่เห็นบาปที่ร้ายแรง?
— แน่นอนว่าได้!
ผู้ฟังคำสารภาพบาปที่ฉันรู้จักเล่าให้ฉันฟังเกี่ยวกับกรณีเช่นนี้ มีผู้หญิงคนหนึ่งมาหาเขาเพื่อสารภาพบาป
ร้องไห้อย่างไม่หยุดยั้ง และพูดซ้ำๆ ว่า: ‘ฉันไม่ได้ตั้งใจจะฆ่าเธอ!’ — “ฟังนะ”
ผู้ฟังคำสารภาพเริ่มปลอบเธอ “ถ้าคุณสำนึกผิด
พระเจ้าจะอภัยบาปของคุณเพราะพระองค์ก็อภัยให้ดาวิดเมื่อเขาสำนึกผิด”

71 — “ใช่
ใช่ แต่ฉันไม่ได้ตั้งใจ!” เธอกล่าวซ้ำ “แล้วคุณฆ่าเธอได้อย่างไร?”
ผู้ฟังคำสารภาพถามอย่างระมัดระวัง “ก็อย่างนี้ค่ะ:
ฉันกำลังเช็ดฝุ่นอยู่แล้วเผลอเหวี่ยงผ้าเช็ดฝุ่นไปจนฆ่ามันตาย! แต่ฉันไม่ได้ตั้งใจจะฆ่าตัวแมลงวันตัวนั้น!”
และนอกเหนือจากทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว
ผู้หญิงคนนี้ยังนอกใจสามี ทอดทิ้งลูกๆ ทำลายครอบครัว
และกำลังใช้ชีวิตอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้
แต่เธอกลับพูดถึงเรื่องทั้งหมดนี้ราวกับว่ามันเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อยเท่านั้น “สำหรับทุกเรื่องนี้เธอต้องรับการชดใช้บาป”
ผู้ฟังคำสารภาพกล่าวเมื่อได้ยินถึง “ผลงาน” ของเธอ
“แล้วทำไมเธอต้องรับการชดใช้บาปสำหรับ ‘ทุกเรื่องนี้’ ด้วยล่ะ?” เธอตอบกลับ “ลองบอกฉันสิจะช่วยคนแบบนี้ได้อย่างไร?”

มโนธรรมที่ชาชิน

— เกโรนดา บางครั้งคนก็พูดกับฉันว่า:
‘ความปรารถนานี้ซ่อนอยู่ในจิตใต้สำนึกของคุณแต่คุณไม่ตระหนักถึงมัน’ ฉันจะตระหนักถึงมันได้อย่างไร?
— ถ้าคุณลองมองตัวเองอย่างละเอียด
คุณจะตระหนักได้ว่า แม้จะพูดว่าทุกอย่างเรียบร้อยดี
แต่คุณก็ยังรู้สึกไม่สบาย

นั่นคือเหตุผลที่คุณต้องการการตรวจ [ทางจิตวิญญาณ]
หากใครรู้สึกไม่สบาย [ทางร่างกาย]
หรือมีอาการอ่อนแรงทางร่างกายและสิ่งอื่นๆ
ที่คล้ายกัน
ก็จะต้องนำตัวอย่างไปวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการจุลชีววิทยา และทำ CT สแกนเพื่อหาสาเหตุของอาการไม่สบายนั้น
หากคุณพบว่าตัวเองไม่มีความสงบและรู้สึกทุกข์ใจ
จงรู้ว่ามีบางสิ่งผิดปกติภายในตัวคุณ
และคุณจำเป็นต้องระบุความผิดปกตินี้เพื่อแก้ไข

สมมติว่าคุณได้ทำผิด [บาป] บางอย่าง
และรู้สึกกังวลกับมัน
แต่กลับไม่พูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระหว่างการสารภ

71 ดู 2 ราชา 12:13.
108

าพบาป เวลาผ่านไป และสิ่งน่าสุขใจเกิดขึ้นกับคุณ
คุณรู้สึกสุขใจ ความสุขนี้ปกปิดความทุกข์ใจจากบาปนั้นและคุณค่อยๆ ลืมมันไป คุณไม่เห็นบาปของตัวเองอีกต่อไปเพราะความสุขนั้น เหมือนฝาปิด ได้ปิดบังมันไว้
ความสุขปกปิดบาปไว้ ทำให้มันจมลึกลงไป
แต่บาปนั้นยังคงทำงานอยู่ภายในตัวคุณ ด้วยวิธีนี้
คนนั้นจะเหยียบย่ำจิตสำนึกของตนเอง
และเริ่มแข็งกระด้างขึ้น ในขณะที่หัวใจค่อยๆ
กลายเป็นแข็งกระด้างและแล้วมารร้ายก็หาข้ออ้างสำหรับทุกสิ่ง:
‘นี่เป็นเรื่องเล็กน้อย และนั่นก็เป็นเรื่องธรรมชาติ...’ แต่คนเช่นนี้ไม่พบความสงบ
เพราะความทุกข์ที่ถูกผลักลึกเข้าไปภายในไม่ยอมเงียบลงพวกเขารู้สึกไม่สบายใจภายในตัวเอง;
ขาดความสงบและความสันติภายใน
พวกเขาใช้ชีวิตกับความทรมานที่ไม่หยุดหย่อน
อยู่ในความทุกข์ทรมาน
และไม่สามารถเข้าใจสาเหตุของทุกสิ่งได้
เพราะบาปของพวกเขาถูกปกปิดและถูกผลักลึกเข้าไปภายใน
คนเช่นนี้ไม่ตระหนักว่าตนเองกำลังทุกข์ทรมานเพราะได้ก่อบาป

— เกโรนดา, หากท่าน [เปิดตา]
ให้คนเช่นนั้นและบอกเขาถึงสาเหตุแห่งความทุกข์ของเขาจะช่วยเขาได้หรือไม่?
— ต้องระมัดระวัง เพราะหากท่านเปิดตาให้เขา
ความสำนึกผิดของเขาจะตื่นขึ้น
ความสำนึกผิดของเขาจะเริ่มกล่าวโทษเขา
และหากคนเช่นนี้ไม่ถ่อมตัวลง
เขาอาจจมลงสู่ความสิ้นหวัง
เพราะความจริงนั้นจะหนักเกินกว่าที่เขาจะรับได้
อย่างไรก็ตาม หากเขาถ่อมตัวลง การ

[รู้สาเหตุที่แท้จริงของความทุกข์ของเขา] จะช่วยเขาได้
— เกโรนดา
มีคนเกิดมาด้วยจิตสำนึกที่แข็งกระด้างหรือไม่?
— ไม่ มีคนใดเกิดมาด้วยจิตสำนึกที่แข็งกระด้าง
พระเจ้าไม่ได้สร้างจิตสำนึกที่แข็งกระด้างขึ้นมา
อย่างไรก็ตาม หากบุคคลใดฝังบาปของตนไว้ลึกๆ ภายใน
จิตสำนึกของเขาก็จะค่อยๆ ถูกปกคลุมด้วยชั้นของคราบ
และหยุดการตำหนิเขา

— เกโรนดา, คนเช่นนั้นจะกลายเป็น ‘ผู้ปกครองตนเอง’;
เขาสร้างกฎเกณฑ์ของตัวเอง
— ใช่… สิ่งที่น่ากลัวมาก!..
— นั่นคืออะไร? ความหลงผิด?
— ก็แล้วจะอะไรอีก? แน่นอนว่านั่นคือการหลอกตัวเอง

มโนธรรมที่บิดเบือน

— เกโรนดา
ท่านมักกล่าวว่าคนต้องระมัดระวังไม่ให้ทำให้มโนธรรมขอ

109

□□□

แต่กลับปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างป่าเถื่อนและโจมตีพวกเขาโดยไม่มีเหตุผล
— เกโรนดา, คนที่ชอบหาเหตุผลแก้ตัวให้ตัวเอง
มีมโนธรรมที่ ‘แข็งกรัง’ ไปแล้วหรือไม่?
— แม้แต่คนที่พยายามหาเหตุผลมาแก้ตัวก็ไม่ได้ขาดเสียงมโนธรรมภายในไปโดยสิ้นเชิง;
เขาไม่ได้ไร้ความรู้สึก
และเนื่องจากเขาไม่ได้ไร้ความรู้สึก
จึงรู้สึกเจ็บปวดจากความผิดบาปที่ตนได้กระทำ
และจากนั้นความปลอบประโลมจากพระเจ้าก็มาสู่เขา
แต่ผู้ที่บิดเบือนมโนธรรมของตนเองจะกลายเป็นคนไร้ความรู้สึก
คนเช่นนี้กลับโอ้อวดถึงอาชญากรรมที่ตนได้ก่อขึ้น
ผมเคยเห็นคนพูดถึงอาชญากรรมที่พวกเขาได้ก่อขึ้น
เหมือนกับว่ากำลังโอ้อวดถึงวีรกรรมอันกล้าหาญ
เพราะหากใครสักคนขัดเกลาจิตสำนึกที่บิดเบี้ยวของตนเองสิ่งนี้ไม่ใช่เพียงความไร้ความรู้สึกอีกต่อไป
แต่เป็นสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้นมาก ครั้งหนึ่งเมื่อผมอาศัยอยู่ที่วัดสโตมิออนในเมืองโคนิตซา72 มีชายคนหนึ่งมาที่นั่นและกล่าวว่า: “ผมอยากไปสารภาพบาป” — “ผมไม่ใช่พระ” ผมเริ่มปฏิเสธ แต่เขายังคงยืนกราน:
“ไม่ครับ ผมอยากเล่าเรื่องนี้ให้คุณฟัง”
บังเอิญมีผู้หญิงหลายคนที่มาวัดเพื่อสักการะพระบรมสารีริกธาตุกำลังยืนอยู่ใกล้ๆ “พวกคุณควรไปดีกว่า”
ผมบอกพวกเธอ “ไม่เป็นไร ให้พวกเธออยู่ฟังด้วย”
ชายคนนั้นกล่าว
แล้วเริ่มเล่าเรื่องราวในวัยหนุ่มของเขา:
“เมื่อผมยังหนุ่ม ผมถูกส่งไปเรียนวิชาทำรองเท้า
แต่ระหว่างนั่งอยู่ในร้านทำรองเท้าทั้งวัน ผมก็หลับๆตื่นๆ อยู่ตลอดเวลา ‘ทำไมล่ะ? ก็เพราะตอนกลางคืน
ผมจะไปขโมยของกับพวกเด็กหนุ่มที่บ้าบิ่นไม่แพ้กัน
ในเขตของเรา ตำรวจท้องถิ่นเป็นคนฉลาด

เขาจะพูดกับเราว่า: “ทำดีมากครับเด็กๆ; ยิ่งคืนมืดมากยิ่งได้กำไรมากสำหรับโจร ผมต้องการแกะสองตัวส่วนที่เหลือเป็นของพวกคุณ— อะไรก็ตามที่พวกคุณขนไปได้” ด้วยเหตุนี้
เราจึงออกเดินทางไปปล้นบ้านคน ตามที่คนเขาพูดกัน
ผมจะถอดหมวกสีน้ำตาลออกและสิ่งแรกที่ผมทำคือตีสุนัขที่จมูกด้วยแส้ของผม— แส้ที่ดี ทำจากไม้คอร์เนล—แล้วเราจึงเข้าไปในคอก
เลือกแกะตัวผู้สองตัวและแกะตัวเมียเท่าที่เรายกไหว
ลูกแกะถูกส่งไปให้เจ้าหน้าที่เขต
ส่วนเราซ่อนแกะไว้ในคอกแกะของเราเอง แล้วทันทีนั้น— คุณคิดอย่างไร?—เจ้าหน้าที่เขตก็โยนเราเข้าห้องขัง! แต่ฟังต่อให้จบเรื่อง!
ชาวนาที่เห็นเราขโมยของพวกเขานั้นคืนนั้น
รีบวิ่งไปที่สถานีตำรวจตั้งแต่เช้ามืดเพื่อพบตำรวจเขต

72 โคนิตซา – เมืองเล็กในภาคตะวันตกของกรีซ
ที่ผู้อาวุโสเพย์ซิออสใช้ชีวิตในวัยเด็กและวัยหนุ่ม – หมายเหตุของผู้แปล 111

□□□□□□□□□□□□:
‘□□□□□□□□□□□□

□□□

□ ‘□□□

— □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

มโนธรรมเป็นสิ่งที่น่าสะพรึงกลัว!
ไม่มีเปลวไฟใดที่เผาผลาญได้รุนแรงกว่านี้
ไม่มีทรมานนรกใดที่หนักหน่วงกว่าการเผาผลาญของมโนธรรมความเจ็บปวดจากมโนธรรมคือหนอนที่น่าสะพรึงกลัวและทรมานที่สุดสำหรับมนุษย์
ผู้ที่อยู่ในนรกจะทุกข์ทรมานอย่างนิรันดร์
เพราะพวกเขาจะถูกทรมานด้วยความคิดว่าตนเองได้สูญเสียพรสวรรค์ของสวรรค์ไปเพียงเพราะไม่กี่ปีสั้นๆ
ที่พวกเขาใช้ชีวิตบนโลกนี้
แม้ว่าปีเหล่านั้นจะเต็มไปด้วยความเจ็บปวดของมโนธรรมและความอึดอัดภายในก็ตาม
นอกจากนี้
ความปรารถนาอันเร่าร้อนของผู้ที่กำลังทุกข์ทรมานในนรกจะไม่พบความพึงพอใจ
และนี่จะเป็นความทรมานอีกประการหนึ่งสำหรับพวกเขา
— เกโรนดา, ในทางปฏิบัติ พระภิกษุสามารถสัมผัส ‘การพลีชีพ’ ของจิตสำนึกได้อย่างไร?
— ‘การเป็นมรณสักขี’
ของมโนธรรมนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับนักบวชเพียงอย่างเดียว แต่มีไว้สำหรับทุกคน นอกจากนี้
นักบวชยังต้องทนทุกข์กับความทรมานอันหวานชื่นของการถือศีลปฏิบัติ แต่ในความเป็นจริง
สำหรับผู้ที่ถือศีลปฏิบัติอย่างถูกต้องแล้ว
ก็ไม่มีสิ่งที่เรียกว่า ‘การเป็นมรณสักขี’ ของมโนธรรม
เพราะยิ่งความเจ็บปวดทางจิตวิญญาณที่บุคคลนั้นประสบมากเท่าไร — คือ ยิ่งทำให้เขาเจ็บปวดมากเท่าไร
ไม่ว่าจะเพราะความไม่บริสุทธิ์ของตนเอง
หรือเพราะเขากำลังร่วมทุกข์กับพระผู้เป็นเจ้า —
ก็ยิ่งได้รับความปลอบประโลมจากพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้นหากจิตสำนึกของบุคคลนั้นอยู่ในความสงบ
แม้ในขณะที่กำลังประสบกับความเศร้าโศก ความทุกข์ใจ
และสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
เขาก็จะรู้สึกถึงความปลอบประโลมจากพระเจ้าภายในตัวเอง

บทที่ 3.
เกี่ยวกับความจำเป็นของการสังเกตตนเองและการรู้จักตนเอง

การตรวจสอบตนเอง

ในกองทัพ โดยเฉพาะในหน่วยสื่อสาร
เรามีเครือข่ายการเฝ้าระวังวิทยุ
และผู้ปฏิบัติการวิทยุมีแผนภูมิระบุตัวตน

[เพื่อแยกแยะระหว่างสถานีวิทยุของฝ่ายมิตรและฝ่ายศัตรู]
เราเฝ้าระวังสถานีวิทยุและสามารถระบุได้ว่าสถานีใดเป็นของศัตรูและสถานีใดเป็นของเรา

116

ทุกครั้งที่ผมนำม้าข้ามสะพานนั้น
ม้าตัวเล็กที่เคยตกลงไปนั้นจะเริ่มกระสับกระส่าย
ส่ายหัว และไม่ว่าจะหลุดจากสายบังเหียนแล้ววิ่งหนีไป
หรือกระโดดข้ามสะพานไปยังฝั่งตรงข้ามในครั้งเดียวคุณเห็นไหม: หากแม้แต่สัตว์ที่พูดไม่ได้— ม้าอายุสี่ปี—
ยังใช้ประสบการณ์ของตัวเองเพื่อหลีกเลี่ยงการก้าวขึ้นสะพานที่มันเคยตกลงไป
แล้วมนุษย์ยิ่งควรเรียนรู้จากประสบการณ์ความล้มเหลวของตัวเองมากเพียงใด!

เราต้องตรึงศัตรูไว้ที่จุดหนึ่งแล้วโจมตีเขา

— เกโรนดา, ผมยังไม่ถึงขั้นรักความถ่อมตัว
การเสียสละตัวเอง หรือการยอมรับความไม่ยุติธรรม...
— มันไม่ใช่ดังที่คุณพูดเลย ผมไม่กังวล

[เกี่ยวกับคุณ]
เพราะผมเห็นได้ว่าความรู้สึกห่วงใยที่ถูกต้องได้หยั่งรากอยู่ในตัวคุณแล้ว
คุณจะหลุดพ้นจากความหลงใหลในไม่ช้า เพราะคุณได้เริ่ม ‘จับตัวเองได้ในขณะที่กำลังทำ’ แล้ว
และสิ่งนี้ช่วยได้มากกว่าความสำเร็จใดๆ ทั้งสิ้น
ผู้ใดที่ ‘จับตัวเองได้ในขณะที่กำลังทำ’
จะทิ้งตัวตนเก่าไป และก้าวสู่ทางจิตวิญญาณที่ถูกต้อง
ตัวตนเก่าของเราจะปล้นสิ่งที่ตัวตนใหม่สร้างขึ้น
เมื่อเราเรียนรู้ที่จะจับตัวตนเก่าของเราได้ขณะกำลังทำผิด เราก็จะจับได้พร้อมทั้งโจรอื่น ๆ ที่ปล้นสิ่งดี ๆ
ที่พระเจ้าประทานให้เรา ด้วยวิธีนี้
ความมั่งคั่งทางจิตวิญญาณของเราจึงยังคงอยู่กับเรา
— เกโรนดา,
หากผมกังวลมากเกี่ยวกับความผิดพลาดที่ผมได้ทำไว้ เช่นการพูดอย่างหยาบคายกับพี่น้องหญิงคนหนึ่ง — สิ่งนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผมหรือไม่?
— มันจะเป็นประโยชน์ต่อคุณ
แต่คุณต้องระวังอย่าทำเกินไป อย่าเกินขอบเขตของ

[ความเสียใจที่สมเหตุสมผล] ให้รู้สึกเสียใจ
แต่พร้อมกับความเสียใจนั้น ให้รู้สึกสุขด้วย
เพราะคุณได้รับโอกาสที่ดีที่จะตระหนักถึงโรคที่ปรากฏขึ้นและรักษาให้หาย ลองคิดแบบนี้:
‘เพราะฉันพูดจาไม่สุภาพกับพี่น้องและประพฤติตัวไม่ดีต่อเธอ
นั่นหมายความว่ามีความหลงใหลบางอย่างซ่อนอยู่ภายในตัวฉัน และตอนนี้ฉันได้รับโอกาสที่ดี:
ความหลงใหลนั้นได้ปรากฏขึ้นเพื่อให้ฉันได้เห็นและแก้ไขมัน’ แต่แน่นอนว่า คุณต้องขออภัยจากพี่น้องของคุณด้วยความล้มเหลวเหล่านี้ช่วยให้คุณได้รู้จักตัวเองมากขึ้นทุกสิ่งจะปรากฏขึ้น และค่อยๆ
การพัฒนาตนเองที่เป็นประโยชน์ก็จะสำเร็จ ลองคิดดู:
แม้แต่แพทย์บางครั้งก็ให้ผู้ป่วยสารต่างๆ
เพื่อให้อาการของโรคปรากฏชัดเจนและสามารถวินิจฉัยได้อ

120

ย่างถูกต้อง ตัวอย่างเช่น ผู้ป่วยได้รับน้ำตาล
แล้วจึงเก็บตัวอย่างเลือดไปวิเคราะห์เพื่อดูว่าระดับน้ำตาลในเลือดเพิ่มขึ้นหรือไม่
ในสงครามทางจิตวิญญาณ เราต้องระบุ ‘พิกัด’
ของจุดอ่อนในนิสัยของเรา — ข้อบกพร่องของเรา —
แล้วพยายามโจมตีจุดเหล่านั้น มันเหมือนในสงคราม:
เมื่อทำการสำรวจพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง
เราจะทำเครื่องหมายบนแผนที่ตำแหน่งที่ศัตรูตั้งอยู่
หรือฐานที่มั่นที่พวกเขาอาจใช้โจมตีเรา
จากนั้นเราจึงเฝ้าติดตามจุดเหล่านี้อย่างใกล้ชิด
เพราะการรู้ตำแหน่งของศัตรูอย่างแม่นยำจะช่วยให้เราเคลื่อนไหวได้อย่างมั่นใจผู้บัญชาการทหารจะกางแผนที่ออกและกล่าวว่า:
‘ศัตรูอยู่ที่นี่และที่นี่
ดังนั้นเราต้องยึดเขาลูกนี้และเขาลูกนั้นให้ทันเวลา
‘เราต้องส่งกำลังเสริมมาที่นี่และที่นี่เราต้องการอาวุธประเภทนี้และประเภทนั้น’
หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง
การรู้ตำแหน่งของศัตรูช่วยให้เราวางแผนได้
อย่างไรก็ตาม เพื่อจะรู้ข้อมูลนี้

เราต้องระมัดระวังและทำการสำรวจ [พื้นที่การรบ]
เราไม่สามารถหยุดพักและพึงพอใจกับความสำเร็จที่ผ่านมาได้
— เกโรนดา, อะไรดีกว่า:
เมื่อคนนั้นตระหนักถึงข้อบกพร่องของตัวเองหรือเมื่อคนอื่นชี้ให้เขาเห็น?

—

เป็นเรื่องดีหากคนนั้นตระหนักถึงข้อบกพร่องของตนเองแต่แม้เมื่อคนอื่นชี้ให้ทราบ ก็ไม่ควรรู้สึกขุ่นเคืองต้องรับคำวิจารณ์จากผู้อื่นด้วยความยินดี
เพราะท้ายที่สุดแล้ว
คนเรามักมองเห็นตัวเองในแบบที่อยากเห็น
มากกว่าที่จะเห็นตัวเองตามความเป็นจริง
— เกโรนดา,
คนอื่นจากภายนอกมองเห็นตัวผมได้ดีกว่าที่ผมมองเห็นตัวเองหรือไม่?
— หากต้องการ
คนเราสามารถมองเห็นตัวเองได้ชัดเจนกว่าคนที่อยู่ใกล้เรา ในคำอื่น ๆ คือ
คนเราสามารถระบุปฏิกิริยาของตัวเองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือความผิดพลาดเฉพาะเจาะจง
และหาสาเหตุของมันได้ง่ายกว่า
ในขณะที่ผู้สังเกตจากภายนอกจะสรุปเกี่ยวกับเพื่อนบ้านของตนบนพื้นฐานของสมมติฐานส่วนตัว
— เกโรนดา, เป็นไปได้ไหมว่าคนคนหนึ่ง
แม้จะพยายามมองตัวเองตามความเป็นจริงแต่กลับไม่สามารถบรรลุเป้าหมายนี้ได้?

121

— ใช่ครับ
หากมีความหยิ่งยโสในความพยายามของบุคคลนั้น
เขาจะไม่สามารถมองเห็นตัวเองตามความเป็นจริงได้

คนต้องมองคนอื่นเหมือนเป็นกระจก

เมื่อคนเรามองคนอื่นเหมือนเป็นกระจก
เราจะเห็นตัวเองในแง่ที่ดีขึ้น
พระเจ้าได้ประทานพรสวรรค์ที่จำเป็นสำหรับประโยชน์ของตนเองให้แก่ทุกคน —
ไม่ว่าคนนั้นจะใช้พรสวรรค์นั้นเพื่อความดีหรือไม่
หากคนเราใช้พรสวรรค์ที่ได้รับมาอย่างชาญฉลาด
ก็จะบรรลุถึงความสมบูรณ์แบบ ข้อบกพร่องของเรา —
ไม่ว่าจะเกิดจากความประมาทของเราเองหรือสืบทอดมาจากพ่อแม่ — ก็เป็นส่วนหนึ่งของตัวตนเราเช่นกัน
แต่ละคนต้องต่อสู้อย่างจำเป็นเพื่อปลดปล่อยตัวเองจากข้อบกพร่องเหล่านี้
จนกว่าเราจะหลุดพ้นจากข้อบกพร่องเหล่านั้น
เราจำเป็นต้อง ‘มอง’
ข้อบกพร่องของเพื่อนบ้านและประเมินว่าตัวเองอยู่ในจุดใด ตัวอย่างเช่น
เมื่อเห็นข้อบกพร่องบางอย่างในเพื่อนบ้านเราต้องพูดทันทีว่า: ‘ลองดูสิ
บางทีฉันเองอาจมีข้อบกพร่องเดียวกัน ’
และหากเราค้นพบข้อบกพร่องนี้ในตัวเราเองจริง ๆ
เราต้องเริ่มต่อสู้เพื่อกำจัดมันออกไป
— เกโรนดา,
หากมีความคิดหนึ่งบอกผมว่าผมไม่มีข้อบกพร่องเช่นนั้น — ผมควรตอบสนองอย่างไร?
— ตอบดังนี้: ‘ฉันมีข้อบกพร่องอื่น — ที่ใหญ่กว่ามาก —
เมื่อเทียบกับข้อบกพร่องของฉันข้อบกพร่องของเพื่อนบ้านนี้จึงเล็กจนไม่สำคัญ’
เพราะบางครั้งข้อบกพร่องของคุณอาจเล็กกว่าจริง
แต่คุณก็มีสถานการณ์ที่ลดความรุนแรงได้น้อยกว่าด้วย
หากใครสักคนพิจารณาตัวเองด้วยวิธีนี้
เขาจะเห็นว่าข้อบกพร่องของตัวเองนั้นใหญ่กว่าข้อบกพร่องของเพื่อนบ้าน
และจากนั้นเขาก็จะเริ่มเห็นคุณธรรมของเพื่อนบ้านด้วย “ลองดูสิ” คนนั้นจะพูด “ฉันมีคุณธรรมนี้หรือไม่? ไม่เลย
โอ้ พระเจ้า โอ้ พระเจ้า โอ้ พระเจ้า!
“ฉันยังห่างไกลแค่ไหนจาก [สภาพทางจิตวิญญาณ] ที่ฉันควรอยู่!” โดยการปฏิบัติงานนี้
คนนั้นจะได้รับความช่วยเหลือจากทุกสิ่ง เปลี่ยนแปลง — ในความหมายที่ดีที่สุดของคำนี้ — และพัฒนาตนเอง
เขาได้รับประโยชน์จากนักบุญ จากผู้ปฏิบัติธรรม
และแม้กระทั่งจากผู้คนในโลกนี้ด้วย ตัวอย่างเช่น
เมื่อเห็นคนโลกีย์วางผู้อื่นไว้ก่อนตนเองและเสียสละตัวเอง คริสเตียนที่ทำงานทางจิตวิญญาณเช่นนี้ก็จะพูดว่า: “ฉันมีจิตไม่เห็นแก่ตัวเช่นนั้นหรือไม่? ไม่มีทาง! แต่ฉันกลับถูกคาดหวังว่าจะเป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณ!”

122

และด้วยเหตุนี้
เขาจึงพยายามเลียนแบบความดีที่เขาได้เห็นเรา —
นั่นคือพวกเราทุกคน — มีงานต้องทำมากมาย!
พระเจ้าผู้ทรงเมตตาทรงจัดสรรทุกสิ่งอย่างชาญฉลาดเพื่อประโยชน์ของเราเอง เรา — นั่นคือพวกเราทุกคน — มีงานต้องทำมากมาย!
พระเจ้าผู้ทรงเมตตาทรงจัดสรรทุกสิ่งอย่างชาญฉลาดเพื่อประโยชน์ของเราเอง เรา — นั่นคือทุกคน — มีงานต้องทำมากมาย!
พระเจ้าผู้ดีจัดสรรทุกสิ่งอย่างชาญฉลาดที่สุดเพื่อประโยชน์ของเราเอง

ผู้รู้ตัวจริงย่อมมีความถ่อมตัว

— เกโรนดา,
ผมมักตระหนักถึงความหยิ่งยโสของตัวเองได้ก็ต่อเมื่อมองย้อนกลับไป หลังจากที่ผมได้ตกอยู่ในบาปนี้แล้ว

—

ความท้าทายคือให้คุณตระหนักถึงมันก่อนที่จะตกหลุม
หากมีใครบอกคุณว่าคุณได้ทำสิ่งดี อย่าพึงพอใจ
อย่าให้คำชมนั้นติดตัวคุณหรือเกาะติดคุณ
— แล้วอะไรที่อาจช่วยผมในเรื่องนี้ได้บ้าง?
— การรู้จักตัวเอง หากใครรู้จักตัวเองแล้ว
เรื่องนั้นก็จบลงที่นั่น หลังจากนั้นคำชมก็กลายเป็นเหมือนสิ่งแปลกปลอม:
มันไม่ติดตัวเขาอีกต่อไป ตัวอย่างเช่น
หากคนใดรู้ตัวว่าตนเป็นคนจน
ความคิดว่าตนเป็นกษัตริย์ก็ไม่อาจยึดครองจิตใจเขาได้หากคุณจินตนาการว่าตัวเองเป็นเจ้าหญิง
นั่นหมายความว่าคุณมีปัญหาทางจิตใจ

—

และหากฉันได้เตรียมตัวไว้ล่วงหน้าแล้วว่าจะไม่รับคำชมนั้น มันจะช่วยฉันในการต่อสู้ที่เรากำลังพูดถึงได้ไหม?
— แน่นอน คุณต้องพยายามเตรียมตัวไว้
แต่บางครั้งคุณอาจทำได้ บางครั้งก็ทำไม่ได้
ภารกิจของคุณคือต้องรู้จักตัวเอง
หากไม่รู้จักตัวตนเดิมของตนเอง
คริสเตียนก็ไม่สามารถถ่อมตัวได้ ดังนั้น

การแตกตัวทางจิตวิญญาณของอะตอม [ที่เห็นแก่ตัว] ของตนเอง —
ซึ่งจำเป็นสำหรับการเข้าสู่เส้นทางจิตวิญญาณ — ก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ และด้วยเหตุนี้
บุคคลนั้นจึงยังคงอยู่ในเส้นทางทางโลก
— เกโรนดา โปรดบอกผมว่า
ความเข้าใจในตัวเองของผมอาจผิดได้หรือไม่?
— ท้ายที่สุดแล้ว
เราไม่ได้พูดถึงภาวะจิตใจที่ผิดพลาด
ผู้ที่เข้าใจตัวเองอย่างแท้จริงย่อมมีความถ่อมตัวและเมื่อบุคคลนั้นมีความถ่อมตัว
พระคุณของพระเจ้าจะมาถึงอย่างแน่นอน
123

ผู้ที่ปฏิบัติสิ่งที่จำเป็นเพื่อรู้จักตนเองนั้น
เหมือนกับผู้ที่ขุดลึกลงไปในดินและพบแร่ธาตุที่นั่นยิ่งเราขุดลึกลงไปในความรู้เกี่ยวกับตนเองมากเท่าไรเรายิ่งเห็นตัวเองต่ำต้อยลงเท่านั้น ด้วยวิธีนี้
คนนั้นจะกลายเป็นผู้ถ่อมตัว
แต่มือขวาของพระเจ้าจะยกเขาขึ้นอย่างต่อเนื่อง
และเมื่อคนนั้นได้รู้จักตัวเองอย่างแท้จริง
ความถ่อมตัวจะกลายเป็นสภาพที่แท้จริงของเขา
และพระคุณของพระเจ้าย่อมมีสิทธิ์ที่จะ ‘ต่อสัญญาเช่า’ [ในหัวใจของเขา]
ความหยิ่งยโสจะไม่คุกคามคนเช่นนั้นอีกต่อไป
แต่ผู้ที่ไม่ได้ดำเนินกระบวนการเช่นนี้ภายในตัวเอง

จะเพิ่ม ‘ขยะทางจิตวิญญาณ’ [ ] ของตนมากขึ้นเรื่อยๆทำให้กองขยะนั้นสูงขึ้น; ในช่วงเวลาสั้นๆ
พวกเขาจะนั่งอย่างภูมิใจอยู่บนยอดกองขยะนั้น
แต่ในที่สุดก็จะร่วงลงสู่เบื้องล่าง

เราต้องค้นหาว่าอะไรคือปัญหาของเรา

— เกโรนดา,
ผมมักเห็นข้อผิดพลาดของผู้อื่นและตัดสินพวกเขา
— คุณรู้ไหมว่าอะไรเป็นปัญหาของคุณ?
— ไม่ครับ
— นั่นคือเหตุผลที่ท่านรู้ถึงโรคภัยของคนอื่น
หากท่านรู้ถึงโรคภัยของตัวเอง
ท่านก็จะไม่รู้ถึงโรคภัยของคนอื่นเลย
ผมไม่ได้บอกว่าท่านไม่ควรแบ่งปันความเจ็บปวดกับพวกเขาแต่ท่านควรหยุดการมุ่งเน้นไปที่ข้อบกพร่องของพวกเขา
หากคนใดไม่พัฒนาตนเอง ปีศาจจะหาเรื่องให้เขาทำ
และคนนั้นจะหันไปสนใจผู้อื่นแทน
แต่เมื่อพัฒนาตนเองแล้ว
คนนั้นจะเข้าใจทั้งตัวเองและเพื่อนบ้านได้ มิฉะนั้น

[ด้วยความคิดที่ผิดพลาด]
เมื่อสรุปผิดเกี่ยวกับตัวเองแล้วนำเกณฑ์เดียวกันไปใช้กับผู้อื่น คนนั้นก็จะตัดสินผู้อื่นผิดพลาดไปด้วย
— เกโรนดา,
สิ่งใดที่ช่วยให้บุคคลพัฒนาตนเองได้ดีที่สุด?
— ก่อนอื่นใด ก็คือความตั้งใจ ความปรารถนา ความตั้งใจ

ความปรารถนา [ที่จะพัฒนาตนเอง] นั้น
ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในทางหนึ่ง
จากนั้นบุคคลนั้นต้องตระหนักว่าตนเองกำลังป่วย

และเริ่มรับประทาน ‘ยาปฏิชีวนะ’ [ทางจิตวิญญาณ]
ที่เหมาะสม เพราะหากบุคคลที่ป่วย [ทางกายภาพ]
ซ่อนโรคของตนเองไว้ ในที่สุด —
แม้กระทั่งตัวเขาเองก็ไม่คาดคิด —
เขาจะล้มลงราวกับถูกโจมตี
และเมื่อนั้นการรักษาทางการแพทย์ก็ไม่อาจช่วยเขาได้อีกแล้ว
สมมติว่ามีคนหนึ่งรู้ว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อโรคท
ูเบอร์คูลอซิส

124

และเพราะเหตุนี้เขาจึงไม่มีความอยากอาหาร

“ทำไมไม่กินล่ะ?” คนอื่นถามเขา “อ้อ,” เขาตอบ, “ผมไม่ชอบอาหารมื้อนี้เลย!”
แล้วเขาก็เริ่มอ่อนแรงจนแทบจะลากเท้าเดินไม่ได้ “มีอะไรผิดปกติกับคุณเหรอ? ทำไมคุณเดินได้ยากขนาดนี้?” คนรอบข้างถามด้วยความประหลาดใจ “ก็,” เขาตอบ,
“ผมชอบเดินช้าๆ ครับ “ทำไมผมต้องวิ่งวุ่นเหมือนคนบ้า!” เขาซ่อนความจริงว่ากำลังของเขาเริ่มอ่อนแอลง
และนั่นคือเหตุผลที่เขาแทบจะขยับขาไม่ได้
แล้วเขาก็เริ่มไอ “ทำไมคุณถึงไอ?” คนรอบข้างถามเขา “แค่เป็นภูมิแพ้เท่านั้น!” เขาตอบ
เขาซ่อนความจริงว่าโรคปอดขาวได้ลุกลามถึงปอดแล้ว
และปอดของเขาป่วยหนักมาก เวลาผ่านไปสักพัก
ผู้ป่วยก็เริ่มไอเป็นเลือด “นั่นคืออะไรกัน?!”
คนที่รักเขาถาม “เรื่องไร้สาระ” เขาตอบ “แค่การอักเสบของเยื่อบุคอเท่านั้น!”
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าคนเราทำทั้งหมดนี้เพียงเพื่อให้โรคของเขาไม่ถูกคนอื่นสังเกตเห็นหรือไม่?
— ใช่ เขาทำเช่นนี้เพื่อปกปิดโรคของตัวเอง
ดังนั้นเขาจึงซ่อนมันไว้ ซ่อนมันไว้เรื่อยๆ
จนกระทั่งวัณโรคพัฒนาไปสู่รูปแบบรุนแรง
ปอดของเขาเสื่อมลง
เลือดพุ่งออกมาจากคอเหมือนท่อน้ำแตก เขาล้มลง
และคนรอบข้างจึงรู้ถึงโรคของเขา
แต่โรคได้ถึงขั้นที่การช่วยเหลือเขาไม่ใช่เรื่องง่ายแล้ว แต่หากตั้งแต่ต้นของโรค เขาได้ตระหนักว่าสาเหตุของเช่น อุณหภูมิร่างกายที่สูงขึ้นเล็กน้อยนั้น

คือโรคทубerkulosis ในระยะเริ่มต้น
และยอมให้ตัวเองได้รับการรักษา
เขาจะกลายเป็นคนที่มีสุขภาพดีกว่าคนปกติเสียอีกสิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นในชีวิตทางจิตวิญญาณ:
ผู้ใดที่หาข้ออ้างให้กับความปรารถนาของตนเอง
ในที่สุดจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจ
และสิ่งนี้ไม่อาจถูกมองข้ามได้
คุณรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อคนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจ?
ผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจจะกลายเป็นคนขมขื่นเปลี่ยนเป็นสัตว์ร้าย ยกตัวขึ้น
พูดกับผู้คนอย่างหยาบคายและไร้ยางอาย
และปฏิเสธความช่วยเหลือจากใครก็ตาม
ดังนั้น
พื้นฐานทั้งหมดอยู่ที่การที่บุคคลนั้นต้องยอมรับความทุกข์ของตนเองก่อน และรู้สึกยินดีกับการตระหนักรู้นี้
หลังจากนั้น
เขาต้องยอมให้ได้รับการรักษาและรับประทานยาที่เหมาะสมนอกจากนี้ เขาต้องแสดงความขอบคุณต่อแพทย์ —
ผู้เป็นพ่อทางจิตวิญญาณหรือผู้อาวุโส —
และไม่ต่อต้านเขา ตัวอย่างเช่น

125

ผู้ป่วยที่รับการถ่ายเลือด: เขาจะยื่นแขนให้แพทย์
อนุญาตให้เจาะเส้นเลือด รู้สึกเจ็บปวด
แต่ทนรับความเจ็บปวดนั้น
เพราะเขารู้ว่าการถ่ายเลือดจะช่วยเขาได้
และผู้ที่กำลังรับการผ่าตัดต้องทนทุกข์ทรมานมากเพียงใด! แต่ถึงแม้จะมีความทุกข์ทรมาน
ผู้ป่วยก็ยินยอมให้ทำการผ่าตัดเพื่อที่จะหายดี
— เกโรนดาครับ หากผมรู้ว่า เช่น
การตำหนิอย่างรุนแรงของใครสักคนนั้นเป็นเพื่อประโยชน์ของผมเอง
แล้วทำไมผมไม่รับการตำหนินั้นเป็นสิ่งที่น่าพอใจได้ล่ะครับ?
— ดีแล้ว
บางทีคุณอาจไม่พบสิ่งใดที่น่าพอใจในคำพูดเช่นนั้นแต่คุณตระหนักอย่างน้อยหรือไม่ว่าคุณกำลังประพฤติผิด?
— ใช่ครับ ผมรู้ดีครับ
— ดีแล้ว ถ้าคุณเข้าใจ นั่นก็ถือเป็นสิ่งที่ดีแล้วดูสิ: ผู้ป่วยพร้อมที่จะกินยาขม—ยาขมมาก—
มากกว่าที่จะกินลูกอมหวานๆ
เพราะเขาตระหนักว่ายาขมนั้นจะช่วยให้เขาหายดี
หากไม่กินยาขม ผู้ป่วยก็จะไม่หายดี
คนเราต้องตระหนักถึงความอ่อนแอของตัวเองและกินยา

[ทางจิตวิญญาณ] ที่เหมาะสม
เพื่อที่พระคริสต์จะได้เสริมกำลังให้เขา

บทที่ 4.
เกี่ยวกับวิธีที่การตระหนักถึงความบาปของตนเอง
ทำให้พระเจ้าทรงเมตตา

การยอมรับความผิดพลาดของตนเอง

— เกโรนดา, อับบา อิสอัค กล่าวว่าในการอธิษฐานเราต้องรู้สึกเหมือนเด็ก75
— ใช่, เราต้องรู้สึกเหมือนเด็ก
แต่เป็นเด็กที่ไม่เชื่อฟัง
เราต้องตระหนักว่าเราได้ทำให้พ่อของเราเสียใจและต้องเศร้าโศกเสียใจกับเรื่องนั้น
แล้วเราจึงจะรู้สึกถึงความอ่อนโยนของพระเจ้าเราไม่ควรพูดว่า: ‘ฉันเป็นเด็ก
ดังนั้นพระเจ้าต้องรักและอภัยฉันเพื่อให้ฉันสามารถก่อความวุ่นวายได้ทุกชนิด’
— เกโรนดา,
ผมอ่านในคำเขียนของนักบุญเกรกอรีแห่งนิสซาว่า
เพื่อจะเรียกพระเจ้าว่า ‘พ่อ’

75 ดูเพิ่มเติม: “คำสอนทางชีวิตนักพรตของพ่อเรา อิสอัค ผู้มาจากซีเรีย” ใน “ผลงานศักดิ์สิทธิ์ของพ่อเรา อิสอัค ผู้มาจากซีเรีย” มอสโก, 1993, หน้า 97. 126

เราต้องบรรลุถึงความไม่ยึดติด; มิฉะนั้น ก็เป็น ‘การดูหมิ่นและด่าทอ’

76

— อย่ากังวลไปนะ ลูกที่รัก
นักบุญท่านเขียนสิ่งนี้ไว้สำหรับผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างเกียจคร้านและเต็มไปด้วยบาป อย่างไรก็ตาม
หากขณะกำลังทำบาป
ผู้คนนั้นตระหนักถึงความผิดของตนเองอย่างลึกซึ้ง
เขาก็สามารถเรียกพระเจ้าว่า ‘พ่อ’ ได้
— เกโรนดา, ผมรู้สึกว่าผมเป็นหนี้พระเจ้าอย่างมาก
และสิ่งนี้ทำให้ผมรู้สึกเจ็บปวด

—

ตั้งแต่ขณะที่คุณเริ่มรู้สึกว่าตัวเองเป็นหนี้พระเจ้าและพูดอย่างถ่อมตัวว่า ‘ข้าพเจ้าได้ทำบาปแล้ว โอพระเจ้าของข้าพเจ้า’ พระเจ้าจะอภัยคุณ ช่วยเหลือคุณ
และประทานพระคุณของพระองค์แก่คุณ
และหากความตายมาเยือนคุณในขณะที่คุณอยู่ในสภาพนี้
คุณจะได้รับการช่วยให้รอด ท้ายที่สุดแล้ว
คุณไม่ได้เพียงแต่เรียกตัวเองว่าเป็นผู้เป็นหนี้
ในขณะที่ยังคงลื่นไถลลงทางลาดชันต่อไป ไม่ —
คุณกำลังพยายาม คุณไม่ได้อยู่ในสภาพที่ถูกปีศาจครอบงำ — ขอพระเจ้าอย่าให้เกิดขึ้น!
เพราะด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ที่นี่ในอารามนี้
พี่น้องทุกคน ไม่ว่าจะดีหรือร้าย
ต่างอยู่ในสภาพของการกลับใจ นอกจากนี้ จงรู้ไว้ว่า:
เมื่อรู้สึกไม่คู่ควรอย่างสิ้นเชิง
ผู้มีจิตวิญญาณจะได้รับพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์
เพราะการตระหนักถึงความบาปของตนเองนี้

จะกลายเป็นการชำระล้าง [ทางจิตวิญญาณ] สำหรับผู้นั้น
เมื่อมีใครนั้นพูดคุยกับผมและพูดถึงตัวเองด้วยความ
เจ็บปวดว่า ‘ผมเป็นอย่างนี้ อย่างนั้น และอย่างอื่นอีก’ ผมก็รู้สึกยินดี
เพราะหากคนนั้นยอมรับข้อผิดพลาดของตัวเอง
เขาจะได้รับการปลดปล่อยจากข้อผิดพลาดเหล่านั้น
ครั้งหนึ่ง บนภูเขาอาทอส
ผมบังเอิญพบกระท่อมแห่งหนึ่งที่มีชายคนหนึ่งอาศัยอยู่ร่วมกับแมวและสุนัข เพราะกลัวไฟ
เขาจึงไม่ยอมจุดไฟแม้แต่เพื่อความอบอุ่นชายคนนี้ถูกลืมเลือนและถูกทุกคนทิ้งไว้!
ผมรู้สึกสงสารเขา แต่เมื่อผมเริ่มแสดงความเห็นใจ เขาก็ตอบว่า: “อย่าสงสารผมเลย พระภิกษุ ผมต้องทนทุกข์ทรมานถ้าคุณรู้ว่าผมได้ก่อความเสียหายมากเพียงใด
คุณก็จะไม่สงสารผมหรอก
แม้แต่สภาพที่ผมอาศัยอยู่ตอนนี้ก็ดีเกินไปสำหรับผมแล้ว”
แต่พระเจ้าจะไม่จัดให้คนเช่นนี้ได้รับความรอดหรือไม่

76 นักบุญเกรกอรีแห่งนิสซา. *เกี่ยวกับการอธิษฐาน*. บทสนทนาที่ II, PG 44, 1141 A; ดูเพิ่มเติม: นักบุญเกรกอรีแห่งนิสซา. ผลงาน ส่วนที่ I //
ผลงานของบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์ในฉบับแปลภาษารัสเซีย

จัดพิมพ์โดยสถาบันเทววิทยามอสโก เล่มที่ 37 มอสโก, 1861.
127

— □□□□

จะทำให้คนนั้นหาข้อแก้ตัวและทำให้มโนธรรมของตัวเองสงบลงได้ ดังนั้น
เมื่อผมกล่าวว่าคนนั้นตระหนักถึงความผิดพลาดของตัวเองผมหมายถึงว่าเขากำลังพยายามอย่างน้อยสักเล็กน้อยเพื่อ

แก้ไขตัวเอง ตัวอย่างเช่น ผมเป็นหนี้คุณ 500,000 ดราคมาเมื่อผมพบคุณ ผมพูดว่า ‘ผมเป็นหนี้คุณ 500,000’
แต่การชำระหนี้นั้นไม่ทำให้ผมกังวล
ผมเพียงแต่ยอมรับว่าผมเป็นหนี้เท่านั้น ผ่านไปสักพัก
ผมก็จำขึ้นอีกครั้งและพูดกับคุณอีกครั้งว่า ‘ใช่ ใช่ผมเป็นหนี้คุณ’
แต่นี่ไม่ได้หมายความว่าเป็นการตระหนักรู้ที่แท้จริง

[เกี่ยวกับหนี้]
เมื่อคนใดตระหนักรู้อย่างแท้จริงว่าตนเองมีหนี้เขาจะไม่สามารถพักผ่อนได้: เขาจะหาทางชำระหนี้
และในกรณีนี้ เขาจะพูดคำว่า ‘ผมเป็นหนี้คุณ’
ด้วยน้ำเสียงที่ทำให้เจ้าหนี้รู้ได้ว่า
การชำระหนี้นั้นเป็นความกังวลที่จริงใจของผู้เป็นหนี้

การตระหนักถึงความผิดบาปและความสำเร็จในการต่อสู้

— เกโรนดา,
หากบุคคลใดไม่มีความก้าวหน้าในการต่อสู้ทางจิตวิญญาณของเขา เขาควรพูดกับตัวเองว่า: ‘คุณคือตัวคุณเอง
และคุณจะยังคงเป็นเช่นนั้นต่อไปฉันไม่คาดหวังสิ่งที่ดีกว่าจากคุณ’
— การมองสภาพของตนเองในลักษณะนี้
อาจทำให้คนนั้นตกอยู่ในความหลงผิดคนเช่นนั้นอาจไปไกลถึงขั้นกล่าวว่า:
‘ผู้ที่ถูกกำหนดให้เข้าสวรรค์ก็จะไปถึงที่นั่นดังนั้นทำไมฉันต้องพยายาม?’ แล้วนี่หมายความว่า
นักบุญทั้งหลายได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยไม่ต้องต่อสู้เลยหรือ? เมื่อพูดเช่นนี้
คนนั้นจะรอคอยการแก้ไขและการปลดปล่อยจากกิเลสโดยไม่พยายามอะไรเลย
เขาประพฤติตัวเหมือนชายชราผู้ต้องการกินผลเบอร์รีอย่างอิ่มหนำ จึงนั่งลงใต้ต้นมัลเบอร์รีด้วยปากอ้าค้าง
รอให้ผลเบอร์รีร่วงจากต้นลงสู่ปากเขาโดยอัตโนมัติ
— เกโรนดา โปรดบอกผมว่า
ผมจะรู้ได้อย่างไรว่าตัวเองกำลังก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ ?
— หากท่านตระหนักถึงความผิดบาปของตนเอง
ท่านก็จะก้าวหน้าทางจิตวิญญาณได้
ยิ่งท่านเห็นความผิดบาปของตนเองว่าใหญ่เพียงใด
ความตระหนักในความผิดบาปของท่านก็จะยิ่งเพิ่มขึ้น
และท่านก็จะก้าวหน้าได้มากขึ้น
— เกโรนดาครับ
เป็นไปได้ไหมที่จะตระหนักถึงความผิดบาปของตนเองแต่กลับไม่มีความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ?
— เมื่อคนใดตระหนักถึงความผิดบาปของตนเอง
แต่กลับทำผิดซ้ำอีกโดยไม่ตั้งใจ

129

งบาปนั้น เขาจะตกอยู่ในกับดักเดิมได้อย่างง่ายดาย’

79

กล่าวอีกนัยหนึ่ง หากบาปนั้นเป็นบาปเล็กน้อยก็ต้องการการกลับใจน้อยลง;
หากบาปนั้นเป็นบาปที่ร้ายแรงขึ้น
ก็ต้องการการกลับใจมากขึ้น
หากไม่พิจารณาความร้ายแรงของการตกต่ำของตนเอง
และไม่รู้สึกเสียใจกับมันตามสัดส่วนความร้ายแรงนั้น
คนนั้นก็จะตกอยู่ในความผิดเดียวกัน
หรือแม้กระทั่งความผิดที่ร้ายแรงกว่าได้อย่างง่ายดาย

—

แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรายังไม่ได้รู้สึกเสียใจต่อการล้มเหลวของตนเองตามความร้ายแรงของมัน?

—

หลักฐานที่แสดงถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างการตกต่ำและความเสียใจ
คือการที่คุณตกกลับเข้าสู่บาปเดียวกันอีกครั้ง
นอกจากนี้ เมื่อสังเกตตัวเอง

อย่าจำกัดตัวเองไว้เพียงการวินิจฉัย [ทางจิตวิญญาณ]
เพียงอย่างเดียว เพราะท้ายที่สุดแล้ว

คุณกำลังดำเนินการตรวจสอบ [ทางจิตวิญญาณ]
อย่างละเอียดไม่สิ้นสุด เมื่อพบจุลินทรีย์

[ทางจิตวิญญาณ] ของคุณแล้วคุณก็ตรวจสอบมันอย่างละเอียดและกล่าวว่า: ‘ฉันต้องบดขยี้ตัวจุลินทรีย์ตัวเล็กนี้’
แต่คุณกลับไม่เคยเริ่มการรักษาจริงๆ เลย ดีแล้ว
คุณได้โน้มน้าวตัวเองแล้วว่าคุณกำลังป่วยด้วยโรคบางอย่าง คุณต้องเริ่มคิดทันทีว่าจะรักษาโรคนี้อย่างไร
การวิเคราะห์อย่างต่อเนื่องโดยไม่พยายามปรับปรุงตัวเองมีประโยชน์อะไร? คุณพูดว่า: ‘ฉันมีความหลงใหลอย่างนี้อย่างนั้น; ฉันมีความหลงใหลอีกอย่าง’
แต่คุณไม่ตัดความหลงใหลเหล่านี้ทิ้งไป
และในขณะที่คร่ำครวญ
ก็ยังคงอยู่ในสภาพที่เต็มไปด้วยความหลงใหลนั้นต่อไป
ด้วยวิธีนี้
คุณกำลังสิ้นเปลืองพลังและทำให้ตัวเองสูญเปล่า
คุณกำลังสิ้นเปลืองจิตใจและหัวใจ
ความทุกข์ทรมานทำให้คุณป่วย
และจากนั้นคุณก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย
แล้วเมื่อคุณหายดีแล้ว คุณก็เริ่มคร่ำครวญอีกครั้งว่า: ‘ทำไมฉันถึงป่วยแบบนั้นเมื่อครั้งก่อนได้ล่ะ? “ทำไมเรื่องนี้ถึงเกิดขึ้น?” ฉันไม่ได้บอกว่าคุณไม่ควรดูแลตัวเอง—ไม่เลย
อย่าปล่อยให้ความผิดพลาดของคุณถูกมองข้ามไป
แต่พี่น้องของฉันการที่คุณจะรู้สึกเสียใจนั้นต้องมีขีดจำกัด! คุณไม่ควรเพิกเฉย

79 ดูเพิ่มเติม: ความรักในความดี (ฉบับแปลภาษารัสเซีย). เล่มที่ I. วัดเซนต์เซอร์เกียสแห่งตรีเอกานุภาพ, 1992. หน้า 560.
132

แต่คุณก็ต้องหลีกเลี่ยงความรู้สึกโชคร้ายและความไม่สุขด้วย! คุณทำผิดอะไรไปไหม? คุณได้คิดถึงมันบ้างไหม? คุณเห็นจุดที่ผิดพลาดแล้วไหม? คุณตระหนักถึงมันแล้วไหม? คุณยอมรับมันแล้วไหม? ถ้าใช่ก็เดินหน้าต่อไปเถอะ; อย่าติดอยู่กับข้อผิดพลาดนั้น
แค่เก็บมันไว้ในความทรงจำ
เพื่อว่าครั้งต่อไปที่คุณมีโอกาสทำผิดซ้ำ
คุณจะได้ระมัดระวัง
หากเราไม่พยายามแก้ไขข้อผิดพลาดของตัวเอง
การกังวลเกี่ยวกับมันก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย
การเศร้าโศกเสียใจกับข้อผิดพลาดโดยไม่พยายามแก้ไข
ก็เหมือนกับคนที่ร้องไห้ไม่หยุดหย่อนให้กับผู้ป่วย
โดยไม่พยายามช่วยเหลือให้เขาหายป่วย
— เกโรนดา,
แม้คุณกำลังทุกข์ทรมานอย่างสมควรจากความผิดพลาดที่คุณก่อขึ้น ก็ไม่จำเป็นต้องเศร้าโศกเลยหรือ?
— ไม่ใช่เช่นนั้น ในกรณีนั้น คุณควรรู้สึกเสียใจ
แต่ความเสียใจนั้นต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับความผิดของคุณ
หากคุณไม่รู้สึกเจ็บปวดจากความผิดที่ตัวเองก่อขึ้น
คุณก็จะตกอยู่ในความผิดนั้นอีกครั้งด้วยความไม่ระมัดระวัง — นั่นคือ คุณจะยังคงไม่สำนึกผิด อย่างไรก็ตาม
หากเริ่มต้นด้วยความเศร้าที่เต็มไปด้วยความสำนึกผิด
แต่สุดท้ายกลับตกอยู่ในความสิ้นหวัง
นั่นหมายความว่าคุณได้เศร้าเสียใจเกินความจำเป็น
ในกรณีเช่นนี้ คุณจำเป็นต้องปลอบใจตัวเองเล็กน้อย
และมองความผิดพลาดที่คุณก่อขึ้นด้วยความไม่ใส่ใจที่เต็มไปด้วยความเมตตาในระดับหนึ่ง

เราต้องการการตำหนิตัวเอง ไม่ใช่ความสิ้นหวัง
— เกโรนดา
แต่การตระหนักรู้อย่างลึกซึ้งถึงความผิดบาปของตนเองนั้น จริงๆ แล้วง่ายเพียงใดเมื่อเรายังอยู่ต้นทางแห่งชีวิตจิตวิญญาณ?
— เมื่อเราอยู่ช่วงต้นของชีวิตทางจิตวิญญาณ
พระเจ้าด้วยความรักของพระองค์
ไม่ทรงให้เราตระหนักถึงความบาปของตนเอง

เพื่อไม่ให้เราถูกบดขยี้ [ภายใต้น้ำหนักของมัน]
บางจิตวิญญาณที่อ่อนโยนและไวต่อความรู้สึกอาจไม่สามารถรับมือกับการตระหนักถึงความบาปของตนเองได้
และอาจได้รับความเสียหาย ดังนั้น
พระเจ้าจึงปิดตาเราไว้
เพื่อไม่ให้เราเห็นความผิดทั้งหมดในครั้งเดียว
ตัวอย่างเช่น แขนเสื้อของเราอาจเปื้อนมูลนก
แต่เมื่อเรามองดู เราอาจคิดว่านั่นไม่ใช่มูลนก
แต่เป็นกลีบดอกไม้ อย่างไรก็ตาม
เมื่อเราพัฒนาขึ้นในความต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
พระเจ้าจะค่อยๆ อนุญาตให้เราเห็นข้อผิดพลาดของเราในเวลาเดียวกัน

133

หากใครนั้นเชื่อว่าตนเองไม่ได้ทำสิ่งดีใดเลย; หาก —
ในความหมายเชิงบวกของคำนี้ — เขาสิ้นหวังในตัวเอง ใน

‘ตัวตน’ ของตนเอง; หากเขาเชื่อว่าผ่านการกระทำของตนเอง
เขากำลังเพิ่มศูนย์ต่อศูนย์อย่างต่อเนื่อง
ในขณะที่ยังคงต่อสู้ทางจิตวิญญาณด้วยความหวังในพระเจ้า —
นี่คือสัญญาณว่าเขาได้บรรลุความสุกงอมทางจิตวิญญาณแล้ว ในกรณีนี้ พระเจ้าผู้ทรงความดี
เมื่อเห็นตัวเลขศูนย์ของความตั้งใจดีของเขา
จะทรงเมตตาและวางเลขหนึ่งไว้ที่ต้นของตัวเลขศูนย์เหล่านี้ ด้วยวิธีนี้ ตัวเลขศูนย์ของเขาจะเพิ่มค่าขึ้น
และเขาจะกลายเป็นผู้มั่งคั่งทางจิตวิญญาณ
สภาพจิตวิญญาณที่ดีซ่อนอยู่ภายในสภาพความถ่อมตนที่เกิดจากความผิดหวังในตนเอง

งานทางจิตวิญญาณภายใต้แว่นขยาย

— เกโรนดา, คนจะมองตัวเองว่าเป็นผู้มีบาปได้อย่างไร?
— คนสามารถมองตัวเองว่าเป็นผู้มีบาปได้
หากเขาตรวจสอบตัวเองอย่างละเอียด
ยิ่งตรวจสอบตัวเองอย่างละเอียดมากเท่าไร
ก็ยิ่งเห็นตัวเองว่ามีบาปมากขึ้นเท่านั้น

—

แล้วผู้ที่แบกรับความกังวลมากมายจะปฏิบัติเช่นนี้ได้อย่างไร?
— จะดีมากหากในช่วงวันนั้น
คนดังกล่าวจัดเวลาไว้อย่างน้อยสักเล็กน้อยสำหรับการสวดคำอธิษฐานพระเยซู
และยังมีเวลาเฉพาะเพื่อทบทวนผลได้และผลเสีย

[ทางจิตวิญญาณ] ของตนเองด้วย ลองคิดดู:
เจ้าของร้านขายของชำนับเงินทุกวัน
เพราะหากเขาไม่ติดตามกำไรและหนี้สิน
เขาจะล้มละลายและจบลงด้วยการเป็นหนี้
— เกโรนดา บางคนไม่รู้ว่าควรพูดอะไรในการสารภาพบาป
ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น?

—

สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่ได้มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองอย่างละเอียด
หากเราไม่มุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองอย่างละเอียด
เราก็จะไม่สามารถสังเกตเห็นแม้แต่ข้อบกพร่องที่ชัดเจนของตัวเอง เราจำเป็นต้องชำระล้างดวงตาของจิตวิญญาณ
คนตาบอดไม่เห็นอะไรเลย คนตาเดียวสามารถเห็นบางสิ่งได้แต่ผู้ที่มีตาทั้งสองข้างและตาทั้งสองข้างนั้นสุขภาพดี จะเห็นได้ชัดเจนกว่าใครก็ตาม
และหากคนเช่นนั้นยังมีกล้องโทรทรรศน์และกล้องจุลทรรศน์อยู่ใกล้มือ
เขาจะสามารถเห็นได้ชัดเจนทั้งสิ่งที่อยู่ไกลมากและสิ่งที่อยู่ใกล้มาก ตัวอย่างเช่น
ผมสามารถทำไอคอนแกะสลักขนาดเล็กเสร็จภายในสามวันได้
แต่หากผมปล่อยให้มันพักไว้สักสองสามวันแล้วกลับมาทำต่

136

“ในสวรรค์จะมีความยินดีเมื่อมีผู้บาปหนึ่งคนกลับใจ”

81

—

ตามที่พระวรสารกล่าวไว้
พระเจ้าได้ประทานสติปัญญาให้มนุษย์
เพื่อที่เขาจะได้ใคร่ครวญถึงความใหญ่หลวงของบาปตนเองกลับใจ และขอการอภัย
ผู้ที่ไม่กลับใจได้กลายเป็นคนใจแข็งและโง่เขลา
เพราะเขาไม่ปรารถนาที่จะกลับใจและปลดปล่อยตนเองจากความทุกข์ทรมานเล็กๆ ของนรกที่เขาอาศัยอยู่
ซึ่งนำเขาไปสู่ความทุกข์ทรมานที่เลวร้ายยิ่งกว่า —
ความทุกข์ทรมานนิรันดร์ ด้วยวิธีนี้
เขาได้ตัดขาดตัวเองจากความสุขบนโลกนี้ที่คล้ายสวรรค์ซึ่งเมื่อเปลี่ยนเป็นความสุขนิรันดร์ที่ยิ่งใหญ่กว่ามาก จะยังคงอยู่ต่อไปในสวรรค์เคียงข้างพระเจ้า
เมื่ออยู่ห่างจากพระเจ้า คนนั้นจะสูญเสียสติ ดูสิ
พระวรสารกล่าวว่า ลูกชายผู้หลงทาง ‘ได้กลับสู่สติและกล่าวว่า: “ฉันจะออกเดินทางกลับบ้านของพ่อฉัน”’ กล่าวอีกนัยหนึ่งลูกชายผู้หลงทางตัดสินใจกลับสู่บ้านพ่อหลังจากได้สติและสำนึกผิด ขณะที่ยังใช้ชีวิตในบาป
เขาอยู่ในสภาพจิตใจที่ผิดปกติ
ใช้ชีวิตโดยไร้เหตุผลหรือจุดมุ่งหมาย
เพราะบาปนั้นอยู่เหนือสามัญสำนึก

— เกโรนดา, อับบา อโลนิอุส กล่าวว่า: ‘หากใครต้องการ
ก็สามารถบรรลุถึงระดับอันศักดิ์สิทธิ์ได้ตั้งแต่เช้าจนเย็น’

82 เขาหมายความว่าอย่างไร?
— ชีวิตทางจิตวิญญาณไม่จำเป็นต้องใช้เวลานานหลายปี
ด้วยการกลับใจ
คนหนึ่งสามารถถูกนำจากความทรมานของนรกสู่สวรรค์ได้ในชั่วพริบตา83มนุษย์นั้นไม่คงที่ เขาสามารถกลายเป็นเทวดาหรือกลายเป็นปีศาจได้ อาพลังแห่งการกลับใจนั้นยิ่งใหญ่เพียงใด!
มันดูดซับพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์
หากใครนั้นคิดถึงความคิดที่ถ่อมตัวเพียงหนึ่งเดียว
ก็จะได้ความรอด แต่หากคิดถึงความคิดที่หยิ่งยโส
และยิ่งไปกว่านั้น ยังไม่กลับใจ
แล้วความตายก็มาเยือนในสภาพนั้น ก็จบแล้ว—
เขาจะสูญเสียความรอดไปแน่นอน แน่นอนว่า
ความคิดที่ถ่อมตัวนั้นต้องมาพร้อมกับเสียงถอนหายใจจากภายใน ความสำนึกผิดจากภายใน
เพราะความคิดนั้นเป็นเพียงความคิดเท่านั้น
แต่คนเรายังมีหัวใจด้วย ‘ด้วยจิตวิญญาณทั้งหมด

81 ลูกา 15:7.
82 ดูเพิ่มเติม:
*เรื่องเล่าที่น่าจดจำเกี่ยวกับชีวิตนักพรตของบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ

์และได้รับพระพร* (Memorable Tales of the Asceticism of the Holy and Blessed Fathers). Holy Trinity St Sergius Lavra, 1993. หน้า 42.
83 ในกรณีนี้ ผู้อาวุโสไม่ได้กล่าวถึงชะตากรรมของบุคคลหลังความตาย
แต่กล่าวถึงการฟื้นตัวของผู้ทำบาปจากความตกต่ำ
และการเปลี่ยนแปลงชีวิตในโลกนี้ของเขา – หมายเหตุของผู้แปล
138

ด้วยจิตใจทั้งหมด และด้วยหัวใจทั้งหมด’

84

—

ผู้ประพันธ์บทเพลงศักดิ์สิทธิ์กล่าวไว้
แต่ข้าพเจ้าคิดว่า อับบา อโลนิอุส
กำลังนึกถึงสภาวะที่มั่นคงกว่านี้เล็กน้อย
ต้องใช้เวลาสักพักเพื่อบรรลุถึงสภาพที่ดี ฉันสะดุด
ฉันสำนึกผิด — และในวินาทีนั้นเอง ฉันก็ได้รับการอภัย
หากฉันมีจิตวิญญาณแห่งการถือศีล
ฉันก็สามารถเสริมสร้างสภาพของตนเองให้มั่นคงขึ้นได้ทีละน้อย แต่จนกว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น
ฉันจะถูกโยนไปมาอย่างไม่แน่นอน
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าผู้สูงอายุสามารถช่วยเหลือตนเองทางจิตวิญญาณได้หรือไม่?
— เมื่อคนเราแก่ตัวลง
จะได้รับโอกาสพิเศษในการกลับใจ
เพราะความหลงผิดของเขาได้ถูกขจัดไป เมื่อยังหนุ่มสาว
มีกำลังกาย และไม่เผชิญกับความยากลำบาก
เขาไม่เห็นความอ่อนแอของตัวเอง
และคิดว่าตนเองอยู่ในสภาพที่ดี แต่เมื่อถึงวัยชรา
ความยากลำบากที่พวกเขาเผชิญ
และความทุกข์ทรมานที่ตามมา

ช่วยให้พวกเขาตระหนักว่าตนเองไม่สบาย [ทางจิตวิญญาณ]
ว่าตนเองกำลังเดินกะเผลก
และเมื่อตระหนักถึงสิ่งนี้แล้ว ก็จะกลับใจใหม่
หากบุคคลเช่นนี้ได้รับประโยชน์ทางจิตวิญญาณจากปีชีวิตที่เหลืออยู่เพียงไม่กี่ปี
และหากเขาใช้ประสบการณ์ที่สืบทอดมาจากปีเดือนที่ผ่านไปแล้วมากมายนั้น แล้วพระคริสต์จะไม่ทิ้งเขาไป;
พระองค์จะทรงเมตตาต่อบุคคลนี้

น้ำตาแห่งการกลับใจ

การกลับใจคือการบัพติศมาด้วยน้ำตา โดยการกลับใจ
คนนั้นจะผ่านการบัพติศมาใหม่และเกิดใหม่ อัครทูตเปโตรผ่านการปฏิเสธพระคริสต์ ได้ทรยศพระองค์ในระดับหนึ่ง
อย่างไรก็ตาม เขา ‘ร้องไห้อย่างขมขื่น’

85

และด้วยเหตุนี้จึงได้รับการอภัยโทษสำหรับความผิดพลาดของเขา กล่าวอีกนัยหนึ่ง
การกลับใจอย่างจริงใจได้ชำระล้างอัครทูตเปโตรและทำให้เขาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลองพิจารณาดู: พระเจ้าทรงสร้างโลกทะเล และทุกสิ่งอื่น ๆ ก่อน
แล้วจึงทรงใช้ดินมาสร้างมนุษย์
มนุษย์เกิดครั้งแรกในเนื้อหนัง และต่อมา
ในพิธีศีลล้างบาปอันศักดิ์สิทธิ์
เขาเกิดใหม่ทางจิตวิญญาณจากน้ำ — การสร้างของพระเจ้า — และจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ — พระคุณอันศักดิ์สิทธิ์

84 ดูบทสวดวิงวอนแด่พระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้า, บทที่ 7.
85 มัทธิว 26:75 และ ลูกา 22:62.
139

‘ด้วยน้ำและพระวิญญาณ’

86

มนุษย์เกิดใหม่และกลายเป็นมนุษย์ใหม่
— เกโรนดา, เป็นความจริงหรือไม่ว่า
เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงใช้ดินมาสร้างมนุษย์ในสมัยการสร้างโลก ดังนั้นในปัจจุบันนี้ ในพิธีศีลล้างบาปพระเจ้าก็ทรงใช้น้ำมาสร้างมนุษย์ขึ้นใหม่?
— ใช่ครับ น้ำมีความหมายในการชำระล้าง
ซึ่งเป็นเหตุผลที่พระสงฆ์จะจุ่มตัวผู้รับศีลในน้ำระหว่างพิธีศีลล้างบาป
ผู้รับศีลจะได้รับการชำระล้างจากบาปกำเนิด
ได้รับการชำระบาปทั้งปวง ได้รับพระคุณจากพระเจ้า
สวมใส่พระคริสต์ และกลายเป็นบุคคลใหม่ที่เกิดใหม่
นี่คือผลของศีลล้างบาป
เมื่อนิโคเดมัสมาพบพระคริสต์และถามพระองค์ว่าคนจะเกิดใหม่ได้อย่างไร พระคริสต์ตอบเขาอย่างชัดเจนว่า: ‘อาเมนอาเมน ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า
หากผู้ใดไม่เกิดจากน้ำและพระวิญญาณก็ไม่อาจเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าได้’

87

ในศีลบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์
บุคคลจะกลายเป็นสิ่งสร้างใหม่ที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าหลังจากเหตุการณ์การตกสู่บาป ดังนั้น
หากบุคคลนั้นไม่ทำให้ศีลบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์ของตนแปดเปื้อน
เขาจะได้รับพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์จากพระเจ้าอย่างมากมาย
แต่แม้เขาจะทำให้ตนเองแปดเปื้อนหลังจากรับศีลบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์แล้ว
เขายังคงมีศีลบัพติศมาอยู่ผ่านทางการกลับใจ
หากบุคคลใดตระหนักถึงบาปของตนเอง
และรู้สึกเจ็บปวดเพราะบาปนั้น แล้วในความหมายหนึ่ง
เขาก็จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำตาแห่งการกลับใจ และพระคุณของพระเจ้าจะกลับคืนสู่เขา88

.

— เกโรนดา,
มาหลายปีแล้วที่ข้าพเจ้าไม่สามารถร้องไห้เพราะบาปของตนเองได้; ไม่มีน้ำตาแม้แต่หยดเดียวไหลออกมาจากตา
ข้าพเจ้าหมายความว่าข้าพเจ้าไม่มีความสำนึกผิดที่แท้จริงใช่หรือไม่?
— คุณไม่รู้สึกเจ็บปวดใดๆ
จากบาปที่คุณได้ก่อขึ้นเลยหรือ?
— รู้สึกครับ
แต่ผมคิดว่าความเจ็บปวดนั้นไม่ลึกมากนัก
— อย่าสรุปผลจากน้ำตาเพียงอย่างเดียว
แน่นอนว่าน้ำตาเป็นเครื่องหมายที่ชัดเจนของการกลับใจแต่ไม่ใช่เครื่องหมายเดียว บางคนร้องไห้แล้ว

86 ยอห์น 3:5.
87 ยอห์น 3:5.
88 ในบริบทนี้ เมื่อกล่าวว่า ‘พระคุณของพระเจ้ามา’ ผู้อาวุโสหมายความว่าพระคุณของพระเจ้ากำลังทำงานอีกครั้ง
และแสดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในตัวผู้ทำบาปที่กลับใจ
140

คนร้ายนั้นเริ่มร้องไห้อย่างขมขื่น
เพราะคำพูดของเพื่อนร่วมกลุ่มได้ตีถูกจุดความเห็นแก่ตัวของเขา!
น้ำตาเช่นนี้คือน้ำตาแห่งความเห็นแก่ตัว;
มันเหมือนกับความสำนึกผิดของยูดาส ยูดาส
หลังจากทรยศพระคริสต์
ก็ไปหาพวกฟาริสีเพื่อบอกพวกเขาว่า ‘ข้าได้ทำบาปแล้ว’
แต่พวกฟาริสีตอบยูดาสว่า ‘แล้วทำไมเจ้าถึงมาบอกเราว่าเจ้าได้ทำบาป?’
คำพูดเหล่านี้ทำให้ยูดาสเจ็บปวดใจ เขาโกรธจัด
โยนเหรียญเงินไปทางพวกฟาริสี แล้วจากไป
และด้วยความเห็นแก่ตัว เขาจึงไปแขวนคอตัวเอง89
แต่หากยูดาสได้กลับใจ ไปหาพระคริสต์
และกล่าวกับพระองค์ว่า ‘โปรดอภัยข้าด้วย’
เขาก็จะได้รับการช่วยให้รอด

งานการกลับใจที่ไม่มีที่สิ้นสุด

— เกโรนดา, ‘น้ำตาแห่งความสุข’ คืออะไร?
— น้ำตาแห่งความสุข
คือความสุขที่เกิดจากความเศร้าโศกต่อบาปที่เราได้กระทำ
น้ำตาแห่งความสุขประกอบด้วยทั้งความเจ็บปวดและความสุขนั่นคือเหตุผลที่มันยังถูกเรียกว่า ‘ความเศร้าโศกที่เปี่ยมด้วยความสุข’ ด้วยความรัก
คนนั้นรู้สึกเศร้าใจที่ได้ทำให้พระคริสต์เศร้าใจ
แต่เขาก็รู้สึกยินดีด้วย —
เพราะเขารู้สึกถึงการปลอบประโลมจากพระเจ้า
ผู้ทำบาปที่กลับใจอย่างจริงใจจะได้รับการอภัยจากพระเจ้า รู้สึกถึงการปลอบประโลมจากพระเจ้าภายในตัวเอง
และสามารถบรรลุถึงความสุขทางจิตวิญญาณได้
— เกโรนดา,
คนที่กำลังพยายามในชีวิตทางจิตวิญญาณสามารถใช้ชีวิตในความสำนึกผิดได้ตลอดชีวิตหรือไม่?
— ใช่ครับ โดยการต่อสู้อย่างถูกต้อง
คนนั้นจะไม่เห็นความก้าวหน้าของตนเอง
แต่จะเห็นแต่ความล้มเหลวเท่านั้น
และใช้ชีวิตอยู่ในความสำนึกผิดอย่างต่อเนื่อง
เขาไม่ตระหนักว่าในตอนแรกเขาต่อสู้กับปีศาจเพียงตัวเดียว แต่ตอนนี้ อาจกำลังต่อสู้กับกองทัพปีศาจทั้งมวล
เพราะยิ่งคนนั้นพยายามอย่างเต็มที่เพื่อถอนรากความปรารถนาออกจากภายในตนเองและปลูกฝังคุณธรรม
ศัตรูก็ยิ่งรวมตัวกันรอบรากของความปรารถนานั้น

[ดึงรากนั้นลงและขัดขวางผู้ปฏิบัติธรรมไม่ให้ถอนรากมันออก] ดังนั้น คนนั้นจึงมีความก้าวหน้าอย่างมาก
แม้จะไม่เห็นความก้าวหน้าของตนเองก็ตาม และดังนั้น
ผู้คนอาจใช้ชีวิตในสภาพนี้จนกระทั่งเสียชีวิต
พวกเขาอาจไม่เห็นความก้าวหน้าของตนเอง
โดยคิดว่าเพราะตนเองสะดุดล้ม จึงหมายความว่ากำลัง

89 ดู มัทธิว 27:3–5.
142

[ทางจิตวิญญาณ] หยุดนิ่งอยู่กับที่ อย่างไรก็ตาม
ในความเป็นจริง ผู้คนเช่นนี้กำลังก้าวหน้า
เพราะพวกเขากำลังเพิ่มความเข้มข้นในการต่อสู้อย่างไม่หยุดยั้ง
และต่อสู้กับจำนวนทังกาล่าที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
สำหรับผู้ที่กำลังต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
การกลับใจเป็นความพยายามที่ไม่มีวันสิ้นสุด
เมื่อใครสักคนเสียชีวิต เขาจะถูกไว้อาลัย ถูกฝังลงดินและแล้วถูกลืมเลือน... แต่เราจะร้องไห้เพราะบาปของเราอย่างต่อเนื่อง—
จนกระทั่งเราตาย อย่างไรก็ตาม
เราจะปฏิบัติภารกิจนี้ด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและความหวังในพระคริสต์
ผู้ที่ทรงทนทุกข์บนไม้กางเขนเพื่อจะชุบชีวิตเราให้ฟื้นคืนจากความตายทางจิตวิญญาณ

การเปลี่ยนแปลงชีวิต

เพื่อไม่ให้ตกสู่บาปอีก
ผู้คนต้องพยายามหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่กระตุ้นให้เขาทำบาปนั้น ตัวอย่างเช่น
หากผู้ติดสุราต้องการหาความช่วยเหลือและเลิกดื่มสุราเขาต้องไม่แม้แต่เข้าใกล้ร้านเหล้าเลย
ความขยันเพียงเล็กน้อยและจิตใจที่ดีคือทุกสิ่งที่จำเป็น
และจากนั้นพระเจ้าผู้ทรงเมตตาจะช่วยให้เราเอาชนะความยากลำบากได้ ตัวอย่างเช่น คนหนึ่งมีความหลงใหลบางอย่างเขาตระหนักถึงความหลงใหลนี้ พยายามตัดมันทิ้ง กลับใจ
และถ่อมตน เขามีความเต็มใจที่จะตัดความหลงใหลนี้ทิ้ง
ความเต็มใจนี้ถูกแจ้งให้พระเจ้าทราบ
และพระเจ้าจะช่วยเหลือเขา
แต่พระเจ้าจะประทานพระคุณของพระองค์ให้แก่บุคคลนั้นได้อย่างไร
หากบุคคลนั้นไม่พยายามเปลี่ยนแปลงและยังคงทำบาปต่อไป? พระคุณของพระเจ้าไม่มาถึงบุคคลที่อยู่ในสภาพบาป
เพราะพระคุณของพระเจ้าไม่ช่วยบุคคลเช่นนั้น
หากพระคุณจะช่วยในกรณีเช่นนี้
พระเจ้าก็คงประทานพระคุณนั้นให้แก่ปีศาจด้วยผู้ที่ตกอยู่ในบาปบางประการแต่ไม่จมอยู่กับมัน—
นั่นคือ ผู้ที่ไม่ค้างอยู่ในความคิดบาปของตนแต่กลับสำนึกผิดในความผิดพลาดและพยายามไม่ทำซ้ำ—
จะได้รับพระคุณของพระเจ้าและได้รับความช่วยเหลือ
อย่างไรก็ตาม
หากผู้ใดขาดการสำนึกผิดและมองบาปเป็นเพียงแฟชั่น
สภาพของผู้นั้นก็เหมือนปีศาจ

— เกโรนดา,
หนึ่งในผู้ขโมยที่ถูกตรึงกางเขนร่วมกับพระคริสต์นั้นได้รับการช่วยให้รอดได้อย่างไร?

143

— โจรคนนี้ได้ปีนข้ามรั้วและเข้าสู่สวนเอเดน!
“การกลับใจของโจรได้ ‘ขโมย’ สวรรค์ไป”

90 กล่าวอีกนัยหนึ่ง
ด้วยความกลับใจอย่างลึกซึ้ง โจรผู้ฉลาดจึงสามารถ ‘ขโมย’ แม้กระทั่งสวรรค์ได้
— เกโรนดาครับ หากผู้ใดที่เปลี่ยนชีวิตแล้ว
ไม่ใช้ชีวิตตามนิสัยบาปเก่าอีกต่อไป
แต่บางครั้งยังตกกลับสู่บาปเก่านั้นอีกครั้งหมายความว่าเขาขาดการกลับใจหรือไม่ครับ?
— ก็แล้วแต่
หากเขาพลาดพลั้งในขณะที่กำลังพยายามปรับปรุงตัวอยู่
ก็มีปัจจัยลดโทษบางประการ
การเปลี่ยนชีวิตนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายในขั้นต้น
แต่เมื่อบุคคลนั้นเข้าใจอย่างแท้จริงว่าบาปที่เขาได้กระทำนั้นร้ายแรงเพียงใด เขาก็จะไม่กลับไปทำบาปนั้นอีกในสมัยก่อน การกลับใจนั้นเป็นไปอย่างจริงใจ
หากใครกลับใจแล้ว ก็จะไม่กลับคำ
ผมจำได้ถึงผู้หญิงคนหนึ่งที่เคยกลับใจแล้วเธอได้ช่วยผมด้วยใจที่กลับใจอย่างจริงใจเพียงใด!
เธอประพฤติตัวอย่างถ่อมตัวมากและไม่พูดอะไรเลยสวมชุดสีดำ—คล้ายกับชุดของแม่ชี—
ผู้หญิงคนนี้จะมาที่โบสถ์เล็กๆ
และจัดระเบียบให้เรียบร้อย จุดตะเกียงน้ำมัน…
เพียงแค่มองเธอ คุณก็ได้รับประโยชน์อันมหาศาลแล้ว
แต่ตอนนี้ผมเห็นว่ามีบางคน
ที่เพิ่งเปลี่ยนชีวิตบาปในอดีตได้เพียงเล็กน้อย
ก็เริ่มสั่งสอนผู้อื่น
ทั้งที่ตัวตนเก่าของพวกเขายังคงมีชีวิตอยู่ภายในตัวแน่นอนว่า หากใครนั้นกลับใจ หยุดใช้ชีวิตอย่างเดิม — ในความประพฤติผิดศีลธรรมและความเสื่อมทราม —
และเริ่มใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณ
สิ่งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้อื่นด้วย
อย่างไรก็ตาม หากเพิ่งย้ายจากสภาพหนึ่ง
ไปสู่สภาพอีกสภาพหนึ่ง
ก็รีบแสร้งทำตัวเป็นคนทางจิตวิญญาณและเริ่มเทศนา
นั่นคือความหลงผิด
— อาจเป็นไปได้ว่า, เกโรนดา,
คนเหล่านี้ทำเช่นนี้เพราะคิดว่าการกระทำเช่นนั้นจะช่วยผู้อื่นได้หรือไม่?
— ใช่ครับ พวกเขาทำเช่นนี้เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น
แต่เบื้องหลังการกระทำของพวกเขา —
โดยเฉพาะหากเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงแม้เพียงเล็กน้อย — ก็มีความคิดที่เต็มไปด้วยความหยิ่งยโสว่า: ‘ตอนนี้ผู้คนจะลืมไปเกี่ยวกับคาราอิสกาคิส91 และโคโลโกทรอนิส92และจะพูดถึงฉัน!’ จากสิ่งนี้

90 ดู Octoechos, โทน 1, ใน Ipakoi ของพิธีสวดเช้าวันอาทิตย์
91 เกอร์เกียวส คาราอิสกาคิส (1782–1827) – วีรบุรุษแห่งชาติของเฮลลาส
บุคคลสำคัญในปฏิวัติกรีกปี 1821 –หมายเหตุของผู้แปล

92 ธีโอโดรอส โคโลโคโทรนิส (1770–1843) – วีรบุรุษแห่งชาติของกรีซ
และบุคคลสำคัญในการปฏิวัติกรีกปี ค.ศ. 1821 –หมายเหตุของผู้แปล 144

ก็ชัดเจนว่าแรงจูงใจของพวกเขาเสื่อมทรามเพียงใด
หากพวกเขารู้สึกเจ็บปวดอย่างแท้จริงจากบาปของตนเอง
แล้วในช่วงเวลาหนึ่งจะดีกว่าหากพวกเขาจดจำบาปเหล่านั้นไว้ และหลีกเลี่ยงการรู้สึกมั่นใจในตัวเอง
พวกเขาต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง
และเมื่อภาพหรือความคิดต่าง ๆ
จากชีวิตในอดีตของพวกเขาผุดขึ้นมา
พวกเขาต้องขับไล่ความคิดเหล่านั้นออกไปในฐานะความคิดที่หมิ่นประมาท
การขับไล่เช่นนี้จะเป็นหลักฐานว่าพวกเขาไม่ยอมรับความ

คิดเหล่านั้นอีกต่อไป ว่าตัวตน [ทางจิตวิญญาณ]
ของพวกเขาตอบสนองต่อความคิดเหล่านั้น [ในทางลบ]
กล่าวอีกนัยหนึ่ง เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง
บุคคลนั้นต้องรู้สึกขยะแขยงต่ออดีตของตนเอง
และมีความถ่อมตนอย่างยิ่ง
หากพวกเขายังคงเก็บรักษาสิ่งเล็กน้อยจากชีวิตเดิมไว้ — สิ่งที่พวกเขาคิดว่าไม่เป็นอันตรายมากนัก —
แล้วสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมดก็จะถูกปนเปื้อนด้วยองค์ประกอบ ‘ไม่เป็นอันตราย’ นี้ในเวลาต่อมา
ตั้งแต่ช่วงเวลาที่บุคคลนั้นยังเก็บรักษาความคิดแม้เพียงเล็กน้อย—ความภูมิใจเล็กน้อยในตัวตนเก่าของตนเอง— พระเจ้าจะหยุดให้ความช่วยเหลือแก่เขา
และสิ่งที่บุคคลนั้นทำจะไม่บริสุทธิ์
— เกโรนดา, เมื่อคนได้เปลี่ยนชีวิตแล้ว
ควรพยายามแก้ไขภาพลักษณ์ที่คนอื่นเคยมีต่อตนในอดีตหรือไม่?

—

ไม่ควรพยายามแก้ไขความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างเห็นแก่ตัว หากบุคคลนั้นพยายามปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง
ความคิดเห็นของผู้คนจะจางหายไปเอง
และหากชีวิตบาปในอดีตได้ทิ้งรอยแผลไว้ต่อสังคมหรือในวงสังคมของเขา
รอยแผลนั้นจะหายเองเมื่อบุคคลนั้นประพฤติตนอย่างถูกต้อง ตามแบบคริสเตียน
ผู้ที่กลับใจแล้วไม่จำเป็นต้องพูดอะไรกับคนอื่นเลย
พระเจ้าเองจะตรัสกับผู้คนผ่านคำพูดแห่งการกลับใจของเขา

“…บาปของฉันอยู่ต่อหน้าฉันเสมอ”

93

— เกโรนดา,
การเขียนบันทึกบาปของตนเองลงเพื่อไม่ให้ลืมก่อนการสารภาพบาปนั้นมีประโยชน์หรือไม่?

—

หากฉันรู้สึกเจ็บปวดอย่างแท้จริงจากบาปที่ฉันได้กระทำแล้ว ฉันก็ไม่อาจลืมมันได้ มโนธรรมของฉันจะกล่าวโทษฉันจิตวิญญาณของฉันเจ็บปวด
และฉันระลึกถึงบาปที่ฉันได้กระทำอยู่เสมอ
ตลอดช่วงเวลาตั้งแต่การกระทำบาปจนถึงการสารภาพบาป

93 สดุดี 50:5.
145

บาปนั้นยังคง ‘ทำงาน’ ภายในตัวฉัน
มันทำร้ายหัวใจฉันและกล่าวโทษฉัน กล่าวอีกนัยหนึ่งผมต้องทนทุกข์ แต่ตามความทุกข์นี้
ผมจะได้รับรางวัลจากพระเจ้า อย่างไรก็ตาม
หากหลังจากทำบาปแล้ว ผมไม่คิดถึงมันเลย
ก็หมายความว่าบาปนั้นไม่ทำร้ายผมแม้แต่น้อย
ฉันลืมมันไปและยังคงไม่สำนึกผิด
นั่นคือเหตุผลที่บางคน
เมื่อถูกตำหนิเพราะความผิดเล็กน้อย ก็หัวเราะ —
ราวกับว่าทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องไร้สาระ
ในสิ่งนี้มีความไร้ยางอายและความไม่แยแส
การปฏิบัติต่อบาปของตนเองในลักษณะนี้คือสิ่งที่ชั่วร้ายอย่างยิ่ง
คุณยังจำได้ไหมว่าผู้เผยพระวจนะดาวิดได้กล่าวไว้ว่าอย่างไร? ‘ข้าพเจ้าจะสารภาพความผิดของข้าพเจ้า; ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบต่อบาปของข้าพเจ้า’

94 และอีกครั้ง:
‘บาปของข้าพเจ้าอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้าเสมอ’
แม้ว่าพระเจ้าจะทรงอภัยให้ดาวิดเมื่อเขาสำนึกผิดแต่ดาวิด—ด้วยความรักต่อพระเจ้า—ก็รู้สึกเจ็บปวดในใจและด้วยเหตุนี้จึงแสวงหาความปลอบประโลมจากพระเจ้าอยู่เสมอ
อย่างไรก็ตาม มีบางคนที่หมกมุ่นอยู่กับการ

‘วินิจฉัยตนเอง’ [ทางจิตวิญญาณ] อย่างต่อเนื่อง
และการแสวงหานี้ทำให้พวกเขาถูกกลืนกิน
พวกเขาบันทึกความผิดของตนเองอย่างไม่หยุดหย่อนและละเอียดถี่ถ้วน —
โดยอ้างว่าเพื่อทำงานทางจิตวิญญาณอย่างละเอียด — ‘แยกย่อย’ ความผิดเหล่านี้ออกเป็นส่วนประกอบ
และครุ่นคิดอย่างหนักเกี่ยวกับมัน
แต่กลับไม่แก้ไขพฤติกรรมของตนเอง
ทั้งที่หากพวกเขายอมรับข้อบกพร่องหลักของตนเองทีละข้อและลงมือแก้ไขตัวเอง ข้อบกพร่องเล็กน้อยก็จะหายไปเอง — เกโรนดา, หากคนใดไม่ใช้ชีวิตในความสำนึกผิด
แต่กลับสรรเสริญพระเจ้าพระเจ้าจะรับคำสรรเสริญนั้นหรือไม่?
— ไม่ครับ
พระเจ้าจะรับคำสรรเสริญเช่นนั้นได้อย่างไร?
การกลับใจเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดก่อนอื่นใด
เพราะหากบุคคลนั้นยังคงอยู่ในบาป การที่เขาจะกล่าวว่า ‘พระสิริจงมีแด่พระองค์ ผู้ได้ทรงแสดงแสงสว่างให้เรา...’ จะมีประโยชน์อะไรแก่เขา? นี่คือความไม่รู้สึกละอายนี่คือคำสรรเสริญเดียวที่เหมาะสมสำหรับคนเช่นนี้:
‘ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ พระเจ้าของข้าพเจ้าที่พระองค์ไม่ทรงส่งสายฟ้าฟาดลงมาเพื่อทำลายข้าพเจ้า’ เพราะการกลับใจมีอยู่ในคำสรรเสริญประเภทนี้

94 สดุดี 37:19.
146

การกลับใจที่ถูกบังคับ

— เกโรนดา, อับบา อิสอัค เขียนว่า:
‘การกลับใจใดก็ตามที่กระทำโดยไม่มีความสมัครใจของตนเอง ไม่มีความปีติยินดี และไม่ถือว่าสมควรได้รับรางวัล’

95

คนจะกลับใจได้อย่างไรโดยไม่มีความสมัครใจของตนเอง?
— นี่หมายถึงบุคคลที่ถูกบังคับให้กลับใจ
เพราะเขาถูกมองว่าตกต่ำในสายตาของผู้อื่น
แต่กลับขาดความถ่อมใจในการทำเช่นนั้น
นี่คือวิธีที่ข้าพเจ้าเข้าใจคำพูดของนักบุญไอแซค
— ดังนั้น
จึงมีสิ่งที่เรียกว่าการกลับใจโดยปราศจากความสมัครใจของตนเองอยู่หรือไม่?
— ใช่ครับ มีสิ่งที่เรียกว่า
“การสำนึกผิดที่ถูกบังคับ” อยู่จริงครับ ตัวอย่างเช่น
เมื่อผมต้องการหลีกเลี่ยงผลที่ตามมาซึ่งไม่พึงประสงค์ต่อตัวผมเอง
ผมจึงขอให้คุณอภัยผมสำหรับความเสียหายที่ผมได้ก่อให้คุณ แต่ในใจลึกๆ ผมไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรเลย
ผู้เชี่ยวชาญในการหลอกลวงจะแสร้งทำเป็นว่าได้กลับใจแล้ว; พวกเขาจะประพฤติตัวอย่างเจ้าเล่ห์
ก้มหัวต่อผู้คนด้วยความเมตตาที่แสร้งทำ
และขอการอภัยจากพวกเขาเพื่อหลอกลวงพวกเขา
อย่างไรก็ตาม
แม้เมื่อผู้ทำบาปไปหาผู้รับสารภาพเพื่อบอกเล่าบาปของตน เพราะกลัวว่าจะตกสู่ความทรมานในนรก
นี่ก็ไม่ใช่การกลับใจเช่นกัน นั่นคือ สำหรับคนเช่นนี้เป้าหมายไม่ใช่การกลับใจแต่เป็นการหลีกเลี่ยงไม่ให้ตกสู่ความทรมานในนรก!
การกลับใจที่แท้จริงคือการยอมรับความผิดของตนเอง
รู้สึกเจ็บปวดต่อความผิดนั้น ขอความอภัยจากพระเจ้า
และจากนั้นจึงไปรับการสารภาพบาป ด้วยวิธีนี้
ความปลอบประโลมจากพระเจ้าจะมาถึงบุคคลนั้น
นั่นคือเหตุผลที่ข้าพเจ้ามักแนะนำให้ผู้คนกลับใจและไปรับการสารภาพบาปเสมอ
ข้าพเจ้าไม่เคยแนะนำให้ไปรับการสารภาพบาปเพียงอย่างเดียว
ลองคิดดู: เมื่อเกิดแผ่นดินไหว
เป็นที่ชัดเจนว่าผู้ที่มีจิตใจดีจะรู้สึกสั่นสะเทือนอย่างลึกซึ้ง กลับใจ และเปลี่ยนแปลงชีวิต ส่วนคนอื่นๆ — ซึ่งส่วนใหญ่ — จะรู้สึกตัวได้เพียงชั่วขณะ
แต่เมื่อภัยอันตรายผ่านพ้นไปแล้ว
พวกเขาก็กลับไปใช้ชีวิตตามแบบเดิมอีกครั้ง ดังนั้น
เมื่อมีชายคนหนึ่งมาบอกผมว่าเมืองของเขาถูกแผ่นดินไหวรุนแรงโจมตี ผมจึงถามเขาว่า: ‘แล้วมันทำให้คุณสั่นสะเทือนอย่างจริงจังหรือไม่? แต่แผ่นดินไหวนั้นทำให้คุณตื่นตัวขึ้นหรือไม่?’ —

95 ดูเพิ่มเติม: คำสอนทางชีวิตนักพรตของพ่อเรา อิซาค ชาวซีเรีย. มอสโก, 1993. หน้า 11.
147

‘ใช่ครับ ใช่ครับ!’ เขาตอบ “มันทำให้คุณตื่นขึ้นแล้ว,” ผมกล่าว, “แต่คุณจะหลับไปอีก”

การกลับใจนำความปลอบประโลมจากพระเจ้ามาสู่บุคคล

— เกโรนดา, ความปลอบประโลมจากพระเจ้าคืออะไร?
— ความปลอบประโลมจากพระเจ้าคืออะไร?
เพื่อให้คุณเข้าใจเรื่องนี้ได้ดีขึ้น
ฉันจะยกตัวอย่างให้ฟัง
สมมติว่าเด็กคนหนึ่งทำของราคาถูกเสียหาย — เช่น
ทำเครื่องมือของพ่อเขาแตก —
แล้วเขาก็รู้สึกเสียใจและร้องไห้
เพราะเขาคิดว่าความเสียหายที่ตัวเองก่อขึ้น
นั้นเป็นสิ่งที่ร้ายแรงมาก อย่างไรก็ตาม
ยิ่งเด็กร้องไห้อย่างไม่อาจปลอบได้
เพราะตระหนักว่าตนเองได้ก่อความเสียหายและรู้สึกทุกข์ใจ พ่อของเขาก็ยิ่งลูบหัวและปลอบโยนเขาว่า:
‘ไม่เป็นไรหรอก ลูกน้อย อย่าเสียใจไปเลย
มันไม่ใช่เรื่องใหญ่ — เราจะซื้อเครื่องมือใหม่มา’
แต่เด็กนั้น เมื่อเห็นความรักอันอ่อนโยนของพ่อ
ก็ยิ่งร้องไห้อย่างไม่อาจปลอบได้มากขึ้น
เพราะความรักนั้นเอง “ลูกไม่สามารถไม่เสียใจได้”
เขาพูดผ่านน้ำตา ‘เราต้องการเครื่องดนตรีนี้พอดีแต่ฉันกลับทำมันแตกแล้ว.’ ‘ลูกน้อยของฉัน,’ พ่อของเขาปลอบเขาอีกครั้ง, ‘ไม่เป็นไรหรอก; เครื่องดนตรีนั้นเก่าแล้ว.’
แต่เด็กน้อยยังคงรู้สึกเสียใจอยู่
และยิ่งเขาเสียใจมากเท่าไร
พ่อของเขาก็ยิ่งกอดเขาแน่นขึ้น จูบและปลอบโยนเขา
ในทำนองเดียวกัน
ยิ่งคนใดทุกข์ทรมานและเศร้าโศกเพราะความบาปของตนเอง
หรือความไม่สำนึกในพระคุณต่อพระเจ้า
ร้องไห้ด้วยความจริงใจว่าด้วยบาปของตนได้ทำให้พระเจ้า — พระบิดา—ทรงเศร้าโศก
ความปีติยินดีอันศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าประทานให้ก็ยิ่งใหญ่ขึ้น
และพระองค์ยิ่งทำให้จิตใจภายในของเขานุ่มนวลขึ้น
แม้ในความเศร้าโศกของบุคคลเช่นนั้นจะมีความเจ็บปวดอยู่
แต่ภายในนั้นก็ยังมีความหวังและความปลอบประโลมอยู่ด้วย
อย่างไรก็ตาม
ผู้ใดที่ต้องการรับความปลอบประโลมจากพระเจ้า
ก็ไม่ควรขอมันมา
แต่ผู้นั้นต้องรู้สึกถึงน้ำหนักของบาปของตนเอง
กลับใจจากบาปนั้น
แล้วความปลอบประโลมจากพระเจ้าจะมาโดยธรรมชาติ
ครั้งหนึ่ง บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ เกิดเรื่องอื้อฉาวขึ้นและพระภิกษุบางรูปได้ทำให้ชื่อเสียงของพวกเขาเสื่อมเสีย หนึ่งในนั้น เมื่อบังเอิญพบข้าพเจ้า ก็เริ่มพูดว่า:

148

‘อา ฉันปรารถนาอย่างยิ่งที่จะได้พบท่านเพื่อท่านจะได้ปลอบประโลมฉัน’
เขาต้องการให้ข้าพเจ้าปลอบประโลมเขาเพราะเขาเพิ่งถูกตักเตือนอย่างหนัก!
และผมต้องยอมรับว่าผู้ใดก็ตามที่ดุเขาอย่างนั้นนั้นถูกต้องอย่างยิ่ง!
ผมฟังพระภิกษุรูปนี้ด้วยความประหลาดใจอย่างยิ่งการทำผิดแล้วยังมาขอความปลอบประโลม!
หากเขาไม่ขอความปลอบประโลม
แต่กลับถ่อมตัวลงและกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าได้ทำบาปแล้วพระเจ้า’
แล้วความปลอบประโลมจากพระเจ้าก็จะเกิดขึ้นภายในตัวเขาเอง อย่างไรก็ตาม แม้เขาจะผิดเขากลับต้องการให้ผมพูดอะไรสักอย่างเช่น:
‘ไม่ใช่เรื่องใหญ่หรอก อย่ากังวลไป
เพราะความผิดของคุณก็ไม่ได้ร้ายแรงนัก นอกจากนี้
คุณก็ไม่ใช่คนเดียวที่ต้องรับผิดชอบคนอื่นก็มีส่วนผิดด้วย’ ลองบอกผมสินี่คือคำปลอบใจแบบไหน? นี่ไม่ใช่คำปลอบใจ
แต่เป็นการเยาะเย้ย
คำปลอบใจจากพระเจ้าเกิดจากความสำนึกผิด
— เกโรนดา,
เมื่อคนใดนั้นหลังจากตกอยู่ในบาปแล้วยังคงอยู่ในภาวะสำนึกผิด
แต่ในขณะเดียวกันก็รู้สึกถึงการพังทลายทั้งทางจิตวิญญาณและร่างกาย
นั่นหมายความว่าความสำนึกผิดของเขาไม่ถูกต้องหรือไม่?
— ในวันแรก
ความทุกข์ทรมานทางอารมณ์และร่างกายนั้นเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ อย่างไรก็ตาม
หากบุคคลนั้นมีความสำนึกผิดที่แท้จริง
แล้วในขณะที่กำลังประสบกับความเศร้าและความเจ็บปวดภายใน เขาก็จะได้รับความปลอบประโลมจากพระเจ้าด้วย
— ใช่ แต่แน่นอนว่าเขาไม่ลืมบาปของตัวเองใช่ไหม?
— ใช่ เขาไม่ลืมบาปของตนเอง
คนเช่นนี้จะเศร้าโศกและได้รับการปลอบประโลม
เศร้าโศกและได้รับการปลอบประโลม
เขาตำหนิตัวเองสำหรับบาปที่ได้กระทำ
และพระเจ้าทรงลูบไล้เขาอย่างอ่อนโยน
เขาตำหนิตัวเองอีกครั้งและพระเจ้าทรงลูบไล้เขาอีกครั้ง… นี่คือการกลับใจซึ่งนำความปลอบประโลมจากพระเจ้ามาสู่บุคคลนั้น

ส่วนที่ 4.

พลังมืดแห่งความมืด

149

“พลังแห่งความมืดนั้นไม่มีอำนาจอะไรเลย
แต่เป็นมนุษย์เองที่หันหลังให้พระเจ้า
จึงทำให้มันมีอำนาจ
เพราะเมื่อมนุษย์หันหลังให้พระเจ้าก็เท่ากับมอบอำนาจให้มารร้ายควบคุมตนเอง”

บทที่ 1.
เกี่ยวกับเวทมนตร์

เนื่องจากฉันมัก—ด้วยความปรารถนาที่จะช่วยคุณ—
เล่าให้คุณฟังเกี่ยวกับสวรรค์ เทวดา และนักบุญดังนั้นตอนนี้—ด้วยความปรารถนาที่จะช่วยคุณอีกครั้ง— ฉันจะเล่าให้คุณฟังเล็กน้อยเกี่ยวกับความทรมานในนรกและปีศาจ เพื่อให้คุณรู้ว่าเรากำลังต่อสู้กับใคร
วันหนึ่ง มีชายหนุ่มคนหนึ่ง — นักเวทจากทิเบต —
มาที่สำนักวิเวกของฉัน
เขาเล่าให้ฉันฟังมากมายเกี่ยวกับชีวิตของเขา
เมื่อเขาเป็นทารกอายุสามปี — เพิ่งหย่านมจากอกแม่ —
พ่อของเขาได้ส่งเขาไปให้กลุ่มนักเวททิเบตสามสิบคน
เพื่อที่พวกเขาจะได้ถ่ายทอดความลับแห่งเวทมนตร์ให้เขาชายหนุ่มคนนี้ได้ก้าวถึงระดับที่สิบเอ็ดของศาสตร์มืด — โดยระดับสูงสุดคือระดับที่สิบสอง
เมื่อเขาอายุสิบหกปี
เขาได้ออกจากทิเบตและเดินทางไปสวีเดนเพื่อพบพ่อของเขาที่สวีเดน เขาได้พบกับพระออร์โธดอกซ์โดยบังเอิญ
และต้องการพูดคุยกับท่าน
นักเวทหนุ่มคนนี้ไม่มีความรู้เลยว่านักบวชออร์โธดอกซ์คืออะไร ในห้องที่ทั้งสองกำลังสนทนาอยู่
หนุ่มคนนี้ต้องการแสดงพลังของตน
จึงเริ่มแสดงกลเวทต่าง ๆ

เขาเรียกปีศาจระดับสูงชื่อมินา (Mina)
มาและกล่าวกับมันว่า ‘ฉันต้องการน้ำ’
ทันทีที่เขาพูดคำเหล่านี้
แก้วน้ำใบหนึ่งก็ลอยขึ้นสู่อากาศด้วยตัวมันเอง
บินไปจนถึงก๊อกน้ำ ก๊อกน้ำเปิดออก
แก้วน้ำเต็มไปด้วยน้ำ
แล้วบินผ่านประตูกระจกที่ปิดอยู่เข้าไปยังห้องที่พวกเขากำลังนั่งอยู่ ชายหนุ่มคนนั้นหยิบแก้วมาดื่มน้ำ
แล้วโดยไม่ก้าวออกจากห้อง
เขาแสดงให้พระสงฆ์ที่นั่งอยู่ตรงหน้าเขาเห็นทั้งจักรวาล ท้องฟ้า และดวงดาว เขากำลังใช้เวทมนตร์ระดับที่สี่
และมีเป้าหมายที่จะก้าวถึงระดับที่สิบเอ็ด
จากนั้นเขาถามพระสงฆ์ว่าท่านคิดอย่างไรกับทุกสิ่งที่ท่านกำลังเห็น “หากเขาได้หมิ่นประมาทซาตาน”
นักเวทหนุ่มบอกกับผม “ผมก็อาจฆ่าเขาได้” อย่างไรก็ตาม
พระสงฆ์ไม่พูดอะไรเลย จากนั้นชายหนุ่มก็ถามว่า “ทำไมท่านไม่แสดงเครื่องหมายอะไรให้ผมดูบ้าง?”

150

“□□□

องมาด้วย แล้วพวกมันจะเข้าไปและอาศัยอยู่ที่นั่น; และสภาพสุดท้ายของบุคคลนั้นจะเลวร้ายกว่าตอนแรก.’96

นักมนต์ยังใช้ ‘ของศักดิ์สิทธิ์’ ของปีศาจต่าง ๆ

— เกโรนดา, ‘ผู้ร่ายมนต์’ เหล่านี้คือใคร?

97

— นักเวทมนตร์ ในเวทมนตร์ของพวกเขา
พวกเขาใช้บทสดุดีของดาวิด ชื่อของนักบุญ และสิ่งอื่น ๆที่คล้ายกัน
แต่ผสมผสานสิ่งเหล่านี้กับการเรียกวิญญาณชั่วร้าย
นั่นคือ เช่นเดียวกับที่เราเมื่ออ่านหนังสือสดุดี
จะขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าและรับพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์
แต่พวกเขาโดยใช้หนังสือสดุดีและวัตถุศักดิ์สิทธิ์ในลักษณะที่คล้ายกัน กลับทำในทางตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง: พวกเขาดูหมิ่นพระเจ้า
หันหลังให้กับพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์ และหลังจากนั้น
ปีศาจก็ทำตามทุกสิ่งที่พวกเขาขอ
ผมเคยได้ยินเรื่องชายหนุ่มคนหนึ่งที่ไปหาผู้ทำเวทมนตร์เพื่อขอความช่วยเหลือในการบรรลุเป้าหมายบางอย่าง
ผู้ทำเวทมนตร์นั้นได้สวดบทจากหนังสือสดุดีเหนือตัวเขาและชายหนุ่มคนนั้นก็บรรลุสิ่งที่เขาต้องการได้
อย่างไรก็ตาม ไม่นานนัก
ชายหนุ่มผู้น่าสงสารนั้นก็เริ่มทรุดโทรมลง
ละลายไปเหมือนเทียน แล้วผู้ทำเวทมนตร์นั้นได้ทำอะไร?
เขาหยิบถั่วและเมล็ดพืชมาไว้ในฝ่ามือ
แล้วเริ่มสวดบทสดุดีบทที่ 50 เหนือตัวชายหนุ่มคนนั้นเมื่อเขาเอ่ยคำ: “เครื่องบูชาแด่พระเจ้า”

98

เขาก็กำมือแน่นแล้วโยนถั่วและเมล็ดพืชที่ถืออยู่ออกไปเพื่อถวายเป็นเครื่องบูชาแด่ปีศาจ
เพื่อให้พวกมันจะตอบรับคำขอของเขา ดังนั้น
ด้วยความช่วยเหลือจากหนังสือสดุดี
นักเวทมนตร์ผู้นี้จึงได้หมิ่นประมาทพระเจ้า
— เกโรนดา, บางคนที่ปฏิบัติเวทมนตร์ใช้ไม้กางเขน, ภาพไอคอน…
— ใช่ครับ ผมรู้เรื่องนั้นดี จากเรื่องนี้
เราสามารถเห็นได้ว่ามีความหลอกลวงอะไรซ่อนอยู่เบื้องหลังการกระทำทั้งหมดของพวกเขา!
โดยการใช้สิ่งศักดิ์สิทธิ์
พวกเขานำคนโชคร้ายให้หลงทาง
ผู้คนเห็นนักเวทมนตร์จุดเทียน ‘สวดมนต์’ หน้าภาพไอคอน
และทำสิ่งต่าง ๆ เช่นนี้ —
แล้วพวกเขาก็เชื่อใจผู้หลอกลวงเหล่านี้
มีชายคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังว่า ในเมืองที่เขาอาศัยอยู่
มีผู้หญิงชาวตุรกีคนหนึ่งวางภาพพระแม่มารีผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดลงบนก้อนหิน

96 มัทธิว 12:45.
97 ดู *หนังสือกฎบัญญัติ* (The Book of Canons). Holy Trinity St Sergius Lavra, 1992. หน้า 101.
กฎบัญญัติข้อที่ 61 ของสภาสังคายนาสากลครั้งที่ 6.
98 สดุดี 50:19.
152

และตอนนี้เธอเรียกก้อนหินนี้ว่า ‘ก้อนหินที่ช่วยคน’!
เธอไม่บอกว่าพระแม่มารีผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดคือผู้ช่วยคน แต่กลับอ้างว่าก้อนหินนั้นช่วยคน
สิ่งนี้ทำให้คริสตชนที่เห็นภาพพระแม่มารีผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดสับสน
ผู้ที่มีสุขภาพไม่ดีในหมู่พวกเขารีบวิ่งไปยังก้อนหินนี้ โดยคิดว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือจากมัน
และจากนั้นมารก็ทำกับพวกเขาตามใจชอบ
เพราะตั้งแต่ช่วงเวลาที่ผู้หญิงตุรกีคนนั้นกล่าวว่าไม่ใช่พระมารดาของพระเจ้า แต่เป็นหินที่ช่วยเหลือผู้คน
ปีศาจก็เข้ามาแทรกแซงทันที
เนื่องจากคำพูดเหล่านี้เป็นการดูหมิ่นพระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้า
พระคุณของพระเจ้าจึงถอนตัวออกจากผู้คน
และการถูกปีศาจเข้าสิงก็เริ่มต้นขึ้น ดังนั้น
คริสตชนจึงรีบวิ่งไปยังก้อนหินนั้นอย่างไม่คิดหน้าคิดหลัง หวังว่ามันจะรักษาพวกเขาให้หาย—ก้อนหินนั้นพร้อมกับทังกาลาชกา! และในท้ายที่สุด
พวกเขาก็ถูกทำให้พิการเพราะใครจะได้รับความช่วยเหลือจากปีศาจได้อย่างไร?
หากคนเหล่านี้มีสติปัญญาสักนิดพวกเขาก็จะหยุดคิดสักครู่: ผู้หญิงตุรกีคนนี้เป็นมุสลิม;
เธอจะมีความเกี่ยวข้องอะไรกับภาพพระแม่มารีผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดได้? แม้ผู้หญิงตุรกีคนนี้จะกล่าวว่า
พระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าช่วยผู้คนก็ยังควรถามว่า: ในฐานะมุสลิม
เธอจะมีความเกี่ยวข้องใดกับพระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าได้? และยิ่งไปกว่านั้น
เมื่อตามที่เธออ้างว่า เป็นก้อนหินที่รักษาผู้คน!
เมื่อได้ยินเรื่องนี้
ผมจึงขอให้เพื่อนของผมแจ้งให้ฝ่ายที่เกี่ยวข้องในสำนักงานบริหารสังฆมณฑลของเมืองที่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นทราบ
และดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อปกป้องผู้คนจากความชั่วร้ายนี้
— เกโรนดา, ผู้คนกำลังมาขอสายลูกประคำจากเรา...
— เมื่อมีคนมาขอเครื่องรางจากคุณ
ควรให้เครื่องรางรูปกางเขนแทนดีกว่า
อย่าทำเครื่องรางเอง
เพราะแม้แต่ผู้ใช้วิชาเวทมนตร์ก็ใช้มันในสมัยนี้ด้วยด้านนอกพวกเขาติดรูปไอคอนหรือกางเขนลงบนเครื่องราง
แต่ด้านในกลับใส่ของวิเศษต่าง ๆ ไว้
คนเห็นภาพไอคอนหรือไม้กางเขนด้านนอกก็สับสนไปหมด
เมื่อไม่กี่วันก่อน มีคนนำถุงสวดมนต์มาให้ผม
ซึ่งเขาได้มาจากคนตุรกีชื่ออิบราฮิม
ด้านนอกของถุงสวดมนต์นี้มีไม้กางเขนปักอยู่
ผมได้ยินเรื่องนักเวทคนหนึ่ง
ซึ่งไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้าเลย

153

□□□

พวกเขาเดินทางด้วยเรือจากอูราโนโพลิสไปยังดาฟเน100
ทุกครั้งที่เรือเทียบท่าที่วัดต่าง ๆ
บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์
ชายหนุ่มคนนั้นจะล้มลงด้วยความอ่อนล้าบนดาดฟ้าเรือ
เพื่อนของเขาและพระสงฆ์ที่อยู่บนเรือพยายามปลุกเขาให้ฟื้นคืนสติด้วยการสวดคำอธิษฐานพระเยซู
ด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง
พวกเขาก็พาเขาถึงคาลิวาของฉันได้
เด็กหนุ่มผู้น่าสงสารนั้นได้เปิดใจเล่าเรื่องราวชีวิตของเขาให้ฉันฟัง
เมื่อฉันตระหนักว่าเขากำลังถูกอิทธิพลของปีศาจบางอย่างครอบงำ
ฉันจึงแนะนำให้เขาไปพบบิดาทางจิตวิญญาณบนภูเขาอาทอส
ทำตามทุกสิ่งที่ท่านสั่ง
และด้วยวิธีนี้เขาจะได้รับการรักษา
เขาจึงไปสารภาพบาปตามที่ฉันแนะนำ
เมื่อพวกเขากลับจากอาทอสและขึ้นเรือ
ชายหนุ่มคนนั้นบอกเพื่อน ๆ
ว่าบิดาทางจิตวิญญาณได้สั่งให้เขาโยนเครื่องรางที่เพื่อนรู้จักให้เขา ซึ่งเขาพกติดตัวมาตลอด ลงทะเล “แต่ผมทิ้งมันไม่ได้!” หนุ่มคนนั้นพูดอย่างสิ้นหวัง
ไม่ว่าเพื่อน ๆ
จะเร่งเร้าให้เขาลุกขึ้นและโยนเครื่องรางนั้นลงทะเลมากเพียงใด เขาก็เหมือนถูกเปลี่ยนเป็นหิน
และไม่สามารถลุกขึ้นจากที่นั่งได้ แล้ว
ด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง
พวกเขาจึงช่วยกันพาเขาออกไปยังดาดฟ้าเรือ
ด้วยความช่วยเหลือของเพื่อนๆ
ชายหนุ่มคนนั้นจึงถอดเครื่องรางปีศาจนี้ออกจากตัวเขาเอง เขาไม่มีแรงแม้แต่จะโยนมันลงทะเล
เขาเพียงแต่เปิดมือออก
และเครื่องรางปีศาจนั้นก็ตกลงทะเลไปเองทันที
ทันใดนั้น เขารู้สึกว่ามือของเขาเป็นอิสระ
และร่างกายที่อ่อนล้าก็กลับมามีแรงทันที
เต็มไปด้วยชีวิตชีวา
ชายหนุ่มเริ่มกระโดดโลดเต้นไปทั่วเรือด้วยความสุข
แล้วรีบวิ่งไปทดสอบความแข็งแรงของมือบนราวเหล็กและตัวเรือ

ผู้ที่ฝึกเวทมนตร์ยังสร้างเรื่องเท็จมากมาย

— เกโรนดา, ผู้ใช้เวทมนตร์ได้รับคำเปิดเผยใด ๆ
เกี่ยวกับผู้คน หรือเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น
หรือเรื่องอื่น ๆ หรือไม่?
— บางครั้งพวกเขาอาจได้รับข้อมูลบางอย่างจากปีศาจ
แต่ส่วนใหญ่ก็สร้างเรื่องขึ้นมาเอง

ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในอาร์คอนดาริออน (archondarion)101
ต้องระมัดระวัง

100 ดาฟเน – ท่าเรือหลักของภูเขาอาทอส –หมายเหตุของผู้แปล
101 อาร์คอนดาริกี – พื้นที่ต้อนรับแขกในวัดกรีก –หมายเหตุของผู้แปล
155

□□□

□□□□ □□□□□

□□□□□□□□□! □□□□□□□□□□

จากนั้นเขาก็เริ่มรู้สึกไม่สบาย ป่วยลง
และสุดท้ายต้องเข้าโรงพยาบาล
เขานอนรักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นเวลาหลายเดือน
และพ่อของเขาต้องใช้เงินจำนวนมาก
เพราะในสมัยนั้นยังไม่มีประกันสุขภาพหรือสิ่งใดที่คล้ายคลึงกัน แพทย์พยายามหาสาเหตุของโรคของเขา
แต่ไม่พบอะไรเลย สภาพของชายหนุ่มนั้นแย่ลงอย่างรุนแรงแล้วปีศาจทำอย่างไร?
มันปรากฏตัวต่อชายหนุ่มนี้ในรูปของ “ผู้บุกเบิกที่ซื่อสัตย์” —
นักบุญผู้คุ้มครองท้องถิ่นของพวกเขา “ผู้บุกเบิกที่ซื่อสัตย์” กล่าวกับชายหนุ่มที่ป่วยว่า: “ฉันจะรักษาคุณให้หาย ถ้าพ่อของคุณสร้างโบสถ์”
ชายหนุ่มเล่าเรื่องนิมิตนั้นให้พ่อฟังและพ่อที่ทุกข์ใจก็กล่าวว่า: ‘เขาเป็นลูกของฉันนี่นา
ฉันจะให้ทุกสิ่งที่ฉันมีเพียงเพื่อให้เขากลับมาแข็งแรงอีกครั้ง’ ดังนั้น
พ่อของชายหนุ่มจึงให้คำปฏิญาณว่าจะสร้างโบสถ์เพื่อเป็นเกียรติแก่ ‘ผู้บุกเบิกที่ซื่อสัตย์’
ปีศาจจึงจากชายหนุ่มไป
และเขาก็กลับมามีสุขภาพแข็งแรงอีกครั้ง ปีศาจได้ก่อ… “ปาฏิหาริย์”! หลังการรักษาหายแล้วพ่อของเด็กชายคนนั้นกล่าวว่า:
“ผมได้สาบานว่าจะสร้างโบสถ์และตอนนี้ก็ถึงเวลาที่จะปฏิบัติตามคำสาบานนั้นแล้ว” ครอบครัวนี้ไม่มีเงินเหลือ และเพื่อสร้างโบสถ์
พวกเขาจึงขายที่ดินทั้งหมด
พ่อของเด็กชายคนนั้นล้มละลาย และลูกๆ
ของเขาทั้งหมดก็กลายเป็นคนไร้บ้าน “ให้ศาสนาออร์โธดอกซ์นี้ไปลงนรก!”
พวกเขากล่าวด้วยความโกรธและกลายเป็นพยานพระยะโฮวาคุณเห็นไหมว่ามารกำลังวางแผนอะไร?
มีความเป็นไปได้สูงว่าในบริเวณนั้นไม่เคยมีพยานพระยะโฮวาอยู่มาก่อน
และมันได้คิดวิธีที่จะหว่านเมล็ดวัชพืชของพยานพระยะโฮวาลงที่นั่นด้วย!

ในสถานการณ์ใดที่เวทมนตร์มีพลัง?

— เกโรนดา, ในสถานการณ์ใดที่เวทมนตร์มีพลัง?
— เมื่อเวทมนตร์เริ่มมีผลแล้ว
หมายความว่าบุคคลนั้นได้มอบอำนาจให้ปีศาจควบคุมตนเองแล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง
คือพวกเขาได้ให้ปีศาจมีเหตุผลที่ชัดเจนในการลงมือ
และไม่ได้แก้ไขตนเองด้วยการกลับใจและสารภาพบาปในเวลาต่อมา หากบุคคลนั้นไปสารภาพบาป คำสาป— แม้จะถูกโยนมาตรงตัวเขา—ก็จะไม่ทำร้ายเขาได้
เพราะเมื่อบุคคลนั้นไปสารภาพบาปและมีใจที่บริสุทธิ์
นักเวทมนตร์ก็ไม่สามารถ ‘สมรู้ร่วมคิด’
กับปีศาจเพื่อทำร้ายบุคคลนั้นได้

160

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

มีผู้คนมากมายที่ถูกคำสาปที่ถูกลอบใส่รบกวนจนมาหาข้าในห้องพักและถามว่า: ‘โปรดอธิษฐานให้ข้าด้วยเพื่อที่ข้าจะได้หลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานนี้!’
พวกเขาขอความช่วยเหลือจากข้า
แต่กลับไม่มองเข้าไปในใจตนเอง
และไม่พยายามเข้าใจว่าความชั่วร้ายที่รบกวนพวกเขานั้นเริ่มต้นจากที่ใด —
เพื่อที่พวกเขาจะได้ขจัดสาเหตุนั้นออกไป
กล่าวอีกนัยหนึ่ง
ผู้คนเหล่านี้ต้องเข้าใจว่าตนเองผิดพลาดตรงใด
และเหตุใดเวทมนตร์จึงมีอำนาจเหนือพวกเขา
พวกเขาต้องกลับใจและไปรับการสารภาพบาป
เพื่อให้ความทุกข์ทรมานของพวกเขาสิ้นสุดลง
— เกโรนดา,
หากคนที่ถูกสาปถึงขั้นที่ไม่สามารถช่วยตัวเองได้อีกแล้ว จะเป็นอย่างไร? คือ
หากเขาไม่สามารถไปสารภาพบาปหรือพูดคุยกับพระสงฆ์ได้อีกแล้ว? คนอื่นสามารถช่วยเขาได้หรือไม่?
— คนที่รักของเขาสามารถเชิญพระสงฆ์มาที่บ้าน
เพื่อให้พระสงฆ์ได้ประกอบพิธีศีลเจิมผู้ป่วยแก่ผู้ที่โชคร้ายนั้น หรือจัดพิธีสวดมนต์ด้วยน้ำมนต์
ผู้ที่อยู่ในสภาพเช่นนี้ควรได้รับน้ำมนต์ให้ดื่ม
เพื่อที่ความชั่วร้ายจะได้ถอยร่นไปบ้าง
และพระคริสต์จะได้เข้ามาในตัวเขา
แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม มีผู้หญิงคนหนึ่ง
ซึ่งลูกของเธออยู่ในสภาพที่คุณอธิบายไว้
ได้ทำตามวิธีนี้ และมันช่วยลูกเธอได้
เธอบอกกับผมว่าลูกชายของเธอต้องทนทุกข์ทรมานอย่างหนักเพราะมีคำสาปถูกสาปลงบนตัวเขา ‘เขาต้องไปสารภาพบาป’
ผมแนะนำเธอ ‘พ่อ,’ เธอร้องขึ้น, ‘แต่เขาจะไปสารภาพบาปในสภาพนั้นได้อย่างไร?’ ‘ถ้าอย่างนั้น,’ ผมบอกเธอ,
‘ขอให้พระสงฆ์ผู้รับสารภาพของท่านมาที่บ้านเพื่อประกอบพิธีอธิษฐานอวยพรน้ำแล้วให้ลูกชายของท่านดื่มน้ำศักดิ์สิทธิ์นี้บ้าง’ ‘แต่เขาจะดื่มมันไหม?’ ‘เขาจะดื่มครับ’ เธอตอบ ‘ถ้าอย่างนั้น’ ผมกล่าว ‘เริ่มด้วยพิธีอวยพรน้ำก่อน
แล้วลองให้ลูกคุณพูดกับพระสงฆ์ดู
หากเขาไปรับการสารภาพบาปเขาจะสามารถขับไล่ปีศาจให้ห่างไกลจากตัวเขาได้’
และจริง ๆ แล้ว ผู้หญิงคนนี้ก็ทำตามคำแนะนำของฉัน
และลูกชายของเธอก็ได้รับการช่วยเหลือ ไม่นานนัก
เขาก็สามารถไปรับการสารภาพบาปได้
และกลับมามีสุขภาพแข็งแรงอีกครั้ง
และคุณรู้ไหมว่าผู้หญิงอีกคนที่โชคร้ายคิดอะไรขึ้นมา? สามีของเธอได้เกี่ยวข้องกับนักเวทมนตร์
และไม่ยอมสวมไม้กางเขนรอบคอเลย เพื่อช่วยเขาสักหน่อยเธอจึงเย็บไม้กางเขนเล็กๆ ไว้ในปกเสื้อแจ็กเก็ตของเขาวันหนึ่ง

162

สามีของเธอต้องข้ามสะพานไปยังฝั่งตรงข้ามของแม่น้ำ
เมื่อเขาเดินขึ้นสะพานเขาได้ยินเสียงหนึ่งเรียกเขาว่า: “Anastasius! Anastasius!
ถอดแจ็กเก็ตออกเพื่อให้เราข้ามสะพานไปด้วยกัน ”
โชคดีที่วันนั้นอากาศหนาวจัด เขาจึงตอบว่า: “ถอดออกเหรอ? หนาวจนตัวแข็งเลย!” — “ถอดออกสิ”
เสียงเดิมนั้นเร่งเร้าเขา “ถอดออกเพื่อให้เราข้ามสะพานไปด้วยกัน” ไปลงนรกซะปีศาจ!
ปีศาจต้องการจะผลักชายคนนี้ลงจากสะพานลงสู่แม่น้ำ
แต่ทำไม่ได้เพราะเขาสวมเครื่องหมายกางเขนไว้ สุดท้าย
ปีศาจจึงทำได้เพียงผลักชายผู้น่าสงสารนี้ไปจนถึงขอบสะพาน ครอบครัวของเขาค้นหาทั้งคืน
และในที่สุดก็พบเขานอนอยู่บนสะพาน ถ้าไม่หนาวขนาดนั้นเขาคงจะถอดแจ็กเก็ตออก
และปีศาจก็คงจะโยนเขาลงแม่น้ำไปแล้ว
ชายคนนี้รอดชีวิตได้เพราะเครื่องหมายกางเขนที่เย็บติดอยู่ในเสื้อผ้าของเขา
ภรรยาผู้เคราะห์ร้ายของเขาเป็นผู้หญิงที่มีศรัทธา
เพราะถ้าเธอไม่มีศรัทธา
เธอจะเย็บเครื่องหมายกางเขนติดอยู่ในเสื้อผ้าของเขาได้อย่างไร?

ความร่วมมือระหว่างนักเวทและปีศาจ

— เกโรนดา,
คนที่มีความศักดิ์สิทธิ์จะช่วยนักเวทมนตร์ได้หรือไม่? — เขาจะช่วยเขาได้อย่างไรกัน?
คุณกำลังบอกคนที่ยังมีความเกรงกลัวพระเจ้าอยู่บ้างให้ระมัดระวัง
เพราะการดำเนินชีวิตแบบนั้นกำลังพาเขาไปสู่ทางที่ผิด — และคนเช่นนั้น แม้จะมีความเกรงกลัวพระเจ้าอยู่บ้าง
ก็ยังคงทำตามใจตัวเองต่อไปแล้วจะพูดอย่างไรกับนักเวทที่ร่วมมือกับปีศาจ! คุณจะช่วยคนอย่างนั้นได้อย่างไร?
คุณอาจพูดกับเขาเรื่องทางจิตวิญญาณ
แต่เขาก็จะยังคงอยู่กับปีศาจอยู่ดี
คุณช่วยนักเวทมนตร์ไม่ได้เลย
เว้นแต่คุณจะสวดคำอธิษฐานพระเยซูต่อหน้าเขา —
เมื่อนั้นปีศาจอาจถูกทำให้เสียสมดุล
และนักเวทมนตร์ก็จะไม่สามารถทำงานของเขาได้
มีชายคนหนึ่งที่ป่วยหนัก ดังนั้น นักเวทมนตร์ —
ผู้หลอกลวงที่เลวร้ายที่สุด — จึงมาที่บ้านเขาเพื่อ ‘ช่วย’ แต่ชายที่ป่วยนั้นกำลังสวดคำอธิษฐานพระเยซู
เขาเป็นชายที่เรียบง่ายมาก
และไม่รู้ว่าผู้ที่มาหาเขาคือนักเวทมนตร์
นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าทรงแทรกแซงในสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น และดูสิว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้สิ่งใดเกิดขึ้น
เพื่อให้ชายผู้โชคร้ายผู้นั้นได้ตระหนักว่าเขากำลังเผชิญกับใครอยู่ ชายผู้ป่วยกำลังสวดคำอธิษฐานพระเยซู

163

และปีศาจก็เริ่มทำร้ายนักเวทมนตร์
จนนักเวทมนตร์เองต้องมาขอความช่วยเหลือจากชายคนนั้น
ซึ่งเขาเองก็เพิ่งมา ‘รักษา’ ที่บ้านของเขา!
— เกโรนดา
ท่านชายที่ป่วยนั้นได้เห็นปีศาจด้วยตาตนเองจริงหรือไม่?
— เขาไม่ได้เห็นปีศาจ;
เขาเห็นว่ามีสิ่งที่ยากจะจินตนาการได้กำลังเกิดขึ้น
นักเวทมนตร์กำลังร้องว่า ‘ช่วยด้วย!’ —
กลิ้งไปกลิ้งมาบนพื้น ล้มลง
ป้องกันตัวด้วยแขนจากแรงกระแทกของศัตรูที่มองไม่เห็นดังนั้นอย่าคิดว่านักเวทมนตร์มีชีวิตที่ง่าย
และว่าปีศาจจะทำตามทุกสิ่งที่คุณขอเสมอ
สำหรับปีศาจแล้ว
เพียงแค่ผู้ทำเวทมนตร์ได้ปฏิเสธพระคริสต์เพียงครั้งเดียว ก็เพียงพอแล้ว ในตอนแรก
นักเวทมนตร์จะทำสัญญากับปีศาจเพื่อให้ปีศาจช่วยพวกเขาและในช่วงไม่กี่ปี ปีศาจจะเชื่อฟังคำสั่งของพวกเขา
แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่นาน
ปีศาจก็พูดกับนักเวทมนตร์ว่า ‘ทำไมเราต้องมาทำพิธีกับคุณด้วย?’
และหากนักเวทมนตร์ไม่ทำตามคำสั่งของปีศาจคุณรู้ไหมว่าหลังจากนั้นจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา?
ผมจำได้ว่าเรากำลังพูดคุยกันในลานของคาลิวา
กับนักเวทหนุ่มจากทิเบตที่ผมเคยเล่าให้ฟังมาก่อน
ทันใดนั้น เขากระโดดขึ้น จับแขนผมแล้วบิดมันไปด้านหลัง ‘ให้ฮัจเจเฟนดี103มาช่วยคุณตอนนี้!’ เขาพูดอย่างท้าทาย ‘ไอ้ปีศาจ!’ ผมโกรธจัด ‘ออกไปจากที่นี่!’
ผมผลักผู้หมิ่นประมาทนั้น และเขาก็ล้มลงกับพื้น
ฉันจะยืนอยู่เฉยๆและฟังเขาหมิ่นประมาทนักบุญได้อย่างไร?!
แล้วเขาก็กระโดดขึ้นและพยายามเตะฉันแต่เขาทำไม่ได้ด้วยซ้ำ:
เท้าของเขาหยุดอยู่ตรงริมฝีปากฉัน พระเจ้าช่วยฉันไว้
ฉันทิ้งเขาไว้ยืนอยู่ในลานและเดินเข้าห้องขังของฉัน
เวลาผ่านไปสักพัก ฉันมองไปทางนั้น: เขาก็อยู่ตรงนั้น— ตัวเต็มไปด้วยหนามและพันกันในกิ่งไม้—
กำลังโผล่ออกมาจากหุบเขาที่เต็มไปด้วยวัชพืชใกล้คาลิวาของฉัน ‘ซาตานลงโทษฉัน’ เขาบอกฉัน
‘เพราะฉันไม่สามารถเอาชนะคุณได้เป็นเขาเองที่ลากฉันเข้ามาในพงนี้’
พลังมืดแห่งความชั่วร้ายนั้นไม่มีอำนาจอะไรเลย
แต่เป็นมนุษย์เองที่หันหลังให้พระเจ้า
จึงทำให้มันมีพลัง เพราะเมื่อมนุษย์หันหลังให้พระเจ้าพวกเขาก็ให้อำนาจแก่ซาตานเพื่อควบคุมตนเอง

103 นั่นคือ นักบุญอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเกีย
164

บทที่ 2.
เกี่ยวกับผู้ที่ถูกวิญญาณไม่บริสุทธิ์เข้าสิง

— เกโรนดา,
มีปีศาจกี่ตัวในตัวคนถูกปีศาจเข้าที่เมืองกาดารา?

104

— “ปีศาจมากมาย,”105

— ตามที่เขียนไว้ในพระวรสาร
นั่นคือเหตุผลที่วิญญาณไม่บริสุทธิ์
พูดผ่านปากของชายที่ถูกสิง ว่าชื่อของมันคือ “เลจิออน”

106

และพิจารณาสิ่งนี้:
เช่นเดียวกับที่ปีศาจหลายตัวสามารถอาศัยอยู่ภายในคนที่ถูกวิญญาณไม่บริสุทธิ์เข้าสิงได้
นักบุญทั้งหลายก็สามารถหาที่อยู่ได้ในหัวใจของผู้เชื่อเช่นกัน
เพราะหากพระคริสต์เองทรงสถิตอยู่ในหัวใจของคริสเตียนแล้ว จะกล่าวถึงนักบุญทั้งหลายได้อย่างไรอีก! นี่คือความลึกลับอันยิ่งใหญ่! ครั้งหนึ่ง
เมื่อผมอาศัยอยู่ที่วัดพระกางเขนศักดิ์สิทธิ์
มีผู้มาเยือนมาหาผมและเคาะประตูด้วยตัวเคาะประตูเหล็กเมื่อผมมองออกไปทางหน้าต่างภาพที่น่าสะพรึงกลัวก็ปรากฏต่อสายตาผม!
ผมเห็นชายคนหนึ่งที่มีกองทัพปีศาจทั้งฝูงตามหลังมาเขาถูกล้อมรอบด้วยฝูงปีศาจสีดำทั้งฝูง!
นี่เป็นครั้งแรกที่ฉันได้เห็นชายคนหนึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของวิญญาณชั่วร้ายจำนวนมากถึงเพียงนี้
วิญญาณผู้โชคร้ายนี้คือผู้มีความสามารถทางจิต
เขาจะสอดแทรกคำอัญเชิญปีศาจเข้าไปในคำอธิษฐานของคริสตจักร ผสมผสานหนังสือคริสเตียนกับวรรณกรรมลึกลับ
และผลก็คือ ปีศาจได้อำนาจเหนือเขาเหตุการณ์ที่น่าสะพรึงกลัว! เมื่อเห็นเขา
ฉันรู้สึกทุกข์ใจอย่างยิ่ง
มีจิตแพทย์บางคนที่มองว่าผู้ที่ถูกวิญญาณชั่วร้ายเ
ข้าสิงเป็นโรคจิต
ส่วนพระสงฆ์บางท่านก็มองว่าผู้ป่วยทางจิตบางคนถูกผีเข้า
ในขณะที่ผู้ป่วยทางจิตและผู้ที่ถูกผีไม่บริสุทธิ์เข้าสิงควรได้รับความช่วยเหลือในสถานที่และวิธีที่แตกต่างกัน แล้วจิตแพทย์จะช่วยผู้ที่ถูกผีเข้าได้อย่างไร?

107

— เกโรนดา,
คนที่ถูกผีสิงสามารถเข้าใจได้หรือไม่ว่าความผิดของเขาคืออะไร และทำไมวิญญาณชั่วจึงเข้าสิงเขา?

104 ดู ลูกา 8:26 และต่อไป
105 ลูกา 8:30.
106 ลูกา 8:30; กองทัพ (ภาษาสลาฟของคริสตจักร: legeón) –
หน่วยทหารของกองทัพโรมันที่มีจำนวนทหารระหว่าง 3,000 ถึง 6,000 คน
107 ผู้อาวุโสกล่าวว่า
ผู้ที่มีปัญหาทางจิตจำเป็นต้องได้รับการดูแลทางการแพทย์จากจิตแพทย์ที่ดี ผู้มีความเชื่อ และคำแนะนำทางจิตวิญญาณจากผู้รับสารภาพบาป

ส่วนผู้ที่ถูกวิญญาณไม่บริสุทธิ์เข้าสิง (หากสติสัมปชัญญะยังสมบูรณ์)
ต้องระบุข้อผิดพลาดของตนเอง —
เหตุผลที่ทำให้ถูกวิญญาณไม่บริสุทธิ์เข้าสิง — กลับใจ และไปรับสารภาพบาปเพื่อได้รับการปลดปล่อยจากวิญญาณไม่บริสุทธิ์นั้น
165

— ใช่ เขาสามารถเข้าใจได้
ยกเว้นในกรณีที่สติปัญญาของเขาถูกทำลายไปแล้ว
ในกรณีหลังนี้
การช่วยเหลือผู้ที่ถูกผีร้ายเข้าสิงเป็นเรื่องยากมากแต่หากเขาถูกผีร้ายเข้าสิงเพียงอย่างเดียว — คือ
สติปัญญาของเขายังไม่ถูกทำลาย —
การสร้างความเข้าใจร่วมกันและให้ความช่วยเหลือก็ทำได้ง่าย อย่างไรก็ตาม ผู้เช่นนี้ต้องมีความเชื่อฟัง
มิฉะนั้น เขาจะรับความช่วยเหลือได้อย่างไร?
วันหนึ่ง
มีผู้มาเยือนจากภาคใต้ของกรีซมาที่คาลิวาของฉัน
เขาได้เกี่ยวข้องกับกลุ่มฮินดูต่าง ๆ ที่นั่น
และผลคือวิญญาณชั่วได้เข้าสิงตัวเขา
เขาพ่นคำสาปแช่งที่น่ารังเกียจออกมา
และน้ำลายฟองก็ไหลออกมาจากปาก
ดวงตาของชายผู้น่าสงสารนั้นดูบ้าคลั่ง
และโปนออกมาจากเบ้าตา “อย่าพูดคำหมิ่นประมาทเหล่านี้เพราะการกระทำเช่นนั้นเท่ากับคุณกำลังเรียกปีศาจมา”
ผมเตือนเขา แต่เขาไม่ฟังคำเตือนของผมเลย ในขณะเดียวกันเขาก็อ้อนวอนให้ผมช่วย “ช่วยผมด้วย” เขาวิงวอน “มีแต่คุณเท่านั้นที่ช่วยผมได้” “ฟังผมก่อน” ผมตอบ ‘ฉันจะช่วยคุณได้อย่างไรกัน? คุณอยากให้ฉันอธิษฐานว่า
ด้วยพระคุณของพระคริสต์
คุณจะได้รับการปลดปล่อยจากวิญญาณชั่วร้าย
ในขณะที่ตัวคุณเองกำลังเรียกวิญญาณชั่วร้ายเหล่านี้มาเอง! “ไปสารภาพบาปเถอะ
ให้พวกเขาอ่านบทสวดขับไล่ปีศาจให้คุณ แล้วกลับมาหาฉันเราจะคุยกัน” — “ฉันไม่ไป” เขาตอบ “โอ้ ดีแล้ว ในกรณีนั้นอย่างน้อยก็ไปโบสถ์กันเถอะฉันจะเจิมคุณด้วยน้ำมันจากตะเกียง” ฉันเสนอ “ฉันไม่อยากไป” เขาตอบ “ฉันอยากให้คุณช่วยฉัน”
แล้วเขาก็เดินไป ข้างทาง
และเริ่มพูดคุยกับผู้มาเยือนคนหนึ่งที่อยู่ในลานบ้านของฉัน ระหว่างนั้น
ฉันกำลังพูดคุยกับกลุ่มผู้แสวงบุญเกี่ยวกับเรื่องที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีการทดลองเพื่อความรอดของเรา
เมื่อได้ยินคำพูดของฉัน ชายที่ถูกผีสิงนั้น
โดยไม่เดินมาหาเรา ก็ตะโกนว่า: “คุณกำลังพูดอะไรกันแน่ที่บอกว่าพระเจ้ากำลังทำงานเพื่อช่วยคนให้รอด?
เรามีพระบิดาเพียงองค์เดียวในสวรรค์และพระบิดาเพียงองค์เดียวบนโลก!” “และที่สำคัญที่สุดเรายังมีเจ้าชายอีกองค์หนึ่ง!” — “หยุดพูดจาเหลวไหลแบบปีศาจได้แล้ว!” — ผมตอบกลับ
และเริ่มสวดคำอธิษฐานพระเยซู “อ้า” เขาพูด “ตอนนี้คุณทำให้ผมสับสนแล้ว!” — เขาพูด “ไปให้พ้น!” —
ผมสั่งเขา และเขาก็บินไปด้านข้าง แล้วเขาก็เริ่มถามฉัน: ‘แล้วคุณอยู่กับใคร?’ — ‘อยู่กับพระคริสต์,’ ฉันตอบ ‘คุณกำลังโกหก,’ เขากล่าว ‘คุณไม่ได้อยู่กับพระคริสต์

166

□□□

เรื่องนี้ได้ถึงขั้นที่พวกเขา ‘ยกย่อง’ ซาตานด้วย: ‘ซาตานฉันอุทิศตัวให้เจ้า’ น่ากลัวเพียงใด!
— เกโรนดา,
แล้วความหยิ่งยโสสามารถทำให้คนถูกผีสิงได้หรือไม่?
— ใช่ครับ
สมมติว่ามีคนหนึ่งทำบาปแล้วหาเหตุผลมาแก้ตัว
หากมีผู้ชี้ให้เห็นเพื่อช่วยเขา
เขากลับอ้างว่าถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม
เพราะเชื่อว่าตัวเองดีกว่าผู้ที่วิจารณ์
จึงกลับวิจารณ์ผู้วิจารณ์นั้นแทน แล้วค่อยๆ
เขาเริ่มวิจารณ์นักบุญขึ้นทีละน้อย
เริ่มจากนักบุญใหม่ก่อน แล้วถึงนักบุญเก่า…. “นักบุญคนนี้ไม่ได้ทำปาฏิหาริย์ใดๆ” คนเช่นนี้กล่าว “และนักบุญคนนั้นมีข้อบกพร่องอย่างนั้นอย่างนี้...”
เวลาผ่านไปอีกเล็กน้อย คนเช่นนี้
ซึ่งก้าวไปไกลยิ่งขึ้นในการประณาม
ก็เริ่มประณามแม้กระทั่งสภาสังคายนาของคริสตจักรของเรา “และในสภาสังคายนาทั้งหมดนี้” เขากล่าว
“พวกเขาได้ผ่านมติต่างๆ นานา...” ดังนั้น ในมุมมองของเขา
แม้แต่สภาสังคายนาของคริสตจักร ของเรา
ก็ยังผิดพลาดอยู่ด้วย ในที่สุดคนเช่นนี้ก็จะถึงจุดที่ประกาศว่า: ‘ถ้าอย่างนั้นทำไมพระเจ้าจึงสร้างมันให้เป็นอย่างนี้?’
ถ้าคนใดถึงสภาพเช่นนี้ เขาไม่ได้เป็นบ้า — ไม่
เขาถูกผีเข้าสิง
ครั้งหนึ่ง
มีชายคนหนึ่งที่ถูกผีสิงมาที่ห้องพักของผม
เขาเรียกตัวเองว่าพระเจ้า เขามาหาผมพร้อมกับพ่อของเขาชายที่ถูกผีสิงคนนี้เคยไปพบพ่อทางจิตวิญญาณคนหนึ่ง
ซึ่งไม่ได้อาศัยอยู่บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์อาทอส
และพ่อทางจิตวิญญาณนั้น
เนื่องจากกลัวว่าปีศาจอาจโจมตีเขาจึงกล่าวกับชายที่ถูกผีสิงว่า: “ถ้าอย่างนั้นก็อวยพรให้ฉันเถอะ!” จะพูดอะไรได้กับคำนั้น? ไม่เป็นไรดีที่สุดคือปล่อยไว้อย่างนั้น… แล้วชายที่ถูกผีเข้าก็เริ่มพูดกับพ่อของเขาว่า:
“พ่อจะเห็นเอง
พ่อปายซิออสก็จะยอมรับว่าฉันเป็นพระเจ้าเช่นกัน”
และเขาก็เดิมพันกับพ่อของเขาด้วยเงินทั้งหมดที่เขามีติดตัวว่า ผมจะยอมรับเขาเป็นพระเจ้า
แต่ทันทีที่ผมเริ่มสวดลูกประคำ
ผู้ถูกผีสิงก็กระโดดขึ้นเหมือนถูกต่อย “คุณกำลังทำอะไรกับของที่พึมพำนั้นของคุณ?” เขาร้องขึ้น ‘ฉันได้ทำบาปทุกอย่างที่มีอยู่!
ฉันได้ทำบาปอย่างนี้อย่างนั้นและอย่างนี้อย่างนั้นอีก… ฉันมีปีศาจอยู่ในตัว
ฉันได้กลายเป็นพระเจ้าแล้ว

ใช้ยาเสพติด ดำเนินชีวิตอย่างเสเพล และอื่นๆ อีกมากมาย ดู El. Dadi. *Rock Music*. เทสซาโลนิกี, 1993. —หมายเหตุของผู้แปล.
168

แต่หากเด็กนั้นถูกวิญญาณชั่วร้ายเข้าสิง
เขาจะมองด้วยสายตาหวาดกลัวไปยังมือที่ซ่อนชิ้นส่วนพระบรมสารีริกธาตุของนักบุญไว้
แต่หากเด็กนั้นไม่ได้ถูกวิญญาณชั่วร้ายเข้าสิงเลยแต่เพียงแต่มีอาการป่วยบางอย่าง—เช่นความผิดปกติของสมอง— เขาจะไม่ตอบสนองต่อพระบรมสารีริกธาตุเลย;
เขาไม่ต่อต้านมัน บางครั้งผมจะให้เด็กๆ
ดื่มน้ำที่ผมได้จุ่มชิ้นส่วนเล็กๆ
ของพระบรมสารีริกธาตุลงไปก่อน แต่หากเด็กๆ ถูกผีเข้า
พวกมันจะไม่ดื่มน้ำนี้ — พวกมันจะวิ่งหนีไป ครั้งหนึ่งมีเด็กชายตัวเล็กๆ ที่ถูกผีเข้าถูกนำมาหาผม ก่อนอื่น
ผมให้เขากินขนมหวานมากมายเพื่อกระตุ้นความกระหาย
แล้วผมก็นำน้ำจากพระบรมสารีริกธาตุมาให้เขา “สำหรับยานาคิสของเรา” ผมกล่าว “ผมจะให้น้ำที่มีรสชาติดีกว่าน้ำที่คนอื่นได้รับ”
หลังจากดื่มน้ำนี้เพียงหนึ่งอึกเด็กชายตัวเล็กก็เริ่มร้องขึ้น: “น้ำนี้เผาผม— มีอะไรอยู่ในนั้น?” “ไม่มีอะไรอยู่ในนั้น” ผมตอบ “คุณกำลังทำอะไรกับผม?” “มันเผาฉัน!”
เด็กชายตัวน้อยที่น่าสงสารร้องขึ้น
“มันไม่ได้เผาคุณหรอก ” ฉันกล่าว “มันเผาคนอื่นอยู่”
ฉันเริ่มทำเครื่องหมายกางเขนเหนือหัวเด็กชายตัวน้อยและเขาเริ่มตัวสั่น; เขาตกอยู่ในอาการถูกผีเข้า
ปีศาจภายในตัวเด็กชายตัวน้อยบิดตัวเขาไปมา
คุณยังจำนักเรียนคนนั้นได้ไหมที่เคยมาที่วัดนี้เมื่อหลายปีก่อน? “มีปีศาจตัวหนึ่งอาศัยอยู่ภายในตัวผม” เขาบอกผม
“และมันกำลังทรมานผมอย่างรุนแรง
ผมต้องทนทุกข์ทรมานอย่างหนักเพราะปีศาจตัวนี้
เพราะนอกจากทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว
มันยังบังคับให้ผมพูดคำพูดที่น่ารังเกียจทุกชนิด
“ผมถึงจุดที่สิ้นหวังแล้วครับ
ผมรู้สึกได้ว่ามันกำลังบีบรัดผมจากด้านในจับบีบผมที่นี่ที่นั่น” —
และเด็กหนุ่มผู้น่าสงสารนั้นชี้ไปที่ท้อง หน้าอก
ซี่โครง และแขนของเขา
หนุ่มผู้น่าสงสารนี้มีความไวต่อความรู้สึกมาก ดังนั้นเพื่อไม่ให้เขาเจ็บใจและเพื่อให้เขาสบายใจผมจึงพูดว่า: “ฟังนะ ไม่มีปีศาจอยู่ในตัวคุณเลย
สิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณนั้นเป็นอิทธิพลของปีศาจจากภายนอก” เมื่อเราเข้าไปในโบสถ์กับเขา
ผมจึงขอให้พี่น้องนักบวชที่อยู่ที่นั่นสวดภาวนาเพื่อผู้เคราะห์ร้ายผู้นี้ของพระเจ้า
ผมเองก็เดินเข้าไปในวิหาร หยิบชิ้นส่วนเล็กๆ
ของพระบรมสารีริกธาตุของนักบุญอาร์เซนิอุส
ออกมาจากวิหาร
แล้วเดินไปหาชายผู้น่าสงสารนั้นและถามเขาอีกครั้งว่า: ‘แล้วปีศาจนั้นกำลังกดทับและทรมานคุณอยู่ตรงไหนกันแน่?

170

□□□

และเชื่อในคำหมิ่นประมาทที่ปรากฏในหนังสือนั้น
ผลจากทั้งหมดนี้ ทำให้เธอถูกวิญญาณชั่วร้ายเข้าสิง
ขณะที่เรากำลังพูดคุยกัน
เธอก็เกิดอาการชักอย่างรุนแรงจากปีศาจและเริ่มกรีดร้องด้วยเสียงที่น่าสะพรึงกลัวว่า: ‘ฉันกำลังถูกเผาฉันกำลังถูกเผา!’
ครอบครัวของเธอจับตัวเธอไว้เพื่อให้ฉันสามารถทำเครื่องหมายกางเขนเหนือตัวเธอได้ แล้วเธอก็ร้องขึ้นว่า: ‘น้ำน้ำ!’ ‘นำน้ำมาให้หน่อย’ ฉันขอครอบครัวเธอ “ไม่ ไม่!”
พวกเขาตอบ “มีใครบอกเราว่าอย่าฟังคำของปีศาจ” “แต่”
ผมกล่าว “ผู้หญิงที่น่าสงสารคนนี้กำลังกระหายน้ำนำน้ำมาหน่อย”
ผมสามารถแยกแยะได้ว่าความรู้สึกเผาไหม้ที่เธอรู้สึกนั้นมาจากปีศาจ
หรือเพียงเพราะเธอรู้สึกกระหายน้ำเท่านั้น
ผู้หญิงที่น่าสงสารคนนั้นดื่มน้ำสองแก้ว “ภายในตัวฉัน” เธอกล่าวหลังจากนั้น

“มันเหมือนมีถ่านไฟลุกโชนอยู่ข้างใน;
ความรู้สึกแสบร้อนนั้นรุนแรงถึงเพียงนั้น
แม้ฉันจะดื่มน้ำทั้งถังความร้อนที่ฉันรู้สึกภายในตัวก็ยังไม่ดับลง” นั่นคือความรุนแรงของความแสบร้อนที่เธอรู้สึก!
— เกโรนดา เมื่อผู้ถูกผีสิงร้องกรีดร้อง
จะรู้ได้อย่างไรว่าเมื่อใดเป็นปีศาจที่พูดผ่านริมฝีปากของเขา และเมื่อใดเขาพูดด้วยตัวเอง — ในฐานะมนุษย์?
— เมื่อปีศาจพูด
ริมฝีปากของผู้ถูกสิงจะเคลื่อนไหวอย่างไม่เป็นธรรมชาติ มันเคลื่อนไหวอย่างกลไก
แต่เมื่อผู้ถูกสิงพูดในฐานะมนุษย์
ริมฝีปากของเขาจะเคลื่อนไหวอย่างเป็นธรรมชาติ
หากกำลังสวดบทอธิษฐานขับไล่ปีศาจเหนือผู้ถูกสิง
และเขาตะโกนออกมา
นี่อาจเป็นเพราะตัวเขาเองกำลังทุกข์ทรมาน และ เช่นว่าเขาพูดกับปีศาจว่า: ‘ไปเสียเถอะ ทำไมไม่ไปเสีย?’
ในกรณีอื่น ๆ
ปีศาจเองจะด่าทอผู้ถูกสิงหรือพระสงฆ์ที่กำลังตักเตือนมัน บางครั้งปีศาจจะกล่าวหมิ่นประมาทพระคริสต์
พระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้า
และนักบุญทั้งหลาย บางครั้งปีศาจพูดคำเท็จ
และบางครั้งพลังแห่งพระนามพระคริสต์ก็บังคับให้มันพูดความจริง
มีกรณีที่ผู้ถูกผีสิงร้องตะโกนออกมาจากหนังสือทางจิตวิญญาณที่พวกเขาได้อ่าน และสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายกันจะพูดอย่างไรได้? ทุกอย่างล้วนสับสนมาก ดังนั้น
เมื่อพูดคุยกับผู้ถูกผีสิง ให้ระมัดระวังอย่างยิ่ง
อย่าให้ความสำคัญกับคำพูดของพวกเขา ตัวอย่างเช่น

Scorsese) ซึ่งมีเนื้อหาดูหมิ่นศาสนาอย่างรุนแรง รวมถึงหนังสืออื่น ๆ
ที่ดูหมิ่นพระคริสต์ คริสตจักร และสัญลักษณ์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาคริสต์ — หมายเหตุของผู้แปล.
172

เขาอาจพูดว่า: ‘คุณกำลังเผาฉัน’ หากคุณกำลังเผาเขาจริง ๆและคุณเห็นด้วยกับคำพูดนี้จนพูดว่า: ‘ฉันกำลังเผาเขา’
แล้วนั่นแหละ — คุณก็ [ทางจิตวิญญาณ] จบสิ้นแล้ว
หากในทางตรงกันข้าม คุณเชื่อว่ากำลังเผาปีศาจ
ทั้งที่ความจริงแล้วไม่มีเรื่องเช่นนั้นเกิดขึ้นเลยคุณก็จบสิ้นไปสองเท่า หรือ เช่นผู้ชายที่ถูกผีสิงอาจตะโกนว่า: “โอ้ ผู้หญิงชั่วร้าย!” — แต่เขาอาจพูดกับแม่ชีคนหนึ่งว่า: “แต่คุณ — คุณบริสุทธิ์” หากแม่ชีคนนั้นเชื่อคำพูดของปีศาจก็จบแล้ว; เธอจะสูญเสียทางจิตวิญญาณ ดังนั้น
จึงไม่ควรทดลองกับปีศาจ
วันหนึ่ง มีชายคนหนึ่งที่ถูกผีสิงถูกนำตัวมาที่วัด
อับบอตได้เรียกพี่น้องนักบวชมาประชุมในโบสถ์
เพื่อให้พวกเขาสวดภาวนาให้เขาด้วยลูกประคำ
วัดแห่งนี้มีหัวกะโหลกของนักบุญพาร์เทนิอุสผู้เป็นพระสังฆราชแห่งลัมปัสคัส110
พระคุณของพระเจ้าเริ่มกดดันผีนั้นอย่างหนัก
บรรดาพี่น้องในวัดได้สวดภาวนาเพื่อชายที่ถูกผีสิงด้วยลูกประคำ
ในขณะที่เจ้าอาวาสสั่งให้พระนักบวชในวัดคนหนึ่งสวดบทขับไล่ผีเหนือตัวเขา พระนักบวชผู้นี้ดูเคร่งครัดภายนอกแต่ภายในกลับมีความหยิ่งยโสซ่อนเร้น เขาอุทิศตน

[ทางกายภาพ]
เพื่อปฏิบัติตามทุกข้อบังคับของกฎวัดอย่างเคร่งครัด
เขาได้รับการศึกษาอย่างดีและให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณแก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตาม
ตัวเขาเองไม่ได้รับความช่วยเหลือจากใครเลย —
เพราะพี่น้องคนอื่นๆ ที่เห็นว่าเขากำลังทำสิ่งที่ผิด
ก็ไม่กล้าบอกเขาด้วยความเคารพต่อตัวเขาเอง
ชายคนนี้เริ่มมีความหลงผิดเกี่ยวกับตัวเอง
เขาคิดว่าตัวเองเป็นผู้มีคุณธรรมสูงสุดในวัด
และเลี้ยงดูความคิดอื่นๆ ในลักษณะนี้ ในวันนั้น
มารร้ายพบโอกาสอันเหมาะสมที่จะทำร้ายพระภิกษุผู้เป็นนักบวชนี้
เขาใช้ความเจ้าเล่ห์ทั้งหมดเพื่อทำให้ชายผู้น่าสงสารนั้นเข้าใจผิดว่าเขาเองคือผู้ที่กำลังขับไล่ปีศาจออกจากชายที่ถูกสิง ดังนั้น
เมื่อเขาเริ่มสวดบทขับไล่ปีศาจเหนือชายที่ถูกสิงปีศาจก็ร้องขึ้นว่า: ‘ฉันกำลังถูกเผา!’
“เจ้ากำลังขับไล่ข้าไปที่ใดกัน เจ้าผู้ไร้ความเมตตา?”
พระนักบวชผู้นั้นเริ่มคิดว่าปีศาจกำลังถูกเผาเพราะเขาเองคือผู้สวดมนต์ขับไล่ปีศาจ
ทั้งที่ความจริงแล้วเป็นคำสวดมนต์ของพี่น้องนักบวชคนอื่น ๆ ที่กำลังขับไล่ปีศาจออกไปพระนักบวชผู้น่าสงสารจึงตอบปีศาจว่า: “จงเข้ามาในตัวข้า” ใช่แล้ว
จากชีวประวัติของนักบุญพาร์เทนิอุส
ทราบว่าในครั้งหนึ่ง

110 วันฉลองนักบุญพาร์เทนิอุสแห่งแลมป์ซาคัส จัดขึ้นในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 173

เขาได้กล่าวคำเหล่านี้กับปีศาจจริง ๆแต่เขาเป็นนักบุญนี่นา! จริง ๆ แล้ว
เหตุการณ์เช่นนี้เคยเกิดขึ้นกับนักบุญพาร์เทนิอุส
เขาได้ขับไล่ปีศาจออกจากชายที่ถูกปีศาจเข้าสิงและปีศาจก็ร้องขึ้นว่า: ‘ฉันกำลังถูกเผา ฉันกำลังถูกเผา! ฉันจะไปไหนดี?’ แล้วนักบุญพาร์เทนิอุสก็ตอบเขาว่า: “เข้ามาในตัวฉัน” และปีศาจก็ตอบกลับนักบุญว่า:
“แม้แต่ชื่อของคุณเพียงอย่างเดียวก็ทำให้ฉันถูกเผาไหม้แล้ว พาร์เทนิอุส!” —
แล้วมันก็ออกจากชายที่ถูกสิงซึ่งมันเคยทรมานอยู่
และดังนั้น นักบวชผู้เป็นพระสงฆ์ที่เรากำลังพูดถึงนี้จึงต้องการปลอมตัวเป็นนักบุญพาร์เทนิอุส
และกลายเป็นผู้ที่ถูกปีศาจสิงเอง
ตั้งแต่วินาทีนั้นเป็นต้นไป
ปีศาจก็เริ่มมีอำนาจเหนือเขา หลายปีต่อมา
ชายผู้โชคร้ายผู้นี้ต้องทนทุกข์ทรมานและหาความสงบสุขไม่ได้เลย เขาต้องเร่ร่อนอยู่ตลอดเวลา
ไม่เคยอยู่นิ่งในที่ใดที่หนึ่ง
บางครั้งเขาเร่ร่อนไปทั่วโลก บางครั้งก็ขึ้นเขาอาทอส
สิ่งที่เขา ผู้เคราะห์ร้ายต้องทนรับนั้นช่างน่าเวทนาเพียงใด!
สภาพที่เขาต้องเผชิญนำไปสู่ความเหนื่อยล้าทางจิตใจและร่างกาย ร่างกายของเขา สั่นสะท้านราวกับเป็นไข้ ดูสิ:
เขาเคยเป็นพระสงฆ์ที่ดี แต่ในสภาพนั้นเขาไม่อาจประกอบพิธีบูชาพระเจ้าได้อีกต่อไป111 คุณเห็นไหมว่าปีศาจกำลังทำอะไรอยู่?
— เกโรนดาครับ
มีความเกี่ยวข้องใดระหว่างการดื่มกาแฟกับพฤติกรรมของคนที่ถูกผีเข้าหรือไม่?

—

เมื่อระบบประสาทของบุคคลนั้นถูกกระตุ้นและดื่มกาแฟมากประสาทของเขาก็จะยิ่งสั่นคลอนมากขึ้น
และทังกาลาชกาจะฉวยโอกาสจากสภาพนี้
ไม่ใช่ว่าในกาแฟมีสิ่งชั่วร้ายใดๆ — ไม่ —
แต่ทังกาลาชกาใช้ประโยชน์จากผลของคาเฟอีนต่อระบบประสาท และสภาพของคนที่ถูกผีสิงก็จะยิ่งแย่ลง

การช่วยเหลือผู้ที่ถูกผีสิง

— เกโรนดา มีข้อความเขียนไว้ว่า
ปีศาจจะเข้ามาอาศัยอยู่ในหัวใจของผู้ที่ถูกผีสิง
แต่ไม่ต้องการให้เขาตระหนักถึงเรื่องนี้และเริ่มต่อสู้กับมันโดยใช้คำอธิษฐานพระเยซูเรื่องนี้เป็นความจริงหรือไม่?
— ใช่ครับ
เพราะปีศาจมีสิทธิ์ที่จะอาศัยอยู่ในตัวผู้ถูกสิงอยู่ชั่วคราว มันสามารถซ่อนตัวอยู่ภายในตัวคนนั้น
อยู่อย่างเงียบๆ เหมือนน้ำที่นิ่งสงบ

111 ดูElder Paisios. The Fathers of Mount Athos and Stories from Mount Athos. Holy Trinity St Sergius Lavra, 2001. หน้า 101.
174

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

า สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะเราอธิษฐานด้วยความหยิ่งยโส
หากเรามีความคิดอวดดีแม้เพียงความคิดเดียว — เช่น
การคิดว่า ‘ตอนนี้ ผ่านคำอธิษฐานของฉันฉันจะทำให้ปีศาจบินออกจากคนที่ถูกสิงเหมือนลูกกระสุน’

—

ความคิดเช่นนั้นจะขัดขวางความช่วยเหลือจากพระเจ้าทันที
และเราจะกำลังช่วยให้ปีศาจยังคงอยู่ในตัวคนผู้นั้นต่อไป
เมื่ออธิษฐานเผื่อผู้ที่ถูกวิญญาณไม่บริสุทธิ์เข้า
สิง ให้เราทำเสมอด้วยความถ่อมใจ ความเสียใจ และความรักฉันจำได้ถึงผู้หญิงคนหนึ่งที่ถูกวิญญาณไม่บริสุทธิ์เข้าสิง ซึ่งทำให้จิตวิญญาณของฉันเจ็บปวดอย่างลึกซึ้ง
ผู้หญิงผู้โชคร้ายคนนี้ ได้ตกเป็นเหยื่อของบาป กล่าว ‘ใช่’ กับมาร และตั้งแต่นั้นมา— จนถึงทุกวันนี้เป็นเวลาหลายปีแล้ว—
วิญญาณชั่วร้ายได้ทรมานเธออย่างแสนสาหัส
มันเผาผลาญเนื้อหนังของเธอ
เธอและสามีเดินทางไปยังวัดต่าง ๆ
พร้อมพาลูกสาววัยสิบหกปีไปด้วย
ครอบครัวนี้ใช้เวลาทั้งคืนในโบสถ์
เพื่อสวดภาวนาตลอดคืน
หากผู้หญิงที่น่าสงสารคนนี้เป็นผู้ชาย
ฉันคงจะกอดเธอไว้แนบอก
หากใครสักคนกอดผู้ที่ถูกผีสิงไว้แน่นๆ
ด้วยความรักอันศักดิ์สิทธิ์
ผีชั่วร้ายที่อยู่ในตัวเธอจะต้องทุกข์ทรมานอย่างมาก
หากใครไม่ยั่วยุหรือโต้แย้งกับผู้ที่ถูกผีสิง
แต่กลับรู้สึกถึงความเจ็บปวดของเขา ผีนั้นก็จะจากไป — ไม่ว่าจะชั่วคราวหรือนานเท่าใด
ความถ่อมตัวคืออาวุธที่ทรงพลังที่สุดในการต่อสู้กับปีศาจ ในวัดแห่งหนึ่ง หลังจากพิธีกรรมเสร็จสิ้น
พระบรมสารีริกธาตุถูกนำออกมาเพื่อให้ผู้แสวงบุญได้กราบไหว้ ทันใดนั้น
ผู้แสวงบุญคนหนึ่งที่ถูกวิญญาณชั่วร้ายเข้าสิง
ก็กระโดดขึ้นพุ่งเข้าหาเจ้าอาวาส
และถามด้วยเสียงที่บ้าคลั่งว่า “อะไร—
ท่านจะบังคับให้เราโค้งคำนับต่อพระบรมสารีริกธาตุเหล่านี้หรือ?” เจ้าอาวาสตอบด้วยความถ่อมตนและความเมตตาว่า: ‘ไม่ครับ ไม่ใช่ด้วยแรงบังคับแต่ด้วยความสมัครใจของคุณเอง’
แล้วชายที่ถูกผีสิงก็ร้องขึ้นว่า ‘แต่ผมจะทำด้วยแรงบังคับ!’ —
ก่อนจะวิ่งตรงไปยังพระบรมสารีริกธาตุและจูบมัน
คุณเห็นไหมครับ
ความถ่อมตนและความเมตตาของเจ้าอาวาสนั้นไม่ถูกใจปีศาจเลย เพราะปีศาจกลัวความถ่อมตนและความเมตตา
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าพระคุณของนักบุญจะช่วยผู้ที่ถูกวิญญาณชั่วค

176

รอบงำได้หรือไม่ เมื่อในวันระลึกถึงนักบุญเหล่านั้น
วิญญาณผู้เคราะห์ร้ายเหล่านี้เข้าร่วมพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ในโบสถ์ที่อุทิศแด่นักบุญ?
— สำหรับผู้ที่ถูกผีสิงแล้ว
ดีกว่าที่จะไม่เข้าร่วมงานฉลองวันนักบุญผู้คุ้มครอง
เพราะพวกเขาจะทำให้ผู้คนเสียสมาธิจากการสวดภาวนา
ความวุ่นวายจะเกิดขึ้นในโบสถ์
ให้พวกเขามาในวันอื่นเพื่อสักการะพระบรมสารีริกธาตุหรือภาพไอคอนของนักบุญ
และแม้ญาติของผู้ที่ถูกวิญญาณชั่วร้ายเข้าสิงจะรู้ว่า

มีบุคคล [ที่เปี่ยมด้วยพระคุณ]
จะมาร่วมงานฉลองนักบุญผู้อุปถัมภ์และสามารถช่วยเหลือพวกเขาได้
พวกเขาก็ไม่ควรพาผู้ที่ถูกวิญญาณชั่วร้ายเข้าสิงไปในวันที่มีผู้คนมารวมตัวกันเป็นจำนวนมากเพราะเราไม่ได้มาที่นี่เพื่อสร้างภาพลักษณ์!
นอกจากนี้
ผู้คนไม่ควรรวมตัวรอบตัวผู้ถูกผีเข้าที่กำลังอยู่ในช่วงอาการชัก เมื่อไม่กี่วันก่อน
เด็กคนหนึ่งที่ถูกผีเข้าอย่างน่าสงสารได้มาบ่นกับผมว่า: ‘ผมกลายเป็นหุ่นไล่กาแล้ว’
เมื่อเขาอยู่ในช่วงอาการชัก
มีผู้คนจำนวนมากมารวมตัวรอบตัวเขา — เหมือนฝูงนกกา
เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นใกล้คาลิวาของฉัน ‘ไปเถอะ’
ฉันวิงวอนกับคนเหล่านั้น ‘นี่เป็นการแสดงละครสัตว์หรืออย่างไร?’
แต่คนเหล่านั้นไม่ได้ยินฉันและไม่ยอมไป
คนไม่เข้าใจว่าหากใครมีข้อบกพร่องและข้อบกพร่องนั้นปรากฏให้ทุกคนเห็น
คนนั้นก็จะกลายเป็นตัวตลกให้คนอื่นหัวเราะเยาะ
— เกโรนดา,
การรับศีลมหาสนิทช่วยผู้ที่ถูกผีสิงได้หรือไม่?
— สำหรับผู้ที่เกิดมาถูกวิญญาณไม่บริสุทธิ์เข้าสิง
การรับศีลมหาสนิทอย่างสม่ำเสมอคือวิธีรักษาที่มีประสิทธิภาพที่สุด
เพราะวิญญาณไม่บริสุทธิ์นั้นเข้าสิงคนเหล่านี้โดยไม่ใช่ความผิดของพวกเขาเอง
หากคนเหล่านี้ไม่บ่นท้อจนกระทั่งพระคุณของพระเจ้าปลดปล่อยพวกเขาจากวิญญาณไม่บริสุทธิ์นั้น
พวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่
ด้วยการทนทุกข์เช่นนี้
ผู้คนเหล่านี้จะได้รับการนับเป็นหนึ่งในบรรดาผู้พลีชีพ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องรับศีลมหาสนิทอย่างสม่ำเสมอ
อย่างไรก็ตาม
หากบุคคลใดถูกวิญญาณชั่วเข้าสิงเนื่องจากความประมาทของตนเอง เขาต้องกลับใจใหม่ ไปสารภาพบาป และ —
เพื่อได้รับการรักษา — ทำการชดเชยบาป
หลังจากนั้นเขาจึงสามารถรับศีลมหาสนิทได้ด้วยความอนุญาตจากบิดาทางจิตวิญญาณ เมื่อเป็นไปได้

177

[หลังจากที่บุคคลนั้นได้ปฏิบัติพิธีการชดเชยที่เหมาะสมแล้ว]
หากบุคคลดังกล่าวรับศีลมหาสนิทของพระคริสต์โดยไม่สำนึกผิดและสารภาพบาป
วิญญาณชั่วจะยึดครองเขาอย่างรุนแรงยิ่งขึ้น
เมื่อมีผู้ถูกผีสิงคนหนึ่งถูกนำไปยังถ้วยศักดิ์สิทธิ์เพื่อรับศีลมหาสนิท
เขาได้ถ่มศีลมหาสนิทของพระคริสต์ออกมา
พระคริสต์ได้ถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา
และทรงเมตตาประทานพระกายและพระโลหิตของพระองค์แก่มนุษย์ —
แต่คนผู้น่าเวทนานี้กลับถ่มพระโลหิตและพระกายอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ออกมา! ช่างน่าสะพรึงกลัวเพียงใด! ท่านเห็นหรือไม่: ปีศาจไม่ยอมรับความช่วยเหลือ
— เกโรนดา
ท่านว่าได้หรือไม่ที่จะกล่าวชื่อของผู้ที่ถูกผีสิงเพื่อระลึกถึงในระหว่างพิธีโปรสโกเมเดีย?
— ใช่ครับ แน่นอน
เมื่อพระสงฆ์ระลึกถึงชื่อของผู้ถูกผีสิงด้วยความเศร้าโศกในระหว่างพิธีพรอสโกเมเดีย
วิญญาณผู้เคราะห์ร้ายเหล่านี้จะได้รับความช่วยเหลืออย่างมหาศาล
— เกโรนดา บางครั้งมีกรณีที่ผู้ถูกผีสิงได้กลับใจ
ไปรับการสารภาพบาป และรับศีลมหาสนิทอย่างสม่ำเสมอ
แต่ยังคงอยู่ภายใต้อิทธิพลของมารร้ายต่อไปสิ่งที่เกิดขึ้นในกรณีนี้คืออะไร?

—

ปีศาจไม่จากไปเพราะสภาพจิตวิญญาณของบุคคลนี้ยังไม่มั่นคง
หากพระเจ้าจะช่วยให้บุคคลนั้นหลุดพ้นจากอิทธิพลของปีศาจทันที
พระองค์ก็จะให้ปีศาจมีเหตุผลที่จะกลับเข้าสิงเขาทันทีดังนั้น ด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์
พระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้สิ่งชั่วร้ายถอยร่นไปอย่างช้าๆและค่อยเป็นค่อยไป ด้วยวิธีนี้
บุคคลนั้นจะได้ชดใช้บาปที่ได้ก่อไว้
พร้อมทั้งทำให้สภาพจิตวิญญาณของตนเองมั่นคงยิ่งขึ้น
และยิ่งทำให้สภาพจิตวิญญาณมั่นคงขึ้นเท่าไร
ความชั่วร้ายก็ยิ่งถอยห่างออกไปเร็วขึ้นเท่านั้น
ความเร็วที่บุคคลนั้นจะหลุดพ้นจากอิทธิพลของปีศาจได้นั้น ขึ้นอยู่กับตัวเขาเองเท่านั้น ครั้งหนึ่งมีพ่อคนหนึ่งที่ลูกถูกปีศาจเข้าสิงมาถามผมว่า: ‘เมื่อไหร่ลูกผมจะหายดี?’ “‘เมื่อคุณทำให้สภาพจิตวิญญาณของคุณเองมั่นคงแล้ว’
ผมตอบ ‘ลูกของคุณก็จะได้รับความช่วยเหลือเช่นกัน’”
เด็กชายผู้โชคร้ายคนนี้เดิมทีใช้ชีวิตตามทางจิตวิญญาณแต่พ่อของเขาคัดค้านและบอกว่าเขาจะบ้าไปหากไม่เปลี่ยนวิถีชีวิต ต่อมา พ่อเองก็เริ่มพาลูกชายไปบ้านอาง ผลคือเด็กคนนั้นถูกบาปจับกุม

178

และวิญญาณไม่บริสุทธิ์ได้เข้าสิงร่างเขา ต่อมา
เมื่อวิญญาณร้ายภายในตัวเขาควบคุมตัวเขาได้
เด็กชายผู้น่าสงสารก็พุ่งเข้าหาแม่ด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ เพื่อหนีการคุกคามจากลูกชายของตัวเอง
แม่ผู้โชคร้ายจึงถูกบังคับให้หนีไปยังเกาะแห่งหนึ่ง
พ่อของเด็กชายผู้โชคร้ายนั้นได้กลับใจและพยายามดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณ
แต่ลูกชายของเขายังไม่ได้รับการรักษา
เขาได้รับการรักษาเพียงเมื่อพ่อพาเขาไปเยือนวัดและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทุกแห่ง
อ่านและซึมซับชีวิตของนักบุญทุกคนอย่างลึกซึ้ง
และทำให้สภาพจิตวิญญาณของตนเองมั่นคง

เรื่องการขับผี
— เกโรนดา
วันนี้มีผู้หญิงคนหนึ่งที่ถูกผีสิงถูกนำมาที่วัดของเรา และเราถูกขอให้เรียกพระมาเพื่อสวดบทขับผีให้เธอเราควรทำอย่างไร?
— ในกรณีนี้ คุณควรบอกกับผู้ที่นำเธอมาว่า
ผู้เป็นพ่อทางจิตวิญญาณของผู้หญิงผู้โชคร้ายคนนี้ควรเป็นผู้ตัดสินใจว่าจำเป็นต้องสวดบทขับไล่ปีศาจให้เธอหรือไม่ เพราะหากมีปีศาจอยู่ในตัวเธอ
นั่นหมายความว่าตัวเธอเองหรือพ่อแม่ของเธอได้ก่อบาปหนัก
และด้วยเหตุนี้จึงให้อำนาจแก่ปีศาจเหนือผู้หญิงผู้โชคร้ายคนนี้ เพราะบาปย่อมนำปีศาจมาด้วย
หากผู้ที่ก่อบาปไม่สำนึกผิดและไม่ไปรับสารภาพบาป
บาปนั้นก็จะไม่หายไป และด้วยเหตุนี้
ปีศาจก็จะไม่จากไปเช่นกัน
หรือบางทีพระเจ้าอาจทรงอนุญาตให้หญิงสาวผู้น่าสงสารนี้ตกอยู่ในสภาพถูกปีศาจเข้าสิงด้วยเหตุผลอื่นใดที่เราไม่ทราบ
— เกโรนดา การขับผีช่วยผู้ที่ถูกผีเข้าได้หรือไม่?
— ขึ้นอยู่กับแต่ละคนที่ถูกผีสิง
การขับผีจะช่วยได้ในกรณีที่สวดบทขับผีให้กับเด็กที่ถูกผีสิง
ซึ่งยังไม่ได้ให้อำนาจแก่ปีศาจและยังไม่เข้าใจว่าการสารภาพบาปคืออะไร
หรืออาจช่วยผู้ใหญ่ที่สูญเสียสติและไม่สามารถไปสารภาพบาปได้ หากผู้ถูกสิงมีสติสัมปชัญญะครบถ้วน
ก่อนอื่นเราต้องช่วยให้เขาตระหนักถึงความผิดของตนเอง — ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาถูกสิง เขาต้องสำนึกผิด
ไปรับสารภาพบาป และเพียงหลังจากนั้น — หากจำเป็น —
จึงสามารถสวดบทสวดขับไล่ปีศาจเหนือตัวเขาได้
ท้ายที่สุด ปีศาจอาจออกจากตัวผู้ที่ถูกครอบงำได้
เมื่อบทสวดการอภัยบาปได้รับการสวดเหนือตัวเขาในศีลสารภาพบาป
มีพระบางท่านที่รวมผู้ถูกวิญญาณชั่วเข้าสิงกับผู้ป
่วยเข้าด้วยกัน

179

แล้วสวดบทสวดขับไล่ปีศาจให้กับทุกคนพร้อมกัน
ผมยังจำได้ว่าเคยมีชายคนหนึ่งที่เป็นโรคพาร์กินสันถูกนำมาเพื่อรับพิธีขับไล่ปีศาจ! เมื่อวันนี้เอง
มีชายสูงอายุคนหนึ่งถูกนำมาที่นี่
และพวกเขาบอกว่าเขาถูกวิญญาณชั่วร้ายเข้าสิง
มือซ้ายของชายผู้น่าสงสารคนนี้กระตุกอย่างควบคุมไม่ได้ บางครั้งเขายังมีอาการชักด้วย “คุณอยู่ในสภาพนี้มานานเท่าไรแล้ว?” ผมถามเขา “ตั้งแต่เด็ก” เขาตอบ ผมรู้สึกประหลาดใจ
แล้วผมก็สังเกตเห็นว่ามีรอยบุ๋มเล็กๆ
อยู่ด้านซ้ายของหัวชายผู้เคราะห์ร้ายคนนี้
ดูเหมือนว่ารอยบุ๋มนี้เกิดจากอุบัติเหตุขณะคลอด
และสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขาคือผลโดยตรงจากเหตุการณ์นั้นลองนึกดู: ชายคนหนึ่งป่วยแต่กลับถูกบอกว่ามีวิญญาณชั่วร้ายสิงอยู่ภายในตัวเขา; มีการสวดมนต์และออกคำสั่งว่า ‘ออกมา วิญญาณชั่วร้าย…’ และผลก็คือเขากลายเป็นเรื่องตลกในสายตาของผู้อื่น! นี่เป็นสิ่งที่ไม่อาจยอมรับได้!
มีเด็กกี่คนที่ถูกถือว่าถูกผีเข้าแต่ความจริงแล้วไม่มีผีอยู่ในตัวเลย! ครั้งหนึ่ง
มีชายอายุ 25 ปีถูกนำมาหาผม; คนๆ บอกว่าเขาถูกผีเข้า
ผมให้เขาดื่มน้ำมนต์
แต่ชายผู้น่าสงสารนั้นไม่แสดงปฏิกิริยาใดๆ
ต่อน้ำมนต์นั้นเลย “แล้วสิ่งที่คุณกำลังพูดถึงนี้แสดงตัวออกมาอย่างไร?” ผมถามพ่อของเขา
“เขาเริ่มทุกข์ทรมานจากอาการนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่?” “ตั้งแต่เขาอายุหกขวบ” เขาตอบ “เราเปิดร้านอยู่
และวันหนึ่ง
ศพของปู่เขาที่ถูกฆาตกรรมถูกนำมาที่ร้านนั้น
“ทันทีหลังจากนั้น สิ่งแปลกๆทั้งหมดก็เริ่มเกิดขึ้นกับเขา” ดังนั้นนี่คือสาเหตุที่แท้จริง:
เด็กน้อยผู้น่าสงสารนั้นเพียงแค่ได้รับช็อกทางประสาทเท่านั้น หากเป็นผู้ใหญ่แทนเขา
แม้แต่ผู้ใหญ่เองก็อาจได้รับผลกระทบต่อสุขภาพหลังจากผ่านเหตุการณ์อันเลวร้ายเช่นนั้นได้นับประสาอะไรกับเด็กเล็ก! และตอนนี้ ดูสิ: เด็กชายผู้น่าสงสารนี้กลับถูกกล่าวหาว่าถูกผีเข้าสิง! — เกโรนดา, สามารถสวดบทสวดขับไล่ปีศาจในใจได้หรือไม่แทนที่จะสวดออกเสียง?
— การสวดในใจนั้นยิ่งดีกว่า
สิ่งสำคัญที่สุดเมื่อสวดคำอธิษฐานขับไล่ปีศาจคือต้องสวดด้วยความเศร้าโศก ด้วยความถ่อมตน
และไม่ใช่ด้วยความหยิ่งยโส เมื่อพระสงฆ์ ‘สั่ง’ ปีศาจอย่างเสียงดังและด้วยความหยิ่งยโสว่า: ‘ออกมาเถิดวิญญาณชั่ว’ สิ่งนี้ทำให้ปีศาจโกรธจัด มันโกรธจนคลั่ง
ก่อให้เกิดความเห็นแก่ตัวในตัวผู้ถูกสิงและอาจพูดกับเขาว่า: ‘ดูสิ—

180

เขาทำให้คุณดูโง่ต่อหน้าทั้งโลก! ไปเลยตีพระสงฆ์คนนั้นให้แรงๆ!’ ชายที่ถูกผีสิง
ซึ่งถูกวิญญาณชั่วร้ายชักจูง เริ่มลงมือตีพระสงฆ์
จนผลสุดท้ายไม่ใช่ผีที่หนีไปแต่เป็นพระสงฆ์ที่ถือหนังสือพิธีกรรมหนีไป…
ครั้งหนึ่ง ระหว่างการขับผีพระสงฆ์คนหนึ่งกล่าวกับชายที่ถูกผีสิงว่า: ‘ข้าสั่งเจ้าวิญญาณชั่วร้าย จงออกจากชายคนนี้!’ — “ดีแล้ว ถูกต้องเลย” ปีศาจตอบผ่านปากของชายที่ถูกสิง “นั่นคือเหตุผลที่ฉันไม่ออกไป— เพราะคุณเองคือคนที่สั่งฉัน...”
นั่นคือเหตุผลที่ฉันแนะนำให้พระสงฆ์เมื่อสวดบทสวดขับไล่ปีศาจ อย่าตะโกนว่า “ออกมา ปีศาจไม่บริสุทธิ์!..” เพราะคนอาจคิดว่าปีศาจไม่ได้ยิน!
นอกจากนี้
ญาติของผู้ถูกผีสิงก็ไม่ควรบอกคนอื่นว่าพวกเขาได้เชิญพระมาที่บ้านเพื่อสวดบทสวดขับผี
แต่ควรบอกผู้คนว่าพระมาเพื่อจัดพิธีสวดมนต์
ส่วนบทสวดขับผีนั้น — เพื่อไม่ให้ดึงดูดความสนใจของใคร — ควรสวดด้วยเสียงเบาๆ

ชีวิตของผู้ถูกผีสิงคือชีวิตแห่งการเป็นมรณสักขี
ไม่ว่าใครจะพูดอย่างไร
ผู้ที่มีปีศาจสิงอยู่ภายในตัวก็ต้องทนทุกข์ทรมานอย่างมาก เพราะคนเหล่านี้ยอมจำนนต่อปีศาจแต่กลับถูกปีศาจทรมาน! ครั้งหนึ่ง ที่วัดสตาฟโรนิกิตา
ผมได้พบกับชายหนุ่มอายุ 23 ปีที่ถูกวิญญาณชั่วสิงเขาผอมแห้งจนเหลือแต่กระดูก! อากาศหนาวจัดมาก;
เตาในโบสถ์กำลังเผาไฟอยู่ แต่ชายหนุ่มคนนั้น
ซึ่งสวมเสื้อบางแขนสั้น กลับนั่งอยู่ที่เฉลียงโบสถ์ผมทนไม่ได้ที่เห็นเขาในสภาพนั้น
จึงเดินไปให้เขาสเวตเตอร์ขนสัตว์ที่อบอุ่น “ใส่สเวตเตอร์นี้สิ” ผมบอกเขา ‘คุณไม่หนาวเหรอ?’ ‘หนาวเหรอ? ไม่เลยครับพ่อ,’ เขาตอบ ‘ผมร้อนจนทนไม่ไหว!’ คุณเห็นไหม: นี่คือความทรมานที่แท้จริง
มีบางคนที่ถูกผีเข้า
ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วมีความไวต่อความรู้สึกเป็นพิเศษ
ผีร้ายจะปลูกฝังความเชื่อว่าพวกเขาไม่อาจได้รับการช่วยให้รอดได้ และผลักดันให้พวกเขาฆ่าตัวตายน่ากลัวเพียงใด! นี่ไม่ใช่เรื่องที่ควรมาหัวเราะ!
ผมเคยรู้จักชายคนหนึ่งที่ถูกผีสิงจนกลายเป็นปัญหาแม้กระทั่งสำหรับพระสงฆ์ด้วย
ผู้ชายที่น่าสงสารคนนั้นจะมาที่โบสถ์เพื่อขอให้สวดบทขับผี แต่พระสงฆ์ก็ปฏิเสธเขาไป
แล้วปีศาจก็เริ่มพูดกับเขาเกี่ยวกับผมด้วยว่า

‘อย่าไปหาเขาด้วย; เขาก็จะไม่รับคุณเช่นกัน’
ปีศาจทำให้เขาตกอยู่ในความสิ้นหวัง
ผมยังจำได้อีกคนหนึ่งที่ถูกผีสิง
ซึ่งด้วยพระคุณของนักบุญอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเซีย

181

เขาได้รับการปลดปล่อยจากวิญญาณชั่วร้ายแล้วแต่ปีศาจก็คิดหาวิธีล่อลวงเขาขึ้นมา!
หลังจากที่เขาได้รับการปลดปล่อยจากวิญญาณชั่วร้ายแล้วเขาเคยมาที่วัดนี้เพื่อสักการะพระบรมสารีริกธาตุของนักบุญอาร์เซนิอุสผู้เป็นที่เคารพนับถือ อย่างไรก็ตามวัดนั้นปิดอยู่112แล้ว ใกล้ประตูด้านล่างของวัด
ปีศาจก็ปรากฏตัวต่อหน้าเขาในรูปของนักบุญอาร์เซนิอุสและกล่าวว่า: ‘อย่าให้เท้าของคุณก้าวเข้ามาที่นี่อีกเลยทั้งฉันและเปไซอุสต่างไม่ต้องการเห็นคุณ’
และปีศาจก็ขับไล่เขาไป คุณเข้าใจไหม? หลังจากนั้น
ชายผู้น่าสงสารคนนั้นก็เริ่มดูหมิ่นนักบุญอาร์เซนิอุสและด่าทอฉัน... เอาล่ะ ได้แล้ว
การมาด่าฉันนั้นเป็นเรื่องหนึ่งแต่การหมิ่นประมาทนักบุญนั้น!… ผลก็คือ
คนน่าสงสารคนนั้นถูกผีสิงอีกครั้ง ใช่แล้ว
หากใครประพฤติตนอย่างไร้ยางอายโดยสิ้นเชิง
พระคุณของพระเจ้าก็จะถอนตัวไปจากเขาแล้วจะพูดอย่างไรกับผู้ที่หมิ่นประมาทนักบุญ! ต่อมา
เขามาถึงภูเขาศักดิ์สิทธิ์อาทอส เข้ามาในคาลิวาของฉันและเริ่มตะโกนว่า: ‘ฉันได้ทำร้ายคุณอย่างไรจนคุณไม่อยากเห็นฉัน? ทำไมคุณก็ไม่ต้องการช่วยฉันด้วย? หรือว่าคุณอยากให้ฉันทุกข์ทรมาน?’ — ‘คนโง่’
ฉันตักเตือนเขา
‘ผู้ที่ปรากฏตัวต่อหน้าคุณและไล่คุณไปนั้นคือปีศาจ
ไม่ใช่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ศักดิ์สิทธิ์ไม่ไล่คนไป’
แต่เขาไม่ฟังคำฉัน เขาเชื่อในความหลงผิดของตัวเอง
คุณรู้ไหมว่าวิญญาณที่น่าสงสารเหล่านี้ต้องทนทุกข์อย่างไร พวกเขาถูกทรมานทุกวันอย่างไร?
แต่คนถูกผีสิงหลายคนต้องทนทุกข์เพื่อให้คนอื่นๆ
ได้กลับตัวกลับใจ
เพราะเมื่อพวกเขาเห็นคนถูกผีสิงทุกข์ทรมานอย่างไร
คนอื่นๆ ก็จะคิดทบทวนถึงทางเดินของตนเอง กลับตัวกลับใจและสำนึกผิด
อย่าคิดว่าผู้ที่ถูกผีสิงมีบาปมากกว่าคนอื่น
แต่พระเจ้าทรงยอมให้พวกเขาถูกผีสิง
เพื่อที่พวกเขาจะได้ถ่อมตัวลง รู้สึกสำนึกผิด
ชดใช้บาปของตน และได้รับรางวัลของตนเอง ส่วนคนอื่นๆ
ที่ได้เห็นความทุกข์ทรมานของพวกเขาก็ได้รับความช่วยเหลือด้วย
แน่นอนว่า บางคนอาจกล่าวว่า มีคนที่ไม่ได้ถูกผีเข้า
แม้จะก่อบาปมากมายก็ตาม ทำไมจึงเป็นเช่นนี้? เหตุผลคือดังนี้:

112 ในวัดกรีกหลายแห่งนอกภูเขาอาทอส ในวันถือศีลของสัปดาห์ (วันจันทร์
วันพุธ และวันศุกร์) ประตูวัดจะปิดตลอดทั้งวัน
เพื่อให้พระภิกษุสามารถหลีกเลี่ยงการติดต่อกับโลกภายนอกในวันเหล่านี้และอุทิศตนเพื่อการพัฒนาจิตวิญญาณ ในวันอื่นๆ ของสัปดาห์
ประตูวัดจะเปิดในเวลาที่กำหนด
เพื่อให้ผู้แสวงบุญสามารถมาเยี่ยมชมวัดและสักการะพระบรมสารีริกธาตุ — หมายเหตุของผู้แปล
182

เมื่อบุคคลใดถึงขั้นที่ใจแข็งกระด้างอย่างสมบูรณ์แล้วเขาจะไม่อยู่ในภาวะที่ถูกผีโจมตีอีกต่อไป
เพราะพระเจ้าทรงเห็นว่าบุคคลเช่นนั้นจะไม่ได้รับประโย

ชน์ใด ๆ [จากการโจมตีดังกล่าว] เพราะเราต้องตระหนักว่า
ความเปราะบางต่ออิทธิพลของปีศาจ ในความหมายหนึ่ง
ก็เป็นของขวัญจากพระเจ้าให้แก่ผู้ทำบาปด้วย
เพื่อให้เขาได้ถ่อมตัวลง กลับใจ
และได้รับการช่วยให้รอด

บทที่ 3.
การหลอกลวงที่น่าสะพรึงกลัว

การถือศีลอดและความหลงผิด

— เกโรนดา, ผมกลัวความหลงผิด
— คุณทำถูกแล้ว
ผู้ที่กลัวความหลงผิดจะไม่ตกอยู่ในความหลงผิดนั้นเพราะคนเช่นนั้น เมื่อระมัดระวังอยู่

ก็จะสารภาพความคิดทั้งหมดของตนต่อ [ผู้อาวุโส]
เขาไม่ซ่อนเร้นสิ่งใด
และด้วยเหตุนี้จึงได้รับความช่วยเหลือ
— เกโรนดา โปรดบอกผมว่า
ความโน้มเอียงสู่ความหลงผิดคืออะไร?
— การมีแนวโน้มต่อความหลงผิด
หมายถึงการคิดว่าตัวเองเป็นคนสำคัญ
และแสดงให้คนอื่นเห็นว่าคุณกำลังทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่ การมีแนวโน้มสู่ความหลงผิด
หมายถึงการเชื่อว่าคุณได้บรรลุระดับจิตวิญญาณบางอย่างแล้ว เพราะคุณกำลังทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่บางอย่าง
ในขณะที่คิดว่าผู้อื่นยังไม่เข้าใจความหมายของชีวิตทางจิตวิญญาณ และจึงแสดงท่าทางหยิ่งยโสต่อพวกเขา
หากใครนั้นบังคับตัวเองให้ปฏิบัติชีวิตนักพรตอย่างเห็นแก่ตัว
ด้วยความปรารถนาที่จะบรรลุระดับของนักบุญบางคน
และต้องการให้คนอื่นชื่นชม
นี่คือจุดเริ่มต้นของความหลงผิด
การบังคับตัวเองให้ปฏิบัติอย่างหนึ่ง
แต่การบังคับตัวเองให้ทำสิ่งที่ยากลำบากนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ครั้งหนึ่งผมเคยพูดกับชายคนหนึ่งว่า:
‘ระวังอย่าตกอยู่ในความหลงผิดเพราะทัศนคติที่ผิดต่อชีวิตทางจิตวิญญาณ คุณกำลังอยู่ในอันตรายทางจิตวิญญาณ’ ‘ผมจะตกอยู่ในความหลงผิดหรือ?’ เขาคัดค้าน ‘แต่ผมยังไม่กินเนื้อเลย!’ ในขณะเดียวกัน
ชายคนนี้ยังไม่เคยไปสารภาพบาปเลย เขา ‘สารภาพ’
บาปของตนต่อภาพไอคอน ‘คุณเป็นชาวออร์โธดอกซ์หรือโปรเตสแตนต์?’ ผมถามเขา
‘คุณอ่านจากหนังสือเล่มไหนว่านี่คือวิธีที่ควรสารภาพบ

183

าป?’ ‘มีปัญหาอะไร?’ เขาถามผม ‘พระคริสต์ไม่ได้ยินผมหรือ?’ คุณรู้ไหมว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น!
— เกโรนดา
การฝึกวินัยทางกายช่วยในการต่อสู้กับความปรารถนาได้หรือไม่?

—

หากการถือศีลทางกายถูกใช้เพื่อเอาชนะความปรารถนาทางโลก มันก็ช่วยได้ ร่างกายถูกทำให้ถ่อมตัว
และเนื้อหนังยอมจำนนต่อจิตวิญญาณ อย่างไรก็ตาม

หากใครนั้นถือศีลแบบ ‘แห้ง’ (113)
ผลที่ตามมาคือพวกเขาสร้างภาพลวงตาให้ตัวเอง
เพราะการถือศีลอดแบบนี้จะปลูกฝังความปรารถนาทางอารมณ์ส่งเสริมความหยิ่งยโส เพิ่มความมั่นใจในตนเอง
และนำไปสู่ความหลงผิด จากนั้น เมื่อมองดูการถือศีลอด ‘แบบแห้ง’ ของตนเอง
คนนั้นก็จะสรุปผลเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณของตนเอง “ฉันปฏิบัติการฝึกกายแบบนี้” เขาอวดตัว
“แต่พี่น้องคนนั้นยังขาดในด้านการนี้
“ฉันได้ถึงระดับของนักบุญคนนั้นแล้วและฉันได้ก้าวผ่านนักบุญอีกคนไปแล้ว…” —
และเขาก็เพิ่มการอดอาหารและการนั่งสมาธิยามค่ำคืนขึ้นอย่างไรก็ตาม
ความพยายามในการปฏิบัติธรรมทั้งหมดของเขากลับสูญเปล่าเพราะเขาทำมันไม่ใช่เพื่อตัดความปรารถนา
แต่เพื่อความพึงพอใจส่วนตัว
ผมเคยรู้จักพระภิกษุรูปหนึ่ง ที่ด้วยความหยิ่งยโส
จึงปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด
และความคิดของเขาบอกเขาว่าเขาเป็นนักปฏิบัติธรรมผู้ยิ่งใหญ่ เขาได้ปฏิบัติจนถึงขั้นสุดโต่ง: ไม่กินอาหาร
ไม่ซักผ้าเลย
และนอนอยู่ในกลิ่นเหม็นและสิ่งสกปรกที่เลวร้าย
เสื้อผ้าของเขาผุพังไปหมดเพราะความสกปรก วันหนึ่ง
ผมนำเสื้อผ้าของเขาไปซักแต่การพยายามซักมันนั้นไม่มีประโยชน์เลย! ครั้งหนึ่งเขาพูดกับผมว่า: “ผมได้ทิ้งนักบุญจอห์นผู้อาศัยในป่า114 ไว้เบื้องหลังไกลมากแล้ว” — “คุณกำลังพูดอะไรกันแน่”
ผมถาม
“คุณคิดว่านักบุญจอห์นผู้อาศัยในป่าบรรลุความศักดิ์สิทธิ์ผ่านความสกปรกหรือ?” ผ่านไปอีกไม่กี่วันเขาก็มาพบฉันอีกครั้งและประกาศว่า: “ฉันได้ทิ้งพระผู้เคารพมากซิมัสแห่งคาวโซคาลี115 ไว้เบื้องหลังแล้วด้วย” —

113

ผู้อาวุโสได้กล่าวถึงการถือศีลอดและการปฏิเสธตนเองที่ปฏิบัติเพื่อเป็นจุดมุ่งหมายในตัวมันเอง
แทนที่จะเป็นวิธีการชำระใจให้บริสุทธิ์และบรรลุความสมบูรณ์ในพระคริสต์ว่าเป็นการปฏิบัติที่ ‘แห้งแล้ง’
114 วันฉลองของท่านนักบุญยอห์น ผู้อาศัยในป่า จัดขึ้นในวันที่ 15 มกราคม
115 วันฉลองของท่านผู้ทรงเกียรติ มักซิมัส แห่งคาวโซคาลิว จัดขึ้นในวันที่ 13 มกราคม
184

“คุณทิ้งเขาไว้เบื้องหลังได้อย่างไรกัน?” — ฉันถาม “แล้วอย่างไรล่ะ?” เขาตอบ “มันง่ายมาก:
ฉันกำลังหมุนวนไปมาเหมือนลูกข่างบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์อ

าทอส!” — “อ้า คุณนี่ไม่ธรรมดาเลย,” ผมกล่าว “คุณนี่ไม่ธรรมดาจริงๆ!
พระผู้ทรงเกียรติแม็กซิมัสได้บรรลุถึงภาวะไร้รูปกายและบินขึ้น
แทนที่จะหมุนไปมาเหมือนลูกข่างอย่างที่คุณทำ!”
แล้วชายคนนี้เริ่ม ‘บ่มเพาะ’
ความรู้สึกถึงความตายในตัวเขาเอง และบอกตัวเองซ้ำๆ ว่า: “ตอนนี้ผมอยู่ในนรกแล้ว” เวลาผ่านไปอีกเล็กน้อย และเขา— ที่อ้างว่าเพื่อทำให้ตัวเองถ่อมตัว—ก็เริ่มพูดว่า:
‘ตอนนี้ฉันได้กลายเป็นปีศาจแล้ว
ฉันได้กลายเป็นซาตานแล้วและฉันจะไปรวบรวมผู้ติดตามของฉัน’ ด้วยวิธีนี้
ชายคนนี้จึงตกอยู่ในความหลงผิด

มุ่งเน้นไปที่จินตนาการ
— เกโรนดา ท่านกล่าวว่าขณะสวดมนต์
จิตใจของเราควรหลีกเลี่ยงภาพต่าง ๆ
จากชีวิตของพระคริสต์และเรื่องที่คล้ายกันทำไมจึงต้องหลีกเลี่ยงภาพเหล่านั้น?

—

เพื่อไม่ให้มารร้ายหลอกลวงเราผ่านทางความเพ้อฝันและจินตนาการ จินตนาการเป็นสิ่งที่ดี และหากใช้อย่างชาญฉลาดมันก็จะมีพลังอันยิ่งใหญ่ มีคนบางคนที่ เช่น
เมื่อเห็นภูมิทัศน์ใดนั้น แล้วหนึ่งปีต่อมา
ก็สามารถจำมันได้อย่างแม่นยำตามความเป็นจริง
และถ่ายทอดมันลงในภาพวาดได้
พระเจ้าประทานความสามารถนี้ให้มนุษย์
แต่ปีศาจกลับใช้มันเพื่อประโยชน์ของตนเอง
ผู้ที่ง่ายต่อการหลงผิดจะจินตนาการถึงสิ่งที่พวกเขาได้เห็นหรืออ่านมาตามใจชอบ
และจากนั้นพวกเขาก็เชื่อว่าภาพที่จินตนาการขึ้นนั้นคือความเป็นจริง
เพื่อให้วิญญาณที่น่าสงสารเหล่านี้ได้รับความช่วยเหลื

อ พวกเขาต้องอยู่ภายใต้การดูแล [ทางจิตวิญญาณ]
อย่างต่อเนื่อง
เพราะมารร้ายกำลังล่อลวงพวกเขาให้หลงทางอยู่เสมอ

ดังนั้น เมื่อบุคคลที่มีจินตนาการ [ที่ชัดเจน]
ตามธรรมชาติถูกบอกว่าพวกเขากำลังคิดผิด
พวกเขาจำเป็นต้องหยุดคิดและตั้งคำถามกับความคิดของตนเอง ผมเคยรู้จักผู้หญิงคนหนึ่งที่เรียบง่าย
แต่เธอสวดภาวนาอยู่เสมอ —
และขอให้พระคริสต์ให้เธอได้เห็นพระองค์ที่นี่
ในชีวิตนี้ เพราะ — ตามที่เธอพูด —
ในชีวิตหน้าเธอจะไม่ได้เห็นพระองค์อยู่ดี และจริง ๆ
แล้ว เมื่อเธอเดินเข้าไปรับศีลมหาสนิท
พระคริสต์ก็ปรากฏตัวให้เธอเห็นในถ้วยศักดิ์สิทธิ์

185

ในรูปของทารกที่มีผมเปื้อนเลือด
แล้วภาพนิมิตนั้นก็หายไป
และผู้หญิงคนนั้นก็สามารถรับศีลมหาสนิทได้
หลังจากเหตุการณ์นี้
ศัตรูก็เริ่มทรมานเธอด้วยความคิดที่ว่าเธอเป็นคนพิเศษแล้วจึงกระตุ้นจินตนาการของเธอ โดยจัด ‘การฉายภาพยนตร์’ ของตัวเองให้เธอดูอย่างต่อเนื่อง ครั้งหนึ่ง
เมื่อฉันออกจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์อาทอสเพื่อออกไปสู่โลกภายนอก
ฉันได้พบผู้หญิงผู้โชคร้ายคนนี้ในบ้านหลังหนึ่ง
และได้ยินเธอเล่าเรื่องจินตนาการของเธอให้กลุ่มชายหญิงที่รวมตัวกันอยู่ที่นั่นฟัง
ฉันต้องใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อทำให้เธอกลับสู่สติผมได้ดุเธออย่างรุนแรงต่อหน้าทุกคน
เพื่อให้สภาพความหลงผิดของเธอชัดเจนขึ้น
และเธอจะได้กลับสู่สติ
— เกโรนดา,
ภาพนิมิตเหล่านี้เป็นเพียงจินตนาการของเธอเท่านั้นหรือ?
‘จินตนาการและความหลงผิด.’
‘เกโรนดา
ท่านไม่ทราบว่าเธอได้เล่าเรื่องภาพนิมิตเหล่านี้ให้พ่อทางจิตวิญญาณของเธอฟังแล้วหรือยัง?’ ‘ท่านรู้ไหมว่าในกรณีเช่นนี้เกิดอะไรขึ้น?
ซาตานหลอกลวงคนเช่นนี้ผ่านสิ่งที่พวกเขาเห็น
พวกเขาไม่ใช้เหตุผล
และแม้แต่ความคิดที่ว่าควรบอกพ่อทางจิตวิญญาณเกี่ยวกับ “ภาพนิมิต” เช่นนี้ ก็ไม่ผุดขึ้นในใจเลยซาตานช่างเจ้าเล่ห์อะไรเช่นนี้! เป็นเรื่องที่น่ากลัวอย่างยิ่ง!
หากคนใดไม่ระมัดระวังต่อจินตนาการของตนเอง
ผู้ล่อลวงก็สามารถนำเขาเข้าสู่ความหลงผิดได้
แม้แต่จากเหตุการณ์ที่เรียบง่ายและเป็นธรรมชาติที่สุดเมื่อข้าพเจ้าอาศัยอยู่ที่วัดสโตมิออน
ข้าพเจ้ามักจุดเตาไฟขณะอ่านบทสวดเวสเปอร์ในฤดูหนาว
ผู้หญิงที่บางครั้งมาจากเมืองเข้าวัดเริ่มสังเกตว่า
ระหว่างการสวดเวสเปอร์ส
มีเสียงกรอบแกรบดังขึ้นจากภาพพระแม่มารีผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในไอโคโนสตาซิส ผมไม่ได้สนใจเสียงกรอบแกรบนี้แต่ผู้หญิงเหล่านั้นเริ่มกระซิบกัน: ‘เชื่อได้ไหม!
“เมื่อพระภิกษุอ่านบทสวดเวสเปอร์ก็มีเสียงกร๊อบกร๊อบดังขึ้นจากภาพพระมารดาของพระเจ้า!” เมื่อได้ยินพวกเธอซุบซิบกัน ฉันก็คิดว่า: “ฉันไปดูภาพที่สร้างเสียงนั้นดีกว่า”
ผมไม่ได้หมายความว่าผมไม่เชื่อในเหตุการณ์ทางพระ —
ไม่ครับ
ผมเชื่อว่าพระมารดาของพระเจ้าปรากฏตัวต่อผู้คนและตรัสกับพวกเขา
และผู้ที่อยู่ในสภาพจิตวิญญาณที่ดีสามารถเห็นพระองค์ไ

186

ด้; อย่างไรก็ตาม ในกรณีเช่นนี้ ต้องระมัดระวังให้ดี
ดังนั้น ผมจึงหยิบเก้าอี้มา ปีนขึ้นไป
และมองดูว่าเกิดอะไรขึ้นกับภาพนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นคืออะไร?
แผ่นไม้ที่วาดภาพไอคอนนั้นเก่าแล้ว
มีไม้กลมเสียบอยู่ด้านหลัง เมื่อเตาเผาจนร้อนเต็มที่ไม้กลมหนึ่งก็ร้อนขึ้น ขยายตัว และเกิดเสียงแตก
จากนั้นผมก็ตอกตะปูลงบนภาพไอคอน และเสียงแตกก็หยุดลงหลังจากนั้น ผมถามผู้หญิงเหล่านั้นว่า: “แล้วตอนนี้
พวกคุณยังได้ยินเสียงแตกๆ อยู่ไหม?” — “ไม่” พวกเธอตอบ “ถ้าอย่างนั้น” ผมกล่าว “พวกคุณอย่าไปให้ความสำคัญกับเรื่องแบบนี้เลย”
ต้องระมัดระวัง
เพราะหากจินตนาการของบุคคลใดเริ่มวิ่งพล่านไปเรื่อยๆชีวิตทั้งชีวิตของเขาก็จะกลายเป็นไร้ค่า
— เกโรนดา ท่านจะบอกได้อย่างไรว่าเหตุการณ์

[เหนือธรรมชาติ] ใด ๆ มาจากพระเจ้าหรือจากมาร?
— ชัดเจนอยู่แล้ว หากเหตุการณ์นั้นไม่ใช่จากพระเจ้า
ปีศาจก็จะปลูกฝังความคิดอวดดีในใจคนนั้น นอกจากนี้ภาพนิมิตของปีศาจนั้นหยาบคาย:
มันถึงขั้นดูหมิ่นพระเจ้าด้วย ครั้งหนึ่ง
มีชายคนหนึ่งมาที่ห้องขังของฉัน
ซึ่งกำลังถูกหลอกลวงและถูกวิญญาณชั่วร้ายเข้าสิง
ผมได้พูดคุยกับเขา และสิ่งนั้นทำให้เขาดีขึ้นแล้วคุณรู้ไหมว่าเขาพูดกับผมอย่างไรหลังจากนั้น? ‘เช่นนี้,’ เขาพูด,
‘ผมไม่เคยได้ยินคำพูดที่ชาญฉลาดเช่นนี้มาก่อนเลย! ผมยังไม่เคยอ่านอะไรที่คล้ายกันในพระกิตติคุณด้วย!’
กล่าวอีกนัยหนึ่ง เขาก็เหมือนกำลังบอกผมว่า: ‘สิ่งที่คุณพูดนั้นดีกว่าสิ่งที่พระคริสต์ตรัส’
คุณรู้ไหมว่ามารทำอย่างไรเพื่อปลูกฝังความคิดอวดดีในตัวคุณ? ไม่ว่าใครจะพูดอย่างไร
หากคนใดไม่ตระหนักว่าเขาไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยกำลังของตนเอง
และสิ่งที่เขาทำสำเร็จได้นั้นเป็นด้วยฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์ แล้วคนเช่นนั้นก็จะไม่สำเร็จอะไรเลย
แม้เขาจะขับไล่ปีศาจออกจากผู้ที่ถูกสิงนับพันตัวก็ตาม

มารปรากฏตัวในรูปของทูตสวรรค์แห่งแสงสว่าง

หากผู้ใดที่ยังไม่เคยสัมผัสความสุขสวรรค์อันสูงสุด
— คือ ผู้ที่ยังขาดประสบการณ์ทางจิตวิญญาณ

[จากการเสด็จมาของพระเจ้า] — และไม่ระมัดระวัง
ก็อาจตกอยู่ในความหลงผิดได้อย่างง่ายดาย
มารนั้นเจ้าเล่ห์ มันจะกวนใจคนนั้นเบาๆ
และทำให้เขารู้สึกถึงความสุขสบาย ด้วยวิธีนี้
โดยทำให้คนนั้นเข้าใจผิดว่าความรู้สึกสุขสบายนี้เป็นสิ่งทางจิตวิญญาณและศักดิ์สิทธิ์
มารจึงนำเขาเข้าสู่ความหลงผิด มันหลอกลวงใจคนนั้น
จนเขาเชื่อว่าสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับตัวเองนั้นถูกต้

187

องทางจิตวิญญาณ “ผมไม่รู้สึกตื่นเต้นเลย”
คนเช่นนั้นกล่าว ใช่ คุณแน่นอนว่าไม่รู้สึกตื่นเต้นเลยแต่สิ่งที่คุณรู้สึกนั้นไม่ใช่ความสุขทางจิตวิญญาณที่แท้จริง ความสุขทางจิตวิญญาณคือสิ่งที่มาจากสวรรค์
ปีศาจอาจปรากฏตัวในรูปของเทวดาหรือนักบุญ
ปีศาจที่ปลอมตัวเป็นเทวดาหรือนักบุญจะก่อให้เกิดความไม่สบายใจและความสับสนรอบตัวเขา —
ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่เขามีอยู่
ส่วนเทวดาหรือนักบุญที่แท้จริงจะแผ่รัศมีแห่งความสุขสวรรค์และความปีติยินดีอันบริสุทธิ์เสมอ
ผู้ที่มีจิตใจถ่อมตนและบริสุทธิ์
แม้จะยังขาดประสบการณ์
ก็สามารถแยกแยะทูตสวรรค์ของพระเจ้าออกจากปีศาจที่ปรากฏตัวในรูปของทูตสวรรค์แห่งแสงได้
เพราะบุคคลเช่นนี้มีความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับทูตสวรรค์
ส่วนผู้เห็นแก่ตัวและผู้ที่ถูกครอบงำด้วยกิเลสตัณหา
มักจะถูกปีศาจเจ้าเล่ห์หลอกลวงได้ง่าย
มารปรากฏตัวในรูปของทูตสวรรค์แห่งแสงสว่าง
แต่ทันทีที่คนใดมีความคิดถ่อมตนเพียงหนึ่งเดียวในใจ
มารก็จะหายตัวไปทันที หนึ่งเย็นหนึ่ง หลังพิธีเวสเปอร์ฉันนั่งอยู่บนม้านั่งในห้องพักของฉัน

(ฉันอาศัยอยู่ที่วัดสโตมิออน)
และกำลังสวดคำอธิษฐานพระเยซู ทันใดนั้น
ผมได้ยินเสียงเครื่องดนตรีสายและคลาริเน็ตจากอาคารหนึ่งไม่ไกลจากวัด ซึ่งใช้เป็นบ้านพักสำหรับผู้แสวงบุญผมรู้สึกประหลาดใจมาก! ‘นี่คือดนตรีประเภทใดกันที่ฟังได้ชัดเจนถึงขนาดนี้?’
ผมคิดในใจ
วันฉลองนักบุญผู้อุปถัมภ์ของวัดได้ผ่านพ้นไปแล้ว
ผมลุกขึ้นจากม้านั่งและเดินไปที่หน้าต่างเพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้นในลานวัด ผมมองไปรอบๆ:
รอบตัวมีความเงียบสงบและนิ่งสนิท
แล้วผมก็ตระหนักว่าดนตรีทั้งหมดนี้มาจากมารร้าย —
มีเจตนาที่จะทำให้ผมหยุดสวดภาวนา
ผมกลับมานั่งบนม้านั่งและต่อ tụcสวดคำอธิษฐานพระเยซู
ทันใดนั้น ห้องก็เต็มไปด้วยแสงสว่างจ้า
เพดานและชั้นบนเหนือหัวผมหายไป หลังคาเปิดออก
และผมเห็นเสาแสงพุ่งขึ้นสู่สวรรค์ ที่ยอดของเสาแสงนี้ฉันสามารถมองเห็นใบหน้าของชายหนุ่มผมทองที่มีผมยาวและเครา ซึ่งคล้ายกับพระคริสต์
ใบหน้าของเขาถูกปิดบังไปครึ่งหนึ่ง
ฉันจึงลุกขึ้นจากม้านั่งเพื่อดูใบหน้าของเขาอย่างชัดเจน ในขณะนั้น ฉันได้ยินเสียงภายในตัวฉันกล่าวว่า: ‘คุณได้รับการพิจารณาว่าสมควรที่จะได้เห็นพระคริสต์’ — ‘แต่ฉันเป็นใครกันล่ะ ที่ไม่สมควรเช่นนี้จะได้เห็นพระคริสต์?’ — ฉันตอบกลับ
และทำเครื่องหมายกางเขน ในขณะนั้นเอง
แสงสว่างและพระคริสต์ปลอมก็หายไป

188

□□□

ศัตรูก็จะมาล่อลวงคุณบ่อยขึ้นเท่านั้น
มารไม่เพียงแต่แสดงฝันให้คนใหญ่เท่านั้น
แต่ยังแสดงให้เด็กๆ ด้วย มารยังมาหาเด็กเล็กๆ
ที่กำลังนอน แม้พวกเขาจะเป็นเทวดาตัวน้อยก็ตาม
พวกเขาจะกระโดดขึ้นด้วยความหวาดกลัว
และวิ่งไปกอดแม่ด้วยน้ำตาคลอเบ้า
และบางครั้งเทวดาก็มาหาเด็กๆ ที่กำลังนอนหลับ
และพวกเขาจะหัวเราะในความฝันด้วยความสุข
หรือตื่นขึ้นด้วยความสุขอันล้นเหลือ ดังนั้น
ความฝันที่มารร้ายนำมาจึงเป็นอิทธิพลจากภายนอกที่เป็นศัตรูต่อบุคคลขณะนอนหลับ
— เกโรนดา, ถ้าขณะนอนหลับ
คุณรู้สึกถึงความหนักอึ้งในใจที่อธิบายไม่ได้นั่นคืออะไร?

—

บางครั้งสาเหตุของความรู้สึกหนักอึ้งเช่นนี้อาจมาจากภาวะความวิตกกังวลที่บุคคลนั้นเผชิญอยู่ระหว่างวัน
หรือความกลัว ความสงสัย และสิ่งต่าง ๆ
ที่คล้ายคลึงกันที่พวกเขาประสบ และแน่นอนว่า
ทังกาลาชกา
สามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ได้ทั้งหมด
เขาสามารถจัดเรียงความกลัว ความวิตกกังวล
และความสงสัยเหล่านี้เข้าด้วยกันในรูปแบบใดก็ได้
เพียงเพื่อทำให้บุคคลนั้นสับสน
และบ่อยครั้งที่บุคคลนั้นนอนหลับอย่างตื้นจนคิดว่าตนเองยังไม่ได้หลับ และอธิษฐานให้ความรู้สึกหนักอึ้งนี้— ซึ่งแม้กระทั่งทำให้หายใจลำบาก—หายไปและบางครั้งสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นด้วย:
ปีศาจสามารถแปลงร่างเป็นรูปใดก็ได้
แม้กระทั่งรูปของนักบุญ และปรากฏตัวในความฝัน
ครั้งหนึ่งมันปรากฏตัวในความฝันของชายคนหนึ่งที่กำลังป่วย โดยปลอมตัวเป็นนักบุญอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเซียและกล่าวกับเขาว่า: “ฉันคือนักบุญอาร์เซนิอุส
ฉันมาเพื่อบอกคุณว่าคุณกำลังจะตาย “คุณได้ยินฉันไหม? คุณจะตาย!” ชายคนนั้นตกใจกลัวมาก
แต่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ไม่เคยพูดด้วยวิธีเช่นนี้
และแม้ผู้ป่วยจะใกล้ตายจริง
และผู้ศักดิ์สิทธิ์ปรากฏตัวให้เขาเพื่อเตือนถึงการตายผู้ศักดิ์สิทธิ์ก็จะพูดอย่างอ่อนโยนว่า:
‘พระเจ้าได้เห็นว่าคุณกำลังทุกข์ทรมาน
ดังนั้นพระองค์จะพาคุณออกจากโลกนี้ “ลองเตรียมตัวไว้เถอะ” นักบุญจะไม่เคยพูดกับผู้ป่วยว่า: “คุณได้ยินผมไหม? คุณกำลังจะตาย!”
— เกโรนดา, เมื่อคนใดร้องกรีดในระหว่างนอน
ทำไมจึงเกิดขึ้น?
— การร้องขึ้นนั้นดีกว่า
เพราะเมื่อร้องขึ้นแล้วเขาจะตื่น…
ความฝันหลายอย่างเกิดจากความกังวล
เมื่อคนใดรู้สึกกังวลหรือเหนื่อยล้า

190

ความกังวลหรือความเหนื่อยล้านั้นจะกัดกินเขา จากภายในและเขาจึงมีความฝันที่รบกวน
ผมมักพบปะผู้คนตลอดทั้งวันและรับฟังปัญหาต่าง ๆ
ของพวกเขา แล้วเมื่อหลับไป ผมก็มักจะด่าใครบางคนว่า ‘เจ้าคนไร้พระเจ้า’ ผมตะโกน ‘เจ้าไม่สนใจใครเลย!’
แล้วผมก็ตื่นขึ้นจากเสียงกรีดร้องของตัวเอง
— เกโรนดา,
เป็นไปได้ไหมที่คนจะเข้าใจจากความฝันว่าเหตุการณ์บางอย่างจะเกิดขึ้นจริง?
— ไม่ครับ ไม่ควรให้ความสำคัญกับฝันใดๆ ทั้งสิ้น
ไม่ว่าฝันนั้นจะเป็นอย่างไร —
ทั้งที่น่าพอใจและไม่น่าพอใจ — ก็ไม่ควรเชื่อมัน
เพราะมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในความหลงผิด
ท้ายที่สุดแล้ว ฝันถึง 95% เป็นฝันที่หลอกลวง
นั่นคือเหตุผลที่บรรดาพระบิดาศักดิ์สิทธิ์กล่าวว่าไม่ควรให้ความสำคัญกับฝันใดๆ ทั้งสิ้น
มีฝันเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่มาจากพระเจ้า
แต่เพื่อจะตีความฝันเช่นนั้นได้
คนนั้นต้องมีความบริสุทธิ์และเงื่อนไขจำเป็นอื่นๆ — เช่นเดียวกับโยเซฟผู้ชอบธรรม116
และผู้เผยพระวจนะดาเนียล ผู้ได้รับพระคุณจากพระเจ้า “ข้าพเจ้า” ดานีลกล่าวกับเนบูคัดเนสซาร์
“จะบอกท่านทั้งสองว่าท่านฝันเห็นอะไรและความหมายของฝันนั้นคืออะไร”

117

แต่ผู้เผยพระวจนะดานีลได้บรรลุถึงระดับใดแล้ว!
เขานั่งอยู่ในถ้ำกับสิงโต และสิงโตเหล่านั้น
แม้จะหิวโหย ก็ไม่ทำร้ายเขา118
เมื่อฮาบากุกนำอาหารมาให้ดาเนียล เขากล่าวว่า: “พระเจ้าทรงระลึกถึงข้าพเจ้าจริงหรือ?”119จริงๆ แล้วหากพระเจ้าไม่ทรงระลึกถึงผู้เผยพระวจนะดาเนียลแล้วพระองค์จะทรงระลึกถึงใครเล่า?
— เกโรนดา, บางคนไม่มีฝัน
— และนั่นก็ดีด้วย!
พวกเขาไม่ต้องเสียเงินซื้อตั๋วหรือน้ำมัน! ในฝัน
ภายในหนึ่งนาที
คนหนึ่งสามารถเห็นเหตุการณ์ที่ในความเป็นจริงจะใช้เวลาหลายชั่วโมงหรือหลายวัน เพราะระหว่างการนอน
เวลาหยุดการมีอยู่ จากสิ่งนี้คนจึงสามารถเข้าใจคำในบทสดุดีได้ว่า:
‘...‘หนึ่งพันปีในสายตาของพระองค์ โอ พระเจ้าก็เหมือนวันวานที่ผ่านไปแล้ว...’

120

เกี่ยวกับนิมิต
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าเราควรพูดอย่างไรกับผู้ที่มาเล่าให้เราฟังเ

116 ดู ปฐมกาล 37:5–11.
117 ดูหนังสือดาเนียล 2:25–46.
118 ดู ดาน. 6:16 และต่อไป
119 ดูหนังสือดาเนียล 14:30–42.
120 สดุดี 89:5.
191

กี่ยวกับนิมิตที่พวกเขาได้รับ เช่น
การเห็นนักบุญท่านใดท่านหนึ่งหรือเรื่องที่คล้ายคลึงกัน?

—

ดีที่สุดคือให้แนะนำคนเหล่านั้นให้ระมัดระวังและรักษาความสงวนท่าที
การมีท่าทีเช่นนี้ต่อนิมิตนั้นน่าเชื่อถือกว่า
เพราะไม่ใช่ทุกคนที่สามารถแยกแยะได้ว่านิมิตนั้นมาจากพระเจ้าหรือจากมาร
แต่แม้การเห็นภาพนั้นจะมาจากพระเจ้า
คนนั้นก็ไม่ควรรับมันทันที พระเจ้าเมื่อเห็นว่าสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น—มนุษย์—

ไม่รับการเห็นภาพนั้น [ไม่รู้สึกเสียใจแต่กลับตรงกันข้าม] ก็รู้สึกสงสารในบางแง่
เพราะท่าทีเช่นนี้ต่อการเห็นภาพแสดงให้เห็นว่าคนนั้นมีใจถ่อม
หากนักบุญที่แท้จริงปรากฏตัวต่อบุคคลใด
และบุคคลนั้นไม่ยอมรับนิมิตนั้น
พระเจ้าก็ทรงรู้วิธีเข้าถึงจิตวิญญาณของบุคคลนั้น
และนำมันไปยังที่ที่พระองค์ทรงประสงค์ ต้องระมัดระวัง

เพราะ [แทนที่จะเป็นนักบุญ] อาจมีผู้หลอกลวงมา
ซึ่งเขาจะเปิด ‘โทรทัศน์’ [ของปีศาจ] และเริ่มรายการของเขา...
ผมจำได้ถึงผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่ได้รับความช่วยเหลื
อจากผู้คนเลย
และด้วยเหตุนี้เธอจึงมีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระเจ้าที่ประสงค์จะช่วยเหลือผู้หญิงคนนี้
จึงประทานนิมิตบางอย่างให้เธอ แต่หลังจากนิมิตนั้นปีศาจได้ปลูกฝังความคิดต่อไปนี้ในใจเธอ: ‘ใครจะรู้ได้
บางทีพระเจ้าอาจประทานนิมิตเช่นนี้ให้คุณเพราะพระองค์ได้กำหนดให้คุณมีภารกิจที่สูงส่งกว่า!’
ตั้งแต่เธอเริ่มเชื่อในคำชักจูงอันชั่วร้ายนั้น
ปีศาจก็เริ่มลงมือทำงาน
และเธอก็ตกอยู่ภายใต้อำนาจของมัน อย่างไรก็ตาม
ในท้ายที่สุด พระเจ้าก็ทรงเมตตาเธออีกครั้ง
เธอได้รับนิมิต และได้ยินเสียงบอกเธอว่า:
“เขียนจดหมายถึงพ่อปายซิโอสและเล่าถึงนิมิตทั้งหมดที่คุณเคยได้รับ”
เธอเขียนจดหมายถึงผม และ
ได้เล่าถึงนิมิตทั้งหมดที่เธอเคยประสบมา
ปีศาจร้ายได้ทรมานเธออย่างหนักหน่วง ใช่แล้ว
นิมิตทั้งหมดของเธอเป็นจริง
แต่เกือบทั้งหมดล้วนมาจากผู้ล่อลวง
ในบรรดาภาพนิมิตทั้งหมดที่เธอได้รับ
มีเพียงภาพนิมิตแรกและภาพนิมิตสุดท้ายเท่านั้นที่มาจากพระเจ้า
ด้วยความประสงค์ที่จะนำเธอกลับสู่สติและช่วยให้เธอหลุดพ้นจากความหลงผิด
พระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้ภาพนิมิตสุดท้ายนี้เกิดขึ้น

192

ในที่สุด
ผู้หญิงผู้น่าสงสารคนนี้ก็รับฟังคำแนะนำของฉันและสามา

รถหลุดพ้น [จากกับดัก]
ของภาพนิมิตอันชั่วร้ายที่เธอเคยประสบมาได้

ลักษณะที่บ่งชี้ว่าบุคคลนั้นกำลังตกอยู่ในภาวะหลงผิด
— เกโรนดา
ท่านจะบอกได้อย่างไรว่าบุคคลหนึ่งกำลังอยู่ภายใต้อิทธิพลของความหลงผิด?

—

คุณสามารถสังเกตเห็นสิ่งนี้ได้แม้จากรูปลักษณ์ภายนอกของเขา คนที่หลงผิดนั้นภายนอกดูเหมือนถูกปกคลุมด้วย ‘ความไม่ยึดติด’ ที่ปลอมแปลง เขาดูถ่อมตัวและอ่อนน้อม
แต่ภายในตัวเขากลับมีความหยิ่งยโสอย่างใหญ่หลวง —
ความคิดที่ประเมินตัวเองสูงเกินไป
หากคุณมองเข้าไปในตาของคนที่หลงผิด
คุณจะเห็นว่าเขามองคนอื่นทั้งหมดเป็นพวกน่าเวทนา
เหมือนกับมด อย่างไรก็ตาม
คุณก็สามารถมองทะลุคนที่หลงผิดได้ผ่านคำพูดที่เขาเอ่ยออกมา ผมจำได้ถึงชายคนหนึ่งที่หลงผิด
ซึ่งหลายคนมองว่าเขาเป็นนักบุญ
เขาอ้างว่าพระคริสต์ได้ปรากฏตัวต่อหน้าเขา
โดยขี่ม้ามา พระคริสต์ถือขวดไวน์ในมือ
และให้เขาดื่มจากขวดนั้น หลังจากนั้นเขาก็ได้รับพรแห่งการมองเห็นอนาคต! ในครั้งหนึ่ง ขณะที่ ‘ผู้มีพรสวรรค์’ คนนี้กำลังพูดคุยกับผู้คนมีชายคนหนึ่งถามเขาว่า: ‘ทำไมผมไม่สามารถทำปาฏิหาริย์ได้เช่นกัน?’ — ‘เพราะคุณได้ทำบาปอย่างนั้นอย่างนี้...’ —
ชายผู้หลงผิดนั้นตอบ
และเริ่มกล่าวถึงบาปที่ชายคนนั้นได้ทำจริง ๆ
ชายผู้น่าสงสารนั้นเริ่มตื่นตระหนกและมาหาผมเพื่อเล่า

เรื่องทั้งหมดให้ฟัง ‘ฟังดี ๆ นะ, ’ ผมบอกเขาว่า ‘คุณคิดจริงหรือว่านักบุญจะมาล้อเลียนผู้คน?
มีเพียงปีศาจเท่านั้นที่มาล้อเลียนผู้คน
คุณไม่เข้าใจหรือว่านั่นคือปีศาจที่กำลังพูด

[ผ่านปากของชายที่ถูกหลอกลวงนี้]?
และแม้สิ่งที่เขาพูดจะเป็นความจริงก็ยังคงเป็นปีศาจที่พูดความจริงนั้นอยู่ดี’
ผู้หญิงอีกคนเล่าให้ผมฟังว่าเธอได้พาผู้หญิงที่ถูกผีสิงไปพบชายคนหนึ่งที่มีข่าวลือว่าสามารถขับผีและทำปาฏิหาริย์ได้ ผู้ ‘ทำปาฏิหาริย์’
คนนี้นำผู้หญิงทั้งสองคนเข้าไปในโบสถ์ร้าง
ทันทีที่พวกเธอเข้าไปในโบสถ์
เขาก็หยิบเอพิทราเชเลียนมาใส่ผู้หญิงคนนั้นรู้สึกประหลาดใจอย่างยิ่ง! ชายโลกีย์กลับสวมเอพิทราเชเลียน! ‘คุณเป็นพระสงฆ์หรือไม่?’ เธอถามเขา ‘พระสงฆ์พวกนี้ทั้งหมดมีความสำคัญอะไรกัน!’ เขาตอบกลับแล้วเริ่มวิพากษ์วิจารณ์คณะสงฆ์ ด้วยเหตุนี้
193

ผู้หญิงทั้งสองที่โชคร้ายจึงตระหนักว่าเขาอยู่ในภาวะหลงผิด; พวกเธอจึงลุกขึ้นและวิ่งหนีไป

ความหลงผิดและความบ้าคลั่ง

— เกโรนดา, คนที่ตกอยู่ภายใต้มนต์แห่งความหลงผิดนั้นกำลังทุกข์ทรมานจากโรคจิตเวชประเภทใดหรือไม่?
— ไม่เสมอไป ความหลงผิดเป็นเรื่องหนึ่ง
ส่วนโรคจิตเป็นเรื่องอีกเรื่อง
บางคนเพียงแต่หลงผิดเท่านั้น
ส่วนคนอื่นอาจหลงผิดจนกลายเป็นโรคจิต
ผมเคยรู้จักพระภิกษุท่านหนึ่งที่ภูเขาอาทอส
ซึ่งไม่ยอมฟังใครเลย
ท่านออกจากวัดและเดินเร่ร่อนไปทั่วภูเขาอาทอส
เขาได้มาหาผมสี่หรือห้าครั้งเพื่อขอพรให้เขาได้ดำเนินชีวิตตามที่เขาอ้างว่าเป็นชีวิตนักพรต
และทุกครั้งผมก็แนะนำให้เขากลับไปยังวัดที่เขาได้ปฏิญาณตนไว้ ในที่สุด
เขาก็ซื้อคาลิวาและอาศัยอยู่ที่นั่นคนเดียว
หลังจากใช้ชีวิตแบบนักพรตเช่นนั้นได้เจ็ดเดือน

เขาก็มาที่ห้องของผม ‘กลับไปยังวัดของคุณเถอะ,’
ผมเตือนเขา “ตอนนี้,” เขาตอบ
“ผมได้รับจดหมายปลดจากวัดแล้วและพวกเขาจะไม่รับผมกลับ” — “ระวังตัวให้ดี,” ผมเตือนเขา “ระวังตัวให้ดีมาก
อย่างน้อยก็ลองผูกพันกับผู้อาวุโสสักท่าน
เพื่อที่คุณจะได้ใช้ชีวิตตามความเชื่อฟังแทนที่จะทำตามความประสงค์ของตัวเอง” — “ส่วนเรื่องการเชื่อฟัง” เขาตอบ “ผมจะยอมตามพระประสงค์ของพระเจ้า” — “มาเถอะ มาเถอะ”
ผมพยายามชักจูงเขา “ไปขอเข้าวัดสักแห่งสิ” — “ผม” เขาตอบ
“ต้องหันหลังกลับตอนนี้หรือทั้งที่ผมได้กลายเป็นผู้ถือศีลแล้ว?” “คุณไปขอเข้าวัดเองสิ” — “ทำไมต้องเป็นผมคนเดียวที่ไปขอ?” ผมพูดขึ้น
ด้วยความหวังจะช่วยเขา
“ถ้าคุณอยากให้ผมไปขอเข้าวัดกับคุณ ผมจะทำด้วยใจจริง” — “เรื่องมันเป็นแบบนี้” เขาตอบ “ฟังผมให้ดี
“ถ้าท่านรู้สึกเบื่อหน่ายกับชีวิตที่เงียบสงบและต้องการขอเข้าวัด ก็ไปขอเลย!”
เมื่อเห็นว่าเขาประพฤติตัวเช่นนี้ — อย่างไม่ละอาย —
ฉันจึงปล่อยเขาไว้ตามนั้น ไม่นานหลังจากนั้น
ฉันได้ทราบว่าวิญญาณชั่วได้เข้าสิงพระภิกษุรูปนี้
และยิ่งไปกว่านั้น เขายังกลายเป็นคนบ้าด้วย
ปีศาจได้ปรากฏตัวต่อหน้าเขาในรูปของพระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด และกล่าวว่า: ‘ลูกของข้า
หากเจ้าก้มกราบที่เท้าข้า
ข้าจะประทานพรทั้งเจ็ดประการของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เจ้า...’ คนน่าสงสารนั้นคิดว่า:
‘ตอนนี้ฉันจะได้รับเจ็ดพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์และจะแสดงให้ทุกคนเห็น!’
194

แล้วเขาก็ล้มลงกับพื้นและก้มกราบปีศาจ
ทันทีที่เขาได้ก้มกราบ ปีศาจก็เขย่าตัวเขา
และวิญญาณชั่วก็เข้าสิงเขา อย่างไรก็ตาม
การสั่นสะเทือนอันชั่วร้ายนี้ยังทำให้สภาพจิตใจของเขาสั่นคลอนด้วย เขาต้องการจะกลายเป็นโปรโตพิสตาทจึงเดินไปยังคิโนต์ศักดิ์สิทธิ์121
ล็อกพระภิกษุที่อยู่ในอาคารไว้ข้างใน
หยิบไม้เท้าของโปรโตพิสตาทมา
และด้วยความภูมิใจในตัวเอง ก็เริ่มเดินลงบันได
พระภิกษุที่คารีส์ต่างตกตะลึงเมื่อเห็น ‘โปรโตพิสแทท’ คนใหม่กำลังเดินลงบันไดของคิโนต์ศักดิ์สิทธิ์!
พระภิกษุบางคนจึงตามผู้ป่วยมาอย่างเงียบๆ ด้วยรถจี๊ป
และเมื่ออยู่ห่างจากคารีส์ไม่ไกลนัก
ก็พาเขาขึ้นรถและนำตัวไปโรงพยาบาลจิตเวช
สภาพของเขาตอนนี้ได้ดีขึ้นแล้วในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการถูกผีเข้า แต่เขายังคงทุกข์ทรมานจากโรคจิตเวช
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าคนที่ตกอยู่ภายใต้มนต์แห่งความหลงผิด
ในความหมายหนึ่ง ก็ถือว่าถูกผีสิงหรือไม่?
— แล้วเขาเป็นอะไรได้อีก? เขาไม่ใช่แค่ถูกผีเข้า —
คนที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความหลงผิดอาจมีปีศาจอยู่ในตัวมากกว่าคนที่ถูกผีเข้าเสียอีก อย่างไรก็ตาม
การตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความหลงผิดเป็นเรื่องหนึ่งส่วนการถูกผีเข้าเป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง

ต้องระมัดระวังกับผู้ที่ถูกชักจูงให้หลงทาง

[ในโลกนี้] มีผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณสองหรือสามคน
ซึ่งความศรัทธาที่น้อยนิดของพวกเขาผสมผสานกับความสับสนในจิตใจ
ผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณเหล่านี้ทำให้ผู้คนหลงทาง
และพวกเขาวินิจฉัยทุกคนว่าถูกผีสิง
พวกเขาไม่ฟังใครทั้งสิ้น
“ฉัน” พวกเขากล่าว “เป็นพระสงฆ์
ดังนั้นฉันจึงมีอำนาจ!” หากท่านได้ยินเรื่องเช่นนี้
ให้อธิบายให้ผู้คนเข้าใจว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น
และทำให้พวกเขาคิดทบทวน
เพราะผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณเช่นนี้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อคริสตจักร
บอกกับผู้ที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบิดาทางจิตวิญญาณเช่นนี้ว่า: ‘จงหาบิดาทางจิตวิญญาณที่ถูกต้อง [ไม่ถูกบิดเบือน]
และขอคำแนะนำจากท่านเพื่อรับความช่วยเหลือ’ ‘ผู้อาวุโส’

121 คิโนต์ศักดิ์สิทธิ์แห่งภูเขาอาทอส ประกอบด้วยตัวแทนจากวัดชุมชน 20
แห่งบนภูเขาอาทอส ในการประชุมของคิโนต์ศักดิ์สิทธิ์
จะมีการหารือเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของวัดบนภูเขาอาทอส
การประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ และอื่น ๆ อีกมากมาย

เพื่อจัดการเรื่องประจำวัน คณะเอพิสตาเซียศักดิ์สิทธิ์ (Holy Epistasia)
จะได้รับการแต่งตั้งทุกปี ประกอบด้วยสมาชิกสี่คน — ผู้เอพิสตาเตส (epistates) ผู้โปร-เอพิสตาเตส (Pro-Epistate)
เป็นประธานของคณะเอพิสตาเซียศักดิ์สิทธิ์และคณะคิโนต์ศักดิ์สิทธิ์ — หมายเหตุของผู้แปล
195

ปีศาจจะก่อให้เกิดอาการปวดหัวอย่างรุนแรงกับชาวบ้านคนหนึ่ง หรือตามการยุยงของปีศาจ
ชาวบ้านคนหนึ่งจะเกิดอาการเกร็งหลังอย่างกะทันหัน
แล้วปีศาจจะไปหาหนึ่งในชายสองคนที่หลงผิดนี้และบอกเขาว่า:
‘คนนั้นปวดหัวอย่างรุนแรงเพราะเหตุผลนี้เหตุผลนั้น’
เมื่อเห็นโอกาสที่เหมาะสม
ชายที่หลงผิดนี้ก็จะพูดกับเพื่อนร่วมหมู่บ้านที่ป่วยว่า: ‘ฉันรู้แล้วว่าทำไมหัวคุณถึงปวด’ — และจะอธิบาย ‘สาเหตุ’ ของโรคของเขาทันที “จริงเลย!”
ผู้ป่วยจะร้องขึ้นด้วยความประหลาดใจ “ดูการเปิดเผยนี้สิ! แล้วฉันควรทำอย่างไรเพื่อให้อาการปวดหัวหายไป?”
“ไปหาคนนั้นสิ เขาจะช่วยคุณได้” คนที่ถูกหลอกลวงจะพูด
แล้วส่งเขาไปหาคนถูกหลอกลวงอีกคน
คุณเห็นไหมว่ามารได้คิดแผนการอันแยบยลเพียงใดเพื่อควบคุมผู้คนให้อยู่ภายใต้อิทธิพลของเขา?
เขานำผู้หลงผิดสองคนมารวมตัวกันเพื่อก่อตั้ง ‘สหกรณ์การแพทย์’! คนหนึ่งจะวินิจฉัยโรคส่วนอีกคนจะรักษา!
มารทำเช่นนี้เพื่อทำให้ผู้คนห่างไกลจากพระศาสนจักร

ของขวัญราคาถูกของผู้ที่ตกอยู่ในความหลงผิด

— เกโรนดา, ทำไมเมื่อผู้คนมีปัญหา
พวกเขามักหันไปหาผู้ที่ถูกชักจูงให้หลงทาง?
— เพราะพรสวรรค์ของมารนั้นถูกและได้มาง่าย
ท้ายที่สุดแล้ว
ผู้ที่ถูกหลอกลวงไม่เรียกร้องสิ่งที่ยากลำบากจากผู้ที่มาหาพวกเขา;
พวกเขามอบความมั่นใจให้ผู้คนและให้เหตุผลแก้ตัวในความหลงใหลของพวกเขา และดังนั้น วิญญาณที่น่าสงสารเหล่านี้แทนที่จะกลับใจจากบาปของตน
แทนที่จะไปหาบิดาทางจิตวิญญาณเพื่อสารภาพบาป
กลับแสวงหาผู้หลอกลวงเช่นนี้ — นั่นคือ ปีศาจเอง —
และขอให้พวกเขาแก้ไขปัญหาของตน และหลังจากนั้น
พวกเขาก็ต้องทนทุกข์ทรมาน
โดยไม่ตระหนักว่าปีศาจได้ผูกมัดพวกเขาและได้อำนาจเหนือพวกเขาแล้ว

— เกโรนดา, บอกผมสิ ทำไมคนจึงเชื่อผู้หลอกลวงเช่นนี้?
— จิตใจของผู้คนถูกบดบัง
คุณรู้ไหมว่ามีกี่คนที่อ้างว่ากำลังนำผู้คนไปสู่ทางที่ถูกต้อง แต่ตัวพวกเขาเองกลับแบกกระสอบไว้บนบ่า
ซึ่งภายในนั้นไม่มีอะไรอื่นนอกจากตัวมารเองที่ซ่อนตัวอยู่! อย่างไรก็ตาม
พระเจ้าผู้ทรงความดีไม่อนุญาตให้มารอยู่โดยไม่มีใครสังเกตเห็นเลย
บางครั้งเขาหรือหางของปีศาจจะโผล่ออกมาจากถุงที่ผู้หลอกลวงแบกไว้ ผู้คนเห็นแล้วร้องขึ้นด้วยความสยอง: ‘โอ้นั่นคืออะไร? เขา? หาง?’ — ‘ไม่ ไม่ คุณพูดอะไรกัน! “เขาอะไร

197

หางอะไร! มันแค่… มะเขือยาวเท่านั้น” —
ผู้หลอกลวงปลอบใจพวกเขา
เพื่อปิดตาให้พวกเขาไม่เห็นความจริง
และทำให้ผลงานของปีศาจดูเหมือนสิ่งที่ดีและมีประโยชน์และที่นี่ ที่วัดนี้
เคยมีกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งมาปรากฏตัว
นำโดยผู้หลอกลวงคนหนึ่ง
ผู้หลอกลวงนั้นได้รวบรวมคนประมาณสิบคนมารวมตัวกัน
และแสร้งทำตัวเป็นพ่อทางจิตวิญญาณของพวกเขา
“พวกคุณเป็นสมาชิกขององค์กรคริสเตียนใด ๆ หรือไม่?”
ผมถามพวกเขา แต่พวกเขาไม่ตอบ
“หรือเป็นสมาชิกของสมาคมใด ๆ หรือไม่?”
พวกเขายังคงเงียบอยู่ “พวกคุณมีพ่อทางจิตวิญญาณหรือไม่?” ความเงียบงัน
แล้วพวกเขาก็เริ่มเดินเข้ามาใกล้ผมและก้มหัวลงคำนับ
ชายผู้หลงผิดคนนี้ได้พาพวกเขามาที่นี่
เพื่อรักษาให้พวกเขาอยู่ในภาวะหลงผิดต่อมาเขาจะกล่าวว่า: “เราเคยอยู่กับผู้อาวุโสเพย์ซิออสและท่านเห็นด้วยกับเรา!” คุณเข้าใจเรื่องนี้หรือไม่?
ผมไม่ควรไปพบเขาเลย
เพราะการที่ผมไปพบเขาเองก็เท่ากับช่วยเสริมกำลังให้ชายคนนี้แล้ว เขาดูน่าสงสัยมาก!
แต่คุณก็สามารถสังเกตได้จากผู้ติดตามที่น่าสงสารของเขา ซึ่งกำลังคุกเข่าอยู่ที่นั่น
ว่าพวกเขาถูกผู้หลอกลวงคนนี้หลอกล่อไปแล้ว
— เกโรนดา ท่านไม่ได้พูดอะไรกับพวกเขาเลยหรือ?
— ฉันได้พูดกับพวกเขาแล้ว แต่ปีศาจร้ายนั้น
ทันทีที่พวกเขาออกจากที่นี่ ก็จะบอกพวกเขาเรื่องอื่น
ด้วยวิธีใดก็ตาม เขาจะนำพวกเขากลับสู่ทางของเขา
— เกโรนดา, บอกผมสิ,
จะทำอย่างไรเพื่อป้องกันตัวเองจากผู้ที่ถูกชักจูงให้หลงทาง?

—

สามารถทำได้โดยการอยู่ภายในวงล้อมของพระศาสนจักรของเรา แน่นอนว่า
หากใครก็ตามที่ตามผู้หลงทางไปเพราะความไม่รู้
พระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งเขา
พระเจ้าจะช่วยให้คนนั้นตระหนักถึงความผิดพลาดของตนเองและนำเขากลับสู่ความจริง

การแก้ไขผู้ที่หลงทาง
— เกโรนดา
ท่านช่วยบอกได้ไหมว่าอะไรจะช่วยให้ผู้ที่ยังมีความคิดหลงผิดกลับสู่สภาพปกติได้?
— สิ่งที่จะช่วยเขาคือ
การตระหนักถึงสภาพอันน่าเวทนาที่ตนเองกำลังเผชิญอยู่การสารภาพความคิดทั้งหมดต่อบิดาทางจิตวิญญาณ
และการเชื่อฟังทุกสิ่งที่ท่านกล่าว
คนเช่นนี้ต้องขอความเมตตาจากพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

198

เพื่อให้พระคุณอันศักดิ์สิทธิ์กลับคืนมาสู่เขาอีกครั้ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง
เพื่อกลับสู่สภาพจิตใจปกติและได้รับการช่วยให้รอด
เขาต้องถ่อมตน
และดูสิ:
คำพิพากษาและคำปรึกษาของพระเจ้าเป็นเหมือนเหวที่ลึกสุดหยั่งไม่ถึง อา ความรักของพระองค์ไม่มีขอบเขต!
มีชายคนหนึ่ง ที่หัวเต็มไปด้วยความคิดหลงผิด
มักมาที่อาทอสและมาเยี่ยมข้าพเจ้าในคาลิวาของข้าพเจ้าไม่ว่าข้าพเจ้าจะพูดอะไรกับเขา เขาก็ไม่ยอมฟัง
เขาบิดเบือนทุกสิ่งทุกอย่างจนผิดเพี้ยนไปหมด
และเมื่อเขาออกจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์แล้ว
เขาก็เริ่มเทศนาและก่อให้เกิดความเสียหาย

[ทางจิตวิญญาณ] อย่างใหญ่หลวงแก่ผู้คน
เขาอ้างว่าผมได้อนุญาตให้เขาเทศนา
และด้วยวิธีนี้เขาทำให้จิตใจของผู้คนสับสน
เมื่อนานมาแล้ว
ฉันได้มอบหนังสือไม่กี่เล่มให้เขาเป็นพร;
เขาถึงขั้นนำหนังสือเหล่านี้ไปแสดงให้ผู้คนดู
เพื่อให้พวกเขาเชื่อว่าเขากำลังปรึกษาหารือกับฉัน
แต่วันหนึ่ง ระหว่าง ‘การเทศนา’ แบบนั้น ในช่วงเวลาสั้นๆพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์ได้ละทิ้งเขาไปอย่างสิ้นเชิง
และเขาเริ่มดูหมิ่นพระคริสต์และพระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้า ด้วยถ้อยคำที่หยาบคายที่สุด
เมื่อได้ยินคำหมิ่นประมาทเช่นนั้น
ผู้คนต่างตกใจกลัวและวิ่งหนีไป จากนั้นรถตำรวจก็มาถึงและเขาถูกนำตัวไปยังโรงพยาบาลจิตเวช ท่านเห็นไหมว่าความรักของพระเจ้าแผ่ขยายไปถึงเพียงใด!
พระเจ้าทรงยอมให้แม้แต่พระนามของพระองค์ถูกหมิ่นประมาท—
ตราบใดที่สิ่งสร้างของพระองค์ได้รับความช่วยเหลือและหลีกเลี่ยงความชั่วร้าย!
— เกโรนดา,
หากผู้ใดที่หลงทางได้ตระหนักว่าตนเองผิดและกลับใจผู้ติดตามของเขาจะกลับใจด้วยหรือไม่?
— หากการกลับใจของเขาเป็นจริง เขาก็ต้องถ่อมตน
บอกผู้ติดตามว่าเขาได้ทำผิด

และพยายามนำพวกเขากลับสู่ทางที่ถูกต้อง [ทางจิตวิญญาณ] อย่างไรก็ตาม
เมื่อความคิดที่หลงผิดของบุคคลดังกล่าวถูกเปิดเผย
ในขณะที่ตัวเขาเองยังคงอยู่ในความหลงผิด
ผู้ติดตามของเขาต้องได้รับการชี้แนะและเตือนอย่างนุ่มนวลและระมัดระวัง
เพราะบางคนในจำนวนผู้หลงผิดนั้นอาจไปไกลถึงขั้นเผยแพร่ความคิดของตนภายในคริสตจักร ดังนั้น
จึงมีความเสี่ยงว่าผู้ติดตามของบุคคลดังกล่าว
เมื่อตระหนักอย่างกะทันหันว่าสิ่งที่พวกเขาได้รับการสอนนั้นเป็นความหลงผิด
จะถูกนำให้หลงทางและแยกตัวออกจากคริสตจักร

199

บทที่ 4.
‘ผู้หลอกลวงและผู้ถูกหลอก’

122

เกี่ยวกับความหลงผิดของกลุ่มเพนเทคอสต์123

— เกโรนดา,
ผู้ที่ถูกความหลงผิดของนิกายเพนเทคอสต์นำให้หลงทาง
อ้างว่าพวกเขามีนิมิต พูดภาษาต่าง ๆ และอื่น ๆ อีกมากมายสิ่งที่พวกเขาบรรยายนั้นเป็นเพียงผลผลิตจากจินตนาการของพวกเขา หรือเกิดขึ้นจริงภายใต้อิทธิพลของปีศาจ?
— นี่คือผลงานของมาร
เพราะเมื่อผู้คนตกอยู่ในความเชื่อผิดๆ
ของกลุ่มเพนเทคอสต์และรับบัพติศมาจากพวกเขา
พวกเขากำลังเหยียบย่ำบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์ของคริสตจักรออร์โธดอกซ์ ซึ่งได้ถูกมอบให้แก่พวกเขาแล้ว
‘ข้าพเจ้าสารภาพว่ามีการบัพติศมาเพียงครั้งเดียวเพื่อการอภัยบาป,’ ตามที่ระบุไว้ในคำสารภาพความเชื่อ
และด้วยเหตุนี้ เมื่อรับบัพติศมาแบบนิกายเช่นนี้
วิญญาณผู้เคราะห์ร้ายเหล่านี้จึงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจ และเริ่มเปล่งเสียงต่าง ๆ ที่เข้าใจไม่ได้ —
ซึ่งอ้างว่ากำลังพูดด้วยภาษาต่าง ๆ “นี่”
กลุ่มเพนเทคอสต์กล่าวว่า “คือพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งวันเพนเทคอสต์ที่กำลังตรัส” แต่ความจริงแล้ว
นี่ไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งวันเพนเทคอสต์
แต่เป็นกลุ่มวิญญาณไม่บริสุทธิ์จำนวนมาก และ
‘การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ’ นั้นมีอยู่จริงหรือ!
พวกเขาเปล่งเสียงที่ไร้ความหมายและสับสนวุ่นวายทุกประเภท: พวกเขาเองก็ยังไม่เข้าใจว่าตัวเองกำลังพูดอะไร
ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเขายังบันทึกคำพูดไร้สาระทั้งหมดนี้ลงในเครื่องบันทึกเสียง แล้วทำการคำนวณ ซึ่งจากผลการคำนวณนั้นพวกเขาสรุปว่า: ‘ในเทปนี้ คำว่า “ฮัลเลลูยา”
ถูกกล่าวขึ้นกี่ครั้งในภาษาใดภาษาหนึ่งและกี่ครั้งในภาษาอื่น...’ แต่มีประโยชน์อะไร?
เพราะในคำพูดที่ไร้สาระทั้งหมดนี้
ย่อมมีเสียงบางอย่างที่คล้ายกับ ‘ฮัลเลลูยา’ ในภาษาใดภาษาหนึ่งของโลกได้แน่นอน! ดูสิ: การ ‘พูดด้วยภาษาแปลก’ แบบนี้คือผลงานของปีศาจ
แต่พวกเขากลับมองกิจกรรมของปีศาจนี้ว่าเป็นผลงานของพร

122 2 ทิโมธี 3:13.
123 เพนเทคอสทัล — นิกายโปรเตสแตนต์ที่ก่อตั้งขึ้นในสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1907 ตามความเชื่อที่ผิดหลักคำสอนของนิกายเพนเทคอสทัล พวกเขายอมรับ ‘การบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์’
ซึ่งส่งผลให้พวกเขาอ้างว่าได้รับของประทานทางจิตวิญญาณ เช่น

‘การพูดด้วยภาษาที่ไม่รู้จัก’ (ที่เรียกว่า ‘กลอสโซลาเลีย’), การพยากรณ์
และอื่นๆ
กลุ่มเพนเทคอสต์ยอมรับคุณสมบัติของพระคริสตจักรเฉพาะในนิกายของตนเองเท่านั้น ยึดถือมุมมองเกี่ยวกับพันปี ไม่ยอมรับประเพณีศักดิ์สิทธิ์
เป็นต้น — หมายเหตุของผู้แปล.
200

ะวิญญาณบริสุทธิ์
และอ้างว่าพวกเขากำลังประสบกับสิ่งที่อัครทูตศักดิ์สิทธิ์ได้ประสบในวันเพนเทคอสต์

สิ่งที่พวกเขาเชื่อนั้นคือการหมิ่นประมาท [ต่อพระเจ้า] และนั่นคือเหตุผลที่คนเหล่านี้ถูกปีศาจเข้าสิง

— เกโรนดา, ทำไมพวกเขาจึงต้องรับบัพติศมาใหม่?
— เพราะพวกเขาบอกว่า:
‘ฉันได้รับการบัพติศมาเมื่อยังเป็นทารก
และไม่รู้ว่าพวกเขาจะทำอะไรกับฉัน
แต่ตอนนี้ฉันกำลังรับบัพติศมาด้วยความตระหนักอย่างเต็มที่’ ด้วยวิธีนี้ พวกเขาจึงรับบัพติศมาอีกครั้ง
และอ้างว่ากำลังชดใช้บาป

[ที่ก่อขึ้นก่อนการบัพติศมาของนิกายนี้]
แต่หากพระศาสนจักรไม่ประกอบพิธีบัพติศมาสำหรับทารกแล้ว วิญญาณของเด็กๆที่เสียชีวิตโดยยังไม่ได้รับบัพติศมาจะเป็นอย่างไร?
นั่นคือเหตุผลที่ในพิธีบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์
ผู้เป็นพ่อแม่ทูนหัวทำหน้าที่เป็นผู้ค้ำประกันให้กับท

ารก; เขาจะสวดคำสารภาพความเชื่อ [แทนเด็ก]
และรับผิดชอบต่อเด็กจนกว่าเขาหรือเธอจะบรรลุนิติภาวะแต่การบัพติศมาเด็กทารกนั้นเป็นความไม่ยุติธรรมต่อพวกเขาจริงหรือไม่? แน่นอนว่าไม่ใช่เลย ตรงกันข้าม—
เด็กทารกที่รับบัพติศมาจะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า
เพราะเขาได้มีส่วนร่วมในพระศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ และหากเมื่อถึงวัยผู้ใหญ่แล้ว
เขาหรือเธอทำให้ศีลล้างบาปศักดิ์สิทธิ์ถูกทำให้เสื่อมเสียด้วยบาปใด ๆ
ก็ไม่ได้หมายความว่าเขาหรือเธอต้องรับศีลล้างบาปอีกครั้ง! คริสตจักรมีศีลอภัยบาปและการสารภาพบาป
ซึ่งช่วยชำระล้างบาปที่บุคคลนั้นได้กระทำไว้

เกี่ยวกับผู้เดินบนถ่านไฟ124
— เกโรนดา ท่านกล่าวว่า ในวันฉลองนักบุญคอนสแตนติน
ผู้เดินบนถ่านไฟจะเดินข้ามถ่านไฟที่ลุกไหม้โดยไม่ถูกเผา นี่คือปรากฏการณ์อะไร?
— นี่เป็นปรากฏการณ์ของปีศาจ
และในขณะเดียวกันก็เป็นการหลอกลวงด้วย
และความจริงที่ว่าพวกเขาเต้นรำบนถ่านไฟร้อนในขณะที่ถือภาพไอคอนหรือไม้กางเขนไว้ในมือนั้น
เป็นเรื่องน่าละอาย
เพราะการกระทำเช่นนี้คือการปฏิเสธความเชื่อ
พระคุณของพระเจ้าจะถอนตัวจากคนเช่นนี้
และนั่นคือเหตุผลที่ปีศาจช่วยเหลือพวกเขา
แต่หลังจากนั้นแล้ว ปีศาจจะไม่ช่วยพวกเขาได้อย่างไร?

124 ‘ผู้เดินบนไฟ’ (ภาษากรีก: ἀναστενάρια) —
ผู้ปฏิบัติตามประเพณีของชาวพื้นเมืองที่เดินบนถ่านไฟร้อน
ซึ่งแพร่หลายในหมู่บ้านบางแห่งของแคว้นทราซและมาซิโดเนีย

(ภาคเหนือของกรีซ) —หมายเหตุของผู้แปล
201

□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ ‘□□□□□□□□□’
□□!

□□□□□□□□□□□□□□□□□—□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□—
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

มาเกิด:
มันคิดค้นเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อรวบรวมผู้คนให้ตกนรก
และหากมารจับคุณได้เพียงครั้งเดียวคุณคิดว่ามันจะปล่อยให้คุณกลับไปหรือไม่?
ทฤษฎีการกลับชาติมาเกิดคือทฤษฎีที่เลวร้ายที่สุดในบรรดาทฤษฎีของศาสนาฮินดูทั้งหมด
คืนหนึ่งเมื่อเวลาดึกแล้ว
มีชายหนุ่มคนหนึ่งมาที่กระท่อมของฉัน “คุณมาพบผมในเวลาที่ผมกำลังจะสวดบทเย็นพอดี”
ผมกล่าวกับเขา
“และคุณยังทำเรื่องไร้สาระแบบนี้อยู่หรือ?”
เขาตอบกลับแล้วเดินจากไป วันถัดมา
เขากลับมาและเริ่มเล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับภาพนิมิตที่เขาเคยเห็น “ส่วนคุณล่ะ” ผมถาม “เคยลองใช้แฮชชิชมาก่อนไหม?” “เคยครับ” เขาตอบ “แต่ตอนที่ผมเห็นภาพนิมิตเหล่านั้นผมไม่ได้สูบแฮชชิชเลย!” — “บางที,” ผมถามเขา “คุณเคยอ่านหนังสือเกี่ยวกับการกลับชาติมาเกิดไหม?” — “ใช่,” เขาตอบ นั่นคือจุดที่เขาผิดพลาด
เขาอ่านเรื่องการกลับชาติมาเกิดมากเกินไป
ความเห็นแก่ตัวของเขาเองก็ปะปนเข้าไปด้วย
และปีศาจก็เริ่มแสดงฝันให้เขาเห็นว่าเมื่อพันปีก่อนเขาเคยเป็นบุคคลสำคัญ! เงินไม่ขึ้นบนต้นไม้!
แล้วในนิมิต เขาถูก ‘นำขึ้นสวรรค์’
แต่ชื่อของเขายังไม่ถูก ‘บันทึก’ ในสวรรค์
จึงถูกสั่งให้กลับลงมา
ปีศาจได้ผลักดันเขาให้ถึงสภาพนี้ ‘ทุกสิ่งที่คุณเล่าให้ผมฟัง’ ผมกล่าวกับเขา
‘ล้วนเป็นคำพูดไร้สาระทั้งสิ้นและคุณกลับเชื่อมันด้วย?’
น่าเสียดายที่แม้กระทั่งคนที่มีการศึกษา
ก็ยังมีคนที่เชื่อเรื่องไร้สาระเช่นนี้
ผมมีลาตัวเล็กตัวหนึ่งกำลังกินหญ้าอยู่ใกล้คาลิวาของผม มันมีชีวิตชีวา จึงตั้งชื่อมันว่า นาเซอร์126วันหนึ่งมีผู้แสวงบุญมาพบผม —
ชาวกรีกที่อาศัยอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์
เขาได้ยินผมเรียกลาตัวนั้นว่านาเซอร์
และเมื่อเขามาเยี่ยมผมครั้งต่อไป
เขานำกล่องขนมหวานมาสองกล่อง —
กล่องหนึ่งเป็นกล่องธรรมดา อีกกล่องเป็นกล่องของขวัญ “ขนมหวานเหล่านี้เป็นของคุณ”
เขาพูดกับผมแล้วส่งกล่องขนมหวานธรรมดาให้ผม
“ส่วนเค้กที่วิเศษเหล่านี้เป็นของนาเซอร์
ผมก็รู้ตั้งแต่ตอนนั้นแล้วว่าเขาคือนาเซอร์ตัวจริง
เมื่อผมพบเขา
เขามองผมด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความเศร้าจนทำให้หัวใจผมเจ็บปวด!” กล่าวอีกนัยหนึ่งเขาคิดว่านาเซอร์ได้กลับชาติมาเกิดเป็นลา!

126 นาเซอร์ กามาล อับเดล (1918–1970) – ประธานาธิบดีอียิปต์ตั้งแต่ปี 1956 ถึง 1970 –
หมายเหตุของผู้แปล
203

□□□

— พวกเขาฝึกปฏิบัติทุกการออกกำลังกายเหล่านี้จริงแต่สุดท้ายแล้วพวกเขาบรรลุอะไรได้บ้าง?
การถือศีลอดแบบออร์โธดอกซ์และการถือศีลอดทางจิตวิญญาณโดยทั่วไปนั้น
มีเป้าหมายทางจิตวิญญาณที่สูงส่งกว่าเสมอ —
นั่นคือการทำให้จิตวิญญาณบริสุทธิ์
แต่การปฏิบัติแบบอัสเคติกที่ชั่วร้ายและโลกีย์ของกลุ่มคนที่เรากำลังพูดถึงนี้
ถูกปฏิบัติเพื่อให้ร่างกายมีความยืดหยุ่น

จนสามารถบิดแขนและขาได้เหมือน Karayoz ทำจากกระดาษ128
เพื่อให้ ‘ผู้ปฏิบัติแบบอัสเคติก’
เหล่านี้ได้รับการชื่นชมจากคนโง่บางคน
และเพื่อให้ปีศาจที่สมควรถูกเยาะเย้ยได้หัวเราะเยาะพวกเขา
ใครก็ตามที่ปฏิบัติความเคร่งครัดแบบตะวันออกเช่นนี้
จะเริ่มยืดขาตั้งแต่ยังเด็ก
โดยวางขาหนึ่งข้างไว้บนไหล่ข้างหนึ่ง
และขาอีกข้างไว้บนไหล่ข้างอีกข้าง
แล้วสวดมนต์ขณะนั่งในท่านี้
มือของพวกเขาเกิดเป็นหนังด้าน
เนื่องจากต้องใช้กำปั้นทุบถุงกรวดเป็นเวลานานหลายชั่วโมง และหลังจากนั้นพวกเขาก็สามารถทุบหิน แผ่นไม้
และสิ่งของคล้ายๆ กันได้
อย่างไรก็ตาม
ความรู้สึกและประสบการณ์ที่ผู้ติดตามศาสนาตะวันออกได้บรรยายไว้นั้นสามารถอธิบายได้ ตัวอย่างเช่น
เมื่อพวกเขาใช้ลิ้นแตะปลายจมูก หรือในทางตรงกันข้าม
ดึงลิ้นเข้าด้านในและให้ปลายลิ้นสัมผัสกับกล่องเสียงพวกเขารู้สึกถึงการระคายเคืองบางชนิด
รู้สึกถึงความรู้สึกคันหวานๆ และกล่าวว่า:

“เราได้ดื่มน้ำหวาน [เครื่องดื่มของเทพ] แล้ว” แล้ว “นักพรต”
เหล่านั้นจะกดนิ้วลงบนเส้นประสาทใกล้หูและเริ่ม
เพื่อฟังเสียงฮัมๆ แบบนี้: “Ooooh...” ดนตรี!
หรือพวกเขากดนิ้วลงบนตา และดาวเล็กๆก็เริ่มกระพริบอยู่ตรงหน้าตา!
หรือบางครั้งพวกเขาก็จ้องมองดวงอาทิตย์ด้วยตาเบิกกว้า

ง แล้วหรี่ตาลงและเห็นแสง! ‘นั่นแหละ,’ พวกเขากล่าว,
‘เราได้บรรลุสิ่งที่ต้องการแล้วเราได้เห็นแสงที่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้น!’ แล้วปีศาจก็พูดกับพวกเขาว่า: ‘อ้า, ดังนั้นพวกคุณต้องการแสงหรือ? “ดีแล้วฉันจะให้มันแก่พวกเจ้า”
ปีศาจปลุกเร้าจินตนาการของพวกเขา และหลังจากนั้นพวกเขาก็เห็น “แสง”
โดยไม่ต้องกดนิ้วลงบนตาหรือมองไปที่ดวงอาทิตย์

มารมักพยายามหลอกลวงเรา [นักบวชออร์โธดอกซ์]

128 คาราโยซ – ตัวละครหลักในละครเงาพื้นบ้านกรีก ซึ่งเป็นตัวตลก –
หมายเหตุของผู้แปล
205

โดยแสดงให้เราเห็นแสงสว่างหรือสิ่งคล้ายคลึงกันเราไม่ได้ขอสิ่งนี้จากมัน;
เราแม้กระทั่งหันหลังให้แสงนี้แต่มันยังพยายามหลอกลวงเรา!
แล้วจะพูดอย่างไรได้หากคนนั้นเองเป็นผู้ยั่วยุมารให้ทำเช่นนี้! ท้ายที่สุดแล้วก็เพียงให้มารมีเหตุผลเท่านั้น!
— เกโรนดา, ดังนั้นคือปีศาจเองที่แสดงภาพนิมิตต่าง ๆให้พวกเขาเห็นหรือ?
— ใช่ เขาปลุกเร้าพวกเขา
ทำให้จินตนาการของพวกเขาพุ่งสูงถึงขีดสุด
แล้วจึงผลักพวกเขาลงสู่ความหลงผิด
และบางคนที่อยู่ในประเทศของเราเดินทางไปหาครูชาวอิ
นเดีย
ชาวอินเดียสอนให้พวกเขาพูดด้วยภาษาของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เป็นการหมิ่นประมาทพระคริสต์
พระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด และนักบุญ
บางคนรู้ว่านี่คือการหมิ่นประมาท แต่บางคนไม่รู้
และดังนั้น คนเหล่านี้จึงถูกผีเข้าสิง
จากนั้นพวกเขาก็เริ่มพูด ‘คำพูดที่ไม่อาจเอื้อนเอ่ยได้’
พวกเขาเข้าสู่ภาวะเคลิบเคลิ้ม ภาวะบ้าคลั่ง
และผู้คนเมื่อเห็นพวกเขาก็คิดว่าพวกเขากำลังอยู่ในภาวะทางจิตวิญญาณ! แต่ภาวะนี้คือภาวะของปีศาจ

ศาสนาฮินดูได้ก่อให้เกิดความเสียหายมากมาย
ชาวอินเดียเป็นชนชาติที่ฉลาดหลักแหลม พวกเขา

[ไม่พอใจกับสิ่งทางโลก];
แต่กลับหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่อยู่เหนือระเบียบธรรมชาติ และพวกเขามีจิตใจที่อุดมสมบูรณ์ แต่ถึงกระนั้น
พวกเขากลับหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เรียกว่าปรัชญา
คำสอนที่ล่อลวง และเวทมนตร์
ชาวอินเดียกำลังทำให้ชาวยุโรปเสื่อมทรามด้วยทฤษฎีของพวกเขา และดูผู้ที่นำขบวนการทางศาสนาในตะวันออก:
ตัวพวกเขาเองมีร่างกายใหญ่โตเหมือนวัว
ในขณะที่คนส่วนใหญ่ในประเทศเหล่านั้นกำลังตายเพราะความหิว! ครูเหล่านี้ก็มาที่นี่ในกรีซด้วยหลอกลวงผู้คนด้วยคำพูดเกี่ยวกับนิรvana —
โอกาสที่จะได้พักผ่อนอย่างสบายๆ การกลับชาติมาเกิด...
ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเขายังใช้ข้อความตัดตอนจากพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จาก *หนังสือแห่งความดี*
และจากผลงานของบรรดาพระบิดาศักดิ์สิทธิ์ในหนังสือของพวกเขา เพื่อดึงดูดผู้คนให้มาหาตนเอง ใครจะเคยคิดได้
ในอดีตที่ผ่านมา
ว่าคริสตชนออร์โธดอกซ์จะเชื่อในทฤษฎีของฮินดู!
และตอนนี้แม้กระทั่งบางคน — จะพูดอย่างไรดี? —
ผู้เป็นคนดีและมีเกียรติ
ก็ยังสนับสนุนเรื่องไร้สาระเช่นนี้

206

และมอบเงินจำนวนมหาศาลให้แก่ครูเหล่านี้
ศาสนาฮินดูได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่เรา
— เกโรนดา โปรดบอกผมหน่อยมีคริสตชนออร์โธดอกซ์ในอินเดียบ้างไหม?
— น้อยมากครับ
เคยมีสมาชิกเหลืออยู่ไม่กี่คนของคริสตจักรที่อัครทูตโทมัสก่อตั้งขึ้นในอินเดีย
แต่พวกเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว
บางคนเปลี่ยนไปเป็นคาทอลิก บางคนเป็นโปรเตสแตนต์
วันนี้
คุณสามารถนับจำนวนผู้เชื่อออร์โธดอกซ์ในประเทศเหล่านั้นได้ด้วยนิ้วมือเพียงมือเดียว
สิ่งที่ศาสนาหรือขบวนการทางศาสนาอื่น ๆ
อ้างว่าเป็นปาฏิหาริย์นั้น
ไม่มีความเกี่ยวข้องแม้แต่น้อยกับปาฏิหาริย์ในความเชื่อของเรา พระคริสต์ทรงปรารถนาความรักของเรา
พระองค์ไม่ต้องการให้เรารักพระองค์เพียงเพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงฤทธานุภาพ หากพระองค์ทรงประสงค์
พระองค์สามารถทรงแสดงปาฏิหาริย์ได้
และทั้งโลกจะเชื่อในพระองค์ทันที อย่างไรก็ตาม
การทำเช่นนั้นจะจำกัดเสรีภาพของมนุษย์นั่นคือเหตุผลที่พระคริสต์ตรัสว่า:
‘ผู้ใดที่ไม่ได้เห็นแต่ยังเชื่อ ก็เป็นสุข’

129

ในศาสนาออร์โธดอกซ์
มีทั้งปาฏิหาริย์และพระคุณของพระเจ้า ในศาสนาฮินดูมีเวทมนตร์และปรัชญา
ศาสนาฮินดูแทนที่ปาฏิหาริย์ด้วยเวทมนตร์
และแทนที่พระคุณด้วยปรัชญา
ปีศาจมอบอำนาจให้แก่ครูผู้สอน นักเวทมนตร์
และผู้คล้ายคลึงกัน
เพราะพวกเขาเองมอบอำนาจให้ปีศาจควบคุมตนเอง
ด้วยวิธีนี้
ผู้คนเหล่านี้จึงสามารถสร้างสิ่งที่เรียกว่าปาฏิหาริย์ ซึ่งผู้อื่นต่างประหลาดใจเมื่อได้เห็น
ตั้งแต่ช่วงเวลาที่บุคคลหนึ่ง
ซึ่งถูกดึงดูดโดยคำสอนทางศาสนาตะวันออก
ตระหนักว่าผู้ที่แสดงปาฏิหาริย์ปลอมนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องแม้แต่น้อยกับพระคริสต์
เขาต้องเข้าใจว่าทุกสิ่งที่ ‘ผู้สร้างปาฏิหาริย์’
ดังกล่าวทำนั้น เป็นการหลอกลวงของมาร
มารไม่สามารถพูดความจริงได้ เขาพูดแต่คำโกหกเท่านั้น
และนำสิ่งสร้างของพระเจ้าให้หลงทาง
หากผู้ที่เกี่ยวข้องกับคำสอนทางตะวันออกเคยมีความรู้เกี่ยวกับศาสนาออร์โธดอกซ์มาก่อน
และมีท่าทีที่ดีต่อศาสนานี้
พวกเขาจะหยุดคิดทบทวนเมื่อเห็นว่าชีวิตของผู้หลอกลวงท

129 ยอห์น 20:29.
207

างตะวันออกนั้นไม่บริสุทธิ์และสับสน
ในขณะที่ในศาสนาออร์โธดอกซ์

พวกเขาพบชีวิตที่บริสุทธิ์และของขวัญ [ทางจิตวิญญาณ]
ที่สูงที่สุด ในศาสนาออร์โธดอกซ์
พวกเขาพบผู้ที่มีความศักดิ์สิทธิ์และทำปาฏิหาริย์ที่แท้จริง
ความเมตตาในศาสนาออร์โธดอกซ์เป็นการแสดงออกอย่างล้
นหลามของความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์
รูปแบบความเมตตาอื่น ๆ
ที่ปฏิบัติโดยคริสต์ชนที่ไม่ใช่ชาวออร์โธดอกซ์
ผู้ที่ถูกชักจูงให้หลงทาง
และผู้ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ขาดพื้นฐานทางจิตวิญญาณ [ของชีวิต] ในพระคริสต์
แม้ว่าพวกเขาอาจมีคุณสมบัติด้านมนุษย์ที่ดีบางประการผู้ที่ดำเนินชีวิตตามหลักออร์โธดอกซ์อย่างถูกต้อง
จะมีความถ่อมตนและความรัก
และอุทิศตนอย่างเต็มที่เพื่อเพื่อนมนุษย์
โดยถวายตนเองเป็นเครื่องบูชา
เขายังปฏิบัติความเคร่งครัดทางจิตวิญญาณ เช่น
การอดอาหารและการเฝ้าระวัง ด้วยความรักต่อพระเจ้า
ไม่ใช่เพื่อแสวงหาความสุขสบาย
พระคริสต์เสด็จมาสู่โลกนี้เพื่อทนรับการตรึงกางเขน
ด้วยความรักต่อสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น
ก่อนอื่นพระองค์ทรงทนรับการตรึงกางเขน
แล้วจึงทรงฟื้นคืนพระชนม์
การแสวงหาความสุขทางจิตวิญญาณเป็นความพยายามที่ไร้ค่าแต่หากพระคริสต์เองประทานให้บุคคลนั้นได้ลิ้มรสความสุขสวรรค์ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ผู้ที่ปฏิบัติ เช่น
ปรัชญาฮินดูต่าง ๆ โยคะ และสิ่งคล้ายคลึงกัน
ทำเช่นนั้นเพื่อพยายามบรรลุถึงสภาพที่ถือว่าเป็นการวิญญาณ สภาพแห่งความปีติยินดี
พวกเขาแสวงหาความสุขหรือต้องการอยู่เหนือผู้อื่น —
ในขณะที่ไม่มีทั้งความเห็นอกเห็นใจหรือความสนใจต่อผู้อื่นเลย
สมมติว่าผู้ติดตามศาสนาตะวันออกคนหนึ่งกำลังนั่งอย
ู่ริมชายหาดเพื่อฝึกสมาธิ
หากในขณะที่เขากำลังฝึกอยู่นั้น
มีชายคนหนึ่งกำลังจมน้ำในทะเลและร้องว่า “ช่วยด้วย!”
ผู้ติดตามศาสนาตะวันออกนั้นก็จะยังคงไม่สนใจเสียงร้องของเขาเลย เขาจะไม่แม้แต่ขยับตัว
หรือเคลื่อนย้ายจากที่นั่ง
เพื่อไม่ให้สูญเสียความสุขที่กำลังสัมผัสอยู่
แต่หากในที่นั้น
มีพระนักบวชออร์โธดอกซ์กำลังสวดคำอธิษฐานพระเยซู
แล้วเมื่อได้ยินเสียงร้องของชายที่กำลังจมน้ำ
เขาจะวางลูกประคำลงทันที
และวิ่งลงทะเลเพื่อช่วยชีวิตชายคนนั้น

208

ผู้คนถูกหลอกลวงอย่างไร

— เกโรนดา,
เมื่อผู้เผยพระวจนะเอลียาห์และเอโนคมาสู่โลกก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองเพื่อประกาศการกลับใจ
โลกจะเข้าใจข้อความของพวกเขาหรือไม่จะกลับสู่สติหรือไม่?
— ผู้ที่มีใจเปิดรับจะเข้าใจ
แต่ผู้ที่มีใจไม่เปิดรับจะไม่เข้าใจและจะถูกนำให้หลงทาง
พระคริสต์ได้เตือนเราว่าเราต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง
เพราะ ‘คริสต์เทียมและผู้เผยพระวจนะเทียมจะปรากฏขึ้น
และทำหมายสำคัญและสิ่งมหัศจรรย์เพื่อหลอกลวง
แม้กระทั่งผู้ที่ถูกเลือก หากเป็นไปได้’

130

มีบางคนที่เข้าใจผิดว่าบุคคลบางคนที่หลงผิดเป็นผู้
เผยพระวจนะ เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา
มีผู้โปรเตสแตนต์คนหนึ่งเดินทางไม่หยุดพักจากเมืองหนึ่งไปยังเมืองอีกเมือง
โดยพกกระเป๋าเดินทางหนังขนาดเล็กที่มีสติกเกอร์ติดอยู่ ซึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า: “ฉันคือเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะ!”
ผู้ชายโปรเตสแตนต์คนนี้สวมเสื้อแขนสั้น
ถือพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษและบอกกับผู้คนว่าเขาได้ลงมาจากสวรรค์!
เมื่อถูกถามว่าเขาเชื่อในอะไรและนับถือศาสนาใดเขาตอบว่า: “โอ้ เรื่องนั้นไม่สำคัญอีกต่อไปแล้ว!
“ในสมัยที่ฉันยังอยู่บนโลกนี้ยังไม่มีศาสนาใดทั้งสิ้น!” คุณเข้าใจไหม? ดังนั้น
จึงสรุปได้ว่า ทุกสิ่งทุกอย่าง—ทั้งคาทอลิก
โปรเตสแตนต์ เพนเทคอสต์ ทุกนิกายนอกรีตและทุกสาขาที่แตกแยกจากหลักคำสอน—
ล้วนไม่มีความสำคัญใดๆ ต่อชายโปรเตสแตนต์คนนี้เลย
แต่หลังจากอ่านข้อความนี้ แล้ว
คุณไม่เห็นชัดเจนหรือว่าเขาเป็น ‘ผู้เผยพระวจนะ’ ประเภทใด? และเขาส่งจดหมายมาให้ผมกี่ฉบับกัน!
จดหมายทุกฉบับของเขาเต็มไปด้วยคำอ้างอิงจากพระคัมภีร์และแนวคิดโปรเตสแตนต์ต่าง ๆเขายังส่งจดหมายจำนวนมากไปให้คนอื่นด้วย:
บางฉบับจากอังกฤษ บางฉบับจากที่อื่น ๆ
บางคนเชื่อเขาและแม้กระทั่งต้องการตีพิมพ์บทความในนิตยสารว่าผู้เผยพระวจนะเอลียาห์ได้กลับมาแล้ว “พวกคุณเสียสติไปแล้วหรือ?” ผมถามคนเหล่านี้ “พวกคุณกำลังวางแผนจะทำอะไรกันแน่?” คนน่าสงสารเหล่านี้: หัวของพวกเขาสับสนวุ่นวายไปหมดแล้ว!
แม้เพียงการฟังสิ่งที่ผู้หลงผิดพูด
ก็ถือว่าคนนั้นได้ทำบาปแล้ว บางคนกล่าวว่า:
‘หากคุณเชื่อว่าเหตุการณ์บางอย่างจะเกิดขึ้นมันก็จะเกิดขึ้น’ ความเชื่อเช่นนี้คือความเชื่อใน

130 มาระโก 13:22.
209

‘ตัวตนเอง’ แต่เบื้องหลัง ‘ตัวตนเอง’ นี้ มี ‘ทังกัลลาชกา’
ซ่อนอยู่ คนเหล่านี้ทำให้ ‘ตัวตนเอง’ กลายเป็นพระเจ้า
และตัดขาดตัวเองจากพระคุณของพระเจ้า ดังนั้น
ด้วยทฤษฎีเช่นนี้ บางคนจึงพยายามนำผู้คนให้หลงทาง
หนึ่งในคนหลงผิดเหล่านั้น อายุประมาณสี่สิบห้าปี
ได้แสร้งทำตัวเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเทววิทยาที่ชัลกี131 และเทศนาทฤษฎีฮินดูต่าง ๆ
“ด้วยการเผยแพร่ความไร้สาระของอินเดียที่ ‘ถูกกลั่นกรอง’ ทั้งหมดนี้,” ผมกล่าวกับเขา
“ในขณะที่อ้างตัวว่าเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในชัลกี คุณกำลังทำร้ายทั้งตัวเองและผู้อื่นจงระมัดระวัง: คุณอาจถูกผีเข้าสิงได้”
— เกโรนดา ท่านครับ
ทำไมบางขบวนการทางศาสนาเทียมที่แพร่หลายในกรีซจึงพยายามแสร้งทำตัวเป็นสมาคม สโมสรหรือองค์กรที่ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนา?
ทำไมพวกเขาไม่ยอมรับว่าเนื้อหาคำสอนของพวกเขานั้นเป็นเรื่องทางศาสนา?
— พวกเขาทำเช่นนี้เพื่อหลอกลวงผู้คน และลองคิดดู:
ท้ายที่สุดแล้ว ก็คือนักบุญคอนสแตนตินมหาราช
ผู้เทียบเท่าระดับอัครสาวก
ที่ได้ยกเลิกการบูชารูปเคารพ
และทำให้คริสต์ศาสนาเป็นศาสนาประจำรัฐของจักรวรรดิโรมันทั้งหมดในสมัยนั้น และตอนนี้ ในปัจจุบัน
พวกเขาต้องการลากเรากลับไปสู่การบูชารูปเคารพอีกครั้ง

[ในระดับรัฐ] พวกเขาอนุญาตให้สร้างมัสยิด
และให้กูรูทุกประเภทก่อตั้งวัดของตนเองที่นี่
เพื่อบรรยายอย่างเสรี และเปิดศูนย์เผยแพร่ศาสนาต่าง ๆ… สมาคมฟรีเมสันดำเนินงานอย่างเสรีที่นี่เช่นเดียวกับพยานพระยะโฮวา… มีคำสอนทางศาสนาต่าง ๆ
มากมายที่หันมาต่อต้านศาสนาออร์โธดอกซ์แต่ทั้งหมดนี้จะไม่ยืนยาว—
มันจะพังทลายลงเหมือนบ้านไพ่
คนเหล่านี้ที่โชคร้ายถูกหลอกลวงด้วยคำสอนเท็จทั้งห
มดนี้
เพราะพวกเขาได้หันหลังให้พระเจ้าและตกอยู่ในความหลงผิด! มีชายหนุ่มสองคนเล่าให้ผมฟังว่า
ขณะเดินทางผ่านดินแดนศักดิ์สิทธิ์
พวกเขาได้ไปเมืองเฮบรอนเพื่อสักการะหลุมศพของอับราฮัมและที่นั่นพวกเขาได้รับอนุญาตให้เข้าใกล้หลุมศพได้ก็ต่อเมื่อสวมหมวกคลุมศีรษะแบบยิวเท่านั้น
แต่หากคุณสวมสิ่งใดบนหัวที่ใช้ในพิธีกรรมทางศาสนาของชาวยิว
การแสวงบุญแบบออร์โธดอกซ์จะมีประโยชน์อะไรกับคุณ?

131 โรงเรียนเทววิทยาบนเกาะชัลกี (หมู่เกาะเจ้าชาย ใกล้คอนสแตนติโนเปิล) — สถาบันการศึกษาของสังฆราชสากล ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1844
ประกอบด้วยชั้นมัธยมศึกษา 3 ชั้น และชั้นวิชาการ 4 ชั้น

(คล้ายกับโรงเรียนเทววิทยาและสถาบันการศึกษาทางศาสนาของรัสเซีย)
ภาควิชาเทววิทยาถูกปิดโดยรัฐบาลตุรกีในปี ค.ศ. 1971
และภาควิชาชั้นมัธยมศึกษาถูกปิดในปี ค.ศ. 1984 —หมายเหตุของผู้แปล
210

□□□□□□□□□□□□□□□□! □□□□□□□□□□□□□ [□□□□□□□□□□□□□□□]
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□! □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ดังนั้นฉันจึงอยากออกไปสู่โลกภายนอกและแต่งงาน!’ ลองฟังดูสิ! และที่แย่ที่สุดคือ
เมื่อคุณบอกเขาว่าการคิดแบบนั้นเป็นบาปหนักเขากลับตอบว่า: ‘ทำไมถึงเป็นบาปหนัก? ผมไม่เข้าใจเลย’

กลับสู่ศาสนาออร์โธดอกซ์
คนสมัยนี้มักหาความพอใจจากสิ่งที่แปลกประหลาดมากกว
่าสิ่งที่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น พวกเขาเดินทางไปอินเดียซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามของโลกและเป็นที่รู้จักในเรื่องเวทมนตร์
แต่พวกเขากลับไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับภูเขาอาทอสอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศบ้านเกิดของพวกเขาเอง
อยู่ใกล้แค่เอื้อมมือ
และรักษาชีวิตทางจิตวิญญาณที่แท้จริงในพระคริสต์ไว้แต่พวกเขากลับเพิกเฉยต่อมัน!
นักศึกษาคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังว่าเขาเคยเดินทางไปอินเดียและอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสามปีครึ่ง
เขากำลังพยายามหาความหมายของสิ่งต่าง ๆ
และเข้าใจว่าศาสนาใดคือศาสนาที่แท้จริง สุดท้ายชายชาวอินเดียคนหนึ่งได้กล่าวกับเขาว่า: ‘ทำไมคุณถึงมาที่นี่?
สิ่งที่คุณกำลังค้นหานั้นมีอยู่ในศาสนาออร์โธดอกซ์
แสงสว่างมาจากที่นั่น ไปสู่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์อาทอสและค้นหาสิ่งที่คุณกำลังแสวงหาที่นั่น’

132 ดังนั้น
ชายหนุ่มคนนั้นจึงกลับสู่กรีซและมาสู่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์อาทอส
— เกโรนดา
เมื่อคริสตชนออร์โธดอกซ์ที่เคยเกี่ยวข้องกับลัทธิทางศาสนาตะวันออกต่าง ๆ ได้กลับใจจากสิ่งนั้นแล้ว
คริสตจักรออร์โธดอกซ์จะรับเขากลับเข้าสู่ชุมชนของคริสตจักรหรือไม่?

—

บุคคลเช่นนี้จำเป็นต้องแสดงความสำนึกผิดอย่างจริงจังและรับการเจิมด้วยน้ำมันศักดิ์สิทธิ์
หากเขาต้องการกลับสู่ความเชื่อออร์โธดอกซ์และกลายเป็นสมาชิกของคริสตจักรอีกครั้ง ตามกฎเกณฑ์
เขาต้องปฏิเสธความเชื่อผิดๆ
ของลัทธิทางตะวันออกเป็นลายลักษณ์อักษรก่อน
ยืนยันความเชื่อออร์โธดอกซ์ และหลังจากนั้น
พระสงฆ์ต้องอ่านคำอธิษฐานสำหรับผู้ที่กลับสู่ความเชื่อที่แท้จริง133และเจิมเขาด้วยน้ำมันศักดิ์สิทธิ์ผมเห็นว่ามีคนหนุ่มสาวบางคน—ชาวชาติของเรา—
ที่ยังไม่ได้อ่านแม้แต่บรรทัดเดียวจากพระวรสาร

132

เป็นที่รู้กันดีว่าพระเจ้าสามารถเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ด้วยวิธีต่าง ๆ แก่บุคคลที่มีใจเปิดรับพระองค์
หนึ่งในตัวอย่างมากมายคือลาที่พูดด้วยเสียงมนุษย์เพื่อห้ามปรามบาลาอัม

ไม่ให้กระทำการที่ขัดต่อพระประสงค์ของพระเจ้า (ดู หนังสือกันดารวิถี 22:18– 35)
133 ดู *Euchologion to Mega*. จัดพิมพ์โดย ‘Aster’. อเทเนส, 1986. หน้า 591.
212

ก็เริ่มอ่านวรรณกรรมของศาสนาพราหมณ์และพุทธศาสนา

รวมถึงอัลกุรอานและสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน พวกเขา甚至
ยังเดินทางไปพบครูทางจิตวิญญาณในอินเดียด้วย
แต่เมื่อถึงที่นั่นแล้วกลับพบว่าไม่ชอบ
จึงกลับมาสู่ความเชื่อออร์โธดอกซ์
แต่ในเวลานั้นพวกเขาได้ถูกปนเปื้อนด้วย ‘เชื้อโรค’
ทางจิตวิญญาณต่าง ๆ จากลัทธิตะวันออกเหล่านี้แล้ว
ผู้คนจึงถูกทำให้เสื่อมทราม
และหลังจากนั้นก็ยากที่จะค้นพบความจริงได้
ให้คนนั้นได้รู้จักศาสนาออร์โธดอกซ์ก่อน

[ผ่านประสบการณ์ชีวิต] แล้ว — หากไม่ชอบศาสนาออร์โธดอกซ์ — ก็ให้ทิ้งมันไป
ให้พวกเขาได้รู้จักศาสนาออร์โธดอกซ์อย่างถูกต้อง
แล้วจึงเปรียบเทียบกับคำสอนทางศาสนาต่าง ๆ
ที่พวกเขาได้ยินมา
เมื่อได้รู้จักศาสนาออร์โธดอกซ์แล้ว
คนนั้นก็จะสามารถแยกของปลอมออกจากทองคำได้
หรือเข้าใจได้ว่าทองคำนั้นบริสุทธิ์เพียงใด
มีกี่กะรัต
คุณไม่สามารถหลอกคนเช่นนั้นด้วยสิ่งที่ไม่มีค่าได้;
เขาจะไม่เข้าใจผิดว่าทุกสิ่งที่ส่องประกายคือทองคำผมได้สังเกตเห็นสิ่งต่อไปนี้:
มีเพียงคนเห็นแก่ตัวเท่านั้นที่ทิ้งศาสนาออร์โธดอกซ์ไป
ส่วนคนที่มีใจถ่อมตัวจะไม่ทิ้งศาสนาออร์โธดอกซ์ไปเลย

ส่วนที่ 5.

เกี่ยวกับพลังของการสารภาพบาป

“เพื่อจะได้สัมผัสความสงบภายใน
บุคคลต้องชำระล้างตนเองให้พ้นจากสิ่งสกปรก
ซึ่งต้องทำผ่านการสารภาพบาป
โดยการเปิดใจต่อบิดาทางจิตวิญญาณและสารภาพบาปต่อท่านบุคคลนั้นจะแสดงความถ่อมตน ด้วยวิธีนี้
ประตูสวรรค์จะเปิดออกให้พวกเขา
พวกเขาจะได้รับการประทานพระคุณของพระเจ้าอย่างล้นหลามและพวกเขาก็จะกลายเป็นอิสระ”

บทที่ 1.
เกี่ยวกับความจำเป็นของผู้ชี้แนะทางจิตวิญญาณ

ผ่านการสารภาพบาป บุคคลจะได้รับการปลดปล่อย

— เกโรนดา, ในยุคต้นของศาสนาคริสต์
สมาชิกทุกคนในคริสตจักรต่างสารภาพบาปต่อหน้าสาธารณะ
213

□□□

ขอคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาของพวกเขา
และจิตวิทยาเหล่านี้ ด้วยคำแนะนำของพวกเขา
ก็เหมือนกับการโยนผู้ป่วยลงกลางแม่น้ำที่พวกเขาต้องข้ามไป ผลคือ วิญญาณที่น่าสงสารเหล่านี้
บางคนก็จมน้ำในแม่น้ำนี้
หรือบางคนก็ถึงฝั่งตรงข้ามได้ในที่สุด
แต่กระแสน้ำก็พาพวกเขาไปไกลมากจากจุดหมายที่พวกเขาต้องการจะถึง.. ในทางตรงกันข้าม
หากไปรับการสารภาพบาปกับบิดาทางจิตวิญญาณและสารภาพบาปของตน
คนเหล่านั้นจะข้ามแม่น้ำได้อย่างปลอดภัยผ่านสะพาน
โดยไม่มีความเสี่ยงหรือความกลัว เพราะในศีลสารภาพบาป
พระคุณของพระเจ้ากำลังทำงาน
และบุคคลนั้นจะได้รับการปลดปล่อยจากบาป
— เกโรนดา, บางคนหาข้ออ้างว่า:
‘เราหาพ่อทางจิตวิญญาณที่ดีไม่ได้ จึงไม่ไปสารภาพบาป’ — ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นเพียงข้ออ้างเท่านั้น
ผู้รับสารภาพทุกคน เมื่อสวมเอพิทราเชเลียนแล้ว
ก็มีอำนาจจากพระเจ้า
เขาเป็นผู้ประกอบพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์
มีพระคุณจากพระเจ้า
และเมื่อเขาสวดคำอธิษฐานให้การอภัยบาปแก่ผู้สารภาพ
พระเจ้าจะทรงอภัยบาปทั้งหมดที่ผู้สารภาพได้สารภาพด้วยความสำนึกผิดอย่างจริงใจ
ประโยชน์ที่เราได้รับจากศีลสารภาพขึ้นอยู่กับตัวเราเอง ครั้งหนึ่ง
มีชายคนหนึ่งที่มีปัญหาด้านสุขภาพจิตมาที่ห้องพักของผม
เขาเชื่อว่าผมมีพรสวรรค์ในการหยั่งรู้อนาคตและจะสามารถช่วยเขาได้ “ท่านเห็นอะไรเกี่ยวกับผม?” เขาถามผม “ไปหาพ่อทางจิตวิญญาณและไปสารภาพบาปกับท่าน” ผมตอบ
“แล้วท่านจะนอนหลับได้เหมือนเด็กทารกและสามารถหยุดกินยาที่กำลังใช้อยู่ได้” “สมัยนี้”
เขาตอบ “ไม่มีพ่อทางจิตวิญญาณที่ดีแล้ว
เมื่อก่อนมีอยู่ แต่ตอนนี้พวกเขาไปหมดแล้ว” ดังนั้น
คนเหล่านี้จึงมาหาผมด้วยเจตนาดีเพื่อประโยชน์ของตัวเอง แต่กลับไม่ฟังสิ่งที่ผมบอกพวกเขาเลย ถ้าเป็นเช่นนั้น: พวกเขาก็แค่เสียเงินไปเปล่าๆ
สำหรับตั๋วเดินทางไปอาทอสเท่านั้น
อย่างไรก็ตาม
ผมเห็นได้ว่ามารได้คิดค้นกับดักใหม่เพื่อล่อลวงผู้คนมารปลูกฝังความคิดว่า
หากพวกเขาปฏิบัติตามคำปฏิญาณที่ได้ให้ไว้ — เช่น
การไปแสวงบุญยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ —
แล้วทางจิตวิญญาณพวกเขาก็จะอยู่ในสภาพที่ดี
และดังนั้น คุณจึงมักเห็นผู้แสวงบุญจำนวนมาก
ถือเทียนขนาดใหญ่และจี้เงิน —
ซึ่งพวกเขาสัญญาว่าจะแขวนไว้หน้าภาพศักดิ์สิทธิ์ที่สร้างปาฏิหาริย์ —

215

เดินทางไปยังวัดและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แขวนจี้เงินเหล่านั้นไว้ที่นั่น,
ทำเครื่องหมายกางเขนอย่างกว้างขวาง
เช็ดน้ำตาที่เอ่อล้นในดวงตา และรู้สึกพอใจกับสิ่งนั้นผู้คนเหล่านี้ไม่สำนึกผิด ไม่ไปรับศีลสารภาพ
ไม่ปรับปรุงพฤติกรรม และด้วยการกระทำเช่นนี้
พวกเขากลับนำความสุขมาสู่ปีศาจ
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าคนที่ไม่ไปรับการสารภาพบาปจะมีสันติภาพภายในได้หรือไม่?
— เขาจะมีความสงบภายในได้อย่างไร?
เพื่อสัมผัสความสงบภายใน
บุคคลต้องชำระล้างตนเองให้พ้นจากสิ่งสกปรกทั้งปวง
ซึ่งต้องทำผ่านการสารภาพบาป
โดยการเปิดใจต่อบิดาทางจิตวิญญาณและสารภาพบาปต่อท่านบุคคลนั้นจะถ่อมตนลง ด้วยวิธีนี้
ประตูสวรรค์จะเปิดออกให้เขา
เขาจะได้รับพระคุณของพระเจ้าอย่างล้นหลาม
และเขาจะกลายเป็นอิสระ

ก่อนการสารภาพบาป ยอดเขา [ทางจิตวิญญาณ]
ของบุคคลนั้นถูกปกคลุมด้วยหมอก ผ่านหมอกนี้
บุคคลนั้นมองเห็นได้เพียงเลือนลาง ไม่ชัดเจน —
และหาข้ออ้างให้กับบาปของตนเอง
เพราะหากจิตใจถูกบาปบดบัง
บุคคลนั้นจะมองเห็นราวกับมองผ่านหมอก
แต่การสารภาพบาปนั้นเหมือนลมแรงที่พัดหมอกให้สลายและทำให้ขอบฟ้าแจ่มใส ดังนั้น
หากมีผู้มาหาข้าพเจ้าเพื่อขอคำปรึกษา
แต่ยังไม่ได้สารภาพบาป
ข้าพเจ้าจะส่งเขาไปสารภาพบาปก่อนเป็นอันดับแรก
และบอกให้กลับมาพบข้าพเจ้าเพื่อสนทนาได้ก็ต่อเมื่อเขาได้ทำเช่นนั้นแล้ว บางคนก็เริ่มหาข้ออ้างว่า: ‘เกโรนดาถ้าท่านเข้าใจว่าผมต้องทำอะไรเพื่อแก้ปัญหาของผมก็บอกผมเลย’ — ‘แม้ผมจะเข้าใจจริงๆ ว่าคุณต้องทำอะไร’
ผมตอบ ‘คุณก็ไม่สามารถเข้าใจได้’ “ดังนั้น
ให้ไปสารภาพก่อน แล้วค่อยกลับมาคุยกัน” และจริงๆ แล้ว
จะสร้างความสัมพันธ์กับใครสักคนและบรรลุความเข้าใจร่วมกันได้อย่างไร หากพวกเขา ‘ทำงาน’ บนคลื่นความถี่ [ทางจิตวิญญาณ] ที่ต่างกัน?
ผ่านการสารภาพบาป
คนเราจะชำระล้างตัวเองจากภายในให้พ้นจากสิ่งที่ไม่จำเป็นทั้งหมด — และให้ผลทางจิตวิญญาณ ครั้งหนึ่ง
ขณะที่ผมกำลังขุดแปลงผักเพื่อปลูกต้นมะเขือเทศไม่กี่ต้น มีผู้มาเยือนคนหนึ่งเดินเข้ามาหาผมและถามว่า:
‘คุณกำลังทำอะไรอยู่ครับ เกอรอนดา?’ — ‘ผมกำลังทำอะไรอยู่?’ ผมตอบ ‘อ้าผมกำลังสารภาพบาปให้แปลงผักของผมอยู่ครับ’
‘แต่ทำอย่างไรครับ เกโรนดา?’ เขาถามด้วยความประหลาดใจ . ‘สวนผักนี้คงไม่ต้องไปสารภาพบาปด้วยใช่ไหม?’

216

‘แน่นอนว่าต้องไปสารภาพบาปด้วยครับ ผมพบว่าเมื่อผม ‘สารภาพบาป’ สวนผัก —
คือเมื่อผมทำความสะอาดดินให้พ้นจากหิน วัชพืช หนาม
และสิ่งต่างๆ —
ผักที่ปลูกขึ้นมาก็แข็งแรงและสุขภาพดีอย่างที่สุด!
“แต่ถ้าคุณปล่อยแปลงผักไว้โดยไม่ ‘สารภาพ’ แล้ว
ก็จะมีมะเขือเทศตัวเล็กๆ ที่ไม่เจริญเติบโต สีเหลืองๆและเหี่ยวแห้งขึ้นเต็มแปลง!”

พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องผ่านทางมนุษย์คนอื่น
— เกโรนดา
เมื่อผมเผชิญกับความยากลำบากและอธิษฐานขอให้ปัญหานั้นได้รับการแก้ไข
ผมจะเข้าใจว่าพระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไรได้อย่างไร?
— ความประสงค์ของพระเจ้าไม่ถูกแสวงหาด้วยวิธีนี้
คุณควรถามผู้อื่นเกี่ยวกับความยากลำบากของคุณจะดีกว่าอย่าแสวงหาการเปิดเผยจากพระเจ้าหากคุณยังสามารถขอคำปรึกษาจากผู้อื่นได้ เพราะมิฉะนั้น
คุณอาจตกอยู่ในความหลงผิด มีชายคนหนึ่ง เมื่อมาวัด
จะยืนหน้าไอโคโนสตาซิส และเริ่มพูดว่า: ‘พระแม่เจ้าข้าพเจ้าควรเอาเงินจากกล่องบริจาคได้ไหม?’ — ‘เอาไปสิ’
เสียงภายในของเขาจะตอบ ‘ดีแล้ว ข้าพเจ้าจะเอาไป’
เขาจะตอบเสียงภายในนั้นแล้วเอาเงินไป
เมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้นหลายครั้ง
สมาชิกคนหนึ่งของคณะกรรมการวัดก็สังเกตเห็นว่าเงินในกล่องบริจาคกำลังหายไป ‘เกิดอะไรขึ้นกันแน่?’ เขาสงสัย “หรือว่ามีใครกำลังขโมยเงินอยู่จริง?”
เขาตัดสินใจจะหาให้รู้ว่าใครเป็นคนทำ และเขาเห็นอะไร? ไม่นานนัก ชายคนนั้นก็มาถึงและเหตุการณ์ทั้งหมดก็เกิดขึ้นอีกครั้ง: “พระแม่เจ้าข้าพเจ้าจะเอาเงินจากกล่องได้ไหม? … ได้แล้วข้าพเจ้าจะเอา” ดังนั้น
สมาชิกคณะกรรมการวัดจึงจับเขาได้คาหนังคาเขา
เมื่อใดก็ตามที่มีผู้มีจิตวิญญาณอยู่ใกล้ๆ
คุณควรขอคำปรึกษาจากเขา
แต่หากไม่มีใครที่คุณสามารถถามได้ — เช่น
หากคุณพบว่าตัวเองอยู่กลางทะเลทราย —
แต่ความกระหายที่จะเชื่อฟังยังคงมีอยู่ในตัวคุณ
พระเจ้าผู้ประเสริฐเองก็จะกลายเป็นผู้อาวุโสของคุณ
พระองค์จะให้ความกระจ่างและชี้แนะคุณ
สมมติว่าคุณหาใครไม่ได้ที่จะอธิบายบทพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บทหนึ่งให้คุณเข้าใจ แต่ในกรณีนั้น
พระเจ้าจะให้ความกระจ่างแก่คุณ และคุณจะเข้าใจบทนั้น
— เกโรนดา โปรดบอกผมว่า
จะเข้าใจสาเหตุของเหตุการณ์เฉพาะในชีวิติทางจิตวิญญาณของผมได้อย่างไร — มันเป็นความล่อลวงจากมารร้ายหรือเป็นเพราะความไม่ระมัดระวังของผมเอง?
— คุณต้องไปถามเอง

217

— ดังนั้น
คนเราไม่สามารถเข้าใจเรื่องนี้ด้วยตัวเองได้หรือครับ? — แม้จะเข้าใจอะไรบางอย่างแล้ว
ก็ไม่อาจมั่นใจได้จริงๆ
แม้แต่ผู้ที่มีประสบการณ์ก็ไปถามคนอื่นเช่นกัน
หากคำถามนั้นเกี่ยวข้องกับตัวผมเอง ผมจะถามคนอื่นเสมอเมื่อเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผมเอง
ผมถือว่าการตัดสินใจของตัวเอง — ไม่ว่าจะดูฉลาดเพียงใด — เป็นความโง่เขลาที่สุด นอกจากนี้
ผมไม่ไปถามคนที่รู้อยู่แล้วว่าผมจะเลือกตัดสินใจอย่างไร แต่จะไปถามคนที่ไม่รู้ ลองคิดดู: แม้แต่แพทย์เอง
เพื่อมั่นใจว่ากำลังวินิจฉัยถูกต้องในกรณีที่ยาก
ก็ยังต้องปรึกษาแพทย์คนอื่นยิ่งเป็นเหตุผลที่ควรขอคำแนะนำจากนักเรียน!
ไม่ว่าคนนั้นจะมีจิตวิญญาณสูงเพียงใด
ไม่ว่าเขาจะสามารถจัดการกับปัญหาของตัวเองได้ดีเพียงใด เขาก็ไม่สามารถพบความสงบภายในได้
เพราะพระเจ้าต้องการให้มนุษย์ได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น และได้รับการแก้ไขผ่านผู้อื่น
พระเจ้าผู้ดีจัดให้เรื่องนี้เกิดขึ้น
เพื่อให้มนุษย์สามารถถ่อมตนได้
คนต้องเปิดใจเล่าความคิดและสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับตนเองให้พ่อทางจิตวิญญาณฟัง ขอคำแนะนำจากท่าน
และอย่าพยายามแก้ไขปัญหาที่ยากลำบากด้วยตนเอง
และไม่ควรพยายามเอาชนะความยากลำบากที่พบเจอในการต่อสู้ทางจิตวิญญาณด้วยตนเอง — เพราะเมื่อทำเช่นนั้น
พวกเขากำลังนำตัวเองเข้าสู่การทดลอง

และมารร้ายอาจทำให้พวกเขาสับสนและสร้างปัญหา [ใหม่]
ให้พวกเขา
บางคนถึงขั้นกำหนดการลงโทษทางจิตวิญญาณให้ตัวเอง
สิ่งเหล่านี้เป็นอันตรายอย่างยิ่ง
คริสเตียนที่ไม่มีพ่อทางจิตวิญญาณที่จะขอคำปรึกษาแ
ละคำแนะนำขณะเดินบนเส้นทางจิตวิญญาณ จะรู้สึกสับสน
เหนื่อยล้า และตามหลังผู้อื่นไปมาก
การบรรลุเป้าหมายของบุคคลเช่นนี้จึงเป็นเรื่องที่ยากมาก หากใครพยายามแก้ปัญหาของตนเอง ไม่ว่าจะฉลาดเพียงใดก็จะยังคงอยู่ในความมืด
เพราะเขาทำด้วยความมั่นใจในตนเองและความหยิ่งยโส
แต่ผู้ที่ถ่อมตน
ผู้ที่เข้าหาพ่อทางจิตวิญญาณด้วยความเชื่อมั่นและความไม่เห็นแก่ตัว และขอคำแนะนำจากท่าน
จะได้รับความช่วยเหลือ
สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะในกรณีหลังนี้
พระเจ้าจะทรงให้แสงสว่างแก่พ่อทางจิตวิญญาณอย่างแน่นอน
และพ่อทางจิตวิญญาณจะให้คำตอบที่ถูกต้องแก่บุคคลนั้นใช่แล้ว นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นกับผมเอง
ท้ายที่สุดแล้ว ผมเป็นใครกันล่ะ? ก็แค่ฝาเหล็กเท่านั้นแต่หากมีใครมาหาผมโดยคิดว่าผมเป็นนักบุญ

218

ผมก็สังเกตเห็นว่ามีบางสิ่งเปลี่ยนแปลงภายในตัวผม
และรู้สึกว่าคำพูดของผมไม่ได้ออกมาจากความตั้งใจของตัวเอง จากสิ่งนี้
มันชัดเจนสำหรับผมเหมือนสองบวกสองเท่ากับสี่ว่า
ผู้ที่มาหาผมได้ทำเช่นนั้นด้วยความเคารพ และพระเจ้า
เพื่อไม่ให้ปฏิบัติต่อผู้นี้อย่างไม่ยุติธรรม
จึงนำผมเข้าสู่สภาพที่ดีนี้ ในกรณีเช่นนี้
หากถูกถามเรื่องสำคัญ พระเจ้าจะแจ้งให้คุณทราบ
และคุณก็สามารถบอกกับผู้นั้นได้ว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นคืออะไร เมื่อไหร่จะเกิดขึ้น
และเขาควรตอบสนองต่อมันอย่างไร

ผู้นำทางจิตวิญญาณเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตทางจิตวิญญาณ

วันนี้
สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้คนคือการหาพ่อทางจิตวิญญาณ
เพื่อสารภาพบาปกับท่าน เชื่อถือท่าน
และขอคำปรึกษาจากท่าน หากมีพ่อทางจิตวิญญาณแล้ว
ผู้คนจัดระเบียบชีวิตให้มีเวลาสำหรับการสวดมนต์และการอ่านหนังสือทางจิตวิญญาณ ไปโบสถ์และรับศีลมหาสนิท
พวกเขาก็ไม่มีอะไรต้องกลัวในชีวิตนี้
เพื่อให้จิตวิญญาณไม่หลงทาง
มันต้องได้รับการดูแลจากพ่อทางจิตวิญญาณ
ในชีวิตทางจิตวิญญาณ การอ่านหนังสือทางจิตวิญญาณ
เช่นนั้น เป็นประโยชน์มาก
แต่หากไม่มีผู้นำทางทางจิตวิญญาณ
คนนั้นอาจตีความสิ่งที่อ่านได้ตามวิธีของตนเอง
และจึงตกอยู่ในความหลงผิด ลองคิดดู:
คนที่กำลังขับรถไปแห่งใดแห่งหนึ่งแต่ไม่คุ้นเคยกับเส้นทาง อาจดูแผนที่ แต่นอกจากนี้
เขายังหยุดลงเพื่อถามทางจากผู้คน เพื่อไม่ให้หลงทาง
ตัวอย่างเช่น
มีคนหนึ่งออกเดินทางจากเอเธนส์เพื่อมุ่งหน้าไปยังฟลอรีนา แน่นอนว่าเขามีแผนที่และใช้มันเพื่อดูทาง
แต่เขาก็ยังหยุดที่ร้านขายหนังสือพิมพ์เพื่อถามว่าเขากำลังเดินทางถูกทางหรือไม่
และถนนข้างหน้าอยู่ในสภาพดีหรือไม่ และหากไม่ถาม
พวกเขาจะตกอยู่ในอันตรายหรือเลี้ยวผิดทาง
และแทนที่จะถึงฟลอรีนา พวกเขากลับไปจบที่คาวาลา
หรืออาจขับรถตกหน้าผาและเสียชีวิต
แน่นอนว่า
อาจมีกรณีที่คนนั้นถามทางไปยังจุดหมายปลายทางจากผู้อื

่น แต่เมื่อได้ยินคำตอบ [ว่าต้องเลี้ยวไปทางอื่น]
เขาก็ยังคงขับต่อไปตามเส้นทางเดิมของตัวเอง
และสุดท้ายก็ไม่ได้ไปถึงที่ที่ต้องการ
เขาอาจไม่ใส่ใจกับอันตรายบนถนนที่เขาได้รับการเตือนไว้
และสุดท้ายก็เกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ไม่คาดคิดอื่น ๆ ขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ชี้ทางให้เขาและเตือนว่า: ‘ระวังนะ: ที่จุดนี้มีการโค้งหักศอก

219

และที่จุดนั้นถนนวิ่งอยู่ริมหน้าผาสูง…’
จะได้รับรางวัลของเขา
สิ่งเดียวกันนี้ควรใช้ในชีวิตทางจิตวิญญาณด้วย
ผู้เชื่อจำเป็นต้องมีพ่อทางจิตวิญญาณที่จะช่วยเขาผ่านพิธีสารภาพบาปและให้คำปรึกษาได้เพียงทางนี้เท่านั้น
คนจึงสามารถดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณได้
และมั่นใจว่าตนเองอยู่บนทางที่ถูกต้อง
แน่นอนว่า
บุคคลนั้นจะเลือกผู้นำทางจิตวิญญาณของตนเอง
แต่ไม่ควรฝากวิญญาณไว้กับใครก็ได้
เช่นเดียวกับเมื่อดูแลสุขภาพร่างกาย
บุคคลจะหาแพทย์ที่ดี ดังนั้น เมื่อดูแลสุขภาพของวิญญาณก็ต้องพยายามหาพ่อทางจิตวิญญาณที่ดี
และไปพบพ่อทางจิตวิญญาณนี้ — แพทย์ของวิญญาณ —
อย่างสม่ำเสมอ

ส่งผู้คนไปพบพ่อทางจิตวิญญาณ

— เกโรนดา,
ผู้คนที่มาที่วัดของเรามักเห็นว่าเราสวมชุดนักบวช
ซึ่งทำให้พวกเขารู้สึกสบายใจที่จะพูดคุยกับเราเกี่ยวกับความเจ็บปวดและปัญหาของพวกเขา —
แม้กระทั่งการสารภาพบาปเราควรปฏิบัติต่อผู้คนเช่นนี้อย่างไร?

—

เมื่อผู้คนมาหาท่านเพื่อถามเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้พวกเขากังวล ให้ถามพวกเขาก่อนว่า: ‘คุณมีพ่อทางจิตวิญญาณหรือไม่?’ และผมยังบอกกับผู้ที่มาที่ห้องของผมว่า:
‘ผมไม่ใช่พ่อทางจิตวิญญาณ “ไปพบผู้รับสารภาพของคุณและทำตามคำบอกของเขา” ผู้คนต้องกลับใจ นอกจากนี้
พวกเขาต้องมีผู้รับสารภาพและไปสารภาพกับเขา —
เพื่อที่มารร้ายจะถูกปลดจากอำนาจที่พวกเขาเองได้มอบให้มันเหนือตัวพวกเขาเอง
หากนักบวชหญิงจะแบ่งปันความทุกข์กับผู้หญิงที่กำลังทุกข์ทรมาน
ซึ่งมาที่วัดเพื่อเล่าปัญหาของเธอเพียงครั้งเดียว
และหลังจากฟังเธอแล้ว ส่งเธอไปหาผู้รับสารภาพบาป
ฉันสามารถเข้าใจได้ อย่างไรก็ตาม
การสนทนาเป็นประจำกับผู้หญิงผู้โชคร้ายคนนี้ถือเป็นเรื่องผิด
แต่หากผู้หญิงคนนั้นไม่พอใจกับผู้รับสารภาพของเธอ
หรือยังไม่เคยไปสารภาพบาป หรืออยู่ในสภาพสิ้นหวัง
ก็ให้แม่ชี — หลังจากฟังเธอครั้งหนึ่ง —
ส่งเธอกลับไปยังผู้รับสารภาพของเธอ
พร้อมทั้งบอกกับเธอว่าแม่ชีเองก็จะอธิษฐานเผื่อเธอด้วย
หน้าที่ของแม่ชีไม่ใช่การช่วยเหลือผู้คนด้วยการฟัง
ปัญหาของพวกเขาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้
การฟังเช่นนี้ก็ไม่เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ฟังเอง

220

□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□

เว้นแต่ผมจะรู้จักคนนั้นดีและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเขา — ผมจะไม่ให้คำแนะนำจากระยะไกล

พ่อทางจิตวิญญาณในครอบครัว

— เกโรนดา, หนังสือใดที่สามารถช่วยคู่สามีภรรยาได้?
— นี่คือสิ่งที่ช่วยคู่สามีภรรยาได้:
ทั้งสองฝ่ายไม่ควรหาข้อแก้ตัวให้ตัวเอง
หากแต่ละฝ่ายหาข้อแก้ตัวให้ตัวเองแล้ว —
ไม่ว่าจะอ่านหนังสือทางจิตวิญญาณมากเพียงใด —
ก็จะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ
แต่หากสามีและภรรยามีนิสัยใจคอที่ดี
มีพ่อทางจิตวิญญาณ และเชื่อฟังท่าน
พวกเขาก็จะสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาได้

[ชีวิตครอบครัวที่ปกติ] เป็นไปไม่ได้หากไม่มี ‘ผู้ตัดสิน’ ทางจิตวิญญาณ
ดีที่สุดคือคู่สามีภรรยาควรมีพ่อทางจิตวิญญาณคนเดี
ยวกัน ไม่ใช่แบบที่สามีมีพ่อทางจิตวิญญาณคนหนึ่ง
ส่วนภรรยามีอีกคนหนึ่ง
หากไม้สองแผ่นถูกขัดโดยช่างไม้สองคน —
แต่ละคนทำตามวิธีของตัวเอง —
ก็ไม่มีทางที่ไม้สองแผ่นนั้นจะเข้ากันได้
แต่หากสามีและภรรยามีพ่อทางจิตวิญญาณคนเดียวกัน เขาจะ ‘ตัดแต่ง’ ‘ส่วนที่โผล่ออกมา’ — คือข้อบกพร่องของพวกเขาเขาจะตัดแต่งข้อบกพร่องของฝ่ายหนึ่ง
ตัดแต่งข้อบกพร่องของอีกฝ่าย และด้วยวิธีนี้

ความยากลำบาก [ในความสัมพันธ์ของพวกเขา]
จะถูกปรับให้เรียบและคลี่คลาย อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันแม้แต่ในคู่สามีภรรยาที่ดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณ
สามีและภรรยาก็มักมีพ่อทางจิตวิญญาณที่ต่างกัน
การที่ทั้งสองฝ่ายมีพ่อทางจิตวิญญาณคนเดียวกันนั้นหาได้ยาก
นั่นคือเหตุผลที่พวกเขาไม่ได้รับความช่วยเหลือที่จำเป็น
ผมเคยรู้จักคู่สามีภรรยาที่เข้ากันได้อย่างสมบูรณ์แบบแต่พวกเขาไม่มีพ่อทางจิตวิญญาณคนเดียวกันที่จะช่วยเหลือได้ จึงต้องหย่าร้างกัน ในขณะเดียวกัน
ผมก็รู้จักครอบครัวที่สามีและภรรยามีผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณคนเดียวกัน
และดำเนินชีวิตสมรสที่กลมกลืนและสมดุล แม้

[ในฐานะบุคคล] พวกเขาจะไม่เหมาะสมกันอย่างสมบูรณ์
แน่นอนว่า
หากทั้งครอบครัวมีพ่อทางจิตวิญญาณเพียงคนเดียว
ก็ยิ่งดีขึ้นไปอีก
เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัวเช่นนี้
พ่อทางจิตวิญญาณจะรับฟังสมาชิกทุกคนในครอบครัวและแก้ไขปัญหา หลังจากเข้าใจปัญหาจากทุกด้านแล้ว ในบางกรณี
ผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณอาจสั่งให้พ่อหรือแม่ทำบางสิ่งอย่างเคร่งครัด; ในกรณีอื่น —
หากเขาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้จากการฟังคำพูดของพ่อแม่

223

— เขาจะเชิญลูกๆ มาพบเขา หากมีปัญหาในครอบครัวที่ เช่นภรรยาเป็นฝ่ายผิด
ผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณอาจเชิญสามีมาพบเขาเพื่อให้คำแนะนำว่าเขาควรปฏิบัติตัวอย่างไร สุดท้าย
เขาอาจขอความช่วยเหลืออย่างมีวิจารณญาณจากญาติหรือคนรู้จักของคู่สามีภรรยา

การเปลี่ยนผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณ

— เกโรนดา,
หากบุคคลใดถูกบังคับด้วยเหตุผลใดก็ตามให้เปลี่ยนพ่อทางจิตวิญญาณ
เขาจำเป็นต้องสารภาพบาปที่เคยสารภาพกับพ่อทางจิตวิญญาณคนเก่าต่อพ่อทางจิตวิญญาณคนใหม่หรือไม่?

—

เป็นเรื่องดีหากบุคคลนั้นแจ้งให้พ่อทางจิตวิญญาณคนใหม

่ทราบ [เกี่ยวกับโรคทางจิตวิญญาณที่ตนเคยประสบ]
เช่นเดียวกับที่ผู้ป่วยบอกประวัติการรักษาให้แพทย์คนใหม่ทราบ
เพื่อให้แพทย์สามารถช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
— เกโรนดา,
หากใครต้องการเปลี่ยนพ่อทางจิตวิญญาณและมาถามเราว่าสิ่งนี้ถูกต้องหรือไม่ เราควรบอกเขาอย่างไร?

— [เพื่อหาพ่อทางจิตวิญญาณใหม่]
ต้องขอพรจากพ่อทางจิตวิญญาณเดิมก่อน
การเปลี่ยนพ่อทางจิตวิญญาณอย่างไม่ระมัดระวังนั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลย หากระหว่างการก่อสร้างอาคาร
วิศวกรและหัวหน้างานถูกเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาอย่างต่อเนื่อง อาคารนั้นก็จะไม่ถูกสร้างขึ้นอย่างถูกต้อง
ในอดีต
ผู้คนมักไปหาผู้อาวุโสเพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เผชิญอยู่ และเพื่อรับความช่วยเหลือ วันนี้
หลายคนไปหาผู้อาวุโสไม่ใช่เพื่อขอคำปรึกษา
แต่เพื่อหาข้อแก้ตัวให้ตัวเอง
หรือเพื่อที่จะได้บอกคนอื่นในภายหลังว่าพวกเขาได้ปรึกษาผู้อาวุโสคนนั้นคนนี้แล้ว ‘ผมไปพบผู้อาวุโสคนนั้นคนนี้’ คนเหล่านั้นพูด ‘และผมก็ถามพ่อเพย์ซิอุสเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย’
แต่ในความเป็นจริง อาจเป็นไปได้ว่าเมื่อเขาถามผม
ผมได้ตักเตือนเขา
หรือแม้กระทั่งเขาเดินมาถึงหน้าประตูบ้านผม
แต่ในวินาทีสุดท้ายกลับกลัวที่จะเคาะประตูและเดินจากไป! ดังนั้น
คนเหล่านี้จึงต้องบินไปบินมาจากพ่อวิญญาณคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง โดยไม่มีผู้รับสารภาพประจำ
ผลก็คือพวกเขากลายเป็นคนที่สับสน
แล้วยังมีคนอื่นๆ ที่เมื่อทำบาปแล้ว
ก็ไม่ไปสารภาพกับผู้ฟังสารภาพประจำของตนเอง
แต่ไปบอกผู้ฟังสารภาพคนอื่นแทน —

224

เพื่อไม่ให้ชื่อเสียงของตนเองเสียหาย ผ่านไปสักพัก
พวกเขาก็ทำบาปเดียวกันอีกครั้ง
และเล่าให้ผู้ฟังสารภาพบาปคนที่สามฟังแล้วต่อมาก็เล่าให้อีกคนฟัง… ในที่สุด
พวกเขาก็นำเรื่องนี้ไปเล่าให้ผู้ฟังสารภาพบาปแต่ละคนฟัง
เหมือนกับว่าพวกเขาทำบาปนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น
ด้วยเหตุนี้
คนเหล่านี้จึงยังคงทำบาปต่อไปและไม่กลับตัวกลับใจ
ผมสังเกตเห็นว่ามีบางคนที่หลีกเลี่ยงการเปิดใจกับพ
่อทางจิตวิญญาณของพวกเขา
ถึงแม้พวกเขาจะรู้ดีว่าท่านจะช่วยพวกเขาได้
และถึงแม้พวกเขาจะตระหนักดีว่าไม่มีโอกาสเลยที่ท่านจะเปิดเผยความลับจากการสารภาพบาปของพวกเขาให้ใครอื่นฟังอย่างไรก็ตาม
แทนที่จะไปสารภาพกับพ่อทางจิตวิญญาณของพวกเขา
พวกเขากลับไปเปิดใจกับคนรู้จักที่ไม่สามารถช่วยพวกเขาได้ และที่แน่นอนว่าจะไปเล่าเรื่องนี้ให้ทุกคนฟัง
ผมจำได้ว่าเมื่อผมยังเป็นพระภิกษุผู้ฝึกหัดในวัดชุมชน 135 มีชายคนหนึ่งมาที่วัดเพื่อต้องการบวชเป็นพระภิกษุ
หลังจากที่เขาอยู่ในวัดได้สักพัก ความคิดต่างๆ
ก็เริ่มกระตุ้นให้เขาอยากออกจากวัด ดังนั้น เขาจึง ‘สารภาพ’ ความคิดเหล่านั้น ไม่ใช่กับเจ้าอาวาส
หรือผู้ดูแลจิตวิญญาณคนใดในวัด แต่ — คุณจะเชื่อไหม! — กับคนงานจากเมืองเยริสซอส136ที่กำลังทำงานในวัด
เมื่อพระภิกษุรูปนี้กำลังเล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวเองให้คนงานฟัง ผมบังเอิญอยู่ใกล้ๆ
เพราะกำลังปอกหัวหอมไม่ไกลจากห้องครัว
และได้ยินการสนทนาของพวกเขา
พระภิกษุและคนงานอยู่ห่างจากผมสองเมตร

และพระภิกษุเริ่ม ‘สารภาพ’ ด้วยเสียงดังให้คนงานฟัง “ผม,” เขาเริ่มพูด,
“เริ่มรู้สึกเสียใจที่ตัดสินใจเป็นพระแล้วครับ” — “อย่างนั้นเหรอ,” คนงานถามด้วยความประหลาดใจ,
“เมื่อคุณมาวัดนี้
คุณไม่ได้อยู่ที่นี่สักพักก่อนที่จะรับศีลเพื่อลองดูว่าที่นี่เป็นอย่างไรบ้างหรือ?” —
“แต่ผมใช้เวลาถึงสองปีเต็มเพื่อลองดูว่าที่นี่เป็นอย่างไร!” พระนั้นบ่น “อ้า อ้า,” คนงานพูดด้วยความประหลาดใจ “แล้วทำไมคุณไม่ไปตั้งแต่แรก?” — “ถามอย่างนั้นตอนนี้มีประโยชน์อะไร,” เขาคร่ำครวญ “คุณก็เห็นแล้วว่าผมไม่ได้ไป” — “อ้า ไม่เคยคิดเลย!”
คนงานร้องขึ้นด้วยตาเบิกกว้าง

‘แต่คุณถูกบังคับให้รับคำปฏิญาณหรือเปล่า?’ ‘ไม่,’
พระภิกษุคร่ำครวญ ‘ ผมต้องการด้วยตัวเอง.’ ‘เรื่องนี้น่าสนใจทีเดียว,’ คนงานส่ายหัว

135 ที่วัดเอสฟิกเมน ในปี ค.ศ. 1953–1956.
136 Ierissos – เมืองเล็กๆ ใน Chalkidiki ที่อยู่ไม่ไกลจากภูเขา Athos –
หมายเหตุของผู้แปล
225

‘คุณบอกเจ้าอาวาสเรื่องนี้แล้วหรือยัง?’ ‘ไม่,’
พระภิกษุตอบ “แล้วทำไมกันล่ะ”
คนงานถามด้วยความประหลาดใจ “คุณถึงมาเล่าเรื่องทั้งหมดนี้ให้ผมฟัง? คุณได้ประโยชน์อะไรจากเรื่องนี้?” ดังนั้น
พระภิกษุจึงเล่าเรื่องทั้งหมดให้คนงานฟัง ดูสิผมหมายความว่าอย่างไร?
เขาควรเล่าเรื่องทั้งหมดให้เจ้าอาวาสฟังเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่กลับเลือกไป ‘สารภาพ’ กับคนงานแทน
และคนงานคนนี้
เมื่อนั่งอยู่ในร้านกาแฟแห่งใดแห่งหนึ่งในเมืองของเขาในช่วงสุดสัปดาห์ถัดไป จะเล่าเรื่อง ‘การสารภาพ’
ของเขาซ้ำเพื่อสร้างความบันเทิงให้เพื่อนดื่มของเขา
และพวกเขาจะแพร่กระจายเรื่องนี้ต่อไป
จนผู้คนจะนินทากันเกี่ยวกับพระผู้เคราะห์ร้ายนี้ที่ทุกมุมถนน
และไม่อาจกล่าวได้ว่าพระรูปนี้มีความคิดไม่สมประกอบคุณรู้ไหมว่าเขามีพจนานุกรมกี่เล่ม?
เขารู้ภาษากรีกโบราณอย่างสมบูรณ์แบบ
— เกโรนดา, หากพ่อทางจิตวิญญาณของผู้ไม่บวชไม่อยู่
เขาสามารถขอคำปรึกษาเกี่ยวกับความยากลำบากหรือความล่อลวงที่เขากำลังเผชิญจากพี่น้องทางจิตวิญญาณของเขาได้หรือไม่?
— แล้ว
เขาไม่สามารถโทรหาพ่อทางจิตวิญญาณของเขาเพื่อขอคำปรึกษาได้หรือ? พี่น้องทางจิตวิญญาณบางครั้งอาจช่วยเราได้แต่บางครั้งก็ไม่ได้เลย
หรือแม้เขาจะมีเจตนาดีที่จะช่วยเรา
แต่พี่น้องทางจิตวิญญาณนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ หากจำเป็น ก็สามารถโทรหาพ่อทางจิตวิญญาณของตนเองได้และด้วยวิธีนี้ จะสามารถแก้ไขปัญหาให้ถูกต้องได้
อย่างไรก็ตาม
หากบุคคลนั้นไม่สามารถติดต่อกับพ่อทางจิตวิญญาณของตนเองได้
และปัญหาที่เขากำลังเผชิญอยู่นั้นเป็นเรื่องร้ายแรงและไม่สามารถเลื่อนออกไปได้
ก็ให้เขาไปขอคำปรึกษาจากพ่อทางจิตวิญญาณคนอื่นจะดีกว่า
จะดีมากหากบุคคลนั้นได้สอบถามพ่อทางจิตวิญญาณของตนเองไว้ล่วงหน้าว่า
ในกรณีเช่นนี้เขาควรไปขอคำปรึกษาจากพ่อทางจิตวิญญาณคนใด
สิ่งสำคัญคือต้องขอคำปรึกษาจากผู้ที่มีจิตวิญญาณสอดคล้องกับพ่อทางจิตวิญญาณของคุณ เพราะท้ายที่สุดแล้ว
วิศวกรคนหนึ่งอาจออกแบบแผนในทางหนึ่ง
ในขณะที่อีกคนอาจทำต่างออกไป
แผนของทั้งสองวิศวกรอาจถูกต้องทั้งคู่
แต่กลับแตกต่างกัน

226

บทที่ 2.
เกี่ยวกับวิธีการสารภาพบาปอย่างถูกต้อง

คุณต้องพันแผลใหม่
— เกโรนดา
เมื่อผมประสบความล้มเหลวในการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
ผมก็เริ่มตื่นตระหนก
— อย่ากลัวเลย การต่อสู้ก็คือการต่อสู้
และในการต่อสู้นี้ย่อมมีบาดแผลด้วย
บาดแผลเหล่านี้จะหายได้ผ่านการสารภาพบาป
ท้ายที่สุดแล้ว
ทหารที่ได้รับบาดเจ็บในสนามรบจะรีบวิ่งไปโรงพยาบาลทันที บาดแผลของพวกเขาได้รับการเปลี่ยนผ้าพันแผล
และพวกเขาก็รีบวิ่งกลับเข้าสู่สนามรบด้วยความกระตือรือร้น ยิ่งไปกว่านั้น จากบาดแผลเหล่านี้
ทหารจะได้รับประสบการณ์
และระมัดระวังมากขึ้นในการหลีกเลี่ยงลูกกระสุนและสะเก็ดระเบิดของศัตรูมากกว่าเดิม —
เพื่อไม่ให้ได้รับบาดเจ็บอีก เช่นเดียวกับเรา:
หากเราได้รับบาดแผลระหว่างการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
เราต้องไม่หวาดกลัว
แต่ต้องวิ่งไปหาพ่อทางจิตวิญญาณของเรา
แสดงบาดแผลให้เขาดู ได้รับการรักษาทางจิตวิญญาณ
และดำเนิน ‘การดี’ของเราต่อไปอีกครั้ง137 จะเป็นเรื่องเลวร้ายหากเราไม่ค้นหาความปรารถนา— ศัตรูที่น่ากลัวของจิตวิญญาณ—และไม่พยายามทำลายมัน

— เกโรนดา, บางคนไม่ไปสารภาพบาปเพราะ [ความคิดว่า]
ตนเองชอบธรรม

‘เพราะฉันอาจตกอยู่ในบาปเดียวกันอีกครั้ง,’
คนเหล่านั้นพูด ‘ทำไมฉันต้องไปสารภาพบาป? เพื่อล้อเลียนพระสงฆ์หรือ?’
— นั่นผิด! มันก็เหมือนทหารที่ถูกบาดเจ็บในสนามรบ
แล้วพูดว่า: ‘เพราะสงครามยังไม่จบ
และฉันอาจถูกบาดเจ็บอีก ทำไมฉันต้องให้รักษาแผล?’
แต่หากเขาไม่รักษาแผล เขาจะเสียเลือดมากและตาย
บางทีคนเหล่านี้ อาจไปสารภาพบาปด้วยความตามใจตัวเองแต่สุดท้ายพวกเขาก็ทำลายตัวเองเอง คุณจะเห็นได้ว่า:

[เพื่อหลอกลวงคน]
ปีศาจใช้แม้กระทั่งพรสวรรค์ที่คนนั้นได้รับมา
หากเมื่อเราล้มลงและตัวเต็มไปด้วยโคลน
แต่ไม่ชำระจิตวิญญาณผ่านการสารภาพบาป
โดยอ้างเหตุผลว่า ‘เราจะล้มลงและเปื้อนโคลนอีก’
แล้วชั้นโคลนเก่าที่แห้งติดตัวก็จะถูกทับด้วยชั้นโคลนใหม่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
การชำระล้างโคลนทั้งหมดนี้ในภายหลังไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

137 1 ทิโมธี 6:12.
227

ความจำเป็นของการสารภาพบาป
— เกโรนดา ผู้เคารพนับถือ มาร์ค ผู้ถือศีลอดกล่าวไว้ว่า: ‘ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้
เมื่อได้รู้ความจริงแล้ว จะสารภาพต่อพระเจ้าไม่ใช่ด้วยการระลึกถึงสิ่งที่ตนได้กระทำแต่ด้วยการทนรับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตน’

138

ท่านหมายความว่าอย่างไร?
— ต้องสารภาพด้วยทั้งสองวิธี
ผู้เชื่อต้องสารภาพต่อบิดาทางจิตวิญญาณ
และก่อนจะเริ่มอธิษฐาน
เขาต้องสารภาพต่อพระเจ้าอย่างถ่อมตัว

โดยเปิดเผยตัวเอง [ต่อพระองค์]: ‘พระเจ้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์ได้ทำบาปแล้วข้าพระองค์เป็นคนเช่นนี้เช่นนั้น’ แต่ในเวลาเดียวกัน
คริสตชนต้องทนรับความทุกข์ยาก
ซึ่งถูกกำหนดให้เขาเป็นยา
ท่านมาร์คผู้เป็นที่เคารพไม่ได้กล่าวว่าคนเราไม่จำเป็นต้องสารภาพต่อพระเจ้าและต่อบิดาทางจิตวิญญาณ
และควรพอใจเพียงแค่การทนรับความทุกข์ยากเท่านั้น
คำว่า ‘สารภาพ’ หมายความว่าอย่างไร? มันไม่หมายถึง
‘การยอมรับอย่างเปิดเผย การประกาศสิ่งที่อยู่ในใจฉัน’ หรือไม่?

139 หากมีความดีอยู่ในใจคุณ ก็ ‘คุณสารภาพต่อพระเจ้า’

140 นั่นคือ
คุณถวายเกียรติแด่พระเจ้า หากมีความชั่วอยู่ในใจคุณ
ก็สารภาพบาปของคุณ
— เกโรนดา, เมื่อไปสารภาพบาปเป็นครั้งแรก
ควรบอกพ่อทางจิตวิญญาณเกี่ยวกับชีวิตในอดีตทั้งหมดหรือไม่?
— เมื่อคุณไปพบพ่อทางจิตวิญญาณเป็นครั้งแรก
คุณต้องทำการสารภาพบาปแบบทั่วไปที่ครอบคลุมชีวิตทั้งชีวิตของคุณ
เหมือนเมื่อผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล
ก็ต้องแจ้งประวัติการรักษาให้แพทย์ทราบ ตัวอย่างเช่นเขาอาจกล่าวว่า: ‘ในอดีต ผมเคยมีโรคปอดชนิดนี้ชนิดนั้นแต่ตอนนี้หายแล้ว;
ผมเคยผ่านการผ่าตัดชนิดนี้ชนิดนั้นภายใต้การดมยาสลบทั่วไปหรือยาชาเฉพาะที่’ — และอื่นๆ อีกมากมาย
ในลักษณะเดียวกันนั้น เมื่อไปสารภาพบาปครั้งแรก
ผู้สารภาพควรพยายามบอกรายละเอียดชีวิตของตนแก่ผู้รับส

ารภาพ และผู้รับสารภาพจะระบุบาดแผล [ทางจิตวิญญาณ]
ของบุคคลนั้นเพื่อรักษาให้หาย ท้ายที่สุดแล้ว
บ่อยครั้งที่บาดแผลเล็กน้อยเพียงแห่งเดียว
หากไม่ได้รับการดูแล อาจส่งผลร้ายแรงต่อสุขภาพได้
แน่นอนว่า

138 ดูเพิ่มเติม: นักบุญมาร์คผู้ถือศีลอด. ถึงผู้ที่คิดจะพิสูจน์ความชอบธรรมของตนเองด้วยกิจการของตน, บทที่ 155. ความรักในความดี (ฉบับแปลภาษารัสเซีย). เล่มที่ I. วัดเซนต์เซอร์จิอุสลาวราแห่งพระตรีเอกภาพ, 1992. หน้า 553.
139 ดูเพิ่มเติม คำภาษากรีก “εξομολογούμαι”
140 ดูเพิ่มเติมในสดุดี 106:1.
228

เมื่อบุคคลใดมาหาผู้ฟังคำสารภาพเป็นครั้งแรก
เขาจะนำบาปมาสารภาพประมาณร้อยบาป
เมื่อมาสารภาพเป็นครั้งที่สอง
เขาจะนำบาปมาสารภาพหนึ่งร้อยสิบบาป เพราะมารร้าย — เนื่องจากบุคคลนี้ได้สารภาพแล้วและ ‘ทำลายแผนการทั้งหมดของเขา’ — จะเปิดศึกใหญ่กับเขา
ครั้งที่สาม
เขาจะต้องสารภาพบาปมากถึงหนึ่งร้อยห้าสิบข้อ
อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้น
จำนวนบาปจะลดลงอย่างต่อเนื่อง
จนถึงจุดที่ผู้นั้นนำบาปเพียงจำนวนน้อยที่สุดที่จำเป็นต้องกล่าวถึงมาสารภาพ

การสารภาพบาปอย่างถูกต้อง

—

ทำไมบางครั้งเราจึงไม่พยายามอย่างจำเป็นเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมของเรา แม้ใจสำนึกจะกล่าวโทษเรา?

—

สิ่งนี้อาจเกิดจากภาวะทางอารมณ์ที่ล่มสลายได้เช่นกันหากบุคคลใดถูกความตื่นตระหนกครอบงำเนื่องจากความล่อลวงที่ถาโถมเข้ามา
เขาอาจปรารถนาที่จะพยายามอย่างกล้าหาญ
แต่กลับขาดความพร้อมหรือพลังภายในที่จะทำเช่นนั้น
ในกรณีเช่นนี้
เขาจำเป็นต้องฟื้นฟูความสงบภายในผ่านการสารภาพบาป
ผ่านการสารภาพบาป บุคคลนั้นจะพบความสบายใจ ฟื้นฟูพลังและด้วยพระคุณของพระเจ้า
จะค้นพบความมุ่งมั่นที่จะต่อสู้อีกครั้ง อย่างไรก็ตามหากบุคคลนั้นไม่จัดระเบียบชีวิตตนเองด้วยวิธีนี้
ความล่อลวงอื่น ๆ อาจเกิดขึ้นกับเขาได้ ผลที่ตามมาคือ
ในขณะที่อยู่ในสภาพที่เต็มไปด้วยความเศร้าโศกและสิ้นหวัง เขาจะยิ่งแตกสลายมากขึ้น ความคิดต่าง ๆ
กดทับเขาจนหายใจไม่ออก เขาตกอยู่ในความสิ้นหวัง
และในที่สุดก็ไม่สามารถต่อสู้ได้เลย

—

แล้วหากสิ่งที่คุณกำลังอธิบายนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้งล่ะ ?
— หากมันเกิดขึ้นบ่อยครั้ง
ก็ต้องจัดระเบียบทางจิตวิญญาณของตนเองให้บ่อยครั้งเช่นกัน คนเราต้องเปิดใจให้พ่อทางจิตวิญญาณ
เพื่อฟื้นฟูความมุ่งมั่นและพลังในการต่อสู้
และเมื่อจัดระเบียบภายในตัวเองได้แล้ว

ก็ต้องเร่งเครื่อง [ทางจิตวิญญาณ] ของตัวเอง;
ต้องพยายามอย่างจริงจังและเข้มข้น เพื่อไล่ตามปีศาจ

[ที่กำลังหนี] ให้ทัน
— เกโรนดา,
ทำไมผมจึงไม่รู้สึกจำเป็นต้องไปสารภาพบาป?
— บางทีคุณอาจไม่ได้เฝ้าสังเกตตัวเองอย่างใกล้ชิด?
เพราะการสารภาพบาปคือศีลศักดิ์สิทธิ์

229

ไปสารภาพบาปและบอกพ่อทางจิตวิญญาณของคุณเกี่ยวกับบาปข

องคุณอย่างตรงไปตรงมา คุณคิดว่า [คุณมีบาปน้อย] หรือไม่? คุณไม่ดื้อรั้นหรือ? แล้วความเห็นแก่ตัวล่ะ? คุณไม่ทำร้ายน้องสาวของคุณหรือ? คุณไม่ตัดสินใครหรือ? คุณคิดว่าเมื่อผมไปสารภาพบาปผมสารภาพบาปเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือไม่? ไม่ครับผมสารภาพว่า: ‘ผมได้ทำบาปด้วยความโกรธ ด้วยความตัดสิน…’ และผู้รับสารภาพจะอ่านคำอธิษฐานการอภัยบาปให้ผม
อย่างไรก็ตาม แม้แต่บาปเล็กๆ ก็มีน้ำหนักของมันเอง
เมื่อฉันไม่มีบาปหนักอะไรที่จะกล่าวถึงจึงไปสารภาพบาปกับพ่อทิคอน141 เขามักจะพูดว่า:
‘เม็ดทรายหนึ่งเม็ด ลูกเอ๋ย เม็ดทรายหนึ่งเม็ด!’
บาปเล็กๆ สะสมกันจนกลายเป็นกองทรายทั้งกอง
ซึ่งน้ำหนักอาจเกินกว่าหินก้อนใหญ่เพียงก้อนเดียว
ผู้ที่ทำบาปหนักจะคิดถึงมันอยู่เสมอ รู้สึกสำนึกผิด
และถ่อมตัวลง แต่ลูกมีบาปเล็กน้อยมากมาย อย่างไรก็ตามหากลูกเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมที่ลูกเติบโตขึ้นกับสภาพแวดล้อมที่ผู้ทำบาปหนักนั้นเติบโตขึ้น
ลูกจะเห็นว่าลูกนั้นแย่กว่าเขา
นอกจากนี้
จงพยายามให้รายละเอียดอย่างชัดเจนเมื่อสารภาพบาป
การเพียงกล่าวชื่อบาปของคุณ เช่น “ผมอิจฉา ผมโกรธ”
และคำพูดคล้ายๆ กันนั้น ยังไม่เพียงพอ
คุณต้องสารภาพข้อผิดพลาดเฉพาะเจาะจงของคุณด้วย
เพื่อที่จะได้รับความช่วยเหลือ
และหากท่านกำลังสารภาพบาปหนัก เช่น การหลอกลวง
ท่านต้องสารภาพอย่างละเอียดทั้งสิ่งที่ท่านคิดขณะก่อบาปนั้น และพฤติกรรมเฉพาะเจาะจงของท่านด้วย
การไม่สารภาพอย่างละเอียดเช่นนี้
เท่ากับท่านกำลังดูหมิ่นพระคริสต์
หากใครไม่สารภาพความจริงต่อพ่อทางจิตวิญญาณ
ไม่เปิดเผยบาปของตนให้เขาทราบเพื่อที่เขาจะได้ช่วยเหลือ คุณก็กำลังก่อความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อตัวเอง
เหมือนกับผู้ป่วยที่ก่อความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อสุขภาพของตนเองด้วยการปิดบังโรคจากแพทย์
ส่วนหากใครเปิดเผยตัวเองต่อพ่อทางจิตวิญญาณอย่างตรงตามความเป็นจริง
พ่อทางจิตวิญญาณก็จะเข้าใจบุคคลนั้นได้ดีขึ้น
และช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
นอกจากนี้
ผู้ใดที่ได้ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไม่ยุติธรรม
หรือทำร้ายผู้อื่นด้วยพฤติกรรมของตนเอง
ต้องไปพบผู้ที่ตนได้ทำผิดต่อก่อน
โดยขออภัยอย่างถ่อมตัว และชดเชยความเสียหายให้เขา;
หลังจากนั้นจึงควรสารภาพความผิดต่อบิดาทางจิตวิญญาณ
เพื่อรับการอภัยบาป ด้วยวิธีนี้

141 สำหรับผู้อาวุโสทิคอน ดูหนังสือ: ผู้อาวุโสเพไซอุส.
“บรรดาผู้อาวุโสแห่งภูเขาศักดิ์สิทธิ์และเรื่องราวจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์” สำนักสงฆ์เซนต์เซอร์จิอุสแห่งตรีเอกานุภาพ, 2001. หน้า 13–39.
230

พระคุณของพระเจ้าจึงจะประทานลงมา
หากบุคคลใดสารภาพบาปดังกล่าวต่อพ่อทางจิตวิญญาณโดยไม่ขออภัยจากผู้ที่ถูกทำผิดก่อน
จิตวิญญาณของเขาจะไม่สามารถพบความสงบได้
เพราะในกรณีนี้ ผู้ที่ก่อบาปไม่ได้แสดงความถ่อมตน
ยกเว้นในกรณีที่ผู้ถูกทำร้ายได้เสียชีวิตไปแล้ว
หรือไม่สามารถหาตัวได้เพราะได้ย้ายไปอยู่ที่อื่น
และไม่สามารถขออภัยได้ แม้แต่ผ่านทางจดหมายก็ตาม
แต่หากผู้สำนึกผิดมีความเต็มใจที่จะทำเช่นนั้น
พระเจ้าเมื่อเห็นความเต็มใจนี้ ก็จะทรงอภัยให้เขา
— เกโรนดา, หากเราได้ขออภัยจากผู้ที่เราทำผิดต่อแล้ว
แต่เขาไม่ยอมอภัยเรา จะทำอย่างไร?
— ในกรณีนั้น
เราต้องอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงทำให้ใจของเขานุ่มนวลขึ้น อย่างไรก็ตาม
พระเจ้าอาจทรงเลือกที่จะไม่ทำให้ใจของบุคคลนั้นนุ่มนวลขึ้น ด้วยเหตุผลที่ว่า หากเขาให้อภัยเรา
เราอาจตกกลับสู่บาปเดิมนั้นได้อย่างง่ายดาย
— เกโรนดา, หากได้ทำบาปหนักแล้ว ไม่สารภาพทันทีนั้นถือว่าได้หรือไม่?
— ทำไมต้องรอไว้จนภายหลัง?
เพื่อให้มันเน่าเสียไปหรือ?
เพราะยิ่งปล่อยอาหารเน่าทิ้งไว้นานเท่าไร
มันก็ยิ่งเน่ามากขึ้นเท่านั้น
ทำไมต้องรอสองหรือสามเดือน แล้วจึงไปสารภาพบาปหนัก? คุณต้องไปทันทีเท่าที่จะทำได้ หากเรามีแผลเปิดเราควรรอหนึ่งเดือนก่อนที่จะรักษาหรือไม่? ไม่
ในกรณีเช่นนี้
ไม่จำเป็นต้องรอจนกว่าผู้รับสารภาพจะมีเวลามากขึ้น
หรือสามารถให้ความสนใจกับเราได้ดียิ่งขึ้น
เราต้องรีบไปหาผู้ฟังคำสารภาพทันที สารภาพสั้นๆ
เกี่ยวกับบาปที่เราได้กระทำไว้
และเมื่อผู้ฟังคำสารภาพมีเวลามากขึ้น
เราจึงสามารถไปพบเขาเพื่อพูดคุยหรือรับคำแนะนำทางจิตวิญญาณ
การอธิบายสถานการณ์ที่เรากำลังเผชิญอยู่ให้ผู้ฟังค
ำสารภาพฟังนั้นไม่ใช้เวลานานเลย
หากจิตสำนึกทำงานอย่างถูกต้อง
เราสามารถอธิบายสภาพของตนเองได้ด้วยคำเพียงไม่กี่คำ
แต่หากมีความสับสนในใจ
เราอาจพูดยาวเหยียดโดยไม่ให้ผู้ฟังคำสารภาพเข้าใจสภาพที่แท้จริงของเราได้
บางคนส่งสมุดบันทึกทั้งเล่มมาให้ผม
ซึ่งเต็มไปด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับตัวพวกเขาและปัญหาต่าง ๆ ยี่สิบหรือสามสิบหน้าด้วยตัวหนังสือเล็กจิ๋วและท้ายสุดยังมีอีกไม่กี่หน้าของคำเพิ่มเติม…
แต่ทุกสิ่งที่พวกเขาเขียนนั้นสามารถสรุปให้พอดีกับหน้าเดียวได้อย่างง่ายดาย

231

□□□

เมื่อเขาเล่าเรื่องนี้ให้ผมฟัง
ชายคนนี้ร้องไห้เพราะเขาได้ทำให้เพื่อนบ้านของเขาต้องทุกข์ใจ หลังจากเกษียณ
เขาได้ติดตามหาทุกคนที่เขาเคยทำให้ไม่สบายใจในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ —
แม้กระทั่งผู้ที่เขาทำให้ไม่สบายใจขณะปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นทางการ — และขออภัยจากคนเหล่านั้น! ผมรู้สึกประทับใจในนิสัยใจคอของชายคนนี้:
เขารับความผิดทั้งหมดไว้กับตัวเอง
ปัจจุบันเขาอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
และใช้เงินออมเพื่อบริจาคให้ผู้ที่ขัดสน
แม่ของเขาที่อายุ 95 ปี
ซึ่งถูกโรคอัมพาตทำลายร่างกายจนต้องนอนติดเตียง
เขาดูแลแม่ด้วยตัวเอง
เนื่องจากต้องเห็นร่างกายของแม่ขณะดูแลเขาจึงถูกทรมานด้วยความคิดนี้:
“หากฮามถูกลงโทษเพราะเห็นร่างกายเปลือยของพ่อเขา
แล้วสิ่งที่รอคอยฉัน
ผู้ที่เห็นร่างกายเปลือยของแม่ฉัน จะเป็นอย่างไร!..”142
ชายผู้นี้ร้องไห้ไม่หยุดหย่อน
ใบหน้าของเขาเปล่งประกาย
ความสำนึกผิดของเขาได้นำประโยชน์มาให้ฉันมากมายเพียงใด!
— เกโรนดา,
เป็นไปได้หรือไม่ที่บุคคลจะกล่าวเกินจริงเกี่ยวกับบาปของตนเอง
เพื่อแสดงให้บิดาทางจิตวิญญาณเห็นว่าตนกำลังทำงานทางจิตวิญญาณที่ละเอียดอ่อน?
— นั่นเป็นเรื่องที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิง
ในกรณีนั้น คนนั้นกำลังภูมิใจใน ‘ความถ่อมตัว’ ของตนเอง

หลังการสารภาพบาป

— เกโรนดา,
เป็นเรื่องปกติหรือไม่ที่รู้สึกถึงความหนักอึ้งในจิตวิญญาณหลังการสารภาพบาป?
— ทำไมต้องรู้สึกหนักใจ? ผ่านการสารภาพบาปที่ถูกต้อง
ทุกสิ่งเก่าจะถูกล้างไปหมด ‘สมุดบัญชี’ ใหม่ถูกเปิดขึ้นพระคุณของพระเจ้ามา
และบุคคลนั้นถูกเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์ ความสับสน
ความขมขื่น และความวุ่นวายภายในใจจะหายไป
และถูกแทนที่ด้วยความสงบและความสันติ
ความเปลี่ยนแปลงนี้เห็นได้ชัดเจนมาก
แม้กระทั่งจากภายนอก
จนผมแนะนำให้บางคนถ่ายรูปก่อนและหลังการสารภาพบาป
เพื่อที่พวกเขาเองจะได้มั่นใจในความเปลี่ยนแปลงเชิงบวกที่เกิดขึ้นภายในตัวพวกเขา เพราะท้ายที่สุดแล้ว
สภาพจิตวิญญาณภายในของบุคคลจะสะท้อนออกมาบนใบหน้าของพวกเขา ศีลศักดิ์สิทธิ์ของคริสตจักรสร้างปาฏิหาริย์ได้

142 ดู ปฐมกาล 9:20–27.
233

เมื่อบุคคลเข้าใกล้พระเยซูคริสต์
ผู้เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์

บุคคลนั้นเองก็จะกลายเป็นเหมือนพระเจ้า [ด้วยพระคุณ]
ซึ่งส่งผลให้เขาเปล่งประกายแสงสว่าง
และพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์จะเปิดเผยตัวตนของเขาให้ผู้อื่นเห็น
— เกโรนดา,
นี่หมายความว่าทันทีหลังการสารภาพบาปอย่างจริงใจผู้สารภาพจะรู้สึกถึงความสุขหรือไม่?
— ไม่เสมอไป ในตอนแรก คุณอาจไม่รู้สึกถึงความสุข
แต่ความสุขจะค่อยๆ เกิดขึ้นภายในตัวคุณ
หลังจากสารภาพบาป
ผู้สารภาพบาปต้องยอมรับด้วยความขอบคุณ

[ว่าพระเจ้าได้แสดงความเมตตาต่อเขา]
ต้องรู้สึกเหมือนคนที่หนี้ได้ถูกอภัยแล้ว
และด้วยความรัก
จึงรู้สึกขอบคุณและรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณต่อผู้ช่วยเหลือ จงขอบคุณพระเจ้าแต่ในขณะเดียวกันก็จงใคร่ครวญถึงถ้อยคำในบทสดุดี:
‘...‘ฉันรู้ถึงความชั่วร้ายของตัวเองและบาปของฉันอยู่ต่อหน้าฉันเสมอ’

143

เพื่อไม่ให้ยอมแพ้ต่อความล่อลวงและกลับตกอยู่ในบาปเดิมอีกครั้ง
— เกโรนดา, ผมอ่านที่ไหนสักแห่งว่า ในชีวิตข้างหน้า
ปีศาจจะทรมานเราแม้เพียงเพราะความคิดชั่วร้ายเดียวที่เรายังไม่ได้สารภาพ
— ดูสิ เมื่อคนใดได้กลับใจแล้ว
และไม่มีความตั้งใจจะปิดบังสิ่งใด
ก็บอกกับพ่อทางจิตวิญญาณว่าตนจำได้อะไรบ้าง
เรื่องนั้นก็จะจบลง — ปีศาจไม่มีอำนาจเหนือเขา
อย่างไรก็ตาม หากเขาจงใจไม่สารภาพบาปใด ๆ
เขาจะถูกทรมานเพราะบาปเหล่านั้นในชีวิตหน้า
— เกโรนดาครับ
หากบุคคลหนึ่งได้สารภาพบาปในวัยเยาว์แล้ว
แต่ยังคิดถึงมันอีกครั้งและถูกมันทรมานทัศนคติเช่นนี้ต่อบาปถูกต้องหรือไม่ครับ?

—

หากบุคคลใดรู้สึกสำนึกผิดอย่างลึกซึ้งต่อบาปในวัยเยาว์ของตนเอง และได้สารภาพบาปเหล่านั้นแล้ว
ก็ไม่มีเหตุผลที่จะต้องทุกข์ทรมาน
เพราะตั้งแต่ช่วงเวลาที่เขาได้กล่าวถึงบาปเหล่านี้ในการสารภาพบาป พระเจ้าได้ทรงอภัยให้เขาแล้ว หลังจากนั้น
ไม่จำเป็นต้องครุ่นคิดถึงบาปเก่าของตนเอง
โดยเฉพาะบาปทางกาย
เพราะการทำเช่นนั้นอาจเป็นอันตรายได้ ตัวอย่างเช่น
ในระหว่างการรบ มีระเบิดมือตกลงข้างตัวทหาร
แต่พระเจ้าได้คุ้มครองทหารคนนั้น

143 สดุดี 50:5.
234

และระเบิดมือนั้นไม่ระเบิด แต่เมื่อการรบจบลง
ทหารคนนั้นพบระเบิดมือที่ยังไม่ระเบิด เก็บมันขึ้นมา
เริ่มไขเกลียวออกและตรวจสอบด้วยความอยากรู้ — และผลคือระเบิดมือนั้นระเบิดเขาจนแหลกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย
ไม่ใช่ระหว่างการรบ แต่หลังจากนั้น

ความไว้วางใจในพ่อทางจิตวิญญาณ

— เกโรนดา,
หากผู้ชี้แนะทางจิตวิญญาณตำหนิบุคคลใดนั้นเพราะบาปใดบาปหนึ่ง
และบุคคลนั้นรู้สึกเสียใจอย่างลึกซึ้งจนตกอยู่ในความเศร้าโศก จะถือว่ามีความเห็นแก่ตัวในสิ่งนี้หรือไม่?
— ใช่ครับ
แน่นอนว่ามีองค์ประกอบของความเห็นแก่ตัวอยู่บ้าง
หากความเศร้าโศกของบุคคลนั้นเป็นเพื่อพระเจ้า
เขาจะได้รับความปลอบประโลมจากพระเจ้า
และเขาจะก้าวหน้าได้เช่นกัน
เพราะเขาจะพยายามไม่ทำบาปนั้นอีก
ผู้สำนึกผิดต้องพูดคุยกับพ่อทางจิตวิญญาณเกี่ยวกับความยากลำบาก ความคิด และข้อบกพร่องของตนเอง —
และรับฟังทั้งคำพูดที่อ่อนโยนและคำพูดที่เข้มงวดจากท่านด้วยความยินดี เพราะในทั้งสองกรณี พ่อทางจิตวิญญาณ
ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากความรักและความห่วงใย
กำลังดูแลความก้าวหน้าของจิตวิญญาณของเขา
— เกโรนดา, ถ้าผมไม่ยอมรับคำตักเตือน
หรือแม้แต่คำพูดธรรมดาๆ จากพ่อทางจิตวิญญาณของผมจะเป็นอย่างไร?
— หากท่านไม่ยอมรับสิ่งนี้
ท่านก็จะไม่ได้รับการแก้ไข ผู้ที่ไม่ยอมรับคำทักท้วงแม้แต่จากคนที่รักท่าน ในที่สุดก็จะยังคง

[ทางจิตวิญญาณ] ไม่ได้รับการขัดเกลา
และก่อให้เกิดความพินาศทางจิตวิญญาณแก่ตนเอง
เช่นเดียวกับไม้กระดานที่ช่างไม้ไม่สามารถไสได้
จะถูกทิ้งไปและกลายเป็นแบบหล่อคอนกรีตหรือนั่งร้าน
และในที่สุดก็ถูกเหยียบย่ำ ทาด้วยปูนซีเมนต์
และถูกเผาพร้อมกับเศษวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ เช่นเดียวกันผู้ที่ไม่ยอมรับคำทักท้วงก็จะพินาศในที่สุด
— เกโรนดา,
หากใครไม่เห็นด้วยกับพ่อทางจิตวิญญาณของเขาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เขาควรทำอย่างไร?

—

เขาเพียงต้องเปิดเผยความคิดของตนเองต่อพ่อทางจิตวิญญาณด้วยความถ่อมตัว
แน่นอนว่าต้องระมัดระวังอย่างยิ่งในการเลือกพ่อทางจิตวิญญาณ
เพื่อให้เขาสามารถไว้วางใจและได้รับความสบายใจจากคำแนะนำของท่าน
— เกโรนดา, หากใครนั้นมองสิ่งต่าง ๆ
แตกต่างจากพ่อทางจิตวิญญาณของเขา

235

การยืนกรานในความคิดเห็นของตนเองจะเป็นประโยชน์ต่อจิตวิญญาณของเขาหรือไม่?
— ไม่ครับ มันไม่ช่วยอะไรเลย
เพราะคนนั้นไม่ทราบว่าสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการกระทำบางอย่าง ซึ่งเขาอาจมองว่าเป็นผิดนั้นคืออะไร
ตัวอย่างเช่น
เพื่อให้คนนั้นเข้าใจว่าสิ่งที่อยู่เบื้องหลังการกระทำบางอย่างของพ่อทางจิตวิญญาณนั้นคืออะไร
เขาจะต้องละเมิดความลับของการสารภาพบาป
และบอกให้เขาทราบว่าสิ่งที่เขาได้ยินจากการสารภาพบาปของบุคคลอื่นนั้นคืออะไร
แต่การละเมิดความลับของการสารภาพบาปนั้นได้รับอนุญาตหรือไม่? แน่นอนว่าไม่ได้รับอนุญาต ตัวอย่างเช่น
มีคนหนึ่งได้นัดกับผู้ฟังสารภาพบาปไว้ว่าจะมาพูดคุยกับเขาในเวลาที่กำหนด แต่เมื่อถึงเวลาที่นัดไว้
มีอีกคนหนึ่งที่กำลังถูกความคิดฆ่าตัวตายรบกวน
มาถึงที่ผู้ฟังสารภาพบาปในเวลาเดียวกัน
และผู้ฟังสารภาพบาปจึงใช้เวลาให้ความสนใจกับคนนั้นก่อน ผู้ที่ถูกทิ้งให้รออยู่เริ่มคิดว่า:
‘เขาเชิญคนนั้นมาพูดคุยก่อน ดังนั้นเขาคงดูถูกฉัน’
แต่ผู้รับสารภาพจะอธิบายให้เขาเข้าใจได้อย่างไรว่าบุคคลนั้นได้ถึงจุดที่คิดจะฆ่าตัวตายแล้ว?
หากเขาอธิบายเรื่องนี้ให้เขาฟัง
เขาจะทำลายและทำให้บุคคลนั้นพังทลาย
ส่วนหากชายที่ถูกทิ้งไว้หน้าประตูนั้นหลงทางหรือรู้สึกท้อแท้เล็กน้อยในระยะเวลาสั้นๆ
ความเสียหายนั้นก็จะไม่มากนัก ครั้งหนึ่ง
ในสถานการณ์ที่คล้ายกัน
มีคนบางกลุ่มที่มาที่อารามของฉันถูกชักจูงให้หลงทาง
ในเวลาเดียวกัน ฉันมีชายคนหนึ่งอยู่กับฉัน
ซึ่งญาติของเขาได้พยายามอย่างยากลำบากเพื่อโน้มน้าวให้เขามาพบฉันเพื่อสนทนา
ผมต้อนรับชายคนนี้ด้วยความยินดีอย่างยิ่ง
ผมกอดเขาและมอบสายลูกประคำและภาพศักดิ์สิทธิ์ให้เขา
ส่วนคนอื่นๆ รู้สึกไม่พอใจ ‘แต่ท่านผู้อาวุโส’
พวกเขากล่าว ‘ไม่สนใจเราเลย!’
แต่ชายผู้โชคร้ายที่พวกเขาถูกชักจูงให้หลงทางนั้นเป็นผู้ล่วงประเวณี;
ผมรู้รายละเอียดชีวิตของเขาเป็นอย่างดี
เขาจากไปโดยกลายเป็นคนใหม่ ดังนั้น
แม้คนเหล่านั้นจะถูกชักจูงให้หลงทางไปพันครั้งก็ตาม
ฉันก็ยังคงทำ สิ่งเดียวกันนี้อยู่ดี
เพราะท้ายที่สุดแล้ว
คุณไม่มีสิทธิ์ที่จะทำลายชีวิตใครเพียงเพื่อปลอบประโล

มจิตวิญญาณที่หลงผิด [อย่างเห็นแก่ตัว] ของใครบางคน

ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพ่อทางจิตวิญญาณ
ผู้ที่มีจิตวิญญาณ ซึ่งปรารถนาจะช่วยเหลือผู้อื่น
จะพยายามเชื่อมโยงเขาไม่ใช่กับตัวเอง แต่กับพระคริสต์หากเขาประสบความสำเร็จในการทำเช่นนั้น
236

เขาจะรู้สึกยินดี
และผู้ที่เขาได้เชื่อมโยงกับพระคริสต์จะมุ่งมั่นเพื่อพระคริสต์ ในกรณีนี้ ทั้งสองฝ่ายจะได้รับรางวัล
และทุกสิ่งดำเนินไปตามที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม
หากผู้ที่พยายามเพื่อพระคริสต์พยายามที่จะทำให้ผู้ที่พยายามเชื่อมโยงเขากับพระคริสต์พอใจ — นั่นคือ
หากเขาหมกมุ่นอยู่กับการกระทำของเขาจะทำให้ผู้ชี้แนะทางจิตวิญญาณของเขาไม่พอใจหรือพอใจมากเพียงใด
แต่ไม่คิดว่าพระคริสต์กำลังมองเห็นการกระทำนี้ —
แล้วด้วยการกระทำเช่นนี้
เขาไม่นำความสุขมาทั้งแก่ผู้ที่ช่วยเหลือเขาและพระคริสต์ และตัวเขาเองก็ไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ
เพราะเขาไม่ยอมรับความช่วยเหลือจากพระเจ้า
กล่าวอีกนัยหนึ่ง
การกระทำของเขาไม่เพียงแต่ไม่ก่อให้เกิดความสุขแก่ทั้งพระคริสต์และบิดาทางจิตวิญญาณของเขา
แต่ตัวเขาเองก็ไม่ได้รับความช่วยเหลือที่จำเป็นจากพวกเขาด้วย
ลองสมมติว่ามีพี่น้องหญิงคนหนึ่งกำลังร้องเพลงในคณะนักร้องและคิดว่า: ‘ไม่ทราบว่าฉันร้องดีไหม? แม่ชีใหญ่จะพอใจไหม?’
พี่น้องหญิงเช่นนี้จะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น
แต่หากเธอร้องเพลงเพื่อพระคริสต์ทุกอย่างก็จะดำเนินไปตามที่ควรจะเป็น:
เธอจะร้องเพลงได้ดี และแม่ชีใหญ่จะพอใจ
— เกโรนดา,
คนจะมีความผิดหรือไม่หากเขาเข้าใจผิดในสิ่งที่พ่อทางจิตวิญญาณของเขาบอก?
— ดูสิ:
หากเขาต้องการล่วงหน้าที่จะได้ยินคำตอบจากพ่อทางจิตวิญญาณที่ทำให้ตัวเองพอใจ
และหากใจของเขาถูกครอบงำด้วยความปรารถนานั้น
เขาก็ยังมีความผิด —
แม้เขาจะเข้าใจผิดคำพูดของพ่อทางจิตวิญญาณก็ตาม
บางคนเปลี่ยนความประสงค์ของตัวเองให้เป็น ‘ความประสงค์ของพระเจ้า’ ตัวอย่างเช่น
มีคนหนึ่งมาถามพ่อทางจิตวิญญาณเกี่ยวกับปัญหาที่เขากำลังเผชิญอยู่ แต่ในขณะเดียวกัน
เขาก็มีทางออกสำหรับปัญหานั้นในใจแล้ว
ซึ่งทางออกนั้นเหมาะกับเขาที่สุด
พ่อทางจิตวิญญาณบอกเขาว่าต้องทำอย่างไร
แต่เขากลับตีความคำพูดนั้นว่า
พ่อทางจิตวิญญาณได้สั่งให้เขาทำตามความประสงค์ของเขาเองอย่างแม่นยำ
เขาจึงทำตามวิธีของตัวเองอย่างมีความสุข
โดยยังคงคิดว่าตัวเองกำลังเชื่อฟังอยู่
และหากผู้ให้คำปรึกษาถามเขาในภายหลังว่า “ทำไมคุณถึงทำอย่างนั้น?” เขาจะตอบว่า “ก็ไม่ใช่คุณเองหรือที่บอกให้ผมทำแบบนั้น?”

237

อย่างไรก็ตาม
มีบางครั้งที่คนเราไม่สามารถตีความคำพูดของพ่อทางจิตวิญญาณตามตัวอักษรได้
บางครั้งคำพูดของพ่อทางจิตวิญญาณอาจเป็นเพียงสำนวนที่ใช้เพื่อแสดงความคิดของเขาเท่านั้น
ขอให้ผมยกตัวอย่างสักกรณี ครูโรงเรียนมัธยมอายุ 45 ปี
ซึ่งมีลูกของตัวเอง ได้นำนักเรียนอายุ 16
ปีของเธอไปสู่การกระทำผิดศีลธรรม
เด็กชายคนนั้นหนีออกจากบ้านและไปอยู่กับครูของเขา
เมื่อพ่อของเขามาพบผมที่วัดของผมและเล่าความทุกข์ใจให้ผมฟัง
ผมจึงบอกเขาให้ทำตามคำสั่งของพ่อทางจิตวิญญาณของเขา
เด็กชายผู้น่าสงสารนั้นไปพบพ่อทางจิตวิญญาณของเขา
แต่แล้วกลับมายังผม ในวันที่เขามาพบผม
ผมกำลังรับผู้แทนจากสังฆราชสากลอยู่ ดังนั้น
เมื่อรู้ว่าผมจะไม่มีเวลาให้เขา ผมจึงบอกเขาว่า: ‘ทำตามคำแนะนำของพ่อทางจิตวิญญาณของคุณเถอะ’
แต่ชายคนนี้ไม่ยอมไป —
และขอบคุณพระเจ้าที่เขาไม่ไปและรอพบผมจนได้
เมื่อผมหาเวลาได้สักครู่เพื่อพบเขา เขาจึงพูดกับผมว่า: ‘เกโรนดา ผมตัดสินใจจะฆ่าผู้หญิงคนนี้แล้วเพราะนั่นคือสิ่งที่พ่อทางจิตวิญญาณของผมสั่งให้ผมทำ’ — ‘รอสักครู่ เพื่อนของผม’ ผมพูดด้วยความตกใจ ‘พ่อทางจิตวิญญาณของคุณบอกคุณว่าอย่างไรกันแน่?’ — ‘ท่านบอกผมว่า: “การฆ่าขยะสังคมนี้ยังไม่พอ!” คุณเข้าใจไหม?’ พ่อทางจิตวิญญาณกล่าวว่า ‘การฆ่าผู้หญิงคนนี้ไม่พอ’ ไม่ใช่เพื่อให้เขาไปฆ่าเธอจริงๆ! เขาเพียงแต่แสดงความโกรธแค้นผ่านคำพูดนั้นเท่านั้น! ตั้งแต่อุบัติเหตุครั้งนั้น ผมไม่บอกใครอีกว่า ‘ทำตามที่พ่อทางจิตวิญญาณของคุณบอก’
แต่ก่อนอื่นผมจะถามแต่ละคนก่อนว่าพ่อทางจิตวิญญาณของพวกเขาบอกให้ทำอะไร...
— เกโรนดา, เป็นไปได้หรือไม่ที่บุคคลหนึ่ง
ขณะขอความช่วยเหลือจากพ่อทางจิตวิญญาณจะเสนอทางออกของตัวเองสำหรับปัญหานั้นไปด้วย?
— แล้วเขาขอความช่วยเหลือแบบไหนกัน?
หากบุคคลนั้นกล่าวกับพ่อทางจิตวิญญาณของเขาอย่างถ่อมตัว เพียงในฐานะความคิดเท่านั้น
ว่ามีสิ่งใดที่เขาคิดว่าอาจช่วยเขาได้
ก็เป็นเรื่องหนึ่ง เขาต้องทำเช่นนี้
แต่เป็นเรื่องที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิง
หากเขายืนยันว่าความคิดของเขาถูกต้อง
นี่คือกรณีที่บุคคลนั้นไม่สามารถก้าวหน้าได้มันเหมือนกับว่าเขาไปพบแพทย์และบอกกับแพทย์ว่า: ‘โปรดสั่งยาชนิดนี้ให้ผม’ แต่ผู้ป่วยมีหน้าที่ต้องเชื่อฟังแพทย์;
เขาไม่ควรบอกแพทย์ว่าควรสั่งยาอะไรให้เขา
ท้ายที่สุดแล้ว ยาไม่ใช่ ‘เรื่องรสนิยม’

238

เหมือนอาหารและขนมหวาน ที่คนอาจพูดว่า: ‘ผมอยากกินเค้กหรือขนมหวาน’
แพทย์สั่งยาให้ผู้ป่วยตามอาการป่วยของเขา

บทที่ 3.
เกี่ยวกับความจริงที่ว่า
บิดาทางจิตวิญญาณคือแพทย์ของจิตวิญญาณ

ความจำเป็นของผู้นำทางจิตวิญญาณที่ดี

ผู้คนในปัจจุบันรู้สึกเหนื่อยล้า;
ความบาปและความเห็นแก่ตัวได้ผลักดันให้พวกเขาตกอยู่ในสภาพที่สับสนและงุนงง นั่นคือเหตุผลที่ในปัจจุบัน –
มากกว่ายุคใดก็ตาม –
เราต้องการบิดาทางจิตวิญญาณที่ดีและมีประสบการณ์
ซึ่งจะปฏิบัติต่อผู้คนด้วยความเรียบง่ายและความรักที่จริงใจ และนำทางพวกเขาด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง
เพื่อให้พวกเขาได้พบความสงบ
หากไม่มีบิดาทางจิตวิญญาณที่ดี โบสถ์ก็จะว่างเปล่า
ในขณะที่โรงพยาบาลจิตเวช เรือนจำ
และโรงพยาบาลทั่วไปจะเต็มไปด้วยผู้คน
ผู้คนต้องตระหนักว่าพวกเขากำลังทุกข์ทรมานเพราะห่างไกลจากพระเจ้า
พวกเขาต้องกลับใจและสารภาพบาปของตนอย่างถ่อมตน
งานของบิดาทางจิตวิญญาณคือการรักษาภายในของบุคคล
ไม่มีผู้รักษาใดยิ่งใหญ่กว่าบิดาทางจิตวิญญาณที่มีประสบการณ์ ผู้ซึ่งด้วยความบริสุทธิ์ของเขา
สร้างความไว้วางใจ
ล้างความคิดที่มารร้ายนำมาสู่สิ่งมีชีวิตที่อ่อนไหวของพระเจ้า และรักษาจิตวิญญาณและร่างกายโดยไม่ต้องใช้ยา — ด้วยพระคุณของพระเจ้า
ด้วยพระปัญญาอันศักดิ์สิทธิ์
และพระวิญญาณของพระเจ้า
ผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณจึงเข้าใจและแยกแยะสภาพที่ผู้คนกำลังเผชิญอยู่ และสามารถนำทางพวกเขาให้ถูกต้อง
จะดีที่สุดหากพ่อทางจิตวิญญาณไม่ถูกภาระด้วยหน้าที
่มากเกินไป
เพื่อที่เขาจะได้อุทิศเวลาที่จำเป็นให้กับจิตวิญญาณแต่ละคน และปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้อง มิฉะนั้นพ่อทางจิตวิญญาณจะตกอยู่ในสถานการณ์เหมือนศัลยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งต้องทำการผ่าตัดหลายครั้งทุกวัน
จนเกิดความเหนื่อยล้า และตามธรรมชาติแล้ว
ก็ไม่สามารถอุทิศเวลาให้กับผู้ป่วยแต่ละคนได้มากเท่าที่จำเป็น ดังนั้น
ผู้รับสารภาพไม่จำเป็นต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องครอบครัวที่เล็กน้อย
แต่ควรจำกัดตัวเองไว้กับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณของบุคคลที่มาหาเขาในแต่ละกรณีเฉพาะ
แล้วเขาจึงจะมีเวลาช่วยจิตวิญญาณนั้นได้อย่างมีประสิท 239

จ้า
สิ่งสำคัญคือผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณต้องเตือนผู้ที่มาสารภาพบาปว่า
เขาจำเป็นต้องกลับใจและเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต —
เพื่อที่จะได้รับความเมตตาจากพระเจ้า นอกจากนี้
จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากผู้รับสารภาพพูดด้วยความรักกับผู้ที่มาหาท่านเกี่ยวกับความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า —
เพื่อให้ความรักต่อพระเจ้าถูกจุดประกายขึ้นภายในจิตใจพวกเขา
ทำให้พวกเขาสามารถตระหนักถึงความผิดพลาดของตนเองและละทิ้งนิสัยไม่ดีได้
จนกว่าผู้รับสารภาพจะมีความชำนาญเพียงพอ
ควรให้เขาช่วยผู้มาสารภาพในกรณีที่เรียบง่ายก่อน
เพราะผู้สารภาพที่เรียกว่า “ยาก” ซึ่งก่อให้เกิด “ปัญหา” อย่างต่อเนื่องแก่ผู้รับสารภาพ
อาจขัดขวางความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณของเขา
และกินเวลาทั้งหมดของเขา
หากผู้รับสารภาพที่ยังเยาว์วัยขาดความระมัดระวัง

แม้จะมีเจตนาดี [ที่จะช่วยเหลือบุคคลนั้น]
เขาก็จะให้ความสำคัญเกินเหตุกับฉากที่บุคคลนั้นสร้างขึ้นเสมอ ทำให้เสียพลังงานไปกับบุคคลนั้นโดยไร้ผล
และก่อให้เกิดความทุกข์ใจแก่ตนเอง
เมื่อมีประสบการณ์แล้ว
ผู้รับสารภาพจะรู้ได้ว่าเมื่อใดควรให้ความสนใจกับเรื่องใด และเมื่อใดควรปล่อยผ่านโดยไม่คิดมากเอาตัวผมเป็นตัวอย่าง: เมื่อผมเปิดจดหมายที่ส่งมาให้
ผมจะอ่านผ่านๆ ด้วยสายตา และหากมีเรื่องสำคัญในจดหมายผมจะให้ความสนใจมากขึ้น เพราะท้ายที่สุดแล้ว

มารร้ายมัก [ทำให้เราเสียเวลา]
โดยเบี่ยงเบนความสนใจของเราด้วยเรื่องเล็กน้อยมีบางคนที่อาจพูดกับคุณว่า: ‘รอสักสองสามนาที
อย่าปิดประตูนะ ฉันจะบอกอะไรสักอย่างเร็วๆ นี้ฉันจะไม่เข้าบ้านด้วย’ —
แล้วทำให้คุณต้องยืนอยู่ที่หน้าประตูเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงเต็ม ดังนั้น คุณก็ยืนอยู่ตรงนั้น เหงื่อไหลย้อย
บนธรณีประตูข้างประตูที่เปิดอยู่ ลมพัดผ่านตัวคุณ
คุณเริ่มสั่นเทา ในขณะที่คนนั้น

เหมือนไม่มีอะไรผิดปกติ เล่าเรื่อง [ไร้สาระ] ต่างๆ
ให้คุณฟัง แต่นั่นเป็นจากพระเจ้าจริงหรือ?
แล้วเมื่อคุณป่วย
คุณก็ไม่สามารถสวดมนต์ได้ทั้งเพื่อโลกและเพื่อตัวเองและคุณต้องหยุดพักหลายวัน
และเมื่อมีใครที่อยู่ในความจำเป็นจริง ๆ มาหาคุณ
คุณก็ไม่สามารถช่วยเขาได้อีกต่อไป

นอกจากนี้ [ผู้เป็นพ่อทางจิตวิญญาณต้องจำไว้ว่า]
การเพียงแต่ฟังคนที่มีปัญหาจริงจัง
และเมื่อเห็นว่าพวกเขากำลังทุกข์ทรมานอย่างแท้จริงแล้วบอกพวกเขาว่า ‘กินแอสไพรินไป’ นั้นยังไม่พอ

241

“ผมจะใช้เวลาของคุณเพียงหนึ่งนาทีเท่านั้นเพราะรถของผมกำลังรออยู่” บางคนพูดอย่างนั้น
แล้วก็ทันใดนั้นเล่าให้คุณฟังเกี่ยวกับปัญหาที่ร้ายแรงมาก มันเหมือนคนที่เป็นโรคมะเร็งไปถามแพทย์ว่า:
‘ผ่าตัดให้ผมเร็วๆ หน่อย เพราะผมจะพลาดเที่ยวบิน!’
ทุกโรคต่างต้องการเวลาพอสมควรเพื่อระบุว่ามันเริ่มต้นอย่างไร ผู้ป่วยมีอาการอะไรบ้าง และอื่นๆ อีกมากมาย
เรื่องสำคัญไม่สามารถจัดการได้ด้วยความรีบร้อน
ครั้งหนึ่งในช่วงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์
เรากำลังเดินขึ้นภูเขาศักดิ์สิทธิ์ในขบวน
เมื่อเราเริ่มปีนขึ้นเขา
มีผู้ฝึกหัดคนหนึ่งเดินมาหาผมและขอให้ผมอธิบายเรื่อง ‘การสวดมนต์อย่างชาญฉลาด’ ให้เขาฟัง
เขาเคยมาที่ห้องพักของผมหลายครั้งแล้ว
แต่ไม่เคยถามเรื่องนี้มาก่อน แต่ที่นี่
ขณะที่กำลังปีนขึ้นเขา
ความคิดนั้นก็ได้เกิดขึ้นในใจเขาอย่างกะทันหัน
แต่คำถามที่ละเอียดและสำคัญเช่นนี้
ไม่ควรถูกหารือขณะกำลังเคลื่อนที่
หรือขณะกำลังปีนขึ้นเขา

ความถี่ที่ผู้เชื่อรับศีลมหาสนิทนั้นขึ้นอยู่กับพ่อทางจิตวิญญาณของเขา

— เกโรนดา, อัครสาวกเปาโลเขียนว่า:
‘เพราะผู้ใดที่กินและดื่มอย่างไม่สมควร
ก็กำลังพิพากษาตนเองโดยไม่เข้าใจถึงพระกายของพระเจ้า’

144

เมื่อใดที่บุคคลรับศีลมหาสนิทอย่างไม่สมควร?

—

สิ่งสำคัญที่สุดคือเราต้องเข้าใกล้การรับศีลมหาสนิทโดยตระหนักถึงความไม่สมควรของเรา
พระคริสต์ทรงคาดหวังความสำนึกผิดและความถ่อมใจจากเราหากจิตสำนึกของเราถูกรบกวนด้วยสิ่งใด
ก็ต้องจัดการเรื่องต่างๆ ให้เรียบร้อยก่อน เช่น
หากเราทะเลาะกับใคร
ก็ต้องคืนดีกับผู้นั้นก่อนที่จะไปรับศีลมหาสนิท
และรับศีลมหาสนิทได้ก็ต่อเมื่อทำเช่นนั้นแล้วเท่านั้น — เกโรนดา, มีบางคน
แม้จะได้รับพรจากพ่อทางจิตวิญญาณแล้ว
ก็ยังไม่สามารถตัดสินใจรับศีลมหาสนิทได้

—

คุณไม่ควรตัดสินใจด้วยตัวเองว่าจะรับศีลมหาสนิทหรือไม่ หากใครตัดสินใจเช่นนี้ด้วยตัวเอง
ปีศาจจะฉวยโอกาสนี้และเริ่มล่อลวงบุคคลนั้น
เพราะเรามักคิดว่าตัวเองสมควรรับศีลมหาสนิท
ทั้งที่ความจริงแล้วเราไม่สมควร ในบางกรณีอื่น ๆ
หากเราตัดสินตัวเองอย่างเคร่งครัดตามตัวอักษรของกฎหมาย เราจะพบว่าตัวเองไม่สมควรรับศีลมหาสนิทจริง ๆ
แต่ตามจิตวิญญาณของบรรดาพระบิดาศักดิ์สิทธิ์

144 1 โครินธ์ 11:29.
242

เราจำเป็นต้องได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้าเพื่อการรักษาตัว หรือว่าเราต้องการความปลอบประโลมจากพระเจ้า — เพราะผ่านความสำนึกผิดที่มากเกินไป
ศัตรูอาจผลักเราเข้าสู่ความสิ้นหวังและค่อยๆ
คืบคลานเข้ามา ‘จากทางขวา’
— เกโรนดา,
คนหนึ่งสามารถรับศีลมหาสนิทได้บ่อยแค่ไหน?
— ไม่สามารถปฏิบัติต่อทุกคนด้วยวิธีเดียวกันได้
เมื่อพูดถึงความถี่ในการรับศีลมหาสนิทและจำนวนวันที่ควรถือศีลอดก่อนรับศีลมหาสนิท
ผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณต้องพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อกำหนดว่าผู้เชื่อควรรับศีลมหาสนิทบ่อยเพียงใด
และควรถือศีลอดก่อนรับศีลมหาสนิทเป็นระยะเวลาเท่าใด
ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของจิตวิญญาณของแต่ละบุคคล ในเวลาเดียวกัน
ผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณต้องนำทางบุคคลนั้นสู่การอดอาหารทางจิตวิญญาณ —
คือการละเว้นจากความปรารถนาทางกามารมณ์
ความเข้มข้นของการอดอาหารทางจิตวิญญาณนี้ต้องปรับให้เหมาะสมกับความไวทางจิตวิญญาณของบุคคลนั้น นั่นคือ
ตามระดับความลึกซึ้งที่พวกเขาตระหนักถึงบาปของตนเอง
นอกจากนี้
ผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณต้องระลึกถึงอันตรายที่ศัตรูสามารถก่อให้เกิดต่อจิตวิญญาณของผู้ที่มีความไวต่อจิตวิญญาณ
โดยการเปิดศึกกับเขาเพื่อผลักดันให้เขาตกอยู่ในความสิ้นหวัง ตัวอย่างเช่น บุคคลหนึ่งอาจได้กระทำบาปทางกาย
ซึ่งส่งผลให้ถูกห้ามรับศีลมหาสนิทเป็นเวลาสี่สิบวัน
แต่ในวันที่สามสิบห้าของการลงโทษนี้ปีศาจอาจทำให้บุคคลนั้นตกกลับสู่บาปเดิมอีกครั้ง;
และหากผู้ทำบาปถูกกำหนดให้ลงโทษอีกสี่สิบวัน
ปีศาจจะครองความได้เปรียบเหนือจิตวิญญาณนั้น
จนทำให้จิตวิญญาณนั้นตกอยู่ในความสับสนและความสิ้นหวัง ในกรณีเช่นนี้
หลังจากช่วงไม่กี่วันแรกของการชดใช้บาปผู้ฟังสารภาพบาปอาจกล่าวกับผู้ชดใช้ว่า: ‘ดูสิอย่ารับศีลมหาสนิทอีกหนึ่งสัปดาห์’
และหลังจากหนึ่งสัปดาห์
ให้อนุญาตให้เขาได้รับศีลมหาสนิทในทุกพิธีบูชาขอบพระคุณ จิตวิญญาณของผู้นั้นจะได้รับการเสริมสร้าง
และเขาจะสามารถเอาชนะมารได้ อย่างไรก็ตาม
หากบุคคลใดดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณอย่างมีสติ
เขาอาจรับศีลมหาสนิทเมื่อรู้สึกจำเป็น
แทนที่จะรับเพียงเพราะความเคยชิน
แต่แม้บุคคลเช่นนั้นก็ต้องได้รับพรจากผู้ฟังสารภาพก่อนที่จะทำเช่นนั้น

243

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

— □□□□□□□□,
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

[ระดับของการลงโทษ]
เป็นเรื่องที่พ่อทางจิตวิญญาณต้องตัดสิน
สำหรับผู้ที่เลือกทำบาปอย่างรู้ตัว
พ่อทางจิตวิญญาณต้องเคร่งครัดอย่างไม่ประนีประนอม
แต่สำหรับผู้ที่ถูกความปรารถนาครอบงำ
แต่ต่อมาได้สำนึกผิด ถ่อมตัว ก้มศีรษะ และขออภัย
พ่อทางจิตวิญญาณต้องใช้ปัญญาช่วยเขาให้กลับมาใกล้ชิดกับพระเจ้าอีกครั้ง ท้ายที่สุดแล้ว
นักบุญหลายคนก็ปฏิบัติในลักษณะนี้ ตัวอย่างเช่น
พระอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเกีย ผู้เป็นที่เคารพนับถือขณะปฏิบัติหน้าที่เป็นบิดาทางจิตวิญญาณ
ท่านมักไม่กำหนดการลงโทษทางจิตวิญญาณแก่ผู้คน
ท่านพยายามนำผู้สำนึกผิดให้กลับสู่สติ
เพื่อให้พวกเขาด้วยความรักต่อพระเจ้า
ขอรับพรจากท่านเพื่อเริ่มการปฏิบัติทางจิตวิญญาณ
ไม่ว่าจะเป็นการให้ทานหรือการทำความดีอื่น ๆ
และเมื่อพระบิดาผู้เคารพเห็นผู้ใดถูกวิญญาณชั่วครอบงำหรือเด็กที่เป็นอัมพาต
และตระหนักว่าสาเหตุแห่งความทุกข์ของผู้นั้นอยู่ที่พ่อแม่ของเขา พระองค์จะรักษาเด็กให้หายก่อน
แล้วจึงกำหนดการลงโทษทางจิตวิญญาณแก่พ่อแม่
เพื่อให้พวกเขาใส่ใจมากขึ้นในอนาคตและมีบางคนกล่าวว่า: ‘รู้ไหม
ผู้ฟังคำสารภาพคนนั้นยึดมั่นในประเพณีของบรรดาบิดาคริสตจักรอย่างแท้จริง! เขาเข้มงวดและฉลาดมาก
จำได้ทุกอย่าง และรู้ *Pidalion*146โดยใจ!’ อย่างไรก็ตาม
ผู้ฟังคำสารภาพที่นำกฎเกณฑ์ใน *Pidalion*
มาใช้อย่างเคร่งครัดเกินไป
อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อคริสตจักรได้
ลองนึกภาพพ่อทางจิตวิญญาณคนหนึ่งหยิบ *Pidalion* ขึ้นมาแล้วเริ่มพูดกับผู้บาปที่มาหาท่านว่า: ‘ดีแล้วคุณได้ทำบาปอะไรมา? อ้า บาปนั้นเองมาดูกันสิว่าที่นี่กล่าวถึงกรณีเช่นนี้อย่างไร? การถูกตัดสิทธิ์รับศีลมหาสนิทเป็นเวลาหลายปี! ทีนี้ต่อไป… แล้วคุณได้ทำอะไรมาอีก? โอ้ พระเจ้า โอ้
พระเจ้า โอ้ พระเจ้า! มาอ่านดูว่าคุณต้องรับการลงโทษอะไรสำหรับเรื่องนี้…
อ้า นี่คือการลงโทษที่กำหนดไว้!”
สิ่งนี้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย
— เกโรนดา, บอกผมสิ, ผู้รับสารภาพไม่ควรพิจารณาปัจจัยหลายสิบประการ...
— ใช่ครับ โดยเฉพาะในยุคสมัยนี้
การนำกฎหมายของคริสตจักรมาใช้อย่างเคร่งครัดโดยไม่คิดไตร่ตรองนั้นเป็นไปไม่ได้

146 “Pidalion” (ความหมายตามตัวอักษร: พวงมาลัยเรือ)
เป็นชุดรวบรวมกฎบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของคริสตจักรออร์โธดอกซ์ที่ครบถ้วนและมีอำนาจที่สุด พร้อมด้วยคำอธิบาย ซึ่งถูกรวบรวมขึ้นเมื่อประมาณปี ค.ศ. 1793 โดยพระนิโคเดมัสผู้เป็นที่เคารพจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์
และพระอากาปิโอส ฉบับแปลภาษารัสเซียของ ‘Pidalion’
กำลังถูกจัดเตรียมเพื่อออกพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ ‘Holy Mountain’
245

□□□

อิทธิพลของปีศาจจะถูกตัดขาด และ [พระคุณของพระเจ้า] จะกลับมาครอง ‘จุดยึด’ ของ [บุคคลนั้น] อีกครั้ง
ด้วยวิธีนี้
บุคคลผู้โชคร้ายนั้นจะได้รับความช่วยเหลือ

และสามารถเริ่มการต่อสู้ [ทางจิตวิญญาณ]
หรือการกระทำบางอย่าง
เพื่อปลดปล่อยตนเองจากกิเลสตัณหา

บทที่ 4.
เกี่ยวกับงานของพ่อทางจิตวิญญาณกับจิตวิญญาณของผู้คน

ศิลปะในการดูแลจิตวิญญาณเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน
— เกโรนดา โปรดบอกผมว่า จะช่วยคนที่มีนิสัยยากลำบาก
ไม่ยอมอ่อนข้อ และ ‘คด’ ได้อย่างไร?
— ในฐานะช่างไม้
ผมเคยทำงานกับไม้กระดานและคานที่บิดเบี้ยว ‘คด’
แต่การทำงานกับไม้ประเภทนี้ต้องใช้ความอดทน
เพราะไม่ว่าคุณจะไสไม้กระดานที่บิดเบี้ยวจากด้านใด
มันก็จะ ‘ต่อสู้’ โดยสร้างเสี้ยนขึ้นมา ดังนั้น
เมื่อผมต้องทำงานกับไม้แผ่นแบบนี้
ผมจะใช้เครื่องไสสองด้าน และค่อยๆ
ไสอย่างระมัดระวังทีละน้อย เริ่มจากด้านหนึ่งก่อน
แล้วจึงไปอีกด้าน — และด้วยวิธีนี้
ผมก็ได้รับผลลัพธ์ตามที่ต้องการ และผมต้องบอกว่าหลังจากถูกขัดแล้ว แผ่นไม้เหล่านั้นดูสวยงามมาก — ลายไม้ที่งดงามก็ปรากฏออกมา นอกจากนี้สิ่งของที่ทำจากแผ่นไม้แบบนี้มักมีความทนทานสูง; ไม่แตกหักง่าย ส่วนช่างไม้ที่ไม่รู้เรื่องนี้
อาจทิ้งแผ่นไม้แบบนี้ไป
เพราะเห็นว่ามันบิดเบี้ยวเล็กน้อย
สิ่งที่ผมต้องการกล่าวคือ ผู้คน
ที่มีนิสัยยากต่อการรับมือ แต่กลับมีพลังภายใน
และเมื่อให้โอกาสพวกเขาได้พัฒนาตนเอง
พวกเขาจะสามารถก้าวหน้าได้อย่างมากในชีวิตทางจิตวิญญาณ อย่างไรก็ตาม
การทำงานกับคนประเภทนี้ต้องใช้เวลาเป็นอย่างมาก
นอกจากนี้
เมื่อผมต้องการต่อแผ่นไม้ที่บิดเบี้ยวสองแผ่นเข้าด้วยกัน ผมไม่เคยใช้ตะปูใหญ่เลย ก่อนอื่น
ผมจะไสแผ่นไม้เหล่านั้นให้เรียบที่สุดเท่าที่จะทำได้แล้วจึงยึดมันเข้าด้วยกันด้วยตะปูบาง
หากไม้สองแผ่นที่บิดเบี้ยวแยกออกจากกันผมจะไม่เคยบังคับให้มันติดกันด้วยการตอกตะปูใหญ่: เพราะหากไม้เหล่านี้ถูกต่อกันด้วยวิธีนี้— ด้วยแรงบังคับ—
มันจะแยกออกจากกันอย่างแน่นอนหลังจากผ่านไปสักพัก
และจะปรากฏว่างานทั้งหมดของเราเป็นไปโดยเปล่าประโยชน์ 247

เมื่อเผชิญกับกรณีเช่นนี้ ให้คนนั้นได้คิดทบทวน;
อย่าให้ข้ออ้างที่ง่าย ๆ แก่เขา
เรื่องเหล่านี้ละเอียดอ่อนมาก
บางครั้งเราเห็นได้ว่าคนสามารถทำให้ผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณสับสนได้อย่างไร

—

แล้วถ้าเธอบอกเราว่าเธอไม่ชอบผู้รับสารภาพของเธอล่ะ? — หากเธอไม่ลงตัวกับเขา
ก็อาจเป็นความผิดของเธอเองด้วยเช่นกัน
บางทีเธออาจต้องการให้ผู้ฟังคำสารภาพยอมรับความประพฤติผิดทางของเธอ และให้อภัยเธอในเรื่องนั้น
สมมติว่ามีชายคนหนึ่งที่ไม่ดูแลครอบครัวเลย
และเพราะเหตุนี้ เขาและภรรยาจึงทะเลาะกันอยู่เสมอ
และดังนั้น ผู้ชายคนนี้ ซึ่งต้องการหย่า
ก็มาหาผมและเริ่มบ่นเกี่ยวกับภรรยาของเขา
โดยหวังว่าผมจะอยู่ข้างเขา หากผมตอบว่า ‘คุณเองก็มีความผิดในสถานการณ์ทั้งหมดนี้’ แล้ว
เนื่องจากเขาไม่ยอมรับความผิดของตัวเอง
เขาจะบอกว่าคำตอบของผม ทำให้เขารู้สึกไม่สบายใจ
นั่นคือ บางคนบอกว่าพวกเขาไม่ชอบผู้ฟังคำสารภาพ
เพราะผู้ฟังคำสารภาพไม่อนุญาตให้พวกเขาทำตามใจชอบ
หากผู้เป็นพ่อทางจิตวิญญาณยอมรับความปรารถนาของทุก
คน เขาอาจได้รับความชื่นชอบจากทุกคน
แต่ผู้คนกลับไม่ได้รับประโยชน์อะไรจากสิ่งนี้เลย
หากเราต้องการได้รับความชื่นชอบจากทุกคนในความปรารถนาของพวกเขา ก็ให้เรา ‘ได้รับความชื่นชอบ’
จากมารด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่นคุณมาหาผมและเริ่มบ่นว่า:

‘พี่สาวคนนั้นพูดจาไม่ดีกับฉัน’ — “อ้า,” ฉันบอกคุณ, “อย่าไปสนใจเธอเลย.” ด้วยวิธีนี้ ฉันก็สนับสนุนคุณ
และคุณก็พอใจกับสิ่งนั้นมาก ไม่นานหลังจากนั้น
พี่สาวที่ปฏิบัติกับคุณอย่างไม่สุภาพก็มาหาฉันและเริ่มบ่นเกี่ยวกับคุณว่า: “พี่คนนั้นทำอย่างนี้อย่างนั้น.” — “มาเถอะ จริงๆ นะ! — ฉันพูดกับเธอ — “เธอไม่รู้หรือว่าเธอเป็นคนแบบไหน? อย่าเอาเธอมาจริงจังเลย” ด้วยวิธีนี้
ฉันก็แก้ตัวให้พี่สาวคนนี้ด้วย
และเธอก็ชอบแบบนั้นเช่นกัน ดังนั้น
ฉันจึงเป็นที่ชื่นชอบของทุกคน แต่ในขณะเดียวกันฉันก็กำลังทำให้ทุกคนสะดุดล้ม! ทั้งที่ฉันควรตอบเธอแบบนี้: “มาที่นี่!
“ถ้าพี่สาวคนนั้นพูดกับคุณอย่างหยาบคายนั่นหมายความว่าคุณให้เหตุผลกับเธอ!”
เมื่อได้ยินคำพูดเหล่านี้
คุณจะยิ่งตระหนักถึงข้อผิดพลาดของตัวเองและแก้ไขมันได้มากขึ้น ท้ายที่สุดแล้ว
ตั้งแต่ช่วงเวลาที่คนใดตระหนักถึงข้อผิดพลาดของตัวเองทุกอย่างก็จะดำเนินไปอย่างราบรื่น

249

‘ได้ครับ’ เขาตอบ
‘แล้วคุณบริจาคเงินสิบส่วนจากเงินเดือนของคุณเป็นทานหรือไปเยี่ยมผู้ป่วยและช่วยเหลือพวกเขาได้ไหม?’ — “ทำได้ครับ” — “และคุณ — แม้ว่าคุณจะเคยทำบาป —
สามารถสวดมนต์ทุกเย็นและขอว่า ‘พระเจ้าข้าโปรดช่วยวิญญาณข้าด้วย’ ได้ไหม?” — “เกอรอนดา ,”
เขาพูดกับผม “ผมจะทำทุกสิ่งเหล่านี้ครับ” — “ถ้าอย่างนั้น, — ผมกล่าว — เริ่มตั้งแต่วันนี้เลย
ทำทุกสิ่งที่อยู่ในกำลังของคุณ
และพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพจะทรงทำสิ่งเดียวที่อยู่นอกกำลังของคุณ” ชายหนุ่มผู้โชคร้ายคนนั้นสงบลงและพูดซ้ำๆว่า “ขอบคุณครับ พระบิดา” คุณเห็นไหม:
เขามีใจที่เต็มไปด้วยความรัก
และพระเจ้าผู้ทรงเมตตาได้ทรงช่วยเหลือเขา

ต้องเข้มงวดกับผู้ไร้ยางอาย และเมตตาต่อผู้มีคุณธรรม
หากคนใดที่มีนิสัยดี
แต่ไม่ได้รับความช่วยเหลือในวัยเด็ก

การบอกเขาเกี่ยวกับสิ่งดีที่คุณเห็นในตัวเขา [สิ่งดี]
ก็ไม่ใช่การประจบสอพลอหรือการประจบประแจง
เพราะจากสิ่งนี้
เขาจะได้รับความช่วยเหลือและเปลี่ยนแปลงไป
เนื่องจากเขาเองก็มีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า ผมเคยพูดกับชายคนหนึ่งว่า: ‘คุณเป็นคนดีอยู่ดีแล้วสิ่งที่คุณกำลังทำนั้นไม่เหมาะสมกับคุณ’
ผมพูดเช่นนี้กับเขาเพราะผมเห็น [ในใจเขา]
ดินดีที่มีเมล็ดพันธุ์ชั่วถูกหว่านลงบนนั้น
ผมเห็นว่าภายในใจเขาเป็นคนดี
และความชั่วที่เขากำลังทำนั้นเป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏภายนอกเท่านั้น ผมบอกเขาว่าเขาเป็นคนดี
ไม่ใช่เพื่อประจบประแจง แต่เพื่อช่วยเขา
ให้ความรักเริ่มทำงานภายในตัวเขา
มีบางคนที่ใช้ ‘กฎ’ ดังต่อไปนี้:
ไม่ว่าคนนั้นจะมีพรสวรรค์หรือไม่ พวกเขาก็จะบอกเขาว่า ‘คุณไม่มีพรสวรรค์’ —
โดยอ้างว่าเพื่อไม่ให้เขาเกิดความหยิ่งยโสและหลงทาง
นั่นคือ พวกเขาปฏิบัติกับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
อย่างไรก็ตาม
หากคนใดรู้สึกสิ้นหวังทั้งเพราะความชั่วที่ตนทำ
และเพราะความดีที่ตนมีอยู่ภายในตัว
แล้วเขาจะหาความมั่นใจที่จำเป็นมาได้อย่างไร
เพื่อเริ่มต้นการปฏิบัติทางจิตวิญญาณด้วยความกระตือรือร้น?
แต่หากเราบอกให้คนนั้นรู้ถึงสิ่งดีงามภายในตัวเขา
และปลูกฝังความรักในคุณธรรมและความสูงส่งในตัวเขา
เขาจะได้รับความช่วยเหลือ พัฒนา และเจริญรุ่งเรืองวิธีที่ผมมักใช้คือ:
หากผมเห็นว่าคนนั้นมีพรสวรรค์บางอย่าง
หรือกำลังก้าวหน้าในการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ

253

ผมก็จะบอกเขาอย่างนั้น
แต่หากผมเห็นข้อบกพร่องในตัวเขา — ผมจะหยิบไม้กระบองหนักมา...
ผมไม่คิดว่าทั้งวิธีการแรกและวิธีที่สองจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อจิตวิญญาณของบุคคลนั้นได้
เพราะความรักมีอยู่ในทั้งสองกรณี
หากพวกเขาได้รับความเสียหายจากวิธีที่ผมปฏิบัติต่อพวกเขา
นั่นหมายความว่าภายในตัวพวกเขานั้นได้รับความเสียหายอยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น หากแม่ชีวาดภาพไอคอนที่สวยงาม
ผมจะบอกเธอว่าภาพนั้นวาดได้ดีมาก
แต่หากผมเห็นว่าเธอเริ่มหยิ่งยโสและเริ่มมีท่าทีไม่สุภาพ ผมจะรักษาระยะห่างจากเธอในอนาคต แน่นอนว่า
หากนักบวชหญิงที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ในเวิร์กช็อปวาดภาพไอคอนเกิดความหยิ่งยโสขึ้น
สิ่งที่ออกมาจากพู่กันของเธอจะไม่ใช่อิคอน
แต่เป็นการ์ตูนล้อเลียน
และเธอจะได้รับการตักเตือนจากผู้อื่นด้วยเช่นกัน
แต่หากเธอกลับมาถ่อมตัวอีกครั้ง
เธอก็จะทำงานได้ดีอีกครั้ง
ฉันไม่มีเวลาให้กับแนวโน้มที่ไม่ดี
ผมทนไม่ได้กับพฤติกรรมประหลาดพิลึกพิลั่นทุกชนิด
ผมจะพยายามด้วยวิธีใดก็ตาม
เพื่อนำทุกสิ่งกลับสู่ภาวะปกติได้แล้วจะเป็นอย่างอื่นได้อย่างไร?
เพื่อปกปิดความเบี่ยงเบนที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพทุกชนิดจากมาตรฐานปกติ?
— เกโรนดา, ถ้าคนไร้ยางอาย เมื่อได้รับความเมตตากลับยิ่งไร้ยางอายมากขึ้น—เราจะช่วยเขาได้อย่างไร?
— ให้ฉันบอกคุณอย่างนี้: หากฉันเห็นว่าความห่วงใย
ความเมตตา และความรักของฉันไม่ได้ช่วยคนนั้นเลย
ฉันก็จะตัดสินใจว่าฉันไม่มีความใกล้ชิดกับคนนั้น
และฉันถูกบังคับให้หยุดแสดงความเมตตาต่อเขา ตามกฎ

[ทางจิตวิญญาณ] ยิ่งคนปฏิบัติต่อคุณด้วยความเมตตา
คุณก็ยิ่งต้องเปลี่ยนแปลง แตกสลายเป็นผง และละลายไป
เหมือนเทียน
เมื่อไม่นานมานี้ ฉันได้พบคนหนึ่ง
และในช่วงต้นของการรู้จักกัน
ด้วยความปรารถนาที่จะช่วยเขา
ฉันจึงเล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับประสบการณ์ทางจิตวิญญาณที่ฉันเคยผ่านมา อย่างไรก็ตาม แทนที่จะขอบคุณพระเจ้าว่า ‘พระเจ้า
ข้าพเจ้าจะขอบคุณพระองค์อย่างไรดีสำหรับความสบายใจนี้ ... ’ — และกราบลงด้วยความขอบคุณ
แต่ชายคนนี้กลับปล่อยให้ธรรมชาติของเขาแสดงออกอย่างเต็มที่ และเริ่มประพฤติตัวด้วยความหยิ่งยโส
ฉันจึงตัดสินใจใช้ท่าทีที่เคร่งครัดกับเขา
‘ฉันจะช่วยเขาจากระยะไกล ผ่านการสวดมนต์’
ฉันตัดสินใจเช่นนั้น

254

และฉันทำเช่นนั้นไม่ใช่เพราะฉันไม่รักชายคนนี้
แต่เพราะพฤติกรรมเช่นนั้นเป็นเพื่อประโยชน์ของเขาเอง — เกโรนดา,
ถ้าคนนั้นตระหนักถึงความผิดพลาดของตัวเองและขออภัยล่ะ ?
— หากเขาเข้าใจเธอ นั่นก็เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง
แล้วเราจึงสามารถเข้าใจกันได้ แต่หากไม่ —
หากความดีของฉันไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่เขา
ฉันก็ไม่พบความตอบแทนจากคนนั้น
และไม่รู้สึกถึงความผูกพันกับเขา
หากใครมีความเมตตาและความถ่อมตัว
และปราศจากความหยิ่งยโส
คุณก็ควรปฏิบัติต่อเขาอย่างเรียบง่ายเช่นกัน
สำหรับทุกคน
ฉันจะเริ่มต้นด้วยการปฏิบัติด้วยความอบอุ่นและความเรียบง่าย ฉันมอบตัวเองทั้งหมดให้กับอีกฝ่าย
เพื่อให้เขาได้รับความช่วยเหลือ
และเพื่อให้บรรยากาศแห่งความรัก

[ที่ก่อตัวขึ้นระหว่างเรา] ได้เบ่งบาน และแล้ว ค่อยๆ
ฉันก็เริ่มชี้ให้เห็นจุดอ่อนของบุคคลนั้นให้เขาทราบ
ตามอายุของคนที่ฉันกำลังพูดคุยด้วย
ฉันจะมองเขาเป็นพี่ชาย พ่อ หรือปู่
ฉันให้ความอบอุ่นแก่เขาเหมือนแสงแดด เพื่อให้งู
แมงป่อง และแมลง —
นั่นคือความปรารถนาอันเร่าร้อนของเขา — ออกมาให้เห็น
แล้วฉันก็ช่วยเขาให้กำจัดสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม

หากผมเห็นว่าบุคคลนี้ไม่ซาบซึ้ง [ความรักของผมต่อเขา] และไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากพฤติกรรมของผม
แต่กลับใช้ความเรียบง่ายหรือความรักที่จริงใจของผมเป็นข้อได้เปรียบ แล้วเริ่มแสดงพฤติกรรมอย่างหยิ่งยโส
ผมก็จะค่อยๆ สร้างระยะห่างจากเขา
เพื่อไม่ให้เขาหยิ่งยโสมากขึ้นไปอีก แต่ตั้งแต่ต้น
ฉันก็มอบตัวให้เขาอย่างเต็มที่
ดังนั้นจิตสำนึกของฉันจึงยังคงบริสุทธิ์
ขณะที่อาศัยอยู่ที่วัดสโตมิออน
ฉันรับเด็กหนุ่มคนหนึ่งมาดูแล
เพื่อช่วยเขาและสอนเขาให้รู้วิชาช่างไม้ไปด้วย
ฉันปฏิบัติต่อเขาด้วยความเมตตาและถือว่าเขาเป็นพี่น้อง อย่างไรก็ตาม
ฉันเห็นคุณสมบัติบางอย่างในตัวเด็กหนุ่มคนนั้นที่ฉันไม่เห็นด้วย ครั้งหนึ่งผมถามเขาว่า ‘ตอนนี้กี่โมง?’ — ‘เวลาติดอยู่ในหัวคุณแล้ว!’ — เขาตอบกลับมา
ผมจึงคิดในใจว่า ‘ไม่ ควรหยุดเรื่องนี้ไว้ดีกว่า’
“ฉันต้องใช้ ‘หัว’ ของตัวเองบ้างด้วย
เพราะถ้าไม่ทำอย่างนั้น เด็กหนุ่มคนนี้จะพังทลาย”
ท้ายที่สุด ฉันปฏิบัติต่อเขาในลักษณะที่
หากเขามีความรู้สึกขอบคุณแม้เพียงเล็กน้อย ตามกฎ

[ทางจิตวิญญาณ]
เขาก็ต้องก้มตัวลงกราบในฝุ่นด้วยความขอบคุณ

255

แต่ฉันเห็นว่าเขาไม่สามารถรับรู้ได้ และไม่เข้าใจฉัน
แล้วเขาก็จากไปเองโดยสมัครใจ ฉันไม่ได้ไล่เขาไปคุณเห็นไหม:
ความอดทนและความรักทำให้คนไร้ยางอายยิ่งไร้ยางอายขึ้นและคนมีคุณธรรมยิ่งมีคุณธรรมขึ้น

ความเมตตาทำร้ายผู้ไม่สำนึกผิด

— เกโรนดา ฉันยังจำได้ว่าท่านเคยดุฉันอย่างรุนแรง...
— หากจำเป็น ฉันจะดุคุณอีกครั้ง
เพื่อให้เราทุกคนได้ไปสวรรค์ด้วยกันแต่ครั้งนี้ฉันจะใช้มาตรการที่เด็ดขาด!… ท้ายที่สุดนี่คือวิธีที่ฉันมักใช้เสมอ: ก่อนอื่น
ฉันทำให้คนนั้นตระหนักว่าเขาจำเป็นต้องถูกดุ
และเพียงหลังจากนั้น ฉันจึงดุเขาอย่างจริงจังนี่เป็นวิธีที่ดีใช่ไหม?
เมื่อฉันเห็นใครทำผิดอย่างร้ายแรง ฉันจะดุเขา และ —
แน่นอน — ฉันดูเหมือน ‘ชายแก่ขี้บ่น’ แต่ฉันจะทำอย่างไรได้?
ฉันควรตามใจทุกคนในความปรารถนาของพวกเขาเพียงเพื่อให้ดูใจดี หรือจนกระทั่งเราทั้งหมดต้องลงนรกไปด้วยกัน?
เมื่อคนที่ผมได้ดุหรือตักเตือนรู้สึกไม่สบายใจ
ใจสำนึกของผมก็ไม่เคยรู้สึกผิดเลย
เพราะผมดุเขาด้วยความรักต่อเขา
เพื่อประโยชน์ของเขาเอง
ผมเห็นว่าเขาไม่ตระหนักว่าสิ่งที่เขาทำนั้นได้ทำร้ายพระคริสต์มากเพียงใด และนั่นคือเหตุผลที่ผมดุเขา
เมื่อฉันตักเตือนใครสักคน
ฉันรู้สึกเจ็บปวดและเหนื่อยล้า
แต่จิตสำนึกของฉันไม่รบกวนฉันเลย หลังจากนั้น
ฉันสามารถไปรับศีลมหาสนิทได้อย่างสงบ —
โดยไม่ต้องสารภาพบาป
ฉันรู้สึกสบายใจและมีความสุขภายในตัวเอง และสำหรับฉันความสบายใจและความสุขนั้นคือความรอดของจิตวิญญาณ
— เกโรนดา บางครั้งมีความคิดผุดขึ้นว่า
ท่านพูดกับผมอย่างให้กำลังใจเช่นนี้
เพราะผมไม่สามารถรับมือกับความเคร่งครัดได้
หรือเพราะท่านได้บอกผมเรื่องนั้นหลายครั้งแล้ว
และเนื่องจากผมยังไม่ได้ทำ จึงตัดสินใจที่จะละทิ้งผม
— จิตวิญญาณที่ได้รับการอวยพรจริงๆ! คุณคิดจริงๆ
หรือว่าฉันจะมาเล่นกับเรื่องความรอดของจิตวิญญาณคุณ? มีแต่คนไม่มีประสบการณ์เท่านั้นที่จะทำการทดลองเช่นนี้ แต่คนที่มีวุฒิภาวะย่อมมีความสามารถในการตัดสินใจ
และเดินบนทางตรง ไม่เบี่ยงเบนไปทางขวาหรือทางซ้าย
จงรู้สึกปลอดภัยที่ หากข้าพเจ้าเห็นความวุ่นวายใด ๆ
ในตัวท่าน ไม่ว่าข้าพเจ้าจะอยู่ใกล้หรือไกลจากท่าน
ข้าพเจ้าจะบอกท่านเกี่ยวกับเรื่องนั้น
จงมีความมั่นใจและความสงบภายในตัวท่านเอง อาท่านยังไม่เข้าใจข้าพเจ้าเลย!
คุณคิดว่าฉันจะทำให้ความคิดของคุณสงบลงได้ง่ายๆ

256

อย่างนั้นหรือ?
คุณคิดว่าฉันจะพูดอะไรกับคนเมื่อเห็นว่าจิตวิญญาณของเ

ขา [ไวเกินไป]
หรือถูกสั่นสะเทือนจากความตระหนักในบาปของตนเอง?
ในกรณีเช่นนั้น
ฉันจะปลอบประโลมเขาเพื่อไม่ให้เขาตกอยู่ในความสิ้นหวัง อย่างไรก็ตาม
เมื่อฉันเห็นว่าหัวใจของใครนั้นแข็งเหมือนหิน
ฉันจะพูดกับเขาอย่างเคร่งครัด
เพื่อสั่นสะเทือนหินนั้นและทำให้มันหลุดออกจากที่เดิมเพราะหากฉันเห็นใครกำลังเดินสู่เหว
แล้วฉันจะพูดกับเขาว่า ‘ไปเลย ไปเลยคุณกำลังอยู่บนทางที่ถูกต้องที่สุด’ นั่นไม่ใช่ความผิดของฉันหรือ? แต่บางคนมีนิสัยไม่ดีอย่างนี้:
เมื่อคุณบอกให้เขาอย่ากังวล
เขาก็ไม่เชื่อคุณและยังคงทุกข์ทรมานอยู่ แน่นอนว่า
หากฉันเห็นสิ่งไม่ดีในตัวใครสักคนฉันจะไม่พลาดที่จะบอกเขาเกี่ยวกับเรื่องนั้นใช่ไหม?
ฉันจะนิ่งเฉยได้อย่างไรเมื่อเห็นใครกำลังเดินไปสู่ความทุกข์ทรมานในนรก? เพราะคุณต้องรับผิดชอบต่อคนนั้น
คุณจึงจะถึงขั้นร้องตะโกน

[ด้วยความปรารถนาที่จะช่วยเขา] เมื่อจำเป็น ชัดเจนว่า
สำหรับตัวฉันเอง การนิ่งเฉยจะดีกว่า
แต่ฉันไม่สามารถนิ่งเฉยได้
เพราะฉันต้องรับผิดชอบต่อผู้อื่น
ตัวอย่างเช่น คุณทำผิดกับผม และผมให้อภัยคุณ
คุณทำผิดกับผมอีกครั้ง และผมให้อภัยคุณอีกครั้ง
ผมไม่เป็นไร
แต่หากคุณไม่ปรับปรุงตัวเพราะผมให้อภัยคุณ
แล้วสถานการณ์ของคุณจะร้ายแรงมาก

นี่เป็นเรื่องที่ต่างออกไปหากคุณ [ต้องการปรับปรุงตัว] แต่ทำไม่ได้อย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม
คุณต้องพยายามปรับปรุงตัวให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้คุณต้องไม่หลอกตัวเองด้วยความรู้สึกปลอดภัยที่ผิดพลาดและพูดว่า: ‘เพราะเขาให้อภัยฉันแล้ว ทุกอย่างก็ดีอยู่
และไม่มีเหตุผลให้กังวล ไม่มีเหตุผลที่จะต้องกังวล’
คนอาจทำบาปได้ แต่เมื่อเขาสำนึกผิด ร้องไห้
ขออภัยด้วยความสำนึกผิด และต้องการชดใช้ความผิด
เขาก็มีความตระหนักในบาปของตนเอง
และผู้รับสารภาพบาปต้องให้อภัยเขา
แต่หากบุคคลนั้นไม่สำนึกผิดและยังคงทำพฤติกรรมเดิมต่อไป
ผู้ที่รับผิดชอบต่อวิญญาณของเขาจะไม่สามารถมองเรื่องนี้อย่างเบาๆ หรือด้วยเสียงหัวเราะได้
ความเมตตาจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ที่ไม่สำนึกผิด

257

การเคารพเสรีภาพของผู้อื่น

— เกโรนดา,
เป็นไปได้หรือไม่ที่บุคคลจะจงใจปิดบังการตกต่ำของตนเองจากบิดาทางจิตวิญญาณ?
— ใช่ครับ เป็นไปได้
แต่แม้ผู้รับสารภาพจะรู้หรือสงสัยว่าเขาได้ตกต่ำแล้วก็ไม่มีประโยชน์หรือข้อดีอะไรที่จะพูดเรื่องนี้กับผู้ที่ตกต่ำนั้น บ่อยครั้ง
เมื่อผมเห็นว่าเกิดเรื่องอะไรขึ้นในชีวิตทางจิตวิญญาณของใครสักคน
หรือเมื่อผมสงสัยหรือรู้ว่าเขาได้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งผม—ด้วยความเคารพต่อเขา—
จะไม่พูดอะไรกับเขาเกี่ยวกับเรื่องนั้น
เว้นแต่เขาจะนำเรื่องนั้นมาพูดเอง
ผมถือว่าการบอกให้บุคคลนั้นรู้เรื่องบางอย่างในเวลาที่ตัวเขาเองไม่ต้องการให้ผมรู้
เป็นพฤติกรรมที่บังคับขู่เข็ญและละเมิดศักดิ์ศรี
นี่เป็นเรื่องละเอียดอ่อน
เพราะการบอกให้บุคคลนั้นรู้เรื่องที่เกิดขึ้นกับเขาโดยไม่ได้รับความยินยอม
จะทำให้เขาต้องเผชิญกับการถูกเยาะเย้ยการบังคับขู่เข็ญผู้อื่นนั้นถูกต้องหรือไม่?
ความเสรีภาพของมนุษย์มีอยู่
ผมจะบอกใครว่าผมรู้เรื่องเกี่ยวกับเขาเพียงเมื่อเห็นเขาอยู่ในอันตรายและไม่มีทางอื่นที่จะช่วยเขาได้
หรือผมจะทำเช่นนั้นเมื่อเห็นเขาอยู่ในความมืดและอาจต้องเผชิญกับความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงจนต้องพินาศจะดีกว่า—หากคนนั้นขอคุณเอง—
ที่จะทำให้เขาตระหนักถึงจุดที่ตนเองผิดพลาด
เพื่อที่เขาจะได้เริ่มทำลายตัวตนเก่าของตัวเองด้วยตนเอง เพราะอย่างนั้นเขาจะได้รับความเจ็บปวดน้อยลงลองคิดดู: ท้ายที่สุดแล้ว หากเด็กเล็กตกลงมาและบาดเจ็บเขาจะไม่ร้องไห้มากเท่าที่ร้องหากเขาตกลงมาเพราะถูกเด็กคนอื่นผลัก เมื่อคนหนึ่งบอกอีกคนว่าควรทำอย่างไร
ผู้ฟังต้องมีความถ่อมตัว
และผู้พูดต้องมีความถ่อมตัวมากกว่าผู้ฟังถึงสิบเท่า
นอกจากนี้
ผู้พูดต้องพยายามนำสิ่งที่ตนเองสอนไปปฏิบัติในชีวิตของตนเองด้วย
หากผมให้คำแนะนำให้ใครทำสิ่งใดอย่างเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์
นั่นหมายความว่าตัวผมเองกำลังทำสิ่งนั้นอย่างเต็มร้อยห้าสิบเปอร์เซ็นต์ แต่แม้ในกรณีนั้น
ผมก็ยังจะพิจารณาว่าควรบอกให้เขาทราบหรือไม่
แน่นอนว่า ในทุกกรณี
เราสามารถตักเตือนได้เฉพาะผู้ที่ใกล้ชิดหรือผู้ที่เรารู้จักดีเท่านั้น
ผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณต้องพิจารณาว่าบุคคลนั้นได้มอบอำนาจให้เขาเหนือตนเองมากเพียงใด

258

และเขามีความรับผิดชอบต่อบุคคลนั้นมากเพียงใด
หากพ่อทางจิตวิญญาณได้รับผิดชอบต่อวิญญาณของใครนั้น
เขาก็มีหน้าที่ต้องตักเตือน —
แน่นอนว่าต้องด้วยเหตุผลที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม
ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะกลายเป็นครูของใครนั้น
แล้วไปตักเตือนนิสัยไม่ดีของบุคคลที่ยังไม่ได้มอบสิทธิ์ให้คุณทำเช่นนั้น
มันก็เหมือนมีใครสักคนเดินเข้ามาในห้องของฉันแล้วเริ่มจัดเรียงทุกอย่างให้ถูกใจตัวเอง: ย้ายโคมน้ำมัน, เคลื่อนเตียงไปวางที่มุมนั้น,
และแขวนสายลูกประคำไว้บนตะปูนั้น
โดยไม่ถามความเห็นของฉันเลย

ความรักของพ่อทางจิตวิญญาณต่อผู้สำนึกผิด
ผู้ฟังคำสารภาพที่เปี่ยมด้วยพระคุณรักจิตวิญญาณและ
ห่วงใยมันอย่างลึกซึ้ง
เพราะเขารู้ถึงคุณค่าอันยิ่งใหญ่ของมัน
เขาช่วยให้จิตวิญญาณกลับใจ นำความบรรเทาผ่านคำสารภาพ
ปลดปล่อยมันจากความวุ่นวายภายใน และนำมันสู่สวรรค์
ผู้รับสารภาพถูกเรียกว่า ‘พ่อทางจิตวิญญาณ’ — ดังนั้นเขาจึงต้องพยายามเป็นพ่อที่แท้จริง: สอนลูกๆ
ของเขาด้วยความรักและความอ่อนโยนจากพระเจ้า
เขาต้องวางตัวอยู่ในตำแหน่งของทุกคนที่มาหาเขาเพื่อสารภาพ และรู้สึกถึงความเจ็บปวดของพวกเขาอย่างลึกซึ้ง
จนพวกเขาเห็นความเจ็บปวดของตนเองสะท้อนอยู่บนใบหน้าของผู้รับสารภาพ สิ่งนี้จำเป็นอย่างยิ่งในยุคสมัยของเราซึ่งผู้คนต้องการน้ำสะอาด ไม่ใช่กรดน้ำส้มเข้มข้น
ผู้คนส่วนใหญ่ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจ
มักจะรับคำแนะนำหรือคำวิจารณ์ทางจิตวิญญาณได้ยาก
ดังนั้น แม้เมื่อต้องตักเตือนผู้คนก็ต้องทำด้วยความรัก:
ชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดของพวกเขาอย่างละเอียดอ่อนและมีมารยาท
พร้อมทั้งคลายความตึงเครียดด้วยเสียงหัวเราะหรือคำพูดตลก
หากใครมีความรัก ความรักนั้นจะปรากฏชัดต่อผู้อื่น
แต่หากใครถูกขับเคลื่อนด้วยความหลงใหลทางอารมณ์
ความหลงใหลเหล่านั้นก็จะทำให้เขาถูกเปิดเผย
หากเราขาดความรัก เมื่อเราพูดคำ ‘ดี’ กับใครนั้น
เขาจะรู้สึกไม่พอใจและโต้แย้งกลับ
แต่หากเราตักเตือนใครด้วยความเมตตาและความรัก
เขาอาจรู้สึกไม่สบายใจ แต่ในใจลึกๆ
แล้วมันไม่ทำร้ายเขา เพราะเขารู้สึกถึงความรักนั้น
ผมรู้จักพระบิดาทางจิตวิญญาณท่านหนึ่งที่มีรูปร่างอ้วนมาก
แน่นอนว่าหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ท่านอ้วนคือโครงสร้างร่างกาย แต่ส่วนอื่น ๆ
บางทีพระคุณท่านควรใส่ใจเรื่องอาหารการกินให้มากขึ้นอีกสักหน่อย…
แต่คุณรู้ไหมว่าพระคุณท่านดูแลเพื่อนบ้านอย่างไร
259

ดูแลผู้ที่กำลังทุกข์ทรมานอย่างไร?
พ่อทางจิตวิญญาณท่านนี้มีความถ่อมตัว
เพราะแม้ท่านจะไม่ปฏิบัติธรรมแบบเคร่งครัดมากนัก
และตำหนิตัวเองในเรื่องนี้ แต่ในขณะเดียวกัน
ท่านก็มีความเมตตาไม่น้อยเลย
และนั่นคือเหตุผลที่หลายคนพบความสงบในจิตวิญญาณได้มากกว่าเมื่ออยู่กับท่าน
เมื่อเทียบกับพ่อทางจิตวิญญาณที่เคร่งครัดบางคน
หากผู้เป็นพ่อทางจิตวิญญาณขาดความมุ่งมั่นที่จะยอม
ทนทุกข์ทรมานแม้กระทั่งในนรกเพื่อความรักต่อลูกทางจิตวิญญาณของเขา
แล้วเขาก็ไม่ใช่ผู้เป็นพ่อทางจิตวิญญาณที่แท้จริง

260